

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 1

2012 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE KANUNU TASARISI İLE 2010 YILI MERKEZİ YÖNETİM KESİN HESAP KANUNU TASARISI PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)
BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)
SÖZCÜ : Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)
KÂTİP : Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

-----O-----

15.11.2011

İ Ç İ N D E K İ L E R

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı
Yükseköğretim Kurulu
Üniversiteler

S Ö Z A L A N L A R

BİRİNCİ OTURUM.....	3
MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul)	3
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	11
AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul).....	11
MEHMET GÜNAL (Antalya)	13
ABDULLAH LEVENT TÜZEL (İstanbul)	15
MEHMET YÜKSEL (Denizli).....	15
FATMA NUR SERTER (İstanbul)	17
ERKAN AKÇAY (Manisa).....	18
MÜLKİYE BİRTANE (Kars)	19
NABİ AVCI (Eskişehir).....	20
İKİNCİ OTURUM	22
KAZIM KURT (Eskişehir)	22
ADİL KURT (Hakkâri).....	24
AHMET BAHA ÖĞÜTKEN (İstanbul)	25
MUSA ÇAM (İzmir).....	26
MÜSLİM SARI (İstanbul)	28
MUSTAFA KALAYCI (Konya).....	30
ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa)	32
BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara).....	33
SİRRI SAKIK (Muş)	35
CENGİZ YAVİLİOĞLU (Erzurum)	35
HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir)	37
RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir).....	39
ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep)	39
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	40
MUSTAFA ŞAHİN (Malatya)	42

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 2

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul)	44
SORULAR ve CEVAPLAR	45
MUSTAFA KALAYCI (Konya)	45
KAZIM KURT (Eskişehir)	46
ADİL KURT (Hakkâri)	46
MENDERES MEHMET TEVFİK TÜREL (Antalya)	46
ERKAN AKÇAY (Manisa)	46
MUSA ÇAM (İzmir)	47
MEHMET GÜNAL (Antalya)	47
SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul)	48
FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul)	48
MEHMET GÜNAL (Antalya)	48
MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul)	49
ÖSYM BAŞKANI ALİ DEMİR	49
YÖK BAŞKAN YARDIMCISI ŞABAN ÇALIŞ	50
MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul)	50
ÜÇÜNCÜ OTURUM	57
PROGRAMLAR ve ÖNERGELER	57
Kapanma Saati: 19.59	58

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 3

15 Kasım 2011 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 11.09

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

----- 0 -----

BAŞKAN – Plan ve Bütçe Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarımızın değerli bürokratları, basınımızın ve televizyonlarımızın çok değerli temsilcileri; Başkanlık Divanı adına hepinizi saygıyla selamlıyorum.

9'uncu Birleşimin Birinci Oturumunu açıyorum.

Gündemimizde Millî Eğitim Bakanlığı, Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı, Yükseköğretim Kurulu ile üniversitelerin bütçe ve kesin hesapları bulunmaktadır.

Şimdi, sunumunu yapmak üzere Değerli Bakanımıza söz veriyorum.

Buyurun Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Plan ve Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri, değerli basın mensupları; Millî Eğitim Bakanlığının 2012 yılı bütçesini görüşlerinize sunarken hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Bütçe ve faaliyetlerimiz hakkında bilgi sunumuna geçmeden önce, Van ilimizde meydana gelen ve başta Erciş ve Van merkez olmak üzere bölgemizde yıkıcı etkileri hissedilen 7,2 ve 5,6 büyüklüğündeki depremlerde hayatlarını kaybeden başta öğretmenlerimiz olmak üzere tüm vatandaşlarımıza Cenabıallah'tan rahmet, yakınlarına başsağlığı ve sabır, yaralılarına ise acil şifalar diliyorum.

Millet olarak acımız gerçekten büyük ama hep birlikte bu büyük acıdan geleceğe yönelik dersler çıkarabilirsek tek tesellimiz de bu olacak. Hepimizin ortak çaba ve sorumluluğunu gerektiren eğitim alanına son on yılda yapılan yatırımlarla önemli bir eşiği atmış olsak da daha önümüzde alınacak çok uzun bir yol bulunuyor.

Bir ülkenin yaşam kalitesi, gelir dağılımı, yoksulluk, suç ve terör ile ilgili sorunları var ise aslında eğitim ile ilgili de sorunu var demektir. İşte ülkemizin bilimsel, teknolojik ve ekonomik alanda olduğu kadar, insani değerler bağlamında da gelişmesini sağlayacak en önemli unsur eğitimidir. Böylesine stratejik önemi haiz bir alanda çalışıyor olmanın bizlere yüklediği sorumluluklar da oldukça büyüktür.

Temel hedefimiz nitelikli ve donanımlı bireylerin yetiştirilmesine uygun eğitim imkânlarının ve ortamlarının zenginleştirilmesi, yaygınlaştırılması ve her vatandaşımıza ulaştırılmasıdır. Eğitimin yaygınlığı yanında, kalitesinin de artırılması bundan sonraki süreçte en öncelikli gündem maddemiz olacak. Eğitimin girdilerinden çok, bu girdilerin çocuklarımızın yetişmesindeki etkileri ile eğitimdeki başarımızı ölçeceğiz ve çocuklarımızın içinde olmaktan mutluluk duydukları okul ortamlarını oluşturmaya çalışacağız.

Okulöncesi eğitimden yükseköğretime eğitimin tüm basamaklarında daha yüksek okullaşma ve daha nitelikli bir eğitim, mesleki eğitimin piyasanın ihtiyaçlarına yanıt verecek şekilde yapılanması, her türlü bilgi teknolojisinin yaygın ve etkili bir şekilde kullanıldığı bir eğitim ortamı, Uluslararası Öğrenci Başarı Değerlendirmesi, kısa adıyla PISA'da en başarılı ilk on ülke arasında yer almak gibi sayısız hedefi cumhuriyetimizin 100'üncü yılında gerçekleştirme görevi ve sorumluluğu hepimizin omuzlarındadır.

Ülkemizin kalkınmasını ve 2023 yılında tüm dünya ekonomileri içerisinde ilk 10'da olmasını istiyorsak, eğitime daha fazla önem vermeliyiz. Çocuklarımızı uluslararası rekabete açık kabiliyetler haline getirmeliyiz. Eğitimi de subjektif ve ideolojik tartışmaların dışında algılamalı, rasyonel ve ülkenin geleceğini belirleyen alan olarak görmeli ve bu çerçevede fikir yürütmeliyiz.

Türkiye'yi çağdaş uygarlığın yapıcı, seçkin bir ortağı yapmak hedefi doğrultusunda hükümetlerimiz döneminde eğitim önemli bir fırsat ve stratejik alan olarak görülmüş ve bu doğrultuda bütçelerden en büyük pay eğitime ayrılmıştır.

2012 bütçesinde de yine en büyük pay eğitime ayrılmıştır ve hepimize düşen sorumluluk, eğitimde kaliteyi gelişmiş ülkeler düzeyine çıkarmak için bu kaynağın en verimli, en rasyonel şekilde kullanılması olmalıdır. Bu hususta eğitimin tüm paydaşlarıyla daha etkili bir iş birliği ve koordineli çalışma içinde olacağız ve hep birlikte eğitimi sorunlarımızın değil, çözümlerimizin adresi olarak göreceğiz.

Bu milletin bugününü ve geleceğini ilgilendiren eğitim hizmetini yılmadan ve yorulmadan yerine getireceğimizi belirtiyor, Plan ve Bütçe Komisyonumuza çalışmalarında kolaylıklar ve başarılar diliyorum.

Sayın Başkan, Plan ve Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri; eğitim ve öğretimle ilgili Bakanlığımızın yaptığı çalışmalar hakkında bilgileri sunmadan önce, bu Van'daki deprem sebebiyle şu ana kadar yapılan çalışmalar ve içinde bulunduğumuz durum hakkında biraz daha ayrıntılı bilgi sunmak istiyorum.

Çok değerli üyeler, Van'da toplam olarak tüm il düzeyinde bizim 1.018 tane okulumuz var ancak depremin olduğu bölgelerde yani Van merkez, Muradiye ve Erciş esas alındığında, bu bölgede toplam 459 tane okulumuz bulunuyor. Her iki depremden sonra yaptığımız incelemelerde 22 tane okulumuz kullanılmayacak hâle geldi. Bunlardan 1 tanesi tamamen yıkıldı, geri kalan 21 tanesi ise ağır hasarlı durumda. Dolayısıyla çocuklarımızın hayatlarını ve sağlıklarını riske edebilecek hiçbir tehdidi göz önüne almaksızın tedbirlerimizi almaya ve hasar durumu ağır olan bütün okullarda eğitim yapmamaya karar verdik. Şu ana kadar yapılan tespitlerde 22 okulumuzda eğitim yapamayacağımızı gözlemliyoruz.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 4

Tabii depremten sonra, biz üç ayrı alanda tedbir almış bulunmaktayız. Onlardan bir tanesi eğitimin yapıldığı okullar, ikincisi öğrencilerimiz, üçüncüsü ise öğretmenlerimizle alakalı. Ben, uygun görürseniz, çok kısa kısa bu alanlarla ilgili bilgiler sunmak istiyorum.

Her şeyden önce, bütün okullarımız gerekli uzmanlar tarafından tek tek incelenmiş ve hangilerinde eğitim yapılabileceği, hangilerinde yapılamayacağı tespit edilmiştir. Sadece sözlü bir tespitle değil, aynı zamanda yazılı ve kaydı bir tespit olarak da gerçekleştirilmiş. 459 okul içerisinde şu ana kadar görebildiğimiz 155 okulda hafif hasar bulunmaktadır. Bu hafif hasarlı okullarımızın tamamının tekrar gözden geçirilmesi ve eğitime hazır hâle getirilmesiyle alakalı her türlü tedbiri aldık, ihalelerini yaptık, onarım işlemlerine başladık ve çok büyük ihtimalle, bunları biz 5 Aralık'a kadar hazır hâle getireceğiz.

Eğitim yapamayacağımızı tespit ettiğimiz 22 okulumuzdaki öğrencilerimizi en yakın yerlerdeki okullara dağıtıyor ve o okulların ulaşımını temin edecek şekilde taşınmalı sistemle o okullarda eğitimi dönem sonuna kadar yapmayı planlıyoruz ama ayrıca yine çadır kentlere, konteynerlerin olduğu mahallelere yakın yerlerde de prefabrik okullar yaparak fiziki kapasitemizi artırmaya yönelik tedbirleri de aldık. Çok büyük ihtimalle, onları da en kısa zamanda tamamlayarak eğitim hizmetlerimize sunmuş olacağız.

Bu okulların dışında, şu ana kadar, hayırseverlerimizden bize yaklaşık 27 civarında okul taahhüdü yapıldı. O okul taahhütleriyle alakalı, yurt taahhütleri vardı ayrıca onlarla ilgili olarak da gerekli tespitler yapıldı, ilgili kişi ve kurumlarla irtibatları kuruldu, mümkün olduğu kadar hızlı bir şekilde yapılan taahhütlerin de yerine getirilmesiyle ilgili takip çalışmalarımız ve destek çalışmalarımız devam ediyor.

Çocuklarımızla alakalı olarak, öncelikle o bölgede kalarak eğitimine devam etmek isteyen çocuklarımız için gerekli her türlü tedbiri almaya çabalıyoruz. Dediğim gibi, eğitim yapamayacağımız 22 okulumuzda çocuklarımızı en yakın yerdeki sağlam okullara kaydırarak gerekirse ikili öğretime geçerek veya biraz sınıf kapasitelerini artırarak, bir de prefabrik yeni okulları inşa ederek aksatmadan devam etmek için çaba sarf ediyoruz. Tabii bunun dışında başka illere gitmek isteyen aileler varsa şayet, o aileler ve çocukları için de eğitimin aksamaması için gerekli tedbirleri almış bulunuyoruz. Öncelikle yaptığımız birkaç hususun altını çizmek istiyorum.

Göç eden aileler, ister kalıcı bir şekilde göç etmiş olsunlar isterse geçici bir surette göç etmiş olsunlar, gittikleri yerlerde çocuklarını en yakın yerdeki okula kaydettirme imkânına sahip bulunuyorlar. Şayet sınavla alım yapmayan, sınavla kayıt yapmayan bir okul ise zaten hiçbir sorun yok, gittikleri yerlerde ister ilköğretim isterse ortaöğretim kurumları olsunlar adrese dayalı kayıt sistemindeki şartlar aranmaksızın, o öğrencilerimizin oraya ister misafir isterse kalıcı olarak kayıtlarının ve nakillerinin yapılmasıyla ilgili gerekli tedbirleri aldık. Eğer sınavla öğrenci kaydı yapan kurumlarsa onun için iki türlü tedbir aldık. Sınavla kayıt yapan okullarda -Anadolu liseleri, Anadolu sağlık meslek liseleri, Anadolu öğretmen liseleri gibi- diğer liselerimizle ilgili olarak, şayet göç eden ailenin çocuklarının gittikleri illerin okullarına puanları ve kayıt olma şartları tutuyorsa kalıcı olarak kayıt yaptırabilecekler. Herhangi bir kontenjan sınırı aramaksızın o kayıtları yapmalarına imkân verdik. Şayet nakil şartlarını taşıyorlarsa yani puanları yeterli değilse ve o okulun öğrencisi olmayı hak etmemişlerse yıl sonuna kadar yani haziran ayı sonuna kadar, eğitim devam ettiği müddetçe misafir öğrenci olarak kayıtları yapılacak, sonra kendi okullarında şartlar hazır olduğunda kendi okullarına dönerek eğitimlerine orada devam edebilecekler.

Onun ötesinde, öğretmenlerimizle ilgili olarak... Biliyorsunuz, yaklaşık 75 öğretmenimizi kaybettik bu deprem esnasında. Tabii onların hakikaten çok derin bir etkisi, derin bir acısı oldu içimizde. Onların hatıralarını yaşatmak için gerekli tedbirleri alıyoruz, alacağız ama ondan önemlisi ve en az onun kadar önemli, affederseniz, mevcut öğretmenlerimizin orada sağlıklı bir şekilde eğitim hizmetine devam edebilmelerini sağlayacak tedbirleri de almak. Bu maksatla, öğretmenlerimizin orada eğitim için kalabilecekleri yerlerin teminiyle ilgili çalışmaları yoğun bir şekilde yürütüyoruz. Şu ana kadar Van il merkezinde ve Toplu Konut İdaresinden 48 adet konut devraldık, yeni yapılmış, henüz içine yerleşilmemiş 48 konutu devraldık, orada öğretmenlerimizin ikameti için bir hazırlık yürütüyoruz. Ayrıca Erciş merkezde yine bitmek üzere olan bir öğrenci pansiyonumuz vardı, o pansiyonumuzu öğretmenlerin kullanabileceği şekle dönüştürüyoruz. Yaklaşık 200 yataklı, öğretmenler için pansiyon olarak kullanma imkânımız olacak, hemen hemen bitti sayılır, bugünlerde onunla ilgili iç donanımını tamamlıyoruz.

Ayrıca, bütün tek katlı anaokullarımızda birer sınıfı boşaltarak özellikle bekâr öğretmenlerimiz için, kız öğretmenlerimiz için anaokullarındaki banyo, tuvalet ve mutfak imkânı olan birer odayı öğretmenlerimize ayırıyoruz oradan da önemli bir kapasite yaratmış bulunduk. Onun ötesinde, yine Toplu Konut İdaresi öğretmenlerimize nispeten diğerlerinden daha konforlu olacağını düşündüğümüz konteynerler hazırlıyor. En az 200 civarında konteyneri de bu maksatla 5 Aralık'a kadar hazır etmiş bulunacaklar. Şu ana kadar zannediyorum 100'e yakın konteyner için hazırlık tamamlandı, onlarla ilgili işlemleri yapılıyor diye ben biliyorum. Bu maksatla bakıldığında, yaklaşık bin ila 1.500 civarında öğretmenimizin konaklayabileceği bir potansiyeli şimdiden hazır etmiş görünüyoruz. Dolayısıyla şayet başka bir aksilik çıkmazsa biz her türlü tedbirin alındığı şekilde 5 Aralıkta eğitimi yapmak üzere planlarımızı uygulamaya koyduk. Bu vesileyle ayrıntısıyla sizlere bilgi vermek istedim.

Çok değerli Plan ve Bütçe Komisyonunun üyeleri, eğitim sistemleri açık sistem olma özelliği taşıdıkları için ulusal ve uluslararası düzeydeki ekonomik, sosyal, kültürel ve politik gelişmelerden etkilenirler. 1990'lı yıllardan itibaren, özellikle gelişmiş ülkelerdeki eğilimler, eğitim sistemlerinin hayat boyu öğrenme yaklaşımıyla yeniden düzenlenmesi ve bu alandaki gelişmelere süreklilik kazandırılması yönündedir.

Eğitim ve öğretim hizmetlerinde hedefimiz, kız-erkek ayrımı yapmaksızın herkesi eğitmek, rekabet içinde geliştirmek ve hayata hazırlamaktır. Eğer biz tüm toplum olarak kadınıyla erkeğiyle, genciyle yaşlısıyla üretim sürecine katkı sağlayamazsak başka ülkelerle rekabet etmemiz mümkün olamaz. Onun için bu toplumdaki her ferdi yapabileceği

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 5

işlerde değerlendirerek ve üretime dahil ederek uluslararası rekabet gücümüzü pekiştiren noktaya gelmemiz gerekmektedir.

Bu kapsamda Bakanlığımız, 8'inci ve 9'uncu kalkınma planlarında öngörülen istikrar içinde büyüyen, gelirini daha adil paylaşan, küresel ölçekte rekabet gücüne sahip, bilgi toplumuna dönüşen ve Avrupa Birliğine üyelik için tüm süreçlerini tamamlamış bir Türkiye vizyonu ile Türk eğitim sisteminin okul öncesinden yükseköğretime kadar yaygın eğitimi de içerecek şekilde hayat boyu öğrenme yaklaşımıyla yeniden düzenlenmesi çalışmaları sonucu, eğitim ve öğretim süreçlerini hayat boyu öğrenmeye dahil eden anlayış içerisinde Bakanlığımız yeniden yapılandırılmıştır.

Bu çalışmalar içerisinde, öncelikle eğitimde fırsat ve imkân eşitliğinin sağlanmasına yönelik çalışmalar hakkında size kısaca bilgi sunmak istiyorum.

2003 yılından başlamak üzere 31/10/2011 tarihine kadar -yani ekim ayının sonuna kadar- yaklaşık 32 bini hayırseverlerimiz tarafından olmak üzere toplam 169 bin dersliğin yapımını bugüne kadar tamamladık. Bu, gerçekten Türkiye'deki imkân eşitliği sağlanması açısından oldukça önemli bir gelişme olarak ifade edilmeli. Bunun özellikle 2003 yılına kadar, tüm Türkiye'de cumhuriyet tarihi boyunca yaklaşık 334 bin derslik olarak yapılabildiğini ifade edersek 169 bin rakamının nasıl bir gelişme olduğunu belki anlamamız daha vurgulayıcı, daha etkileyici olacak.

2010 yılı sonuna kadar 747 adet ilköğretim ve ortaöğretim pansiyon binası açıldı bu okul ve dersliklere ilave olarak, 92.462 yeni yatak kapasitesi sağlandı. Ayrıca, yine bu dönemde imkân ve fırsat eşitliğini sağlayacak şekilde okulların artırılmasına yönelik olarak ortaöğretimde 2011 yılı ağustos ayı sonuna kadar 14 milyon 655 bin 879 çocuğumuzun annelerine toplam 1 milyar 818 milyon 756 bin 885 Türk lirası şartlı nakit transferi kapsamında ödeme yapıldı. Bunun ileride okullaşma oranlarına nasıl etkili olduğunu size daha ayrıntılı verme imkânına sahip olacağım.

23/12/2010 tarihinden itibaren ilköğretimdeki kız öğrenciler için -bildiğiniz gibi- 35 Türk lirası, erkek öğrenciler için 30 Türk lirası, ortaöğretimdeki kız çocuklarımıza 55 Türk lirası, erkek çocuklarımıza ise 45 Türk lirası olmak üzere şartlı nakit ödemesi yapılmaktadır.

Yine bu kapsamda, ilköğretim ve ortaöğretim öğrencilerine verilen burs miktarı 2002 yılında öğrenci başına 12,63 Türk lirası iken 2011 yılında 107,42 Türk lirasına yükseltilmiştir. Böylece 2002 yılına göre yüzde 751'lik bir artış sağlanmıştır. 2012 yılında ise bursun 117 Türk lirası olması öngörülmektedir. Yine bu kapsamda, aşağı yukarı 2011 yılı Kasım ayı rakamlarına göre 234 bin 377 öğrencimiz de bu burslardan yararlanmıştır.

Öğrencileri nitelikli bir eğitim ve öğretim hizmetine kavuşturmak amacıyla en yakın yerlerdeki okullara taşıyarak belki eğitimi daha etkin hâle getirmeye çalışıyoruz. Bu maksatla, 97-98 eğitim öğretim yılında 281.833 öğrenci taşınmalı sisteme dâhil edilmişken 2011-2012 eğitim ve öğretim döneminde bu sayı 721.547'ye yükselmiştir.

Eğitime erişim imkânlarının artırılmasına yönelik olarak uygulanmakta olan sekiz yıllık ilköğretimden herkesin eşit şekilde yararlanması amacıyla 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında 80 il ve 830 ilçede taşınmalı eğitim sistemi yapılmaktadır.

2010-2011 eğitim ve öğretim yılından itibaren özellikle kız çocuklarımızın ortaöğretime devamlarının sağlanması amacıyla ortaöğretim öğrencilerinin ücretsiz taşınması projesi uygulamasına geçilmiştir. 75 ilde 28.235 kız ve 41.130 erkek öğrenci olmak üzere toplam 69.365 öğrencinin taşınması yapılmıştır.

Adrese dayalı nüfus kayıt sistemi ile okula kayıt olmayan tüm çocuklarımızın tespiti yapılmakta, okullarımızda oluşturulan komisyonlarca ev ziyaretlerinde bulunularak ikna yoluyla çocuklarımızın okula kazandırması çalışmalarını da yine bu kapsamda yoğun bir şekilde yürütmekteyiz. Aralık 2008 itibarıyla zorunlu eğitim çağında olup ilköğretime devam etmeyen çocuk sayısı 326 bin iken Eylül 2011 itibarıyla bu sayı 52.838'e kadar düşürmüştür bulunuyoruz. Aslında bunu hedefimiz sıfırlamaktı ancak bu öğrencilerin önemli bir miktarının adrese dayalı kayıt sisteminde kendileri gözükmemiş olmakla birlikte büyük ihtimalle aileleri yurt dışında yaşadığı için onlarla birlikte olduklarını tahmin ediyoruz, ulaşmakta sıkıntı yaşıyoruz. Büyük ihtimalle eğitimlerine yurt dışında devam eden aileler ve çocukları olarak değerlendiriyoruz.

İlköğretim okullarındaki devamsızlığın işlevsel olarak tanımlanmasını yapmak ve her öğrencinin devamsızlık türüne göre onu önleyici tedbirler almak ve faaliyetleri gerçekleştirmek üzere "Aşamalı Devamsızlık Yönetim Modeli" adını verdiğimiz bu projeyi uygulamaya koymuş vaziyetteyiz. 2011-2012 eğitim ve öğretim yılından itibaren uygulamaya koyduğumuz ADEY sistemi ve ilköğretim okullarındaki yönetici ve öğretmenlere yönelik gerekli eğitimleri uygulamaya koymuş vaziyetteyiz. Bu eğitimlere ayrıca uzaktan eğitim yoluyla da devam ediyoruz.

Çeşitli nedenlerle okula zamanında kayıt olamamış ve yaşıtlarından en az üç yıl geride öğrenim gören öğrencilerin eğitimlerini zamanında tamamlamaları amacıyla da ek birtakım tedbirler alıyor ve yetiştirici sınıf öğretim programlarıyla bu öğrencilerimizin hayata kendi yaşıtlarına erişerek devam etmelerini sağlayacak tedbirler alıyoruz.

Kız çocuklarımızın okullaştırılmasıyla alakalı özel tedbirler almış bulunuyoruz. 1997-1998 eğitim ve öğretim yılında ilköğretim alanında öğrenim gören çocuklarımızın cinsiyet oranları yüzde 85,63 iken 2002-2003 eğitim ve öğretim yılında bu oran yüzde 91'e çıkmıştı ancak 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında bu oranı yüzde 100,4'e yükseltmiş vaziyetteyiz. Yani şunu ifade etmek istiyorum: Cinsiyet oranları aslında okullaşma oranlarıyla birlikte uluslararası standartta kullanılan en önemli oranlardan birisidir. Bu maksatla belki şunu altını çizerek söylemekte yarar var: İlköğretim okulunda okumakta olan 100 erkek öğrencimize karşın 2002 yılında 91 kız öğrencimiz bulunuyordu. O dönemden bu zamana kadar aldığımız tedbirlerle Haydi Kızlar Okula, Baba Beni Okula Gönder, Şartlı Nakit Transferi gibi pek çok tedbirle ve nihayet ADEY sistemi gibi yahut da Kayıt Esasına Göre Takip Sistemi gibi sistemler vasıtasıyla her eve giderek çocukların okumasını sağlayacak tedbirlerin alınmasından sonra 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında 100 erkek öğrencimize karşın artık 100,4 kız öğrencimiz ilköğretimde okur hâle gelmiştir. Yani bu, Türkiye'deki nüfustaki kadın erkek oranına eşit bir noktaya çekilmiş bir vaziyette. Bu açıdan bakıldığında Türkiye, bu zamana kadar müzminleşmiş bir temel, kız çocuklarının okuması sorununu ilköğretim sisteminde çözmüş görünüyor, doğrusu bunun altını çizerek söylemekte yarar görüyorum.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 6

Ülkemizde yine aynı şekilde dezavantajlı grupların cinsiyet oranlarıyla ilgili oldukça iyi gelişmeler olduğunu ifade etmek lazım. 1997-1998 eğitim ve öğretim yılında bu oran yüzde 14,37 iken yani 100 erkek öğrenciye karşın sadece 14 kız öğrencimiz eğitim alıyorken 2002-2003 yılında bu yüzde 8,9'a kadar düşmüştür. 2010-2011 yılında ise bu oranı biz -aradaki farkı kastediyorum- binde 4'e kadar düşürdük. Yani şu anda kız öğrenci sayısı ile erkek öğrenci sayısı dezavantajlı grupları içerisinde de eşitlenmiş görünüyor.

Çok fazla ayrıntıya girerek sizi rakamlarla boğmak istemiyorum ama özetle söyleyeceğim şey: İlköğretim okulu eğitim sisteminde artık cinsiyet farkı kalmamış, bütün çocuklarımız eğitimlerini almaya başlamışlar demek mümkün.

Yine fırsat eşitliği ve imkân eşitliğini belki vurgulayacak önemli hususlardan birisi ücretsiz ders kitabı dağıtımı meselesi. 2003 yılında sadece ilköğretim okullarında 81 milyon 834 bin 281 adet kitap 157 milyon 523 bin 013 TL harcamayla dağıtılıyorken biliyorsunuz 2006 yılından itibaren ortaöğretimde de ücretsiz olarak dağıtılmaya başlandı. Ortaöğretimde o tarih itibarıyla bakıldığında, ilköğretim ve ortaöğretim birlikte olmak üzere 142 milyon 307 bin 380 kitap dağıtılmaya başlanmıştı ve bunun toplam bedeli 267 milyon 583 bin 942 idi. 2011 yılında ise yine ilköğretim ve ortaöğretim birlikte olmak üzere tam 206 milyon 411 bin 690 kitap dağıtıldı ve 362 milyon Türk lirası harcama yapılmıştı. O günden bugüne yani 2003 yılından bu zamana kadar toplam 1 milyar 329 milyon 658 bin 51 kitap dağıtıldı buna karşılık da 2 milyar 280 milyon Türk lirası harcama yapıldı.

Görüldüğü üzere, Anayasa'da hükmünü bulan, her vatandaşımız için zorunlu olan ilköğretimde gerek erişim gerekse fırsat ve imkân eşitliğini sağlamaya yönelik çalışmalar yapılmış ve bu çalışmalarda da önemli başarılar sağlanmıştır. Bundan sonra da bununla ilgili çalışmalarımız kararlı bir şekilde devam edecektir.

Eğitim öğretim faaliyetleriyle ilgili olarak üzerinde duracağım bir başka husus okullaşma oranlarıyla ilgilidir. Okullaşma oranları, 2002-2003 yılında Türkiye'de okul öncesinde dört ve beş yaşları itibarıyla bakıldığında zaten herhangi bir zorunluluk yoktu ve onunla ilgili oran verme imkânımız bulunmuyor ancak 2010-2011 yılında dört ve beş yıllarda bu oran yüzde 43'e çıkmış vaziyette. Yani şu anda dört ve beş yaşındaki çocuklarımızın yüzde 43'ü okul öncesinde eğitim alıyor. İlköğretimde ise 2002-2003 yılında okullaşma oranı yüzde 90,98 yani yüzde 91 civarında idi. Bu oran şimdi yüzde 98,4'e yükseldi. Aşağı yukarı, yüzde 100'e çok yakın bir orana ulaştık ama az önce ifade ettiğim gibi, burada önemli bir miktardaki öğrencimiz adrese dayalı kayıt sisteminde Türkiye'de gözükmüyor olmakla birlikte, aileleriyle birlikte yurt dışında yaşadıkları için yüzde 100'e ulaşma şansını yakalamakta zorlandık. 2002-2003 yılında ortaöğretimde okullaşma oranı yüzde 50,57 iken bu oran 2010-2011 eğitim öğretim yılında yüzde 69,33'e çıktı. Biz, hem ilköğretimde hem de ortaöğretimde bu hedeflerimizi oldukça yükseltmiş vaziyetteyiz. Okul öncesinde yüzde 100'e ulaşmayı, ilköğretimde yüzde 100'e ulaşmayı ve ortaöğretimde ise bu 2015 yılına kadar yüzde 90'ın üzerine çıkmayı hedefledik bununla ilgili stratejik eylemlerimizi hazırlamış vaziyetteyiz. Yükseköğretimde ise bu oranlar, 2002-2003 yılında yüzde 14,6 civarında iken 2010-2011 yılında bu oran yüzde 33'e yükselmiş vaziyette.

Bakanlığımızın yapısal değişikliği ile okul öncesi ve ilköğretim eğitimi program bütünlüğü anlayışı içerisinde temel eğitim çatısı altında birleştirilerek emek ve kaynak verimliliğinin artırılmasını da ayrıca hedeflemiş bulunuyoruz. Yani başka bir ifadeyle, daha önceden ayrı ayrı ele alınan ve ayrı ayrı yönetilmekte olan okul öncesi eğitim ile ilköğretim aynı çatı altında toplanmış ve temel eğitim olarak değerlendirilmeye başlanmıştır.

Okul öncesi eğitim, üç-beş yaş grubundaki çocukların bedenî, zihnî, psikososyal yönden gelişmelerini destekleyen okul öncesi eğitimin önemi dünyada herkes tarafından kabul edilmiş görülmektedir. Okul öncesi eğitime yapılan yatırımların toplam içerisinde en yüksek getiriye sahip yatırımlar olduğunun farkına varan ülkeler, okul öncesi eğitimde okullaşma oranlarını yüzde 80'in üzerine çıkarmayı başarmışlardır.

Hükûmetimizin en temel önceliklerinden olan okul öncesi eğitimde, 2002 yılında yüzde 11 olan okullaşma oranı, 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında 60-72 aylık dönemde yüzde 62'ye, 48-72 aylık dönemde ise yüzde 43'e, az önce ifade ettim ama bizim son zamanlarda aldığımız kararla özellikle beş yaş grubunda Türkiye'de okul öncesini zorunlu hâle getirmeye yönelik bir çalışmamız var. 2012 yılı sonu itibarıyla, başka bir ifadeyle 2013 yılında Türkiye'de okul öncesi eğitimi beş yaşta yüzde 100'e çıkarmayı düşünüyor ve zorunlu hâle getirmeyi planlıyoruz. Şimdiden o rakamın yüzde 67 olduğunu ifade etmem lazım ancak temel hedefimiz, az önce de ifade ettiğim gibi, 62-72 ay grubunda, beş yaşında yüzde 100'e ulaşmak şeklinde olacak.

2012-2013 yılında ise zorunlu eğitime geçiş olarak tüm Türkiye'de seksen bir vilayette uygulama yapacağız, şu anda yetmiş bir vilayette pilot uygulama yapıyoruz.

Yine okul öncesi eğitimle ilgili olarak gezici sınıflar, yani mobil okullar eğitimi programı da uyguluyor, anaokulu veya sınıf açamadığımız yerlerde ek bir tedbir olarak gezici sınıflar uygulaması yürütüyoruz.

21 Ekim 2011 tarihi itibarıyla 1.692 bağımsız anaokulu sayısına ulaşılmış vaziyettedir. Ana sınıflarında ikili eğitime geçilmesine ilişkin düzenleme yapılarak daha fazla çocuğun bu eğitimden yararlanması ve kapalı olan köy okullarının da anaokullarına dönüştürülmesi ile ilgili çalışmalar yapıyoruz.

İlköğretim alanında temel eğitimin esasını teşkil eden ilköğretim Anayasa'da belirtildiği üzere kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunlu ve devlet tarafından parasız yürütülen bir eğitim sistemidir.

İlköğretimde net okullaşma oranlarımız, az önce yine ifade etmiştim, 2002 yılında yüzde 90,98 iken 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında yüzde 98,41'e yükseldi.

Ortaöğretimde, cinsiyet ve bölgesel farklılıkları giderici bir biçimde okullaşma oranını gelişmiş ülkeler düzeyine çıkarmak, öğrencilerimizi esnek bir yapı içinde, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda, ortak bir genel kültür verilerek üst öğrenime ve geleceğe hazırlamaya çalışıyoruz.

Ortaöğretimin kalitesinin ve verimliliğinin artırılması amacıyla mesleki ve teknik öğretim dışında kalan farklı türdeki ortaöğretim kurumlarını bir çatı altında birleştirmeye çalışıyoruz. 2010-2011 eğitim ve öğretim yılından başlayarak kademeli bir şekilde bütün genel liselerimizi Anadolu lisesi statüsüne dönüştürmeye çalışıyoruz.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 7

Stratejik planlarımızda yer alan hedeflerden birisi, ortaöğretimde plan dönemi sonuna kadar yatay ve dikey geçişlere imkân veren, etkin bir rehberlik ve yönlendirme hizmetini içeren esnek bir yapıya geçmeyi planlıyoruz. Bu hedef kapsamında okul türü yerine program türünü esas alan, yatay ve dikey geçişlere imkân veren bir modele geçiş yapılması için gerekli altyapının hazırlanmasına yönelik çalışmalarımız da devam ediyor.

Genel ve ortaöğretimde 2002-2003 eğitim ve öğretim yılında derslik başına düşen öğrenci sayısı 34 iken 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında 31 olarak gerçekleşmiştir. Dokuzuncu Kalkınma Planında ise 30 öğrenci hedefine ulaşılmasına ilişkin çalışmalara devam edilmektedir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – İlave süre veriyorum Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Çok değerli arkadaşlar, özellikle okullaşma oranlarının yüzde 40'lardan yüzde 69'a çıktığını ortaöğretimde görecektir olursak hem okullaşma oranlarının çok artmasına karşın aynı zamanda derslik başına öğrenci sayısının düşüyor olmasının anlamını bir kere daha altını çizerek söylemek istiyorum.

Ortaöğretimde net okullaşma oranı 2002 yılında yüzde 50,57 iken 2010-2011 yılında yüzde 69,33'e yükseltilmiştir.

Mesleki ve ortaöğretimde küresel rekabette sektörlerin gücünü artırmak ve daha nitelikli insan gücünü yetiştirmek, sektörle iş birliği gelişmiş, esnek modüler program çeşitliliğine sahip, teknolojik altyapısı güçlü ve daha çok talep edilen bir mesleki ve teknik eğitim yapısına geçmek için hazırlık yapıyoruz.

Mesleki ve teknik öğretim, kalkınmanın hızlandırılması, istihdamın artırılması ve ülkenin rekabet gücünün yükseltilmesi yönünden kritik bir öneme sahip, biz de bunun farkında olarak hareket edeceğiz.

2001-2002 eğitim ve öğretim yılı itibarıyla mesleki ve teknik öğretimin ortaöğretim içerisindeki payı yüzde 28,9 iken 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında bu pay yüzde 46,34'e yükselmiş, biz bunu yüzde 50'nin üzerine taşımak için yeni hedef ortaya koymuş vaziyeteyiz.

UMEM Projesi ile 2013 yılında ortaöğretim içerisinde mesleki ve teknik eğitimin okullaşma oranının artırılmasına yönelik özel birçok tedbirle bu hedefe ulaşacağımızı tahmin ediyoruz.

Mesleki ve teknik okul yapım bütçesini 2009 yılında 57 milyon Türk lirası iken yüzde 106 artırarak 2010 yılında 118 milyon TL'ye, 2011 yılında ise 132 milyon Türk lirasına yükseltmiş bulunuyoruz.

Bakanlığımız stratejik planında toplumun değişen ve çeşitlenen eğitim taleplerinin karşılanması, eğitim sistemimizin daha da gelişmesi, özel öğretimin eğitim sistemi içerisindeki payının artırılması, özel sektörün finansal gücünün eğitim yatırımlarına dönüştürülmesini de amaçlıyoruz.. Hükûmet olarak bu yönde özendirici tedbir ve teşvik programları sağlamak için de çalışma yürütüyoruz.

Özel öğretim kurumlarının eğitim sistemi içindeki payının okul sayısına göre yüzde 9, öğrenci sayısına göre yüzde 5'e çıkarılması hedeflemiş bulunuyoruz.

2010-2011 eğitim ve öğretim yılı itibarıyla özel öğretim kurumlarının örgün eğitim kurumları içindeki payı, öğrenci sayısına göre açık öğretim dahil yüzde 2,95, açık öğretim hariç yüzde 3,18, okul sayısına göre ise yüzde 9,4 olduğunu ifade etmem lazım.

Özel eğitim hizmetleri açısından bakıldığında, sosyal devlet anlayışı içerisinde özel eğitime ihtiyacı olan vatandaşlarımızın eğitime diğer bireylerle eşit koşullarda erişimini sağlamak temel hedefimizdir. Bu amaçla, bir yandan zihinsel, işitme, görme, otistik, ortopedik gibi farklı engel türlerine yönelik olarak açılan özel eğitim ve okul programları nda, evde, hastanede, erken çocukluk eğitim merkezlerinde ve normal okullar bünyesinde kaynaştırma yoluyla eğitimlerini almaları sağlanmakta, diğer yandan da mesleki eğitim ve rehabilitasyon, evde bakım, ulaşım ve iletişim alanlarında özürllülere sağlanan dünya standartlarındaki pek çok hizmetin ülkemizde verilmesine çaba sarf ediyoruz.

Özel eğitime ihtiyaç duyan bireylerin eğitimlerinde Hükûmetimiz döneminde gerçekten önemli gelişmeler sağlanmıştır. 2009-2010 eğitim ve öğretim yılında 700 olan özel eğitim-öğretim okul ve kurum sayısı, 2011 yılında açılanlarla birlikte yüzde 38 artışla 967'ye çıktı, 2009-2010 eğitim ve öğretim yılında 36.599 olan öğrenci sayısı 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında yüzde 32 artışla 48.183'e ulaşmıştır.

Özründen dolayı zorunlu öğrenim çağında olup okula gidemeyenlere evde eğitim hizmeti 2007 yılından itibaren verilmeye başlanmıştır. 2007-2008 eğitim ve öğretim yılında 176, 2008-2009 eğitim ve öğretim yılında 1.004, 2009-2010 yılında 1.477, 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında ise 1.582 öğrencimize evinde eğitim hizmeti sunuyoruz.

Bunlara ilave olarak hastanelerde ilköğretim hizmeti veren çalışmalar yürütüyoruz hastaneye bağımlı yaşayan çocuklarımızı da yönelik olarak.

Toplumda birlikte yaşayan normal ve engelli bireylerin birbirinden etkileşim yoluyla edinebilecekleri pek çok olumlu davranış geliştirmeye yardımcı olacak ve normal bireylere, toplumda engelli bireylerin de bulunduğu bilincinin aşılmasını sağlayacak, onlarla birlikte yaşamının kaçınılmaz olduğu esasının benimsetilmesi için kaynaştırma eğitim programları yürütülüyor. Bu kapsamda 2010-2011 eğitim ve öğretim yılında 92.412 öğrencimiz kaynaştırma eğitimlerine alındı.

Ayrıca, üstün yetenekli çocuklarımız için özel eğitim sınıfları ve özel okullar, özel programlar düzenleme çalışmaları yürütüldü.

Yine ayrıca, üstün yetenekli çocuklarımız için bilim ve sanat merkezleri vasıtasıyla ek programlar düzenliyoruz. Ayrıca, yine bu çocuklarımızın eğitimlerinin daha organize bir şekilde ve daha sistematik yürütülmesi amacıyla da Bakanlığımızda özel bir grup başkanlığı kurulmuş bulunuyor.

Plan Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri, konuşmamın bu bölümünde de yükseköğretimle ilgili birkaç hususu size aktarmak istiyorum. Üniversitelerin görevi, sizlerin de bildiği gibi, bilgiyi çoğaltarak teknolojiye ve toplumun

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 8

faydasına dönüştürüp ileri bilgiyi sürekli olarak yeniden üretmektir. Üniversiteler meslek öğrenimi veren, bunun için gerekli teknolojiyi takip eden ve üreten kurumların başında gelir. İnancım odur ki muasır medeniyet seviyesini yakalamak ve ülkemizi modern dünyaya entegre etmek de üniversiteyle başlar. Gelecek için en çok odaklanmamız gereken husus, üniversite eğitiminde kalitenin evrensel ölçülere ulaşmasını sağlamaktır. Dünyanın hızla değişiyor ve dönüşüyor olması üniversitelerimize de yeni görev ve sorumlulukları beraberinde getirmektedir. Teknoloji ve onun kaynağı olan bilimin üretildiği üniversite kurumu, aynı zamanda ekonomik büyüme, toplumsal refah, dünya pazarlarında rekabet üstünlüğü, topluma vizyon çizmede ve ülkenin sorunlarını çözmede öncü ve yol gösterici rolü ile toplumlar için vazgeçilmez öneme sahiptir.

Uluslararası bilim, teknik ve sanat birikiminden daha fazla yararlanarak ülkemizde bilim, teknoloji, sanat üretme ve kullanma düzeyini artırmak için yurt dışına daha fazla öğrenci göndermek, yükseköğretim kurumlarını ilgili tarafların katkılarıyla, ülke ekonomisinin ve sosyal yapısının ihtiyaç duyacağı alanlarda uzmanlaştırarak bölgesel iş birlikleri aracılığıyla Türkiye'yi bilimsel çalışmaların merkezi hâline getirmek istiyoruz.

Son yıllarda ortaöğretimdeki okullaşma oranının yükselmesi, yükseköğretime olan talebi de artırmaktadır. Bu yoğun talebi karşılamak üzere 2003 yılından bugüne kadar yükseköğretime yapılan büyük yatırımlar, ülkemizin her iline yaygınlaştırılan üniversiteler ve vakıf üniversitelerinin de kurulmasının desteklenmesi ile dokuz yıllık sürede çok önemli ilerlemeler kaydetmiştir.

Amacımız, hem yükseköğretime olan talebi karşılamak hem de bilginin ve teknolojinin üretildiği, paylaşıldığı üniversiteler aracılığıyla dünya ile rekabet edebilen gençler yetiştirmektir. Bu amaçla da üniversitelerimizin ve özellikle YÖK sisteminin yeniden gözden geçirilerek yapılandırılmasına önemli bir ihtiyaç olduğu kanaatini taşıyoruz.

2002 yılında 53 devlet, 23 vakıf olmak üzere üniversite sayısı 76 iken 2003-2011 yılları arasında 50'si devlet, 39'u vakıf üniversitesi olmak üzere 89 yeni üniversitenin kurulması ile toplam üniversite sayısı 103'ü devlet, 62'si vakıf olmak üzere toplam 165'e ulaşmıştır.

Kuruluş aşamasında olan Türk-İtalyan Üniversitesi de dahil hâlen üniversitelerimiz bünyesinde 50 fakülte, 20 yüksekokul ve 14 enstitü olmak üzere toplam 84 yükseköğretim biriminin kurulması ile ilgili iş ve işlemler devam etmektedir.

Doğrusu bu konularda, vakit azaldığı için daha fazla ayrıntılı bilgiyi atlıyorum.

Yükseköğrenim öğrencilerimizin barınma ve diğer ihtiyaçlarının karşılanmasında önemli bir rol oynayan YURTKUR bütçesi 2002 yılında 494 milyon TL iken 2012 yılında 4 milyar 449 milyon 878 bin TL öngörülmüş olup hükümetlerimiz döneminde 2002'ye göre yüzde 800'lük artış göstermiştir.

16.08.2011 tarihi itibarı ile Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı 81 il ve 117 ilçedeki 289 yurtta; 103.639 erkek, 153.536 kız olmak üzere toplam 257.175 öğrenci barınmaktadır.

2003-2011 yılları arasında yükseköğretimde devir, tahsis, kira bağış yolu ile 113 ve mülkiyet olarak 78 adet olmak üzere toplam 191 adet blok yurt binası hizmete sunulmuş ve yükseköğretimde 80.539 ilave yatak kapasitesi sağlanmıştır.

Yükseköğretim bütçesi 2002 yılında 2 milyar 495 milyon 967 bin TL iken 2011 yılında 11 milyar 503 milyon 927 bin 500 TL'ye yükseltilmiş ve 2002'ye göre yüzde 361'lik artış sağlanmıştır. 2012 yılı bütçesinin 12 milyar 743 milyon 603 bin TL olarak öngörülmesiyle birlikte 2002 yılına göre artış oranı yüzde 410'a çıkmıştır.

Üniversite ARGE bütçesi 2002 yılında 86 milyon 623 bin TL iken 2011 yılında 547 milyon TL'ye yükseltilmiştir. Artış oranı yüzde 531'dir. 2012 yılı bütçesinin 586 milyon TL'ye yükselmesiyle bu artış oranının yüzde 576'ya çıktığını ifade etmem gerekir.

Plan Bütçe Komisyonun çok değerli üyeleri, hayat boyu öğrenmeyle ilgili olarak da çok kısa bilgi sunmak istiyorum. Bakanlığımızın yeniden yapılandırılması çerçevesinde hayat boyu öğrenme kavramı örgün ve yaygın eğitim sistemiyle bütünleştirilmiş ve bu amaçla başlı başına, genel müdürlük seviyesinde bir birim oluşturulmuştur.

Türkiye'nin Avrupa Birliği Müktesebatına Uyum Programı çerçevesinde hayat boyu öğrenme strateji belgesi de hazırlanmış ve Bakanlığımızca uygulamaya konulmuştur.

2009 yılından itibaren açık öğretim lisesi, mesleki açık öğretim lisesi ve mesleki ve teknik açık öğretim okuluna aktif olarak devam eden öğrencilere ders kitapları ücretsiz olarak verilmeye başlanmış olup 2011 yılında 823.392 öğrenciye kitap dağıtılmıştır.

Yaygın eğitimde 2003-2008 yılları arasında 1 milyon 643'ü kadın olmak üzere 1 milyon 580 bin 595 kişiye okuma yazma öğretilmiştir. 2008-2009 eğitim ve öğretim yılı sonu itibarıyla 385.356 vatandaşımıza okuma yazma becerisi kazandırılmıştır.

Kadınların eğitim düzeyinin artırılması, gelişmişlik endeksinin yükseltilmesi, daha fazla karar alma mekanizmalarına katılmaları ve kadın okuryazarlığının artırılması kadın hak ve özgürlükleri zeminini güçlendirilerek gelişmelerinin sağlanması için önemlidir. TÜİK 2009 verilerine göre Türkiye'de okuma yazma bilmeyen kişi sayısı 4 milyon 640 bin kişidir. Bu sayı içerisinde okuma yazma bilmeyen kadın sayısı 3 milyon 670 bin kişidir.

Ana kız okuldayız kampanyasına okuma yazma kampanyalarıyla birlikte burada da önemli oranda gelişmeler sağlanmıştır. Ayrıca, gönül köprüsü projeleriyle, cumhuriyet eğitim gezileri projesiyle, temiz sular temiz Türkiye kampanyasıyla, okul bahçelerinin ağaçlandırılması ve beyaz bayrak iş birliği protokolleriyle de özel projeler gerçekleştirilerek bu alanda kaliteni gelişmesine çaba sarf edilmiştir.

Yine sizlerin bildiği gibi, Bakanlığımızın kurumsal kapasitesinin geliştirilmesi ile ilgili yeniden yapılanma çalışmalarına da bu dönemde önem verilmiştir.

Gelişen teknoloji ile birlikte yaşanan değişim, daha etkin iş yapma ihtiyacı giderek daha yalın ve hareket kabiliyeti yüksek yapılanmayı gerekli kılmaktadır. Bu nedenle, çağdaş eğitim yönetimi açısından sadece günümüzün değil

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 9

geleceğin de öngörülebildiği Millî Eğitim Bakanlığının kuruluş amacına ve toplumun beklediği işlevine uygun bir Bakanlık merkez teşkilatı yapısının oluşturulması zorunluluk haline gelmiştir.

Anayasa'mız, 430 sayılı Tevhidi Tedrisat Kanunu, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ve kalkınma plan ve programları doğrultusunda ve Avrupa Birliğinde öngörülen kurumsal kapasitenin geliştirilmesi ile ilgili proje çalışmalarını da dikkate alarak; bürokrasiyi azaltan, eğitim hizmetlerinde sürat ve verimliliği artıran, alt kademelere yetki tanıyarak sorumluluk duygusunu geliştiren, vatandaşlara yönelik hizmet anlayışlarında kolaylık sağlayan bir yeniden yapı öngörülmüştür ve 14 Eylül 2011 tarihli ve 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile bu yeni yapımız da uygulamaya konmuştur.

Yeniden yapılanma ile birim sayısı 35'den 20'ye indirilmiş olup hizmet birimleri arasında iş birliği ve koordinasyonu artırmak ve hizmet bütünlüğünü sağlamak amacıyla benzer fonksiyonları yapan birimler birleştirilmiştir. Özellikle mesleki eğitimdeki koordinasyon sorunlarını çözmek, aynı stratejik amaç etrafında uyumlaştırmak ve mesleki eğitimdeki piyasa ihtiyaçlarına uygunluğu sağlamak amacıyla mesleki eğitim tek yapı altında bir araya getirilmiştir.

Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü kurulmuş ve bu alanla ilgili bütün birimler aynı çatı altında birleştirilmiştir. Okul öncesi eğitimde ilköğretim programları bütünlüğü sağlamak amacıyla ortak bir çatı içinde temel eğitim olarak yapılandırılmıştır.

Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme Genel Müdürlüğü'nün her kademedeki okul ve kurumlardaki öğretmenlerin yetiştirilmesi ve hizmet içi yoluyla geliştirilmesi amacıyla yetki ve sorumlulukları yeniden düzenlenmiştir.

Birbirinden ayrı ve kopuk bir görüntü çizen diğer birimler fonksiyonel uyumları göz önüne alınarak bir araya getirilmiştir.

Talim Terbiye Kurulu da gözden geçirilmiş, yapısıyla üye sayısı değiştirilmiş, üyeler için bazı nitelik tanımlamaları yapılmıştır.

BAŞKAN – Sayın Bakanım, konuşmamızı toparlayabilirsek lütfen.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Peki, Sayın Başkanım.

Müsteşar yardımcılarının sayısı 7'den 5'e düşürülmüş, çalışanların uzmanlığından daha çok yararlanmak ve personelin potansiyelini ortak bir sinerjiye dönüştürebilmek için mekanik hiyerarşik basamaklar azaltılmış ve genel müdür yardımcılığı, daire başkanlığı ile şube müdürlüğü kademeleri kaldırılarak proje organizasyon modeli benimsenmiş ve grup başkanlığı sistemine geçilmiştir.

Sadece sayı olarak verip geçeceğim çünkü vakit az kaldı, Sayın Başkanın tekrar ikazına izin vermeden bitirmek istiyorum.

Çok değerli arkadaşlar, 2003-2011 yılları arasında toplam 300.924 öğretmen alımı yaptık. Bunu tekrarlamak istiyorum: Toplam 300.924 öğretmen alımı.

RECAİ BERBER (Manisa) – Hangi yıllar arasında Sayın Bakanım?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – 2003-2011 yılları arasında; 2003 yılında 22.814, 2004 yılında 19.029, 2005 yılında 20.777 olmak üzere toplam 2011 yılına kadar. Burada sadece dikkatinizi çekmek istediğim bir husus var, en çok "Öğretmen alınmıyor." diye itham edilen yıllar itibarıyla bakıldığında ülkemizde en çok öğretmenin alındığı iki yıl 2010, 2011 yılları olmuştur. Benden önceki Bakanımın gayretleriyle aslında bu gerçekleşti. 2010 yılında 40.922...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Bakanım, Plan Bütçe üyeleri, hepimiz burada, sadece Bakan değil, bu konuda hepimiz destek verdik; hakkımızı yemeyin.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Öğretmen deyince her şey duruyor yani.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tüm arkadaşların hakkını yemeyin. Geçen dönem burada görev yapan her arkadaşım... 25 bin getirdi, biz burada 75 bine çıkardık; hakkımızı yemeyin.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Tamam, hakkınıza geliyorum.

BAŞKAN – Evet, Komisyon üyelerimize de teşekkür edelim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Recai Bey, hakkımızı yedirmeyin Recai Bey.

BAŞKAN – Arkadaşlar...

Buyurun Sayın Bakanım.

RECAİ BERBER (Manisa) – Sayın Bakanımın girişimleriyle...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Doğru değil mi? Efendim, ama...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Mevlüt Bey, lütfen cümlemi tamamlama izin verirsiniz sizin de hakkınızı teslim edeceğim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hakkımızı yedirmem.

BAŞKAN – Yok, hakkınız yenmedi canım, Sayın Aslanoğlu.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Cümlemi tamamlamama izin verin.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Bakanım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Çok değerli arkadaşlar, aslında altını çizmek istediğim husus şu: Benden önceki Bakanımız döneminde... Tabii ki Plan Bütçe Komisyonunun onayı ve takdiri olmadan, Meclisimizin onayı ve takdiri olmadan bunlar gerçekleşmez ama o Bakanımızın gayretleriyle 2010 yılında -belki de geçtiğimiz bütün yıllarla mukayese edilemeyecek kadar- 40 bin öğretmen, yine 2011 yılında 40 bin yeni öğretmen alınmış. Bir de sözleşmeli kadrodan geçirilenler var, bunlar dâhil edildiğinde hakikaten çok yüksek oranda öğretmen alınmış olmasına rağmen, kaderin cilvesine bakın ki muhtemelen öğretmen alımıyla ilgili en çok talebin olduğu yıllar bu yıllar oldu.

Çok değerli arkadaşlar, yine aynı şekilde, öğretmenlik mesleğinin geliştirilmesi ve öğretmenlerimizin toplum içerisindeki gücünün pekiştirilmesi ve mesleki kabiliyetlerinin de artırılması amacıyla yönelik olarak bu hafta sonu itibarıyla

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 10

bir çalıştay tertip etmiş bulunuyoruz. Türkiye 'de öğretmen sorunlarının hepsini birlikte ele alan bu çalıştayda, öğretmen yetiştirilmesiyle, eğitim fakültelerinin kontenjanlarından başlamak üzere ve öğretmenlerimizin tüm öğretmenlik mesleki hayatı içerisindeki sorunlarını göz önüne alacak bir çalıştay çalışması uygulamaya konulacak ve oradan da biz bir ulusal öğretmen stratejisi üretmeye çalışacağız.

Doğrusu, bunları atıyorum arkadaşlar, beni affedin ama yazılı metinde var.

Kısaca, eğitimde FATİH Projesi'nden bahsetmek istiyorum. Biliyorsunuz, özellikle FATİH Projesiyle -yani Fırsatları Artırma Teknolojiyi İyileştirme Hareketi, açılımı bu FATİH Projesi'nin- burada Türkiye'de özellikle okullarımızda akıllı tahtaların kullanımı ve tablet bilgisayarların verilmesiyle alakalı bir çalışma yürütüyoruz. Bu proje kapsamında, donanım altyapısının iyileştirilmesi... Donanım altyapısının iyileştirilmesinden kastettiğimiz, az önce ifade ettiğim gibi, LCD panel etkileşimli tahta cihazlarının kullanılması, her dersliğe geniş bant İnternet erişiminin sağlanması ve Bakanlık merkez teşkilatının ve okullarımızın güvenli, izlenebilir ve ölçülebilir bir ağ altyapısına sahip olmasını hedefliyoruz. Ayrıca, öğretmen ve öğrencilerin kullanacağı e-kitap'lar için tablet PC çalışması yürütüyoruz.

Akıllı tahtalar ve İnternet erişimiyle ilgili şartnameler hazırlandı, ihaleye çıkmıştı biliyorsunuz. Önümüzdeki günlerde ihale işlemleri için teklifler alınıyor, tamamlanacak. Tablet PC'ler için şartname hazırlıklarımız devam ediyor.

Bütün gücümüzle, önümüzdeki dönemde Şubat ayında en azından pilot uygulama için öngördüğümüz illerde bu çalışmayı başlatmayı hedefliyoruz. Öğretmen ve öğrencilerimiz için hakikaten oldukça önemli bir destek sağlayacak teknolojik altyapıyı tamamlamış olacağız. Burada belki bir ayırt edici hususiyetin altını çizmek istiyorum: Bizim akıllı tahtalarımız doğrudan doğruya tek başına tahta olarak kullanılacak tahtalar olmayacaklar. Dünyada kullanılan, çoğu kez de belki eleştirilen sistemden çok farklı bir şekilde biz öğretmenlerimize LCD panel tahtaları yardımcı malzeme olarak kullanmalarını sağlayan bir düzenleme yapıyoruz. Eğitim malzemelerini görsel, gerekirse üç boyutlu, kendi anlattığı dersi destekleyecek türden malzemelerle desteklenmiş bir yapı olarak tasarladık. Değilse normalde bizim akıllı tahtalarımız aynı zamanda geleneksel olarak kullandığımız tahtaları da içeren, tebeşiri yahut da kalem de kullanabileceği bir fırsatı da vermektedir.

Bu FATİH Projesi kapsamında sadece donanım altyapısının iyileştirilmesi değil, aynı zamanda eğitsel e-içerik'in hazırlanması, öğretim programlarının BT'ye uyumlu hâle getirilmesi, bilişim teknolojisine uyumlu hâle getirilmesi, öğretmenlerimizin eğitimi, bilinçli ve güvenli bilişim teknolojilerinin kullanımının sağlanması gibi alt öğeleri de bulunmaktadır.

e-devlet uygulamalarında Bakanlığımız gerçekten çok önemli mesafe katetmiştir. Yatırım programlarımız, personel kayıtlarımız ve atamalarımız, sınav sistemlerimiz, okul kayıt sistemlerimiz, burs, yurt, mezunlar, taşıma sistemleri, kamu alacağıyla ilgili düzenlemeler ve okul bütçelerinin tamamı bilişim ortamında yürütülebilmektedir.

Millî Eğitim Bakanlığının iç kontrol standartlarına uygun eylem planı tamamlanmıştır. ARGE geliştirme çalışmaları yürütülmektedir ve bütün bunların içerisinde, ayrıca, bürokrasinin azaltılması ve idarenin basitleştirilmesiyle ilgili de ciddi çalışmalar yürütülmektedir. Yine, bu maksatla Bakanlığımızda da bir grup başkanlığı oluşturulmuştur.

Sayın Başkan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri; sabrınızı zorladığımı biliyorum, son olarak bütçeyle ilgili bilgileri size aktarıp konuşmamı tamamlamak istiyorum.

Hükümetlerimiz döneminde eğitim yatırımları ülkemizin en öncelikli konusu olarak ele alınmıştır. Her yıl olduğu gibi Bakanlığımız bütçesi merkezî yönetim bütçesinden en büyük payı alarak 39 milyar 169 milyon 379 bin 190 TL olarak öngörülmüştür.

Millî Eğitim Bakanlığının bütçesi 2002 yılında 7,5 milyar Türk lirası iken 2011 yılında yüzde 354,6 artışla 34,1 milyar TL olmuş, 2012 yılında ise 39,2 milyar TL öngörülmesiyle bu artış oranı yüzde 425'de çıkmıştır.

Bakanlığımızın 2002 yılında konsolide bütçeden aldığı pay yüzde 7,6 iken 2012 yılında yüzde 11,16'ya çıkmıştır.

Yine, gayrisafi yurt içi hasıladaki payı 2002 yılında aldığı pay yüzde 2,13 iken 2012 yılında yüzde 2,75'e yükselmiştir.

Yükseköğretim bütçesi 2012 yılında 12 milyar 743 milyon 603 bin TL olarak gerçekleşerek 2002 yılına kıyasla yüzde 410 artış sağlamıştır.

Üniversitelere ayrılan bütçenin 2002 yılında konsolide bütçeden aldığı pay yüzde 2,54 iken 2012 yılında yüzde 3,63'e yükselmiştir.

Plan Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri, 2012 yılı Bakanlığımız bütçesinin 27 milyar 707 milyon 909 bin 190 TL'si personel giderleri için, 4 milyar 523 milyon 65 bin TL'si Sosyal Güvenlik Kurumuna devlet prim giderleri için, 3 milyar 73 milyon 901 bin TL'si mal ve hizmet alım giderlerinde kullanılmak üzere cari, 1 milyar 243 milyon 504 bin TL'si devlet parasız yatılı öğrencileri, burslar ve diğer cari transferler, 2 milyar 600 milyon TL'si sermaye giderleri ve 21 milyon TL'si sermaye transferleri olmak üzere toplam 39 milyar 169 milyon 379 bin 190 TL olarak oluşmuştur.

Millî Eğitim Bakanı olarak, şahsım, eğitim camiamız ve milletimiz adına, bu desteği veren başta Sayın Başbakanımız olmak üzere Hükümetimizin tüm üyelerine, eğitimle ilgi konularda duyarlılığını ortaya koyan Türkiye Büyük Millet Meclisi mensuplarına, Plan ve Bütçe Komisyonunun çok değerli üyelerine, emeği geçen tüm bürokrat ve uzman arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Bu duygularla Millî Eğitim Bakanlığı 2012 yılı bütçesinin eğitim camiamıza ve ülkemize hayırlı olması dileğiyle yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakanımıza...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan... Sayın Başkan...

BAŞKAN – Söz vereceğim Sayın Aslanoğlu.

Sayın Bakanımıza çok teşekkür ediyoruz.

Kameraman arkadaşlar...

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 11

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Usul hakkında bir şey söyleyeceğim.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Aslanoğlu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, Van'daki deprem, Yüce Allah bir daha ülkemize böyle bir felaket vermesin. Tabii, orada, Van'da ölen tüm vatandaşlarımıza bizler her zaman başsağlığı dilekleri ileteceğiz, Yüce Allah'tan rahmet diliyoruz, yaralılara şifa diliyoruz ama orada 70 küsur tane öğretmenimiz ve çocuklarımız öldü. Bugün Millî Eğitim Bakanlığı bütçesi olduğu için biz, arkadaşlarım ve sizler orada ölen tüm öğretmenlerimizin anısına, öğrencilerin de anısına -onlara rahmet diliyoruz- ve eğer uygun görürseniz saygımızı ifade etmek adına bir dakika saygı duruşunda bulunabilir miyiz?

BAŞKAN – Sayın Aslanoğlu'na çok teşekkür ediyorum.

Komisyonumuzun değerli üyeleri, Sayın Bakan, kamu kurum ve kuruluşlarımızın temsilcileri; sizi bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum.

Buyurun.

(Saygı duruşunda bulunuldu)

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum arkadaşlar, sağ olun.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tüm millî eğitim camiamızın başı sağ olsun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Ben de Sayın Aslanoğlu'na bu hassasiyeti için teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben de tüm Komisyon üyelerimiz adına Sayın Aslanoğlu'na Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanı olarak çok teşekkür ediyorum.

Kameraman arkadaşlar görüntü alma işlemlerini tamamlarlarsa görüşmelere geçeceğiz.

Sayın Bakanım, usulümüz gereği bürokrat arkadaşların ayağa kalkarak kendilerini Komisyon üyesi arkadaşlara tanıtmasını istiyorum.

Buyurun.

(Bürokratlar tanıtıldı)

BAŞKAN – Evet, arkadaşlarımıza çok teşekkür ediyoruz.

Müzakerelere başlıyoruz.

Sayın Ayaydın, buyurun lütfen.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (İstanbul) – Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri, Sayın Bakan, üniversitelerimizin değerli temsilcileri, YÖK'ün değerli temsilcileri, kamu kurum ve kuruluşlarının değerli temsilcileri ve yazılı ve görsel medyamızın değerli temsilcileri; 2012 mali yılı Millî Eğitim Bakanlığı, YÖK ve üniversitelerimizin bütçeleri üzerinde kişisel görüşlerimi belirtmek üzere söz almış bulunmaktayım. Bu vesileyle hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ancak konuşmama başlamadan önce, yılda bir kez ve son derece önemli olan YÖK bütçesi görüşülürken YÖK Başkanının burada bulunmamasını da şiddetle eleştiriyorum. Herhâlde bütçeden çok daha önemli bir işi vardır; ya köpeklerini gezdiriyordur ya da motosikletine biniyordur, onu kınıyorum.

BAŞKAN – Sayın Ayaydın, başka bir, bilemiyoruz, açıklamayı YÖK Başkan Vekili yapacaktır.

Buyurun.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (Devamla) – Ama yılda bir kezdir, bütçenin bugün burada görüşüleceği bellidir ve yılda bir kez görüşülür.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Sayın Başkanım, geçen sene de yoktu, ondan önce de yoktu.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (Devamla) – Eğer YÖK Başkanı, Türkiye Büyük Millet Meclisini takmıyorsa, Parlamento'yı takmıyorsa, buraya gelmiyorsa bu onun göstergesidir. Bu bakımdan YÖK Başkanını şiddetle eleştiriyorum.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Ayaydın, devam edin.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (Devamla) – Eğitim, kalkınma iddiasında olan her ülkede hayati önem arz etmekte, gelişmiş ülkelerde ise en öncelikli alanlardan biri olarak kabul edilmektedir.

Bu çerçevede, eğitimin rolü öğrencileri zihinsel, sosyal ve kültürel nitelikler yönünden geliştirmek ve demokratik, sağlıklı bir toplum yapısının ve gelişmiş bir ekonomik sistemin gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatarak geleceğe hazırlamaktır.

Böylesine hayati bir önemi olan eğitim alanında “Ülkemiz ne durumdadır?” diye baktığımızda hâlâ katetmemiz gereken çok önemli mesafe olduğunu üzülerek görmekteyiz.

Bütçede en fazla pay ayrılan alanlardan biri eğitim olmasına rağmen, ülkemizde eğitimin kronik sorunları maalesef bir türlü çözülememektedir. Türkiye'de eğitime ayrılan bütçenin ne kadar yetersiz olduğu OECD ülkeleriyle karşılaştırıldığında daha açık bir şekilde anlaşılabilecektir.

OECD Bir Bakışta Eğitim 2011 Raporu'na göre eğitim alanında yapılan harcamaların gayrisafi yurt içi hasılaya oranı Amerika Birleşik Devletleri'nde yüzde 7,2; Belçika'da yüzde 6,6; Fransa'da 6; Slovenya'da 5,4; Macaristan'da 4,8 ve OECD ortalaması ise 5,9'dur. Ancak Türkiye'de bu oran maalesef 3,8 ile OECD ülkeleri içerisinde en düşük düzeydedir.

Nitekim bu durumu Millî Eğitim Bakanlığının bütçesine baktığımızda rahatlıkla görebilmekteyiz. 2011 yılı bütçesinde eğitime ayrılan pay 34 milyar Türk lirası olup bu tutar millî gelirin yüzde 2,81'ine tekabül etmektedir. Üstelik Bakanlık bütçesinin çok büyük bir bölümü; 24,6 milyar Türk lirası da personel giderlerine ayrılmış, eğitim yatırımlarına tabiri caizse fırsat kalmamıştır.

Üzülerek belirtmeliyim ki benzer bir duruma 2012 bütçesinde de tanıklık ediyoruz. 2012 yılı için Millî Eğitim Bakanlığına öngörülen ödenek 27,7 milyar personel gideri olmak üzere 39 milyar Türk lirasıdır. Bu tutar, 2011 yılı orta vadeli programda öngörülen 1.426 milyar TL 2012 yılı millî gelirinin yüzde 2,7'sine karşılık gelmektedir.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 12

Millî Eğitim Bakanlığı bütçesi ile YÖK ve üniversitelerin bütçelerini toplayıp kıyasladığımızda da karşımıza çıkan tablo yine iç açıcı değildir. Bu durumda da eğitim bütçesi toplam millî gelirin yüzde 3'lerinde gezinmeye devam etmektedir.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; öğretmen açığı maalesef kanayan bir yara olarak ülkemizin en önemli sorunu olmaya devam etmektedir.

Bir taraftan okullarda öğretmen açığı bulunurken, diğer tarafta öğretmenlik eğitimi almış yüz binlerce kişi öğretmen olmak için beklemektedir. Bu durum yalnızca tuhaf değil aynı zamanda dramatiktir.

Eğitim fakülteleri her yıl ortalama 40 bin mezun vermektedir. Eğitim fakültelerinin kontenjanları da yıllar geçtikçe artmaktadır. Eğitim fakülteleri bu kadar çok öğrenci alırken ve kontenjan artırılırken öğretmen istihdamı buna paralel ve yeterli düzeyde yapılmamaktadır. Bunun sonucunda bugün okullarda ciddi bir öğretmen açığı ortaya çıkmakta, başta büyük şehirler ile Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgeleri olmak üzere sağlıklı bir eğitim yapılamamaktadır.

Burada eğitim bekleyen çocuklarımız zarar gördüğü gibi atama bekleyen öğretmenler de ciddi sıkıntı içine girmektedir. Öğretmen adayları gerek öğretmen açığına, gerekse iktidarın bu konuda verdiği söze güvenerek atama beklerken hayal kırıklığı yaşamaktadırlar.

Nitekim Sayın Bakan, bir önceki Millî Eğitim Bakanı Sayın Çubukçu döneminde verilen 55 bin öğretmen atanacağı sözünün yerine getirilemediği için öğretmen adaylarından özür dilemiştir. Evet, özür dilemek erdemliktir, doğru bir davranıştır. Ancak sormak isterim; planlı sağlıklı bir atama programı ve takvimi yapmak daha doğru değil midir? Hele ki 10 yıldır ülkeyi tek başına yöneten bir Hükümet var ortada. Unutmayalım ki burada hesapsız ve özensiz adımların faturası öğrencilerimize, öğretmenlerimize yani toplumun geleceğine kesilmektedir.

Öğretmen istihdamındaki karmaşa da doğrusu ayrıca üzerinde durulması gereken bir sorundur. Kadrolu öğretmen almayarak sözleşmeli, ücretli öğretmen almak suretiyle öğretmen açığı doldurulmaya çalışılmaktadır. Öğretmen adayları sözleşmeli, ücretli çalışma koşullarına mahkûm edilmektedir. Üstelik Hükümet bir yandan bu yolu izlerken diğer yandan da seçim rüşveti olarak sözleşmeli personeli kadroya almaktadır.

Şimdi Sayın Bakana soruyorum: Hangisi doğrudur? İhtiyaç varsa neden kadrolu öğretmen alımı sınırlı tutuluyor, ihtiyaç yoksa neden sözleşmeli öğretmen atanıyor? Doğrusu nedir, ben de merak ediyorum. Kadrolu öğretmen almak mı, sözleşmeli alıp siyasi hesaplarla kadro vermek mi? Hükümet artık bu konuda karar vermeli, öğretmen adaylarının geleceğini siyasal çıkarlara konu etmemelidir.

İfade etmek istediğim bir diğer unsur ise üniversitelerimizin içerisinde bulunduğu hazin durumdur. Evlere şenlik bir YÖK'ümüz ve gafları ile tarihe geçecek bir YÖK Başkanımız var. YÖK Başkanı ve saz arkadaşları öyle bir yönetim sergiliyorlar ki sanki bu ülkenin değil, sadece bir zümrenin YÖK yönetimi gibi davranıyorlar. Devlet üniversitelerine yandaş rektör ve dekanlar, vakıf üniversitelerine de birilerinin işaret buyurdıkları isimler atanıyor.

Son yıllarda ülkemizde pek çok üniversite açılmıştır. 2010-2011 öğretim yılı itibarıyla 103 tanesi devlet üniversitesi, 62 tanesi de vakıf üniversitesi olmak üzere üniversite sayımız 165'e yükselmiştir.

Vakıf üniversitelerinin kurulması için hiç bir kriter yok. Hak eden vakıflara değil, hak etmeyen, ancak gücünü bir yerlerden alan vakıf üniversitelerine YÖK'ün tüm kapıları ardına kadar açıktır.

Kontenjan belirlemelerinde objektif kriter asla yok. Kontenjan belirlemeleri vakıf üniversitesinin hangi gruba bağlı olmasına bağlı. YÖK Başkanımızın canı istediğinde istediği kontenjanı ikram eder, hak edene ise "Sen git rektörünü değiştir, gel sana da kontenjan vereyim." dedikleri örneklerle saysam bitmez.

Bu kadar çok üniversite kurulması şüphesiz iyi bir gelişmeyi işaret etmektedir. Ancak burada daha önemli olan, bu üniversitelerin eğitim ve öğretim kapasitesinin ne olduğudur. Burada hedef, kantitatif olmaktan ziyade kalitatif olmalı ve üniversite sayısını artırana kadar o üniversitelere yeterli öğretim üyesi ve imkânlar tahsis etmek, onların çağdaş, kaliteli, sağlıklı bilim yuvaları hâline gelmesini sağlamaktır. Biliyoruz ki tüm bu öğretim üye açığı ve zorunlu altyapıdan yoksun olarak sırf sayı artırmaya yönelik olarak açılan üniversiteler birer tabela kurumları olarak kalacaktır. İşte bu durum ise tehlikeli sonuçlara yol açacaktır. Zira, sadece adı üniversite olan ve yetersiz imkânlar nedeniyle tabeladan öteye gidemeyen bu kurumlara aktarılan kaynaklar heba olacağı gibi, daha da önemlisi bu üniversitelere güvenerek eğitimini buralarda sürdürme kararı alan öğrencilerimizin yetersiz donanım nedeniyle geleceği risk altına girecektir. Bunun içindir ki aslanan üniversiteyi altyapısını sağlayarak çağdaş bir bilim yuvası olarak kurmaktır, yoksa üniversite kurmaya yönelik kanun çıkarmak değildir maharet.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Ek süre veriyorum.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (Devamla) – Rektör atamalarına da değinmek istiyorum. Cumhurbaşkanlığı bütçesi görüşülürken de dile getirdiğim üzere Sayın Cumhurbaşkanlığı bugüne kadar yaptığı rektör atamalarında liyakat ve yetkinlikten ziyade sadakat ve yakınlık kriterini ön plana almıştır. Sayın Gül'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde, YÖK'ün de verdiği paslarla, AKP kadrolarına yakın olan kişiler atamalarda öncelik kazanmıştır. Yandaş olmak, YÖK tarafından fiilen rektör atamaları için objektif bir kriter hâline gelmiştir.

Artık şaşkınlık vermeyen bu rektör atamalarına ilişkin olarak Sayın YÖK Başkanından öğrenmek istiyorum: Rektör adayları Cumhurbaşkanlığına sunulurken sıralama hangi kriterlere göre yapılıyor? Örneğin öğretim üyelerinden en çok oyu alan bir rektör adayı listeden çıkarılabiliyor mu ya da 2'nci veya 3'üncü sıraya konuluyor mu? Veya sıralamaya hiç girmiyor, bunda sizin kriteriniz nedir?

Konu YÖK'ten açılmışken skandallarla gündemden düşmeyen ÖSYM'den bahsetmek istiyorum. Ali Demir'in başında olduğu ve her yaptığı sınavda skandal üstüne skandal yaşanan ÖSYM'nin bugünkü hâli içler acısı. Eskiden ÖSYM denince "Burada ne hile olur ne hurda. Torpil asla olmaz." denilirdi. Peki ya bugün? Tam tersine dönmüş. Sınav soruları önceden verilen kişilerin aldığı tam puanlar 74 milyon yurttaşımızı şaşkına çevirdi. O torpil işlemez ÖSYM'ye büyük emekler veren Profesör Haydar Furgaç ve Profesör Doktor Altan Günalplar görse herhâlde kahrolurlardı. Yıllarca üniversitelere

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 13

aşamalı sınavlar yapan bu değerli bilim adamlarının yönetimindeki ÖSYM'de hiç böyle bir olay yaşanmazdı. ÖSYM denince akan sular dururdu. Ta ki bilgi teknolojisi ile yakından uzaktan ilgisi bulunmayan tekstil profesörü Ali Demir'in ÖSYM Başkanı olmasına kadar.

BAŞKAN – Sayın Ayaydın, konuşmamızı tamamlayabilir miyiz.

AYDIN AĞAN AYAYDIN (Devamla) – Başına tekstilci profesör gelen ÖSYM, yaptığı her sınavda farklı bir sansasyona imza atmaya başladı. Sayın Ali Demir'i o makama getiren hem YÖK Başkanı hem de Hükûmet, Ali Demir'in kendi isteğiyle ayrılmasını bekliyor. Ancak boşuna bekliyorlar çünkü Sayın Ali Demir o kadar pişmiş davranıyor ki “Ne olmuş yani, birkaç yanlış yapmış? Sıfır alması gerekenlere tam puan vermiş de ne olmuş?” dercesine koltuğunda oturmaya ve yeni skandallara imza atmaya hazırlanıyor. Yaptığı gaflarla tarihe geçen YÖK Başkanımız Profesör Doktor Yusuf Ziya Özcan ise görevinin sonuna yaklaşıyor, yani YÖK'e “by by” demeye hazırlanıyor zira onu bu göreve getirenler bile artık dayanamıyor ve yerine başka bir yandaşı hazırlamışlar bile. Özcan o ismi merak ediyor ise kendisine bir ipucu verebilirim. O ismin bugünkü rektörlük görevine atanmasına katkıda bulunan da Özcan'ın ta kendisi. Ancak bir gerçeği ifade etmeliyim ki gelecek kişi muhtemeldir ki gidecek olan Özcan'a göre hem bilgili hem de gafları yok.

Bu düşüncelerle Millî Eğitim Bakanlığımızın, YÖK'ün ve üniversitelerimizin 2012 yılı bütçelerinin ülkemize, milletimize ve yükseköğretim kurumlarımıza hayırlı ve uğurlu olmasını diliyor, hepinize saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Günal, buyurun lütfen.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Komisyonumuzun değerli üyeleri, değerli bürokratlar, kıymetli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, siz bazılarından bahsettiniz ama elimizde bir sürü öğretmen mektupları var. Hâlâ atamalarla ilgili kısmi bilgi verdiniz. Kendiniz de atanamayanlarla ilgili de daha önce, başlarken özür dilemiştiniz. Onları vakit almamak için şu anda söylemiyorum, eğer vaktim kalmazsa sorularda değineceğim.

Siz burada söylediğiniz şeylerde bir teslimat yapmışsınız, hakkın teslimi konusunda “Açıkları bu şekilde kapatmamız şu anda mümkün değil, dolayısıyla bunun için de bir planlama birimi kurduk, bunlara bakacağız. Hepsini alsak dahi, ortada 70 bin kişi, yapılan planlamaya göre, açıkta kalacak aday öğretmen sayısı.” diye söylemişsiniz. Bu planlama çalışmaları yapılırken...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Mevcutlar da dâhil değil ona.

MEHMET GÜNAL (Devamla) – Tabii, tabii, yok. Ben genel olarak... Rakam konuşmak için söylemiyorum. Oradan yola çıkarak, temel bir sorun var burada. YÖK Başkan Vekilimiz burada, Başkan olmasa da. Geçmiş yıllarda da tartıştık ama henüz bir şey olmadı. Siz yeni bir Millî Eğitim Bakanı olarak, heyecanla, bir yeniden yapılanmayla -şimdi onun eksiklerini de söyleyeceğim ama baştan en son söyleyeceğimizi söylemiş olalım diye- sadece öğretmenlerle ilgili değil, YÖK'le beraber istişare içerisinde, o planlamayı diğer kurumlarla... DPT kalktı artık -Sayın Zararsız bakıyor gözüme ama ben söylemiştim “Kaldıracaklar.” diye, sonra konuşacağız- şimdi Kalkınma Bakanlığı oldu. Oradaki uzmanlarla da, diğer yükseköğrenimle ilgili bütün arkadaşlarla beraber, sadece öğretmen atamasına ilişkin değil, bütün yükseköğrenimle ilgili -sizin de sorumluluğunuzda çünkü mesleki eğitim liseden başlayan yönlendirme- meslek liselerini de içerecek şekilde burada bir çalışma yapılması gerekiyor, temel bir eğitim taslağı üzerinde çalışmamız gerekiyor. İlköğretimden başlayarak, ortaöğretimden itibaren yönlendirme yapıyoruz çünkü ve mesleki eğitime ağırlık veriyoruz.

Peki, o mesleki eğitime neye göre öğrenci alacaksınız? Yükseköğrenimi eğer planlamamışsanız, sizin dediğiniz gibi, öğretmen açığına göre hangi dalda öğretmen olduğuna göre planlamamışsanız, bu sefer kalkıyorsunuz -az sonra değineceğim- bir tarafta Almanca öğretmenleri açıkta, atama bekliyor, öbür tarafta Sayın Bakanımız -sizden önceki söylüyordu- “İthal İngilizce öğretmeni getirelim.” diyor. Yani böyle bir garabet var. O zaman nerede açık varsa oraya doğru gitmesi gerekiyor ama siz “Bunun sadece öğretmenlerle ilgili olan kısmını başlattık.” dediğiniz için, bunu bir koordine içinde ve bütün sektörleri kapsayacak şekilde, Çalışma Bakanımızla da oturup konuşarak, diğer bakanlarla da istişare ederek bir komite kurulması gerektiği kanaatindeyim ve topyekûn bir çalışmanın YÖK'le de birlikte yapılması gerekiyor. Birincisi bu.

İkincisi: Burada üniversitelerde hakikaten bu iş çok tartışılıyor, rektörleri de, öğretim üyelerini de -sizler de içinden geldiğiniz için biliyorsunuz- tartışılır hâle getiriyor. Bir göstermelik, burada parmak kaldırıp indirdiğimiz gibi, onlar da bir oy atıyorlar, geliyorlar, sonrasında sıkıntı yaşanıyor. Bu işi yaparken yine üniversite reformu çerçevesinde rektör atamalarının da, hatta dekan atamalarının da belli bir şekilde... Bütün bakanlıklarda yapıyorsunuz, bakın, bir sürü insanın görevini değiştirdiniz, çoğu müşavir oldu geldi. Yani kökten bunun da bir tartışılması gerekiyor. Her seferinde sadece gündeme geldiğinde konuşup sonra kaldırmak... İşte, sınav skandalı olunca ÖSYM'yi konuşuyoruz, sonra kalıyor. İki tane rektörü beğenmediğimiz zaman birimiz ona bağıryor, birimiz buna bağıryor, yine kalıyor. Maalesef, bunlar günlük şeylere feda edilmemesi gereken konular. Neden? Çünkü “Eğitim şart.” diyoruz. Dolayısıyla bunun da temelinde sağlam bir şekilde başlayıp ona göre tamamını koordineli bir şekilde yapmamız gerekiyor.

Ben -arada arkadaşlarım gönderdiler- kısaca bir şeye değinip sonra kaldığım yerden eğitim kısmına devam edeceğim, unutmayayım diye. Sayın Zararsız Müsteşar olarak bir yazı göndermiş e-okul'la ilgili. Benim de merak ettiğim bir şeydi, onu arada hemen sormuş olayım, belki sorularda vaktim kalmaz. Bu SMS sistemiyle bilgi verilmesine ilişkin -daha yeni olduğu için, belki bir şeyler yapılır sonra- 2/11'de Genel Müdür yazı göndermiş. Ben merak ediyorum, bazı velilerimiz diyor ki: “Sınav sonuçları açıklanmadan adamlar bize telefon ediyor ‘Sizin çocuğu şuraya alalım.’ diye.” Yani siz de şimdi açıklama yapmışsınız “Bizden böyle bir resmî talep yok, özel bir şirket yapıyor.” diye. Bu konuda açılan bir soruşturma, bir şey var mı? Çünkü daha önce... Bundan bağımsız olarak benim aklımdaydı ama yazı önüme gelince de biraz daha farklı düşünmeye başladım. Ben “Belki Bakanlık mı bir şey yapıyor da oradan mı sızıyor?” diyordum ama...

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 14

Açıyor, veli diyor ki: "Neden buldun kardeşim benim numaramı?" Bilmem "Falanca dershaneden arıyoruz." veya "Falanca özel okuldan arıyoruz." Daha sınav sonucunu adam öğrenmeden, öğrenir öğrenmez, aynı gün telefonlar gelmeye başlıyor. Bu bilgi sisteminde başka bir açık mı var, onu açıkçası merak ediyorum ve oradan tekrar Millî Eğitime dönüyorum.

Sayın Bakanım, burada "Eğitim şart." dedik. Millî eğitim, adı üzerinde ama sizin yapmış olduğunuz yeniden yapılandırmada bizim en çok dikkatimizi çeken ve kamuoyuna da yansıyan bir şey var. Millî, adı üstünde. "Millî" deyince neyi anlatacağız? Yani onu yaparken bari "millî" sini de çıkarsaydık. İçerisindeki cümleden çıkardığınız şeyi ben tekrar burada size okuyorum. Amacınızda diyor ki, eskisinde: "Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasa'da ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin millî, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan..." Şimdi, bu tamamıyla gitmiş, genel bir şeye dönmüş. O zaman "millî" yi de kaldırmamız lazım başlığından, yani bir anlamı yok. Haydi başında Atatürk ilke ve inkılaplarını, Atatürk milliyetçiliğini kaldırdınız. Sonrakinde ne var? "Türk milletinin millî, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerleri..." diyoruz. Bunun çocuğa öğretilmemesi gibi bir şey olabilir mi? Sonraki çok hümanist olmuş. Yani tamam, bedenî, zihni, ahlaki, manevi, sosyal... Hangi manevi? Yani sadece arada kaybolmuş gitmiş. Yani yanında "millî" yi koymadığımız zaman "manevi" de kalacak? Sosyal, beşerî becerileri... Tabii ki bilişimle ilgili becerilerini, aktivitelerini geliştirmek ayrı bir şey ama ruhu kaybolmuş ve eğer burada bir kasıt yoksa, bir ihmal, yanlışlık var demektir ve dolayısıyla burada hassas olunması gereken bir konuda maalesef millîlik vasfı kaybolmuş. Niye söylüyoruz? Çünkü siz önceki bakanların... Süreklilik arz ediyor AKP Hükûmeti. Geçtiğimiz Millî Eğitim Şûrasında "Andımız"ın çıkarılmasıyla ilgili madde yine Türk Eğitim-Sen'in uyarısıyla... Orada ciddi tartışmalar yaşanmıştı, "Bayrak törenlerini de kaldıralım." diye tartışmıştık. Şimdi, bunlar arka arkaya geldiği zaman millî eğitimin millîliği kalmıyor Sayın Bakanım. Yani orada o çocuğa o yaşta onu veremediğiniz zaman, o şuur içerisinde yetişmediği zaman, manevi değerleri de orada veremezsek, millî değerleri de orada veremezsek, ondan sonra çocuğumuz sadece bir bilgi küpü hâline geliyor; sorgulamayan, düşünmeyen, geçmişinden kopuk, geleceğine umutla bakmayan, "Ne olacağız?" diyen, ortalıkta boş boş dolaşan ama bilgisayarla oynayan, televizyona bakan, işte, spor yapan, ortalama, robotik bir hâle geliyorlar. Burası en önemli kısım. Rakamlar gelir, eksiktir, verimiz biz burada, Millî Eğitim dedik, verimiz. Az önce Sayın Aslanoğlu'nun dediği gibi, hepimiz "Daha fazla verelim." dedik ve verdik. Ha, o da yetmiyor sizin dediğiniz gibi, onu da biliyoruz ama planlayıp ona göre yönlendirme yaparsak yine eğitime ilgili şeylerin temel olduğunu düşünüyoruz.

Bir de bu yeniden yapılandırma sürecinde yine Türk Eğitim-Sen'den arkadaşlarımızın bize gönderdiği yazılar... Size de mektupları var. Tabii ki yeniden yapılandırma yapıyorsunuz, yeni Bakan olarak çalışma arkadaşlarınızı belirliyorsunuz ama bütün o yeniden yapılandırmalarda burada yaşadığımız bir şey var. Şimdi KHK yetkisi verince artık siz, Anayasa'dan da beter, hepsini yazdınız, geçti gitti. Daha önce Danıştaydan dönüyordu, Anayasa Mahkemesinden dönüyordu diye sıkıntılar vardı. Herkes bir anda müşavir olup çıkıyor. Ciddi bir sorun var ve bütün yöneticiler elden geçiyor ve yeniden yönetici atarken de tecrübeli arkadaşlarımız yerine, yine eğitim camiasından gelen, en azından aradaki boşluğu kapatabilecek arkadaşlarla, size yakın olsalar da o boşluğu doldurabilecek alandan gelen arkadaşlarla doldurmak hizmetin sürekliliği açısından da, eğitim camiasıyla kuracağınız ilişkiler açısından daha faydalı olacaktır diye düşünüyorum ama çok fazla sayıda böyle... "Ara kademeler kalktı, hepsi oldu, geri kalanları gitti." diyorsunuz. Yeni yapı içerisinde de yine grup başkanlıkları varsa, koordinatörlükler varsa, oralarda da bu arkadaşların değerlendirilmesi gerekir, bu vesileyle hepsini toptan değiştirelim mantığına girmek gerek. Hepsini atamadığınızı biliyorum. Şimdiden, testi kırılmadan söyleyelim ki... Çünkü yaptığınız birkaç tanesi konusunda ciddi uyarılar var. Ben şahsileştirmek istemediğim için genel söylüyorum, size de o yazıların ulaştığını biliyorum.

Başka bir husus Fatih Projesi'yle ilgili. Siz de söylediniz, daha önceki Sayın Bakan ithal öğretmen şeyini savunmuştu, İngilizce öğretmeni açığı, az önce de belirttim. Siz de hâlâ aynı fikirde misiniz? Bir de hakikaten İngilizce öğretmeni açığı diğerlerine göre daha mı fazla ki bu proje içerisinde çocuklarımıza dışarıdan İngilizce öğretmeni getirmenin bir mantığı var mı? Ki yabancı dil öğretmenlerinin açıkta olduğunu, onların da henüz atamalarının tamamının yapılmadığını söylemiştik. Bu çerçevede başka alınacak şeyler var mı yok mu?

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET GÜNAL (Devamla) – Bitiriyorum Sayın Başkanım.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ruh çıkan bedenden hayır gelir mi?

BAŞKAN – Evet, buyurun, devam edin.

MEHMET GÜNAL (Devamla) – Dolayısıyla bu hususta da sizden bir cevap bekliyorum. Eğer varsa da bundan bir an önce vazgeçmenizi ve yönlendirmeleri ona göre yapmamızı istihham ediyorum.

Sonuç olarak "Eğitim şart." diyoruz. Biz de her türlü eğitimle ilgili desteğin arkasındayız. Milliyetçi Hareket Partisi olarak o konuda da hep yapıcı, yol gösterici bir muhalefet anlayışı içerisinde bulunduk. Kökten bir organizasyonla bunların elden geçirilmesi, eğitim planlamasının ilköğretimden yükseköğrenime kadar bir entegre şekilde yapılması gerektiğine inanıyoruz.

Ama "Eğitim şart." derken millî eğitim daha da şart. Millîlik vasfı kalmamış bir eğitimin sadece robotlar yetiştireceğini, sorgulamayan, düşünmeyen, geçmişini bilmeyen, geleceğine umutla bakmayan bir nesil yetiştireceğini de şimdiden uyararak istiyoruz. İnşallah bu uyarılarımızı bundan sonraki, en azından, uygulamalarınızda ve politikalarınızda dikkate alırsınız diyorum ve Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinin hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Saygılar sunarım.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Günel.

Sayın Levent Tüzel, süreniz beş dakika.

Buyurun lütfen.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 15

ABDULLAH LEVENT TÜZEL (İstanbul) – Çok teşekkür ederim Değerli Başkan. Komisyona ilk defa katılıyorum. İstanbul bağımsız Vekili olarak sizleri, değerli milletvekillerini, Sayın Bakanı selamlıyorum.

Öncelikle, bu Komisyona katılmak istemiştım ancak Meclis Başkanlığı reddetti. Bu anayasal hakkımın ve İç Tüzük hakkımın kullanılmasının engellenmesini dikkatinize çekmek istiyorum. Ardından, devamla, hızlı bir şekilde eğitim konusuna değinmek istiyorum.

Eğitim, ülkemizin, halkımızın en çok sorunlu olan alanı ama Hükümet, birçok konuda olduğu gibi, bu alanda da çarpıklıkları ve büyüyen sorunları yokmuş gibi ya da normalmiş gibi gösteriyor. Bütçe görüşmesinde sunulan, Sayın Bakanın sunduğu bu sunumda da bunu görüyoruz. Öncelikle, mesela en büyük pay eğitime mi ayrılmıştır gerçekten? Bütçenin, genel bütçenin yüzde 11'i, yani önceki yıl 34 milyardan 39 milyara çıkarılmış, bu yeterli midir? Yeterli değildir. Kaldı ki bu "en büyük pay" meselesi esas itibarıyla ülkemizde daha çok savunmaya ve savaşa ayrıldığı... Yani Millî Savunma, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı, bütün bu toplama bakıldığında, asıl büyük pay buralara ayrılmaktadır.

Tabii, Van depreminin acısı hâlâ taze. Sayın Bakan bu aralık ayına kadar bu okul durumlarının çözüleceğinden bahsetti ama asıl mesele, şimdi bu çocuklarımız kış ayını nerede geçirecekler, bu kış ayında daha sağlıklı konutlara, kafalarını sokacak konutlara sahip değillerken ve ta ağustosa kadar bu süre uzatılmışken? Asıl mesele burada.

Eğitimimizdeki temel problem, aslında, bu alanın bir bütün olarak ticari bir alana, piyasaya açılması ve bir özelleştirme furçasının alıp başını gitmesi. Özellikle çocuklarımızın bir rekabet içerisinde, yarış içerisinde sınav sistemine sokulması, uzaktan eğitim uygulamalarının geliştirilmesi. Bütün bunlar, aslında, bilginin, eğitimin, insani olan her şeyin piyasaya, ticari alana açılması, toplumsal değerlerden, ihtiyaçlardan uzaklaştırılması gibi bir sorun esas bizi tehdit etmekte, ülkemizin, halkımızın, çocuklarımızın eğitim hakkını ortadan kaldırmakta. Asıl sorun başlığı, kaynağı buradan çıkmakta; insanın ihtiyacı yerine, piyasanın ve paranın belirlediği bir düzene dönüşmüş durumda. Örneğin, AKP döneminde özel dersane sayısının 2.500'den 5 bine çıktığı bilinen bir gerçek. Bu alanda 1 milyon 250 bin öğrencinin olduğu söyleniyor. Özel okula giden öğrenci sayısı 500 bin civarında ve bu özel okul, 2.500 civarında bir sayıdan söz ediliyor. 2014 hedefi olarak Millî Eğitim Strateji Raporu'nda dershaneler özel okul olsun isteniyor ve yüzde 3'lük payı yüzde 10 çıkarma hedefi konuluyor.

Şimdi, bu özelleştirmelerin getirdiği sakıncalar, sorunlar bununla bitmiyor tabii. Yine 2009 yılında yapılan iç denetim raporunda, Millî Eğitimin iç denetim raporunda bu 32 bin eğitim kurumunun 26 bininde kadrolu hizmetli yok, yani bu okulun temizlik işleri başta olmak üzere buralarda görevlendirilecek hizmetli yok. "Peki, bu işleri kim yapıyor?" sorusu öğretmenden başlayarak öğrencisine, velisine ve bunların giderlerini karşılamak üzere katkı payları hâlâ alınmaya devam ediyor.

Dolayısıyla garabetler sadece bu alanda değil. Örneğin, yükseköğretim. Hükümet övünüyor, her ilde üniversite. İşte, en son 103'ü devlet, 62'si vakıf -ki bu alanda da özelleştirmeler geliştirilmiş durumda- ama altyapısı olmayan üniversiteler ve âdeta kendi kaynağını yaratması dayatılan üniversiteler. Peki, kim bu kaynağı karşılayacak? Yine özel sermayenin ihtiyaçlarına yanıt verecek bir şekilde bu alan buralara peşkeş çekilmekte diğer birçok konuda olduğu gibi.

Sorunlar çok diyoruz. Özel okullar devlet okullarının 2,5 katı öğretmen istihdam ediyor ve şimdi ataması yapılmayan öğretmenler, sayısı 350 binden 400 bine kadar çıkan işsiz öğretmenler. Açıkçası, bu özel eğitim kurumlarında ve özel sektörde çalışmaya, yani iş güvencesiz, kalitesiz, performans ve ücretli öğretmen dayatmasıyla...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ABDULLAH LEVENT TÜZEL (Devamla) – Ek süre rica ediyorum Sayın Başkan, çok kısaca tamamlayacağım şimdi.

BAŞKAN - Veriyorum.

Buyurun, devam edin.

ABDULLAH LEVENT TÜZEL (Devamla) – Özellikle 146 bin açıktan söz ediliyor, öğretmen açığından ama bir bu kadar da iş bekleyen öğretmenler. Bu sorun hâlâ çözülememiş durumda.

Hızlı bir şekilde, bütçe görüşülürken, Millî Eğitim bütçesi görüşülürken mutlaka kaynaklar ve bu alana aktarılan pay bir defa 2 katına çıkarılmalı. Bu alanın piyasaya açılmasına, ticarileştirmeye açılmasına son verilmeli. Standartlar 24 öğrencili sınıflara denk getirilmeli ve tabii, eğitimcilerimize, öğretmenlerimize iş güvenceli, kadrolu çalışabileceği bir ortam sağlanmalı ve her alanda karşımıza çıkan ayrımcı politikalara bu alanda da son verilmeli. Özellikle içerikten söz edildi, yani ders kitaplarının içeriği. Asıl bu sorgulanmalı, ne kadar bilimsel, ne kadar laik, toplumun gelişimine, birliğine, bir arada yaşamına ne kadar yanıt veren bir içerikte? Ve Süryani vekilimizin de soru önergesinde ifade edilen, ders kitaplarında, tarih kitaplarında hâlâ ırkçı ve ayrımcı görüşler yer alıyor millî ve manevi değerler adına. Engellilerden söz edildi. Dört ila on sekiz yaş arasında 1 milyon engellinin 30 binine ancak eğitim hizmeti götürülüyor. Bunlara son verilmeli. Ana dilinde, bütün çocuklarımızın ana dilinde parasız, bilimsel ve tabii ki devlet güvencesinde bir eğitim hakkının karşılanması, devlet tarafından karşılanması gerekiyor. Bunlara yanıt verecek bir bütçeyi hazırlamakla ancak ülkemizin eğitim açığını ve öğretmenlerimizin ihtiyaç duyduğu bu ortamın sağlanmasını başarmak mümkün olacaktır.

Bu vesileyle, söz verdiğiniz için teşekkür ediyorum. Komisyonun çalışmalarında başarılar diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Tüzel.

Sayın Yüksel, buyurun lütfen.

MEHMET YÜKSEL (Denizli) – Sayın Başkan, değerli Bakanım, çok değerli YÖK Başkan Vekilim, ÖSYM Başkanım, çok değerli Müsteşarım, çok değerli Millî Eğitim Bakanlığımızın bürokratları, değerli milletvekili arkadaşlarım ve çok değerli basın mensupları; Millî Eğitim, adı üzerinde, "millî" bir kapsamı ifade eden ve çocuklarımızın, geleceğimizin öğretilebilir, eğitilebilir olması noktasında çok yoğun bir iş alanı olan ve çalışma kapsamı çok geniş olan bir bakanlık. Bu

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 16

nedenle, değerli Bakanım, mutlaka muhalefetteki arkadaşlarımızın, milletvekillerimizin yapıcı önerileriyle, bizlerin de katkılarıyla bu bütçe çalışması Millî Eğitimimiz adına verimli geçer diye umuyorum.

Değerli Bakanım, ben birkaç tane toplumumuzda aldığımız ricaları, eleştirileri veya konuşulan konuları sizlere aktarmak için söz aldım.

Eğitimde en çok ailelerin şikâyet ettiği konulardan bir tanesi de son zamanlarda gittikçe daha çok gündeme gelen görerek, dokunarak, dinleyerek, yazarak, yani not tutarak öğrenebilme, yani çocuklarımızın kişisel farklılıklar ifade eden öğrenme kabiliyetleri doğrultusunda eğitim alabilmeleri meselesi. Yani bugün görerek, ancak gördüğü veya dokunduğu zaman bir şeyler anlayabilen çocukla dinleyerek öğrenebilen çocuğumuz veya sadece not tutarak, yazarak öğrenebilen çocuklarımız arasında eğitim ve öğrenim konusu mutlaka farklı olacaktır. Bu konu mutlaka dikkatinizdedir ve eğitim camiamızda, bu konuda, bu eksikliğin giderilmesi noktasında çalışmalar yapılmaktadır diye düşünüyorum.

Bir de biz gençlik olarak, nüfus olarak, Türk milleti olarak ülkemizde genç nüfusumuzun çok olduğundan övünürüz her zaman, her fırsatta ama bunun için gençlerimizin ilköğretim çağında, bilhassa 6, 7 ve 8'inci sınıflardan itibaren başlayan ve lise çağına da devam eden, "ergenlik çağı sendromu" dediğimiz, çocuklarımızın olumlu ve olumsuz her türlü bilgiye, olumlu ve olumsuz her türlü etkiye açık olduğu dönemlerde mutlaka drama dersleri almaları gerekir zira bu çağdaki çocuklarımızın, bir deşarj olma ve kötü alışkanlıklara kapılmadan hayatlarını idame edebilme, kendilerini ifade edebilme yerleri bulmaları gerekir. Mesela, güzel sanatlar liselerimize baktığımız zaman, müzik bölümü var, resim bölümü var ancak drama bölümü yok. Aslında, drama, o yaştaki çocuklarımızın en iyi şekilde kendini ifade edebileceği bir dönem, en iyi şekilde deşarj olabileceği bir dönem. Bunları yine okullarımızın 6'ncı, 7'nci sınıflarında da uygulama yapabilirsek, lise, ortaöğretim bölümünde de uygulayabilirsek, hiç değilse okul önlerindeki bu hap, uyuşturucu ve kötü alışkanlıklara gitmekten, çocuklarımıza değişik bir alan açmış oluruz. Sporun yanında bu şekilde de kendilerini ifade edebilme noktasında güzel bir derslik, güzel bir alan olur diye düşünüyorum. Bununla ilgili de eğitimi verebilecek, konservatuvarlardan mezun pek çok drama bölümü, tiyatro bölümü, şan bölümü ve diğer bölümlerden mezun çocuklarımız var. Bunlar, şu anda, İstanbul'da, diğer yerlerde, televizyon dizilerinde oynayabilmek için günlerce oralarda gezinmekte. Sanki o Yeşilçam'ın eski anlatılan kahvehanelerde rol bekleyen kişiler gibi, bu gençlerimiz büyük ümitlerle okudukları bu yükseköğretimde -konservatuvar ve diğer bölümlerde- aldıkları eğitimleri maalesef yerine getirememektedirler. Eğer bu şekilde drama bölümü okullarımıza konacak olursa hem bu gençlerimize kendilerini ifade edebilme, bilgilerini uygulayabilme alanı açılmış olur hem de dediğimiz gibi, en tehlikeli çağdaki çocuklarımızın kötü alışkanlıklardan kendilerini kurtarabilmeleri, içe kapanmadan dışa açılabilmesi ama iyi bir eğitim alabilmeleri, iyi bir bilgi, pozitif bir bilgi alabilmeleri noktasında önemli olacaktır diye düşünüyorum.

Diğer bir konu da bu özür ve engellilerle ilgili Bakanlığımızın çok güzel çalışmaları var. Yeterlidir değildir, arkadaşlarımızın eleştirileri var, doğru olabilir. Sayı çok fazla ama yıllara sari, birikmiş. Düne kadar, bu özür, engelli çocuklarımız, bilhassa köylerimizde, ahırlarda zincirlenen insanlardı. Bugün, bunlar, eğitilebilir, öğretilbilir noktaya getirildiler. Bu çok önemlidir. Sayı yeterli değildir ama giderek, inşallah, bütün öğrencilerimizi, engelli çocuklarımızı, kapsayacak şekilde de gelişmeler olacaktır diye düşünüyorum.

Bunlardan bir tanesi de dikkat noksanlığı ve hiperaktif çocuklarımızdır, üstün zekâlı çocuklarımızdır. Bunların tespiti noktası çok önemlidir. Bunda nasıl bir uygulama yapılıyor bilmiyorum. Yani aile çocuğunun dikkat noksanlığı olduğunu bilmiyor, hiperaktif olduğunu bilmiyor. Okulda da eğer öğretmen aynı ilgiyi ve sevgiyi göstermezse bu çocuklar yaramaz, kaba sığmaz, ele avuca sığmaz, sınıfın huzurunu bozan çocuklar olarak addedilip icabında veli çağrılıyor, okul değiştirmesi isteniyor veya çocukların alınması isteniyor. Bu doğru bir yöntem değil. Mutlaka bu konuda güzel çalışmalar olduğu kanaatindeyim ama bilgilenecek istiyorum en azından. Üstün zekâlı çocuklarımızın da yine... Eğer anlaşılabilirse bu çocuklarımız, yaramaz ve uyumsuz, uyum sağlayamayan çocuklar olarak addedilip bunlar da velisi çağrılıp bazen okullardan alınması istenebiliyor. Tabii, bu tamamen öğretmenlerimizin eğitim kapasitesi ve kabiliyetiyle de ilgili.

Onun dışında okul öncesi eğitimle ilgili de bir konu var, o da altmış ve yetmiş iki ay çağ grubunun zorunlu eğitime alınması nedeniyle öğrenci azlığından ana sınıfı açılmayacak yerlerimiz var Anadolu'da. Bu yerlerde bu çocuklarımızı okula gönderemiyorlar ancak 2222 sayılı Yasa kapsamına, toplu taşıma kapsamına alınır da bu çocuklarımızın da sınıf açılmayacak okul öncesi, altmış-yetmiş iki ay çağ grubunun da öğrenime kavuşmalarının da sağlanmış olduğunu düşünüyorum. Bu taşıma olmadığı için bu çocuklar okul açılmayan yerlerde eğitim göremiyorlar.

Bir diğer konu da -bu da yine halkımız arasında çok konuşuluyor- KPSS sınavlarının sonuçlarına göre çocuklarımız işlere yerleştiriliyor veya dallarında bölümlerine öğretmen olarak yerleştiriliyorlar. Yalnız, en çok aldığımız şikâyet, mesela müzik bölümünden, resim bölümünden mezun olan öğrencilerimiz veya buna benzer bölümlerden mezun olan öğrencilerimiz, sayısal anlamda, matematik olarak, fen bölümü öğrencilerine göre bu konularda daha az bilgi sahibiler ve giderek okul dönemlerinde, öğrencilik dönemlerinde tamamen kendi ihtisas konularındaki derslerine yoğunlaştıkları için sayısal anlamda sınavlarda başarılı olamıyorlar ve bu bölümdeki çocuklarımızın çok düşük puanlar aldığını görüyoruz ve bunlar da yapılan atamalarda, puanları düşük olduğu için giremiyorlar ve kötü bir şey daha var, aile de, çocuk da şartlanıyor, illa, müzik bölümüyse müzik öğretmeni olacak, resim bölümüyse resim öğretmeni olacak ve atamayı bekliyor. Yıllara sari, bu çocuk, bir yıl, iki yıl, üç yıl, dört yıl bekliyor. Hiçbir işe de girmiyor, şartlanıyor çünkü, aile de şartlanıyor ve bunların içerisinde bunalıma giren, tedavi görme noktasına gelen çocuklarımız var. Yani bu sınav sisteminde branşlara göre bir dağılım olabilir mi, kendi ihtisas konularına göre bir dağılım olabilir mi, daha adaletli bir sınav sistemi olabilir mi diye düşünüyorum?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Yüksel, “adaletli” dediniz değil mi, KPSS’ye “adaletli” dediniz? BAŞKAN – Evet, devam edin Sayın Yüksel.

MEHMET YÜKSEL (Devamla) – Bu arada da yine hakkını yemeyelim, başında söylediğim gibi, çok geniş bir alana etki eden ve geleceğimiz olan çocuklarımızın eğitim ve öğretimiyle çok yakından ilgili olan, daha doğrusu

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 17

geleceğimizi tayin eden bir kurum olan Millî Eğitim Bakanlığımızın tüm çalışanlarının çalışma şartlarının, özlük haklarının en iyi şekilde olması en büyük temennimizdir.

Ben 2012 yılı bütçesinin ve çalışmalarının Millî Eğitim Bakanlığımıza ve ülkemize hayırlar getirmesini diliyorum, iyi günler diliyorum. Sağ olun.

BAŞKAN - Çok teşekkür ediyorum Sayın Yüksel.

Sayın Serter, süreniz beş dakikadır.

Buyurun lütfen.

FATMA NUR SERTER (İstanbul) – Söz verdiğiniz için teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Efendim, şimdi, önce Millî Eğitim bütçesiyle ilgili görüşlerimi ifade etmek istiyorum.

Hiç kuşkusuz, Türkiye gibi genç nüfusu olan bir ülkede Millî Eğitimin bütçesi ne kadar artarsa artsın her zaman yetersizliklerden söz edilecektir. Maliye Bakanımız bütçenin 5 katlık bir artışla sonuçlandığını ifade ediyor, bunu da bir başarı olarak görüyor. Hiç kuşkusuz, Millî Eğitime ne kadar kaynak ayırırsak ayıralım, her zaman ihtiyaçları yeteri ölçüde karşılayamamanın eleştirisiyle karşı karşıya olacağız. O nedenle ben bütçenin toplam rakamı üzerinden bir eleştiri yapmaktan ziyade, bütçenin dağılımı itibarıyla bazı konulara dikkat çekmek istiyorum.

Şimdi, bakıyoruz bütçeye, Millî Eğitim bütçesi içinde yatırımlara ayrılan paya bakıyoruz, Sayın Bakan, her nedense, yatırımlara ayrılan pay, yani Millî Eğitim Bakanlığının yatırım bütçesi oranları AKP iktidara geldiğinden bu yana sürekli olarak düşmektedir, bunu anlamak zordur. Bakın 2002’de konsolide bütçeye Millî Eğitim Bakanlığı yatırım bütçesinin oranı yüzde 17,18. Hadi diyebilirsiniz ki sonra merkezî bütçeye geçildi, ona göre bir kıyaslama yapalım: 2006’ya bakıyoruz yüzde 7,49. 2011’e bakıyoruz 5,85. Şimdi ne oluyor da bu yatırım bütçesi sürekli bir azalış içerisinde? Doğrusu buna mantıklı bir açıklama bugüne kadar duymuş değiliz. Merkezî bütçe yatırım ödeneği içinde Millî Eğitim yatırım bütçesinin payına bakıyoruz: 2002’de 22,34 iken, bugün yüzde 8,11. Çok ciddi bir gerileme var. Gayrisafi yurt içi hasıla içinde payına bakıyoruz: 2002’ye göre 4 kat azalmış. Şimdi bu azalışların elbette bir yerden bir telafisi vardır. Acaba halkımız eğitime çok lütufkâr oldu da yüzde 100 eğitime destek kampanyalarıyla büyük fonlar mı aktarıldı diye bakıyoruz, ne gariptir 2002’de DPT 2010 yılı deflatörüne göre baktığımızda eğitime yapılan destek 2010’un desteğinden daha fazla. Şimdi o zaman ne oluyor da bu yatırım bütçesi sürekli eriyor? Nereye gidiyor? Doğrusu ben bunun cevabını sizden duymak isterim. Bunun gerekçesini de duymak isterim. Çünkü çok iyi biliyoruz ki her yıl mezun olanla yeni kayıt yaptıran öğrenciler arasındaki fark yaklaşık 400 bin kadar artmaktadır. Yani yeni bir öğrenci kitlesi millî eğitime giriyor, biz okullaşma oranlarını yükseltmek istiyoruz, siz de hazırladığınız yayında bundan söz ettiniz ama yatırım yapmıyoruz. Deprem kuşağında bir ülkeyiz. Deprem kuşağına rağmen okullarla ilgili ciddi iyileştirmeler yapılmıyor. Sizin Van’da bir açıklamanız oldu -çok dikkatimi çekti, inşallah doğru değildir- “Daha önce bir inceleme yaptırttım, şimdi ikinci depremden sonra yeniden baktıracam.” diyorsunuz. Yani bu yapılan incelemelere mi güvenmiyorsunuz? Niye yeniden baktırma ihtiyacı duyuyorsunuz? Ya da baktırdığınız şey 5,6’ya dayanıklılık direnci gösteremeyecek nitelikte yapılar mıdır ve bu yıl acaba bu deprem güçlendirmesi için bu bütçeye koymuş olduğunuz büyük onarım giderleri sizce yeterli midir? Bunun cevabını sizden duymak istiyorum.

Millî eğitimle ilgili ikinci çok önemli konu öğretmen maaşları. Artık öğretmen atamalarını filan geçtik. Öğretmen atamaları bir trajedi Türkiye’de. İntihar eden öğretmen sayıları her geçen gün artıyor ama öğretmen maaşları... Ben burada olan herkese şimdi net öğretmen maaşlarını okuyacağım ve soruyorum öğretmenlik gibi çok kutsal, çok önemli bir meslek ifa eden ve Millî Eğitimin sürekli yeni projelerle yükünü artırdığı, sorumluluğunu artırdığı -işte Fatih Projesi vesaire- öğretmen acaba bu parayla nasıl geçinir? 9’un 1’indeki öğretmenin net eline geçen para 1.550 lira 97 kuruş, 4’ün 1’indeki öğretmenin 1.666 lira 77 kuruş, 1’in 4’ü 1.827 lira 26 kuruş. Diyebilirsiniz ki “Bunlar ek derse giriyor.” Evet, doğru, ek ders başına da saat ücreti olarak 7 lira 15 kuruş alıyorlar, bozdurup bozdurup kullanıyorlar. Çocuk yardımı olarak verdiğimiz para: Sıfır, altı yaş için 32 lira.

Değerli arkadaşlar...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, ek süre veriyorum.

Buyurun.

FATMA NUR SERTER (Devamla) – Teşekkür ederim.

Altı yaşı geçince de 16 lira veriyoruz, yani azaltıyoruz verdiğimiz parayı. Bu şartlarda gerçekten öğretmenler görevlerini ne kadar sağlıklı bir şekilde ifa edebilirler.

İkinci konu vakıf üniversiteleriyle ilgili. YÖK Başkanı burada yok ama ben çok merak ediyorum, YÖK acaba bu vakıf üniversitelerinin gelirlerini, giderlerini nasıl denetliyor? Ne kadar denetliyor? Örneğin kaydını dondurmak isteyen, maddi yetersizlik nedeniyle kaydını dondurmak isteyen bir veliden bir yıllık ücretini peşin isteyen aksi hâlde onun kaydını sileceğiz diyen bir vakıf üniversitesi hangi denetime tabii tutuluyor ve bu insafsızlık nasıl sergileniyor? Nasıl buna göz yumuluyor bunu da öğrenmek isterim.

Üçüncü konu -çok kısa söyleyeceğim- ÖSYM: Şimdi Sayın Başkan yani ÖSYM’nin ard arda yaptığı hatalardan filan söz etmeyeceğim ama...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 18

FATMA NUR SERTER (Devamla) – ...bari şu son hazırlanan Ölçme Yerleştirme Merkezi Başkanlığı bütçe tasarısında hata yapmasaydınız. Çünkü buraya bakıyoruz ÖSYM'nin yaptığı sınavlara, hiç artık yapılmayan sınavların burayı yazıldığını görüyoruz, örneğin YÖS gibi ve olmayan YDS sınavı gibi. YDS diye bir sınav yok. 39 tane sınav yapıyorsunuz ama içinde YDS yok, ÜDS var, LYS5 var ve diğerleri var ama böyle bir sınav yok. Bari burada o hatayı yapmasaydınız.

Şimdi benim çok dikkatimi çeken bir şey var: ÖSYM bütçesine bakıyoruz memurlar, sözleşmeli personel ve diğer personel gibi kalemler var. Şimdi ne kadar enteresan bir tablo var burada.

BAŞKAN – Lütfen Sayın Serter tamamlayabilir miyiz?

FATMA NUR SERTER (Devamla) – Toparlıyorum.

Bakınız memurlarda personel gideri 2010 ile 2011 arasında Ağustos'a kadar 2011 arasında 3,7 kat düşmüş, azalmış çünkü memurları azalttınız. Sözleşmeli personele ödenen 2,7 kat düşmüş fakat her ne hikmetse bu çok önemli diye buraya kaydedilen diğer personele 2010 ile 2011'in Ağustosuna kadar ödenen ücretlerin toplamı 68 kat artmış, arkadaşlar dikkatinizi çekiyorum 68 kat artmış. 2012 bütçesindeki istenen artış da 2010'a göre 78 kat artmış. Kimdir bu insanlar? Uzaydan mı gelmişlerdir? Başka bir gezegenden mi ithal edilmişlerdir? Nedir bunlara bu kadar yüksek miktarda para ödenmesinin sebebi ve ÖSYM, tek görevi sınav yapmak olan başka bir görevi olmayan 39 tane sınav yapan ÖSYM'de, özellikle ÖSYM temsilcilerine ödenen sınav ücretleri var, ek ücretler elimde...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Serter, çok teşekkür ediyorum.

FATMA NUR SERTER (Devamla) – Bu tablo gerçekten çok özel bir kamu kurumu olduğunu ÖSYM'nin ortaya koymaktadır.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun Sayın Akçay.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, çok değerli milletvekili arkadaşlarım, Millî Eğitim Bakanlığının değerli mensupları, değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Muhterem arkadaşlar, şimdi bu 5'inci bütçe görüşmem. Millî Eğitim Bakanlığı bütçe sunuşunda dikkatimi çeken husus: Her geçen yıl Millî Eğitim Bakanlığının bütçe sunum kitabı ve bunun kapasitesi zayıflıyor ve azalıyor. Burada dikkat çekici bir neden oldu diye düşündüğümüzde her yıl yapılan eleştirilerden sonra bazı bilgilerin azaldığını ve ayrıntıdan mümkün olduğunca kaçınıldığını görüyoruz. 300-400 sayfalık sunum kitaplarından 70-80 sayfalık sunuma gelmişiz. Biz geçtiğimiz bütçe görüşmelerinde de Millî Eğitim Bakanlığını bu ayrıntılı sunumu nedeniyle de tebrik ediyorduk. Bunun daha ayrıntılı olmasında hiçbir sakınca yoktur Sayın Bakan. Bunları yine mufassal, ayrıntılı bilgilerle yaparsanız önümüzdeki bütçe görüşmelerinde hepimiz de istifade ederiz.

Şimdi tabii bu mevcut sunumdaki bilgilere baktığımızda eğitime yüzde 100 destekten yapılan destek katkıları ile tablonun altındaki Dünya Bankası, Avrupa Birliği, Millî Piyango, EFİKAP, Telekom, ve TOKİ kaynaklarıyla yaptırılan destek sayılarının da dipnot hâlinde verilmesini ben tebrik ediyorum yani bunu ayırmışsınız. Çünkü bütçe imkânlarıyla yapılan desteklerle bunları ayırmakta fayda var. Gerçi Sayın Başbakan ayırmıyor bu bilgileri. Siyasi propaganda aracı olarak zaman zaman iktidar mensupları tarafından, vatandaşlar ve değişik kuruluşlar tarafından yapılan bu destek ve okulları Hükümetin yaptığı bir yatırım olarak propaganda da yapılıyor.

Biraz önce bazı milletvekili arkadaşlarımız da temas ettiler, tabii yıllardır AKP iktidarının en övündüğü şeylerden birisi de bütçedeki Millî Eğitim Bakanlığı payının fazla olması. Bu hepimizi memnun ediyor. Gerek öğretmen kadrolarında gerekse Millî Eğitimin bütün kanun tasarılarında ne kadar olumlu katkı verdiğimiz muhalefet partiler olarak ve Milliyetçi Hareket Partisi olarak en iyi iktidar mensupları ve sayın bakanlar biliyorlar.

Şimdi bütçede en dikkat çekici husus hem bütçeden millî eğitim yatırımlarına ayrılan payların gittikçe fevkalade düştüğünü ve hatta cumhuriyet tarihinin en büyük rakamları maalesef bu 2010, 2011 ve 2012 bütçelerinde görüyoruz ve özellikle AKP iktidara geldikten sonra çok büyük bir düşüş söz konusu yatırımlarda. Bu aynı zamanda gayrisafi yurt içi hasıla bakımından da ciddi bir düşüş söz konusu. Bundan sonra Millî Eğitim Bakanlığının bütçeyi artırırken yatırımların payını da artırmaya da özen göstermesi gerekir diye düşünüyorum. Tabii eğitim sisteminin özü fevkalade önemli. Eğitim sisteminin özü fevkalade önemli. Eğitim sistemimizi sadece öğrencilerin bilgileri kaydeden, istenildiğinde yazı ve sesle geri veren, programlanan hareketleri yapan nesle olarak görmemek gerekir. Ruh ve duyguları göz ardı edilen öğrenci her şey olmakta ama bir türlü kendisi ve yetişkin birey olamamakta ve hayatla, hayatın pratikleriyle de buluşamamaktadır. Sürekli yarıştırdığı için paylaşma, dayanışma, özveri ve takım ruhudan uzaklaşıp bireyselleşip bencilleşmektedir.

Millî eğitim diyoruz, millî kelimesinin anlamının millete ait, millete has olduğuna pek dikkat etmiyoruz. Millî Eğitimin esas görevinin genç nesli millî kültürle yetiştirmek olduğu gerçeğini de görmezden gelmemek gerekir. Yaptığımız işin adına millî eğitim dedik ancak öğretmeyi eğitim zannettik.

Millî kültürün tarih boyunca meydana getirilen ve millete ait maddi ve manevi değerlerin uyumlu bir bütünü, bir toplumu millet yapan ve bütünlüğünü sağlayan değerler sistemi olduğu gerçeğini de göz ardı etmemek gerekir. Bu yüzden sanat, dil, din, güzel sanatlar, felsefe, temel bilimler, sosyal bilimler, teknoloji ve mimari gibi kültür unsurlarının maalesef hiç birinde dünya çapında değerler üretmediğimizi de göz ardı etmememiz gerekiyor.

Biraz önce Sayın Günal konuşmasında temas ettiği için ayrıntılı bahsetmeyeceğim, vurgulamakla yetineceğim: 14 Eylül 2010 tarihli Kanun Hükmünde Kararname ile Millî Eğitim Bakanlığı Teşkilat Kanunu değiştirildi. Böylesine çok önemli bir Bakanlığın ve konunun, kanun hükmünde kararname ile düzenlenmesi zaten teknik ve usulen tamamen yanlıştır ve Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2'nci maddesinde yapılan ve bilhassa (a) bendinde

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 19

Bakanlığın görevine ilişkin düzenlemeler bu yeni kanun hükmünde kararnamede yer almamaktadır. Bunu da fevkalade en önemli bir hata ve noksanlık olarak değerlendiriyoruz ve bunun bilinçle yapıldığı kanaatindeyiz.

Bakanlığın görevleri detaylı bir biçimde tek tek kanun hükmünde kararnamede sayılıyor. Ancak başında millî kelimesi olan, millete ilgili, millete özgü hususlar çerçevesinde eğitim, öğretimden sorumlu tutulan ve bu ölçüde gelecek nesilleri yetiştiren Millî Eğitim Bakanlığının görevleri arasında Türk milletini ayakta tutan temel ilkeler ve değerler görmezden gelinmiştir. Bu durum da gelecek ile ilgili kaygılarımızı maalesef artırmaktadır.

Değerli arkadaşlar, millî eğitimden ayrılan paylara temas ettik. Şimdi atama bekleyen öğretmenler meselesi fevkalade önemli ve hepimizin de bildiği gibi 2011 genel seçimleri öncesinde zamanın Millî Eğitim Bakanı tarafından bu yıl için 55 bin yeni öğretmen ataması yapılacağı açıklanmıştı. Bu da atama bekleyen 370 bin dolayında öğretmen adayında büyük bir beklenti oluşturmuştu. Ancak seçimlerden sonra bu söz unutuldu, 11 bin dolayında öğretmenin ataması yapıldı. Atama bekleyen 100 binlerce öğretmen adayı kendilerine Hükümet tarafından verilen sözün tutulmasını beklemektedir. Ancak Sayın Bakan sadece özür dilemekle yetinmiştir. Bu, doğru değildir. Bu bir Hükümet bakımından özellikle Başbakanın da sorumluluğunu taşıması gereken ve verdiği sözlerin taahhüdünü bizlere hatırlatan bir durumdur. Sayın Erdoğan 2002 yılında İzmit mitinginde “Şu sisteme bakın hele ülkede 72 bin öğretmen açığı var –o zaman 72 bin, şimdi 133 bin- sen sınavla öğretmen seçiyorsun, hangi akla hizmet ediyorsunuz? Bırak da öğretmenlerimiz okul seçsin göreve başlasın. Önüne neden engel koyuyorsunuz? İnşallah biz Hükümetimizi kurduğumuzda bütün öğretmenleri göreve başlatacağız ve öncelikli olarak eğitim sorununu çözeceğiz.

Yine aynı yıl Samsun mitinginde: “Bütün sözüm genç öğretmen adaylarına. Siz merak etmeyin biz geldiğimizde üniversiteyi bitirdiğinizde ‘Ne yapacağım, sınava ya kazanamazsam’ diye korkmayacaksınız çünkü sınav olmayacak.”

Yine Gaziantep mitinginde bu atamaların yapılacağı defaatle tekrarlanıyor ve yıllar içerisinde bu öğretmenler bir beklenti içerisinde tutuluyor.

Ben Hükümete hatırlatmak istiyorum: Dün yediğiniz hurmalar bugün sizi tırmalar. Bunlar sizin taahhütlerinizdir, bunların da cevabını vermek durumundasınız. Atama bekleyen öğretmenlerin...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ERKAN AKÇAY (Devamla) – Toparlıyorum Sayın Başkan.

Yine ithal öğretmen projesiyle ilgili görüşlerini -inşallah- Sayın Bakanın son konuşmasında merakla bekliyoruz ve bu kadar 100 binlerce atama bekleyen öğretmenlerin olduğu ve işsiz gençlerimiz kahve köşelerinde terk edilmiş ve umutsuzluğun girdabı içerisinde bunalıma sürüklerken bir ithal öğretmen projesi hakikaten bu atama bekleyen öğretmenlerin sorunlarını katmerleştirmektedir.

Şimdi ÖSYM'nin sınav skandallarına temas etmeden geçmek mümkün değil, bu bizim için bir vicdan borcu hâline gelmiştir ve bu bir Hükümet sorunu hâline gelmiştir.

Şimdi 2009 polis sınavında sorular sınavdan önce çalındı. 2010 KPSS sınavında sorular sınavdan önce çalındı. 2010 YGS'de kopyalar çekildi, tutuklamalar oldu. 2011 YGS'de şifre hadisesi olayı ortaya çıktı. Yine 2011 YGS'de 140 kişinin matematik sınavı soruları kitapçıklara yanlış basıldığı veya basılmadığı için yenileneceği ifade edilmişti. 2011 ALES sınavında 500'e yakın kişi sınavta hatalı kitapçık sonucu giremedi, durumun ne olacağı belli değil. Polis amirliği soruları çalındı. FIFA'nın yaptığı “futbolda menajerlik” soruları bile çalınmış değerli arkadaşlar. LYS'ye giren 4 kişinin cevap kağıdı kaybedilmiş.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ERKAN AKÇAY (Devamla) – Tamamlıyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun.

ERKAN AKÇAY (Devamla) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Devlet parasız yatılı okulu için öğrencilerin kitapçıkları yanlış basılıyor ve 6'ncı sınıf öğrencilerine 11'inci sınıf soruları soruluyor ve sınav iki saat geç başlıyor.

Yine, ÖSYM'nin 29 Mayıs 2011'de yaptığı yurtdışı yükseköğretim diplomaları denkliği için seviye tespit sınavının tıp doktorluğu ikinci aşama kitapçığındaki 100 sorudan 75'inin geçen yılki sınavla aynı olduğu ortaya çıkıyor. Yani saymakla da bitmiyor ve Kamu-Sen açıklama yapmıştı 2010 yılında: Kamu personeli seçme sınavındaki kopya çekme iddialarını gündeme getirmiş, e-posta adresini ortaya koymuştu. Hemen YÖK Başkanı Sayın Özcan Kamu-Sen'i suçlamıştı. Yani bu soruların beş gün önceden servis edildiğine dair ellerinde belge var, kanıt var, bilgi var.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ERKAN AKÇAY (Devamla) – Bunlar dikkate alınmadı.

Şimdi tabii bu rezaleti katmerleyen ne? Katmerleyen devlet yetkililerinin, Hükümet yetkililerinin bu rezaletle yol açan yöneticilere sahip çıkması. Başta Sayın Cumhurbaşkanı “Tatmin oldum açıklamalardan.” dedi. Başbakan sahip çıktı, YÖK Başkanı sahip çıktı. Yani bunu kabul etmek ve anlamak mümkün değildir. Ben bugünkü bütçe görüşmelerine ÖSYM Başkanının değil YÖK Başkanının gelmesini beklerdim ve maalesef YÖK'ün aklamaya çalıştığı kişi ve kurumlar da millet vicdanında mahkûm olmuşlardır.

Bu düşüncelerle sözlerime burada son veriyorum. Hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Mülkiye Birtane.

Süreniz beş dakikadır, buyurun lütfen.

MÜLKİYE BİRTANE (Kars) – Sayın Başkan, değerli üyeler, Sayın Bakanım; hepinizi 2009'da emekli olmuş bir öğretmen olarak saygıyla selamlıyorum.

Doğrusu benden önce konuşan değerli konuşmacılar genel hatlarıyla eğitimimizin durumunu gözler önüne serdiler. Sayın Bakanımın sunmuş olduğu sunumunda da gerçekten şu anda eğitimin sanki hiç sorunları yokmuş gibi bir

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 20

tablo çizilmeye çalışıldı. Doğrudur, günümüz dünyası değişim ve dönüşümü yaşıyor. Ülkemizin de en iyi standartlarda bir eğitim standardına ulaşması gerekiyor.

Ben daha çok rakamlara girmeden pratik yaşamdan örnekler vererek komisyon üyelerinin dikkatini çekmek istiyorum: Daha çok taşımacılıkla ilgili noktaların vurgulandığını ve desteklenmesi gerektiğini bazı arkadaşlar dile getirdiler. Ben şunu belirteyim, Kars Milletvekiliyim ve Kars'ın Arpaçay Carcioğlu köyü, Sarıkamış Süphan köyü ve Sarıkamış Karakurt nahiyesinin taşımacılıkla ilgili yaşamış oldukları sorunlara dikkatinizi çekmek istiyorum.

Doğrusu Carcioğlu köyü dere yatığında bulunduğu için köy yeri değiştirilmiş ve köyde şu anda okul yok. Güya taşımacılık sistemiyle eski dere yatağında, heyelan bölgesi olan dere yatağındaki köye öğrencilerin, velilerin, ailelerin kendi imkânlarıyla 1 kilometre uzaklıktaki yere götürülüp getirildiğini ve o köy boşaltıldığı hâlde oradaki okul öğrencilerin eğitimi için kullanılıyor. Tabii şu anda kış, daha dün akşam beni aradılar köy okuluna, kâr yağdığı için veliler çocukları götüremiyor.

Sarıkamış Süphan köyü... Burada daha çok benim vurgulamak istediğim nokta, eğitimde fırsat eşitliği, kız çocuklarının okullaşma oranında artık yüzde 104'lere varan bir okullaşma oranından bahsedildi. Buradaki kız çocuklarının taşımacılık sistemi nedeniyle okula gitmedikleri bize bizzat bildirilen konu.

Diğer yandan Karakurt nahiyesi Sarıkamış, burada lise yok ve 90'lı yıllardan bugüne kadar orada baraj yapılacağı için nahiyeye lisenin yapılmaması noktası. Daha bir ay önce taşımacılıkla Sarıkamış'a götürülen öğrencilerin ve kendi imkânlarıyla servis şoförü de olmadığı için on dört yaşındaki bir çocuğun minibüsü kullandığı, 20 kişilik minibüste - 30'u aşkın- 40'a yakın öğrencinin bulunduğu ve 4 tane lise öğrencisinin hayatını kaybettiği bir gerçeklik var. Tabii ki eğitim imkânı olmayan öğrencilerin taşımacılıkla bir yerden başka bir yere götürülüp bu imkândan faydalandırılması son derece doğaldır ama bazı noktaların da göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Bu konuda dikkatinizi çekmek istiyorum.

Tabii okullaşma oranı eğitime, daha doğrusu yatırımlara ayrılan katkı payının düşüklüğü, bunların tümünü arkadaşlar dile getirdiler. Ben daha çok öğretmenlerin özlük haklarıyla ilgili bir noktaya da dikkatlerinizi çekmek istiyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun.

MÜLKİYE BİRTANE (Devamla) – Kariyer basamakları öğretmenliği derecelendiren yeni yasal düzenleme, kazanılmış hakların ortadan kaldırılması sonucunu doğuran uygulamalara yol açmıştır. 1739 sayılı Yasa'nın 43'üncü maddesi: Öğretmenlik, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir uzmanlık mesleği olarak tanımlanmıştır. Buna göre şu anda görevde bulunan tüm öğretmenlerin uzman olduklarının kabul edilmesinde yasal zorunluluk vardır. Bunun anlamı uzmanlığın tüm öğretmenler için kazanılmış hak olmasıdır. 5204 sayılı Yasa ile uzmanlık unvanı öğretmenlerin en çok yüzde 20'lik bölümü üzerinde bırakılmış, en az yüzde 80'inden geri alınmıştır.

Öğretmenliğin kariyer basamaklarına ayrılmasına yol açan 5204 sayılı Yasa, uzman, başöğretmen, öğretmen, aday öğretmen ve benzeri öğretmenler arasında...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MÜLKİYE BİRTANE (Devamla) – ...çatışmalara, ayrımcılığa, adaletsizliğe, huzursuzluğa yol açmıştır. Bu düzenleme en kısa sürede iptal edilmeli ve bu durumdan kaynaklı yaşanan ekonomik kayıplar giderilmelidir.

Ek ders ücretleriyle ilgili olarak da yakın geçmişte ders ve ek ders saatlerini düzenleyen mevzuatta ciddi değişiklikler yapılmış, 657 ve 439 sayılı yasalarda değişiklik yapılmış, ders ve ek ders saatlerine ilişkin Bakanlar Kurulu kararı tümenden değiştirilmiştir. Bu değişikliklerin önemli bir bölümü eğitim emekçilerinin aleyhine olmuştur.

BAŞKAN – Evet, tamamlayabilir miyiz Sayın Birtane.

MÜLKİYE BİRTANE (Devamla) – Tabii ki eğitim, kuşkusuz ve güvencesiz istihdam biçimlerinin en yaygın olduğu alanlardan birisi durumundadır. Eğitim emekçileri kadrolu, sözleşmeli, geçici sözleşmeli, vekil ve ücretli olarak...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, lütfen konuşmamızı tamamlayalım.

MÜLKİYE BİRTANE (Devamla) – ...farklı biçimlerde istihdam edilmektedir. Ben bundan daha çok kadrolu öğretmenlerin, atanmayı bekleyen öğretmenlerin atanması noktasında Hükümetin ve Millî Eğitimin duyarlı olması noktasında dikkatinizi çekmek istiyorum ve bir diğer nokta: Van'daki öğretmenlerle ilgili. Yaşamını yitiren meslektaşlarına rahmet diliyor, yaralılara acil şifalar diliyorum. Van'daki yaşamını yitiren öğretmenlerin ailelerinin veya yakınlarının mağdur edilmeyeceği sözü Bakanlık tarafından verildi ancak Van'da şu anda öğretmen olan öğretmenlerin ders ücretlerini, ek ders ücretlerini, ek ders ücretlerini almadıklarını, bununla ilgili nelerin yapılabileceğini Sayın Bakana soruyorum. Ayrıca bu öğretmenler tatile çıkmış öğretmenler değil, bunlar zorunlu bir afetten okulları tatil edilmiştir.

Bir diğer noktayı ben vurgulamak istiyorum: "Okullar 5 Aralıkta açılacak." deniliyor ve orada 100 kişi ya da 500 yüz kişi de olsa eğitim-öğretim devam edecek mantığıyla yaklaşmamak gerekiyor çünkü o çocuklar eğer okul açılırsa psikolojik çok önemli sorunlar yaşayacaklar. Bununla ilgili olarak bir önerim var: Bize çok yönlü talepler rehber öğretmenler tarafından geliyor. Altı veya sekiz aylığına oraya gidip geçici görevlendirmeye çalışmak isteyen rehber öğretmeni arkadaşlarımız var. Daha çok o çocukların orada bu kış günü eğitime nasıl adapte olacakları ve o psikolojiyle nasıl eğitim-öğretimlerine devam edecekleri üzerinde düşünülmesi gerekiyor.

BAŞKAN – Kusura bakmayın Sayın Birtane, kesmek zorundayım.

Çok teşekkür ediyorum, sağ olun.

MÜLKİYE BİRTANE (Devamla) – Ben, sayın Komisyon üyelerini saygıyla selamlıyor, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Avcı, buyurun lütfen.

Süreniz beş dakika.

NABİ AVCI (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 21

Sayın Komisyon üyeleri, Sayın Bakan, sevgili meslektaşlarım ve sevgili basın mensupları; Sayın Bakanın konuşma metninde, daha doğrusu konuşma kitapçığında 55'inci sayfada kısmen değinilen ama herhâlde vakit yetersizliği nedeniyle açılma fırsatı olmayan bir konuda komisyon üyelerine bilgi arz etmek istiyorum ve önerilerimizi arz etmek istiyorum. O da Millî Eğitimimizin dış ilişkileri ve özellikle UNESCO üzerinden yürüyen dış ilişkileri konusu.

Biliyorsunuz, 24 Ekim-10 Kasım 2011, geçen ay içerisinde -yani bu ay bitti- Paris'te 36'ncı UNESCO Genel Kurulu toplandı, Sayın Bakanın da katıldığı toplantı. Bu Genel Konferansta, bildiğiniz gibi, Filistin, 107 kabul, 14 ret ve 52 çekimser oyla 195'inci üye devlet olarak UNESCO'ya kabul edildi. Türkiye de bu üyelik sürecinde önemli ve anlamlı bir rol oynadı. Bu bakımdan, Sayın Bakanı ve UNESCO Daimî Temsilcimizi de ayrıca tebrik ediyorum, Dışişleri Bakanlığımızı da ve yine, bildiğiniz gibi, Amerika Birleşik Devletleri, bu oylamadan sonra UNESCO'ya yaptığı aidat dışı katkısı kestiğini açıkladı.

Şimdi, Amerika Birleşik Devletleri'nin bu açıklamasıyla UNESCO fiilen mali bir krize girdi. Bu krizin aşılabilmesi için yıl sonuna kadar 30-35 milyon dolar bulunması gerekiyor. Genel Kurul, 10 Kasım 2011 tarihli toplantısında, Genel Direktörün önerisiyle, üyelerin alacaklarını dikkate almayıp yeni ödeme yapması ve gönüllü katkıda bulunması yönünde oy çokluğuyla bir karar aldı. Türkiye, bu aşamada aidatını erken ödeyerek ve belirleyeceği hedefler doğrultusunda gönüllü katkı yaparak bu krizin aşılmasına katkı sağlayabilir ve sağlamalıdır. Bu kriz anında Türkiye'nin yapacağı küçük bir katkı bile UNESCO'da önemli ve prestijli bir konum kazanmamıza yardımcı olacaktır. Nitekim son Genel Kurulda Gabon aidat dışı 2 milyon dolarlık bir katkı yapacağını açıklayarak çok büyük uluslararası takdir toplamıştı hatırlarsanız.

Bu şartlar altında ne yapılabilir? Türkiye, UNESCO'nun eğitim ve kültür programlarına katkıda bulunabilir ve bu katkılarla kendi belirlediği hedefler doğrultusunda görünürliğini, uluslararası görünürliğini artırabilir. Türkiye olarak, Afrika, Asya, Orta Doğu ve Balkanlara yönelik zaten yürütmekte olduğumuz çalışmalara UNESCO boyutunu ekleyebiliriz, bu çerçevede yürütülecek bazı projeleri UNESCO ile irtibatlayabiliriz ve yine bilgisayar destekli eğitim projelerimizin bazı bileşenleri UNESCO üzerinden veya UNESCO ile birlikte yürütülebilir.

Bilindiği üzere, UNESCO, genel konferans ve genel kurullarını Birleşmiş Milletler tarafından uluslararası dil olarak kabul edilmiş olan İngilizce, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arapça ve Çince ile yürütmektedir. UNESCO'nun hükümetler arası komite ve daha alt çalışma gruplarında ise İngilizce ve Fransızca çalışma dili olarak kullanılmaktadır.

Bu son Konferansta, 36'nci Konferansta Brezilya, çevirmen desteği vererek, çevirmenleri kendisi finanse ederek Portekizcenin de konuşulmasını sağlamıştır. Aynı şekilde, sadece İngilizce ve Fransızcanın konuşulduğu bazı komite toplantılarında da Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri çevirmen desteği sağlayarak Arapçanın, İspanya da İspanyolcanın konuşulmasını sağlamaktadır.

Türkiye, çevirmen desteği vererek, öncelikle İstanbul Türkçesinin, hatta daha geniş bir bakış açısıyla Türk dilli bağımsız devletler tarafından konuşulan lehçelerin UNESCO dili hâline gelmesini sağlayabilir. Bu konuda TÜRKSOY üzerinden Azerbaycan, Türkmenistan, Kırgızistan, Kazakistan, Özbekistan ve Kıbrıs da sürece dâhil edilebilir. Bu, Türkçenin Birleşmiş Milletlerin resmî dillerinden biri olması yönünde atılmış anlamlı bir adım olur...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Avcı, ek süre veriyorum, lütfen tamamlayınız.

NABİ AVCI (Devamla) – Affedersiniz.

...UNESCO gibi kültürel ifadelerin çeşitliliğine değer veren bir hükümetler arası kurumda Türkiye ve Türkçe hakkında olumlu değerlendirmelere de katkı sağlar.

36'nci Genel Konferansta Türkiye'nin teklifi olarak, 2012 yılı adaşı olmaktan da onur duyduğum Nabi'nin ölümünün 300'üncü yılı, mimar ve şehir plancısı Kemal Ahmet Arun'un doğumunun 100'üncü yılı, 2013 yılı da Piri Reis Haritası'nın 500'üncü yılı münasebetiyle kutlama programına alınmıştır ve yine Azerbaycan'ın önerisiyle de Üzeyir Hacıbeyli'nin "Arşın Mal Alan" müzikalinin 100'üncü yılı kutlama programına girmiştir.

Çok kısa olarak yine Millî Eğitim ile UNESCO arasındaki ilişkiler bakımından önemli gördüğüm bir konuya değinmek istiyorum. Türkiye, UNESCO'nun özellikle eğitim ve kültür istatistiklerinde hak ettiği kendisi güçlü ve iyi bir durumda görünmüyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

NABİ AVCI (Devamla) - UNESCO'nun Herkes İçin Eğitim Programı kapsamında yayınlanan raporlarında Türkiye çok geri sıralarda yer alıyor. Bunun önemli nedenlerinden biri yapılan eğitim çalışmalarının ve sonuçlarının sisteme kaydedilmemesi ve düzenli izlenmemesi. Bir diğer neden de başka birçok ülkenin yaptığı gibi anadan kıza, babadan oğula, ustadan çırağa yani kuşaktan kuşağa aktarılan geleneksel bilgilerin sertifika kapsamına alınmaması. Bu geleneksel bilgi sistemleri eğitim sistemine dâhil edilir, sertifikalı hâle getirilirse Herkes İçin Eğitim raporlarındaki görünürliğümüz artar.

Bir küçük öneri daha yapmam için fırsat verirsiniz...

BAŞKAN – Lütfen tamamlarsanız...

NABİ AVCI (Devamla) – Hayhay.

UNESCO, 2012-2013 döneminde gençlerin UNESCO çalışmalarına daha fazla katılmalarını sağlama kararı aldı biliyorsunuz. Bu kapsamda Türkiye de 23 Nisan Çocuk Bayramı'nı ve Türkçe Olimpiyatları'nı UNESCO logosu ve idealleri açısından değerlendirebilir.

Ben, sözlerime son vermeden önce, gecikmiş olarak da olsa Komisyon üyelerine teşekkür etmek istiyorum. UNESCO Millî Komisyonu eski Başkanı olarak, geçen yıl Türkiye UNESCO Millî Komisyonu bütçesine yaptığınız yüzde 100'lük artış için Millî Eğitim Bakanlığımıza ve komisyon üyelerimize teşekkür ediyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Sayın Avcı, çok teşekkür ediyoruz.

Birleşime 14.15'e kadar ara veriyorum.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 22

Kapanma Saati: 13.40

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.20

BAŞKAN : Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ : Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ : Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP : Vedat DEMİRÖZ (Bitlis)

----- 0 -----

BAŞKAN – Komisyonumuzun çok değerli üyeleri, 9'uncu Birleşimin İkinci Oturumunu açıyorum.

Buyurun Sayın Kurt.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, komisyonumuzun değerli üyeleri ve sayın bürokratlar; saygıyla selamlıyorum hepinizi.

Yine, kanun hükmünde kararnamelerin olumsuzluğunu ve doğru olmadığını hatırlatarak başlamak istiyorum.

2002 Yılından beri AKP hükümeti döneminde eğitime yönelik olarak gerçekleştirilen tüm icraatlar, "fiili ve hukuki müdahalelerle eğitim sistemini kendi ideolojisi çerçevesinde biçimlendirmek" olarak özetlenebilir. Geçtiğimiz yıllar içinde eğitimin temel sorunlarını çözme noktasında yeterince adım atılmadığı gibi, benimsenen "eğitimi dinselikleştirme ve özelleştirme" politikalarıyla eğitim sistemi içinden çıkılmaz sorunlarla baş başa bırakılmıştır.

AKP iktidarları dönemindeki eğitim politikasına bu açıdan baktığımızda, eğitimde ticarileştirme ve özelleştirme uygulamalarının yaygınlaştığı, esnek ve güvensiz istihdamın arttığı, kamu okullarının satışa çıkarıldığı, kamu kaynakları ile özel okulların desteklendiği, müfredatın piyasacı ve gerici bir içerikte yeniden oluşturulduğu görülmektedir. Ayrıca, AKP döneminde Millî Eğitim Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatında cumhuriyet tarihinde emsali görülmemiş düzeyde kıyım ve siyasal kadrolaşma gerçekleştirilmiştir.

Türkiye'de yıllardır uygulanan eğitimde özelleştirme politikaları, AKP iktidarı ile birlikte daha da hızlanmıştır. Devletin sorumluluğunda olması gereken eğitimin yükü, siyasi iktidarların bilinçli politikalarıyla birlikte büyük oranda velilerin omuzlarına yıkılarak kamusal, parasız eğitim hakkı büyük oranda erozyona uğratılmıştır. Eğitim sistemimiz AKP döneminde daha piyasacı ve ticari bir anlayış ile yönetilmeye başlanmış, veliler çocuklarını okutabilmek için ceplerinden daha fazla para harcama yapmak zorunda kalmıştır. AKP iktidarı döneminde her geçen yıl eğitimin daha da paralı hâle getirilmesiyle birlikte milyonlarca çocuk ve gencimiz ya eğitim hakkından mahrum bırakılmış ya da ekonomik nedenlerden dolayı eğitimlerine devam edememiştir.

Türkiye'de pek çok alanda olduğu gibi, eğitim sisteminde de yıllardır birikerek büyüyen ve artık yapısal hâle gelmiş, acil çözüm bekleyen sorunlar bulunmaktadır.

Türkiye'de okullaşma sorunu hâlâ tam anlamıyla çözülememiştir. Okul öncesinde okullaşma oranı ortalama yüzde 43, ilköğretimde yüzde 98, ortaöğretimde yüzde 69 seviyesindedir. Okula gitmeyenlerin önemli bir bölümünü kız çocukları oluşturmaktadır.

Okul öncesi eğitim: 2010-2011 eğitim-öğretim yılında 27.606 okul öncesi eğitim kurumunda 46.336 derslikte, 48.330 öğretmenle, 1.115.818 çocuğa okul öncesi eğitim verilmiştir. Okul öncesi eğitimde okullaşma oranı yüzde 43'tür. Okul öncesi eğitimde derslik başına 24 öğrenci düşüyormuş gibi görünmesine karşın, okul öncesi eğitimin ülke çapında yeterince yaygınlaştırılmaması nedeniyle mevcut sayısal verilerin tek başına yeterli veri olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

OECD ülkelerinde ise okul öncesi okullaşma oranı yüzde 65-90 ve derslik başına öğrenci sayısı 12-15 arasındadır.

2010-2011 eğitim öğretim yılında ülke çapında 31.588 ilköğretim okulunda 10.289. 370 öğrenci eğitim görmektedir. Bu okulların yaklaşık yüzde 23'ü ikili öğretim, yüzde 77'sinde ise normal öğretim yapılmaktadır. Bazı okullarda ise hâlâ birleştirilmiş sınıf uygulaması sürmektedir. Türkiye'deki öğrencilerin yaklaşık yüzde 70'i ilköğretimde bulunmaktadır.

İkili öğretim yapılan okulların nüfus yoğunluğu fazla kentlerde ve dersliklerindeki öğrenci sayıları yüksek olan okullarda olduğu düşünüldüğünde ilköğretimdeki öğrencilerin en az yarısının ikili öğretim görmekte olduğu açıkça anlaşılabacaktır.

İlköğretim okullarında toplam 486.679 öğretmen görev yapmaktadır. Öğretmen başına düşen öğrenci sayısı 22, derslik başına düşen öğrenci sayısı ise 32 civarındadır. Ancak gerçekler belirtilen rakamlardan tamamen farklıdır. Özellikle anakent ve kent ilköğretim okullarındaki derslik başına 45-50 öğrenci düşen okullar bulunduğu bilinmektedir. Özellikle yoksul, emekçi ailelerin yaşadığı yerlerdeki okullarda hem altyapı ve fiziksel donanım, hem de ders başına düşen öğrenci sayısı açısından ciddi sıkıntılar yaşandığı bilinmektedir.

Okulu bulunmayan yerleşim birimlerinde sürdürülen taşınabilir öğretim uygulaması ise eğitim hakkına aykırı bir biçimde sağlıksız ve nitelsiz olarak sürdürülmektedir.

OECD ülkeleri ortalaması temel alındığında, Türkiye'de ilköğretimde 150 bin derslik, 200 bin öğretmen açığı vardır.

2010-2011 eğitim-öğretim yılında ortaöğretimde genel lise, Anadolu lisesi, fen lisesi gibi toplam 8.975 okulda, 110.310 derslikte, 4 milyon 75 bin 639 öğrenci eğitim görmüş ve 213.476 öğretmen görev yapmıştır.

Ortaöğretimdeki rakamlara göre derslik başına düşen öğrenci sayısı 37 civarındadır. Ancak büyük şehirlerde, özellikle yoksul ailelerin yaşadığı semtlerdeki sınıf mevcutları bu rakamın çok üzerindedir.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 23

Öğretmen açıkları sorun olmayı sürdürüyor: Yıllardan beri öğretmen açıkları giderilmemiş, mevcut öğretmen açıkları, sayıları 100 bini aşan ücretli ve vekil öğretmenler aracılığıyla kapatılmaya çalışılmaktadır. 2010-2011 eğitim-öğretim yılı itibarıyla il ve ilçe Millî Eğitim müdürlükleri tarafından öğretmen ihtiyacı bulunan eğitim kurumlarına 77.601 ücretli öğretmen görevlendirilmesi yapılmıştır. Millî Eğitim Bakanlığının yaptığı açıklamaya göre resmî olarak 146.194 öğretmen açığı bulunmaktadır. Eğitim sendikalarına göre öğretmen açığı 200-300 bin civarındadır. Bu arada, ataması yapılmayan öğretmenlerin sayıları 400 bini bulmuştur.

2012 Bütçe Kanunu Tasarısı'nda yeterli öğretmen ataması yoktur. Tasarının "Kadroların kullanımına ilişkin esaslar" başlıklı 22'nci maddesinin birinci fıkrasında "(1) 13.12.1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2. maddesinde belirtilen kamu idare, kurum ve kuruluşları; serbest memur kadrolarına 2011 yılında emeklilik, ölüm, istifa veya nakil sonucu ayrılan memur sayısının yüzde 50'sini geçmeyecek şekilde açıktan veya diğer kamu idare, kurum ve kuruluşlarından nakil suretiyle atama yapabilir." hükmü yer almaktadır. Bu hükümler nedeniyle öğretmen alımı istenilen düzeyde yapılamayacaktır.

Aynı maddenin diğer fıkrasında sayılan kadrolar için "2011 yılında emeklilik, ölüm, istifa veya nakil sonucu ayrılan memur sayısının yüzde 50'sini geçmeyecek şekilde açıktan veya diğer kamu idare, kurum ve kuruluşlarından nakil suretiyle atama yapabilir." hükmünden muaf tutularak sınırsız atama ya da yüzde 50 sınırlamasından daha fazla atama yetkisi verilmiştir.

"Bu sınırlar içinde memur ihtiyacını karşılayamayacak söz konusu idare, kurum ve kuruluşlardan yükseköğretim kurumları için ilave 5.000 adet, diğerleri için ilave 29.000 adet atama izni verilebilir." hükmü ise ne yazık ki öğretmenleri kapsamıyor.

Bu durumda, 2012 yılındaki öğretmen alım sayısı, 2011 yılında emekliye ayrılan öğretmen sayısına bağlı kalacaktır.

Ülkemizde atama bekleyen yüz binlerce öğretmenler olmasına rağmen, yeterince öğretmen alımı yapılmaması yüzünden öğrenciler öğretmensiz kalmakta, birçok yerde ihtiyaçlar pedagojik formasyonu olmayan meslek yüksekokulu mezunları ücretli öğretmenlerle ya da farklı alanlardaki branşlarla giderilmektedir. Bu durum Anayasa'ya ve 1739 sayılı Temel Kanun'a aykırıdır.

Yapılması gereken, 2011 yılı sonunda çıkarılacak olan 2012 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanunu'nun 22'nci maddesinin ikinci fıkrasına öğretmenler de eklenmeli, öğretmen atamalarındaki sınırlandırma kaldırılmalıdır.

Bütçeden eğitime ayrılan pay diğer arkadaşlarımız tarafından açıklanmaya çalışıldı ve burada, somut olarak, Millî Eğitim bütçesinden eğitim yatırımlarına ayrılan payın 2002 yılından bu yana sürekli küçüldüğü rakamlarla vurgulandı, onu tekrarlamak istemiyorum.

İktidarı döneminde Türkiye'ye çağ atlattığını iddia eden AKP, borç almak hariç, diğer tüm alanlarda olduğu gibi eğitim politikalarında da sınıfta kalmıştır. Eğitime millî gelirden ve bütçeden ayrılan paylar bu durumun en açık kanıtı niteliğindedir.

Üstelik eğitime bütçeden ayrılan payların ortalama yüzde 70'i personel harcamaları, yüzde 10'u sosyal güvenlik devlet primi giderleri, geriye kalan yüzde 20'nin büyük bölümünü ise transfer harcamaları oluşturmaktadır.

AKP'nin iktidara geldiği 2002 yılında Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinin millî gelire oranı yüzde 2,24 iken, 2011 bütçesinde bu rakam yüzde 2,81 olarak öngörüldü. Ancak burada asıl dikkat edilmesi gereken rakam bunlar değil. 2002 yılı eğitim bütçesinden eğitim yatırımlarına ayrılan pay yüzde 17,18 iken, aradan geçen bu süre içerisinde, 2011 yılında yüzde 5,85'e kadar gerilediği.

Türkiye ekonomisi dünyanın 17'nci, OECD ülkelerinin 12'nci, AB'nin ise 6'ncı büyük ekonomisidir. Ancak Türkiye, eğitim harcamalarının millî gelire oranı yaklaşık yüzde 3 ile OECD ülkelerinin en sonunda yer almaktadır.

Türkiye'de devlet bütçesinden eğitime ayrılan pay yüzde 10 düzeyindeyken OECD ortalaması yüzde 13,3'tür.

OECD ülkelerinde öğrenci başına harcama oranı Türkiye'dekinden 6 kat fazladır.

OECD ülkelerinde öğretmen maaşları ortalaması Türkiye'dekinin 4 katıdır.

Türkiye'de hane halkının eğitim finansmanına katkısı ise yüzde 40 gibi yüksek bir oranla OECD ülkeleri arasında 1'inci sıradadır.

Ülkemizde toplam kamu harcamalarında olduğu gibi, eğitimin finansmanında da kamunun payı fiilen azalırken, katkı ve katılım payları ile çeşitli adlar altında öğrencilerden toplanan paralar kamu okullarında "gizli özelleştirme" uygulamaları olarak dikkat çekmektedir.

AKP iktidarı boyunca eğitimin daha fazla sınava endeksli hâle gelmesinin kaçınılmaz bir sonucu olarak özel dersane sayısının tam bir patlama yaşamasıdır. Türkiye'de özel dersane sayısı 2002 yılında 2.122 iken, 2011 yılında bu rakam 4.099'a çıkmış. 2002 yılında dersanelere giden öğrenci sayısı ise 606.522'den 2011 yılında 1 milyon 234 bin 738'e, Hükûmetin özel teşviklerinin de etkisiyle özel okullara giden öğrenci sayısı 223 binden 498 bine yükselmiştir.

Her geçen gün içten içe çürüyerek bir enkaz haline getirilmiş olan eğitim sistemimiz, eğitim çalışanlarının çabaları ile okullarda yürütülmeye çalışılmaktadır. İlköğretimden başlayarak tam anlamıyla bir yarış içine sokulan çocuklarımız ve gençlerimiz arasındaki eğitim rekabeti dersanelerle daha da artmış, oluşan dersane sistemi okullarda verilen eğitimin niteliğini tamamen yitirmesine, en temel işlevlerini bile yerine getiremez duruma gelmesine neden olmuştur.

Örneğin, bu dersanelerin denetlenmesi ve kontrolü de sağlanamadığı için, sorulmuş olan sorulardan bir tane örnek vererek size aynı sorunun, partinizle ilgisi olması hâlinde ne olacağını öğrenmek istiyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Size ek süre veriyorum.

KAZIM KURT (Devamla) – "YGS deneme sınavı 6, Soru 16: Cumhuriyet Halk Partisinin,

1- Karma ekonomiyi savunma

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 24

2- Katı laikliği savunma

3- İnkılapları yaparken sert davranma

gibi uygulamalarının temel nedeni aşağıdakilerden hangisidir?"

Bu soruyu soran dershanede bu konuyla ilgili verilen bilgileri sizi tahayyül etmenizi düşünüyorum. Sürekli ve devamlı bir biçimde Cumhuriyet Halk Partisi aleyhine bir eğitim propagandası yapmak suretiyle militan bir kadrolaşma yarattığınız net olarak ortaya çıkmıştır. Bu soruyu soran dersane ya da eğitim kurumuyla ilgili sorumlu görevlilerinizden kim, hangi soruşturmayı yapmış ve ne gibi bir sonuç almıştır? Bunun da bilgi olarak verilmesini diliyorum. Bu soruyu da size takdim edeceğim. Gerekenin yapılmasını istiyorum çünkü sinsi bir biçimde, bilinçaltına, Cumhuriyet Halk Partisi aleyhine eğitim verilmeye çalışılmaktadır. Bu çok hoş bir durum değildir ve 2011 yılında millî eğitimimizin gelmiş olduğu noktayı somut olarak göstermektedir. Bunu protesto ettiğimi belirtiyorum ve Bakanlık bütçesinin hayırlı olmasını diliyorum.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Kurt, buyurun.

ADİL KURT (Hakkâri) – Ama baştan rica ediyorum, tolerans talep ediyorum.

BAŞKAN – Beş dakika mı konuşacaksınız?

ADİL KURT (Hakkâri) – Evet.

Sayın Başkan, Değerli Bakanım, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, sayın bürokrat arkadaşlar; hepinizi öncelikle selamlıyorum.

Ben, değerli konuşmacıların sıkça tekrarladıkları, üzerinde durdukları, altını çizdikleri noktalara çok girmeden önemli bulduğum bazı noktalara değineceğim. Ama öncelikle Bernard Russell'in bir sözüyle başlamak istiyorum.

"Çocukların eğitim görmesinde ısrar eden devlet haklıdır fakat bu eğitimi tek örnek, tek bir plan çerçevesinde zorlamak haklı değildir. Eğitim ve genel olarak düşünce hayatı kişisel inisiyatifin en gerekli olduğu konudur." Bernard Russell'in bu sözüyle sözlerime başlamak istedim.

Nedeni şu: Şimdi, Sayın Bakanın 3 çocuğu var, Türk olduğunu biliyorum ya da ben öyle biliyorum. Sayın Oral'ın 2 çocuğu var, Sayın Aslanoğlu'nun 2 çocuğu var, hepsine de Allah uzun ömür versin diyorum. Ama benim de 2 çocuğum var. Sayın Bakanım, benim çocuklarım Türk olmadıkları hâlde, her gün kendi varlıklarını sizin çocukların varlığına neden armağan etsinler? Değiller. Benim çocuklarım kendilerine bir ömür istiyorlar, kendileri var olmak istiyorlar, kendi kimlikleriyle var olmak istiyorlar. Benim çocuklarım kendi varlıklarını sizin çocukların varlığına neden armağan etme mecburiyetinde kalsınlar her sabah? Bir defa değil, dokuz ay, her gün. Hangi adalet, hangi hukuk, hangi insanlık düsturu çerçevesinde bunu çocuklarımıza yaptırıyoruz, doğrusu merak ediyoruz. Bu uygulamadan ne zaman vazgeçileceğini de merak ediyorum.

Şimdi, ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşmelere dikkatinizi çekmek istiyorum ve çekince koyduğu maddeler var. Bu Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda 20 Kasım 1989'da kabul edilen Çocuk Hakları Sözleşmesi 1990 yılında Türkiye tarafından bazı maddelerine çekince konularak kabul edilmiş. Bu maddeler 17, 29, 30'uncu maddeler.

17'nci madde: "d) Kitle iletişim araçlarını azınlık grubu veya bir yerli ahaliye mensup çocukların dil gereksinimlerine özel önem göstermeleri konusunda teşvik ederler." Bu maddeyle Türkiye çekince koymuş.

29'uncu madde: Eğitimin "Çocuğun ana-babasına, kültürel kimliğine, dil ve değerlerine, çocuğun yaşadığı veya geldiği menşee ülkenin ulusal değerlerine ve kendisinininkinden farklı uygarlıklara saygının gösterilmesi." Bu maddeye çekince koymuşuz.

30'uncu maddeye çekince koymuşuz. "Soya, dine ya da dile dayalı azınlıkların ya da yerli halkların var olduğu Devletlerde, böyle bir azınlığa mensup olan ya da yerli halktan olan çocuk, ait olduğu azınlık topluluğunun diğer üyeleri ile birlikte kendi kültüründen yararlanma, kendi dinine inanma ve uygulama ve kendi dilini kullanma hakkından yoksun bırakılamaz." Bu maddeye de çekince konmuş. Hangi gerekçelerle, hangi saiklerle bu maddelere çekince konulmuş, merak ediyorum.

Sayın Bakan burada şöyle bir cümle sarf etse bence çok tatminkâr ve ön açıcı olur: "Bu ülkede yaşayan her çocuk gibi, Kürt çocuklarının da kendi ana dillerinde eğitim görmeleri haktır ve bu hakkın engellenmesi önündeki bütün yasal dayanakları kaldırmamız gerekir." demesi bence çok tatminkâr ve ön açıcı olurdu ama bunu duyamıyoruz. Bunu Sayın Bakan yaklaşık kırk beş dakikalık konuşmasında hiç üzerinde durmadan söyledi.

Ben çok açık ve net ifade ediyorum: Türkiye'de Millî Eğitim Bakanlığının isminin değiştirilmesiyle bu işe başlamak gerekiyor. Türkiye'de biz bir millet bütünlüğü değiliz, biz bir ulus bütünlüğü değiliz, farklılıklarımız vardır. Bu farklılıklara atıfta bulunmak, bu farklılıkları çağırıştırıcı yeni bir uygulama biçiminin gerekli olduğuna inanıyoruz. Dolayısıyla Millî Eğitim Bakanlığının başındaki "Millî"nin kaldırılması gerekir, Eğitim Bakanlığı olması gerekir. Bu çerçevede, Türkiye'de... Bakanım, Pakistan'da bile devletin 3 tane resmî dili vardır, 3 ayrı eğitim dili vardır. Türkiye'de Kürtçenin eğitim dili olmasını engellemek Türkiye'ye ne yarar sağlıyor, doğrusu merak ediyorum; bugüne kadar ne yarar sağladı, doğrusu merak ediyorum. Ortadaki tablodan Türkiye'ye hiçbir yarar sağlamadığı apaçık ortadadır.

Şimdi, hep söylüyoruz ya, özellikle Osmanlı Dönemi'yle bugünkü durumumuz, bugünkü tablomuz arasındaki farklılığı ortaya koymak lazım. Yani geçmişe özlem duymak herhâlde güzel bir şey değildir. Yaşadığımız çağda geçmişe özlem duyarak konuşmak çok hoş olmasa diye düşünüyorum, değildir, benim hoşuma gitmiyor ama geçmişe özlem duyuyoruz. Geçmiş okuduğumuzda "Keşke geçmişte yaşamış olsaydık." diyor Sayın Bakan. Niye söylüyorsunuz? Türkiye, tarihsel olarak, Ermeniler, Keldaniler, Kürtler, Rumlar, Süryaniler ve Yezidiler gibi birçok etnik, dinsel ve dilsel azınlığa yurt olmuştur. 1863 yılında İstanbul'da 454 okuldan 174'ü gayrimüslimlere aitken, bu rakam 1995-1996 yıllarında 34'e düşmüş Sayın Bakanım. Bir artış yok.

Geçmiş dönemde altını çizebilirsiniz, diyebilirsiniz ki: "Kürtçenin öğretilmesine ilişkin kurslar maharetiyle Hükûmetimiz bir açılım yaptı." Sayın Bakanım, bu ülkede yaşayan Kürtler İngiliz değiller ki bu ülkenin vatandaşları ve bu

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 25

ülkede yaşayan insanların kendi ana dillerini öğrenmek için para vermeye zorlamak, herhâlde, en basit tabirle bu insanlara haksızlıktır, hadi hakarettir demeyeceğim, çok ciddi bir haksızlıktır. Bir insana -o da on dört yaşından sonra- parayı öde, git, kendi ana dilini öğren. Ki o kursların açıldığı dönemlerde yaşanan sıkıntıları, yok pencerenin kaç santim dar olduğu, yok kapının yüksekliği, vesaire, bürokratik engellere de çok tanıklık ettik, gördük ama insanlara sanki İngiliz dilini öğretiyormuşuz gibi "Gidin, kurslarda dilinizi öğrenin." demek haklı bir yaklaşımdır.

Bir de kurslarla, kurslar maharetiyle Kürtçeye cumhuriyet tarihî boyunca uygulanan asimilasyon politikasını bertaraf etmek mümkün değildir. Seksen beş, seksen altı yıldır Kürt halkına uygulanan asimilasyon politikası artık son bulmalıdır.

Sayın Başbakan, Irak Kürdistan Federal Bölgesinde yaptığı konuşmada "Biz, inkâr ve asimilasyonu sonlandırdık." diyor. Temenni de olsa güzel buluyorum ama hakikaten kaldıralım, asimilasyonu kaldıralım. Kürt çocukları, benim çocuğum, başta belirttiğim gibi, kendi varlığını hiç kimsenin çocuğunun varlığına armağan etmeden onunla arkadaş, onunla dost yaşasın istiyorum, kol kola yaşasın istiyorum, bu ülkenin eşit bireyi olarak yetişip büyüdüğünü hissetmesini istiyorum. Sanırım, bir Kürt olarak bunu istemek çok fazla bir hak değildir. Bu hakkı talep ediyoruz. Bu hakkı artık bizim kendi çocuklarımıza çok görmememiz gerekir diye düşünüyorum.

Şimdi, bu önemli vurgudan sonra ben genel tablo içerisinde eğitimimizin durumuna, özellikle üniversitemize ilişkin bazı vurgular... Tabii ki üniversitelerimizde son dönemlerde, -sanırım, Sayın Bakanın da ilgi alanına giriyor- Kıbrıs'taki üniversitelerde öğrencilerin ihraç edilmesi, sınır dışı edilmesi, okullardan atılması uygulamasına Sayın Bakanım herhâlde ilgi duyacaktır. Bu konuda, o mağdur edilen öğrencilerimizin mağduriyetini ortadan kaldırmak için bir çaba içerisinde olacaktır diye düşünüyorum.

Genel tablo içerisinde, değerli arkadaşlar, bizim Millî Eğitim Bakanlığına, 81 üniversitemiz de dâhil olmak üzere ayırdığımız toplam bütçenin Harvard Üniversitesinin bütçesinden çok daha az olduğunu biliyor muyuz acaba? Amerika'daki bir üniversitenin bütçesinden daha az Millî Eğitim bütçemiz. Üniversitemize ayırdığımız bütçe, toplam üniversitemize ayırdığımız bütçe Harvard Üniversitesinin bütçesinin beşte 1'i kadardır. Rakamlar, istatistikler ortada, bakın. Övünürüz, deriz ki işte "Biz, Millî Eğitim Bakanlığı bütçesini bütün bakanlık bütçelerinden fazla tuttuk." Genel bütçe görüşmelerimizi yaparken orada da söyledik: Bu, kocaman bir aldatmacadır, öyle değildir. Şahsım adına, böyle olmasını istemeyen dünyanın en kötü insanı olsun, namerttir böyle olmasını istemeyen ama Millî Savunma Bakanlığımızın bütçesinden fazla değildir. Sorduk, dedik Bakana: "Sayın Bakan, örtülü ödeneklerden, fonlardan alacağınız katkı ne kadardır, bir açıklayın." dedik, açıklamadı.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ADİL KURT (Devamla) – Buna rağmen, mesela, yani Genel Kurulda bütçe görüşmelerini yaptığımız zaman da Hükûmet üyeleri, muhtemelen Başbakan bu konuda diyecektir ki: "Millî Eğitim Bakanlığının bütçesi bütün bütçelerden daha yüksektir." Doğru değil. İstatistiksel veri olarak Millî Eğitim Bakanlığı bütçesi millî gelire oranı itibarıyla son on yıl içerisinde oransal olarak en düşük üç yılı paylaşıyor. 2002'de 2,66; 2009'da 2,51; 2012'de 2,74. Diğer yılların tamamında oransal olarak, millî gelire oransal olarak Millî Eğitim Bakanlığına verilen bütçe bu yılki bütçeden daha fazladır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Kurt, tamamlamaya çalışalım lütfen.

ADİL KURT (Devamla) - Öğretmenler, atama bekleyen öğretmenlerin sayısı mevcutta görevde bulunan öğretmenlerimizin sayısına ulaştı.400 binin üzerinde açıkta, atama bekleyen öğretmen var. Arkadaşlar bu konu üzerinde de çok durdular ama 691.271 öğretmen mevcutta görevde ki sanırım birleşik hesaptır. 81.902 sözleşmeli geçici kadrolu öğretmen var. İşsiz, iş bekleyen öğretmenlerin sayısı 400 binin üzerindedir. Neredeyse birbirine yakın rakamlar. Bunun ortadan kaldırılması gerekir diye düşünülüyor. Atama bekleyen öğretmenlerimizi eğer atamayacaksak, her yıl 30 bin öğretmeni bu sayıya ilave etmeyelim, eğitim fakültelerini kapatalım. Eğer o öğretmenlere iş vermiyorsak bu fakültelerin kapısına kilit vuralım.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Kurt, tamamlayalım lütfen.

ADİL KURT (Devamla) – Bu adaletsizliği, bu dengesizliği ortadan kaldırabilecek güce ve potansiyele sahip olduğumuzu düşünüyorum Sayın Bakanım ve Millî Eğitim Bakanlığının bütçesinin, mevcut bütçenin yeterli olmadığını tekrar ifade ederek bu bütçenin hayırlı, uğurlu olmasını diliyorum. Umarım, ileride daha demokratik bir eğitim, öğretim sistemini birlikte konuşma, tartışma şansına sahip oluruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Kurt.

Sayın Öğütken, buyurunuz.

AHMET BAHA ÖĞÜTKEN (İstanbul) – Sayın Başkanım, Değerli Bakanım, Komisyon üyeleri, bürokrat arkadaşlar ve değerli basın mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle geçmiş Kurban Bayramı'nızı kutlayarak başlamak istiyorum.

Tüm Hükûmetimizin, kurumlarımızın ve vatandaşlarımızın Van'da gösterdikleri yardım çabaları takdire değerdir.

Ayrıca Van'ın köy ve şehir merkezlerinde geceli gündüzlü çalışan İstanbul il ve ilçe belediyelerimize huzurunuzda ayrıca teşekkür etmek isterim. Tam bir vatandaş odaklı belediyeçilik örneği gösterdikleri kanaatindeyim. Tabii, Bakanımıza da Van'daki çalışmalarından dolayı teşekkür etmek istiyorum.

Millî Eğitim Bakanlığımızın kesin hesap ve bütçesi hakkında söz almış bulunmaktayım. Gerekli bütçeyi ve bilgileri titizlikle hazırlayan tüm bürokratlarımıza teşekkür etmek istiyorum.

Sözlerime bir Fatihli olarak, Fatih Kurucu AK PARTİ İlçe Başkanı olarak –eski İlçe Başkanı olarak- Fatih Projesi'ne göstermiş olduğu ilgi ve alakaya teşekkür ederek başlamak istiyorum.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 26

Fatih Projesi'nin hayata geçmesinde emek sahibi biri olarak yaşadığım gurur çok büyüktür. Proje, hem öğrencilerin hem de öğretmenlerin verimini yükselten, teknolojik yeniliklerin erken dönem öğrencilerimizin hizmetine sunulmasını amaçlayan bir yapıdadır.

Akıllı tahta uygulaması öğretmenlerimizin derse hazırlanma sürecini geliştirirken, öğrencinin görerek ve farklı kaynaklardan faydalanarak daha etkin öğrenmesine olanak sağlar. Kitap ve deftere bağımlı ezberci süreçlerin son bulacağı, çağın gerisinde kalan basmakalıp ders metinlerini sürekli güncellenen bilgilerle tazeleyen bir yapının en temel basamağıdır.

Bölgesel olarak başlatılan ve pilot uygulaması da başarılı olan bu çalışmanın Bakanlığımız tarafından benimsenmesi, bu gibi yerel yönetici, kurum ve özel teşebbüslerin uygulayacakları yeni projelerin hayata geçirilmesini destekler niteliktedir. Sadece tepeden inme ve Bakanlık merkezli yeniliklerle sınırlı kalmayan, halkın içinden çıkan fikirlerin hayata geçmesine olanak tanıyan Bakanlığımız, ülkemizin geldiği noktayı özetleyen bir duruş sergilemektedir. Bu, halka hizmet eden herkes bizim için dost, yarınlarmızı güçleştiren her fikir ve proje bizim projemiz olmuş demektir.

Ülkemizin son on yılda eğitimde geldiği noktayı özetleyecek tek sözcük başarıdır. Bu başarıya ulaşmanın en önemli adımı, eğitime gerekli bütçeyi ayırmaktır. Yıllardır hazırlanan hükümet bütçeleri, sürekli üvey evlat muamelesi gören Millî Eğitim Bakanlığı son on yılda hak ettiği seviyeye çıkartılmıştır. Bu cesur adımı atanlar, işte bahsettiğim bu başarıya ilk imzasını atanlardır.

Sizi rakamlara boğmak istemem ama geçen dönemlerde açılan yeni okullar ve derslik sayısındaki artış, okulların teknolojik olarak yenilenmesi, okullara gönderilen bilgisayar sayıları ve İnternet hizmetleri bu başarının kendisidir. Umarım bu başarının mükâfatlarını ülkemiz bundan sonraki yıllarda toplayacaktır çünkü eğitime yapılan yatırım, yarınlarmıza, gençlerimize yapılan yatırımdır. Daha aydın, daha iyi yetişmiş ve kendini geliştirmiş bir genç nesil ülkemizin en önemli güvencesidir.

1978 yılında yurt dışına, İngiltere'ye gittiğimde, tüm öğrencilerin kitaplarının devlet tarafından dağıtıldığını ve masalarının üzerinde durduğunu görmüş, hayretler içinde kalmıştım. Aynı uygulamayı ülkemizde gerçekleştirmeye kalktığımızda o dönemki muhalefet çok eleştirmiş, bırakın bütçesini, zamanında basım ve dağıtımının imkânsız olduğunu söylemişlerdi. Ancak, bugün Millî Eğitim Bakanlığımız bu uygulamayı dört dörtlük gerçekleştirmiş ve gerçekleştirmeye de devam etmektedir. Artık Millî Eğitim Bakanlığımızda çıta daha da yükselmiştir.

Şimdi, muhalefetteki arkadaşlarımız "Bakanlığımızın çalışanı mısınız?" diyebilirler. Ben bunları kendim evlatlarımla yaşadım ve yaşıyorum, ayrıca çevremde oy aldığım halktan gelen fikirler bunlar ve paylaşmak boynumun borcudur. Herkes hatırlar kitap kuyruklarını, eksik kitap arama çalışmalarını, ilden ilçeye kitap siparişlerini. Yine, duyarlı olanlarımız bilirler, imkânları kısıtlı olan öğrencilerin yanındaki arkadaşının kitabından, onu rahatsız etmeden dersi takip etmesinin ne demek olduğunu. Artık bunlar tarih oldu. Eğitimdeki fırsat eşitsizliğine vurulmuş en büyük darbelerden biridir bu. Ne kadar takdir etmek de azdır.

Eğitimdeki fırsat eşitsizliğiyle mücadelede tek adım bu değildir. Ayrıca ortaöğretim bursları ve üniversite burslarının miktarının artırılması ve daha çok kişinin bu burslardan faydalanmasının sağlanması bir diğer önemli adımdır. Ayrıca engelli çocuk ve gençlerimizin eğitimindeki dezavantajlarının ortadan kaldırılması için yapılan ücretsiz okula taşıma uygulamaları, eğitim gören engelli sayısının 10 kat artırılmış olması altı çizilmesi gereken bir konudur. Tamamen ücretsiz özel eğitim ve rehabilitasyon hizmetlerinden faydalanan engelli bireyler için Hükümetimizin elini uzattığını gönül rahatlığıyla söyleyebiliriz.

Eğitimde dezavantajlı olan bir diğer grup olan Anadolu'daki kız öğrencilerimizin okuması için "Haydi Kızlar Okula Kampanyası" düzenlenmiştir. Sağlıklı bir toplum yaratmanın en temel adımı kız çocuklarının okumasıdır, çünkü annelerimizin tahsilli olması sağlıklı gelecek nesillerin yetişmesinde esastır. Ayrıca, ekonomik özgürlüğünü kazanmış ve tahsilli olduğu için haklarını koruyabilen, sağlıklı kadın bireylerin yetişmesinde kızlarımızın okumasının önemi büyüktür.

Tabii, Millî Eğitim Bakanlığımız gibi önemli bir konuda her sorunu bu kadar kısa sürede çözmek mümkün değildir. Bazı konularda eksikler ne yazık ki hâlâ vardır ve çözülmesi inşallah bu döneme nasip olacaktır. En temel sorunların bir tanesi de -biraz evvel diğer arkadaşlarımız da bahsetmişti- öğretmenlerin istihdamı konusudur. İnşallah bu konu da bir çözüme ulaşacaktır,

Bir başka konu, ayrıca ilk ve ortaöğretimdeki yabancı dil derslerinden bahsetmek istiyorum. Sayın Bakanımızın gazetelerde çıkan bir beyanatı bu konudaki sıkıntıyı göstermektedir: "Öğrencilere her yıl on cümle ezberletilse, lise son sınıfa geldiklerinde yüz yirmi cümleyle kendini ifade edebilecek hale gelirler." demişti. Yabancı dil eğitimi hızla globalleşen ve büyüyen ülkemizde acil çözülmesi gereken problemlerden bir tanesidir. Sayın Bakanımızın en ivedi şekilde bu hususlarda iyileştirme ve düzenlemeler yapacağına inanım tamdır.

Tüm bu takdir ve önerilerimin ışığında, görüşülmekte olan 2012 bütçesinin ve 2010 kesin hesaplarının vatana ve millete hayırlı olmasını diler, emeği geçen başta Saygıdeğer Bakanımız olmak üzere tüm bürokrat arkadaşlarımıza teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Öğütken.

Sayın Çam, buyurun lütfen.

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, Sayın Bakan, Millî Eğitim Bakanlığımızın çok değerli yöneticileri, basınımızın değerli temsilcileri hepinizi saygıyla selamlıyorum.

2012 yılı Millî Eğitim Bakanlığı bütçesini görüşüyoruz. Bu konuda kısaca görüşlerimi paylaşmak istiyorum.

Eğitim sistemi ekonomik, toplumsal ilişkilerde yaşanan değişikliklere paralel olarak köklü dönüşümler yaşamaktadır. Kamu hizmetlerinde ve çalışma yaşamında sermayenin ihtiyaçlarına uygun köklü değişiklikler öngörülmektedir. IMF ve Dünya Bankası programları, GATS gibi anlaşmalarla kamu hizmetlerinin piyasa ilişkilerine devredilerek ticarileştirilmesi hedefine uygun adımlar atılmaktadır. Dünya Ticaret Örgütü bünyesinde imzalanan Hizmet

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 27

Ticareti Genel Anlaşması (GATS) gereği eğitim hizmetlerinin adım adım piyasaya devredilmesi Türkiye tarafından taahhüt edilmiştir.

Hükümetiniz 2002 yılında iktidara geldiği günden bu yana özellikle eğitime yönelik uygulamaları ile dikkatleri üzerine çekmiştir. Hükümetiniz döneminde eğitime yönelik olarak gerçekleştirilen tüm icraatlarının, fiili ve hukuki müdahalelerle eğitim sistemini kendi ideolojisi çerçevesinde biçimlendirmek olduğu açık bir şekilde görmek mümkündür. Geçtiğimiz yıllar içinde eğitimin temel sorunlarını çözme noktasında yeterince adım atılmadığı gibi, benimsenen piyasacı ve özelleştirmeci politikalarla eğitim sistemi içinden çıkılmaz sorunlarla baş başa bırakmıştır. Hükümetinizin eğitim politikasına bu açıdan baktığımızda, eğitimde ticarileştirme ve özelleştirme uygulamalarının yaygınlaştığı, esnek ve güvencesiz istihdamın arttığı, kamu okullarının satışa çıkarıldığı, kamu kaynakları ile özel okullar ve üniversitelerin desteklendiği, müfredatın piyasacı ve gerici bir içerikte yeniden oluşturulduğu, Millî Eğitim Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatında yaşanan yoğun siyasi kadrolaşma uygulamalarının yaşandığını görmemiz mümkündür.

Türkiye'de yıllardır uygulanan eğitimde özelleştirme politikaları iktidarınız ile birlikte daha da hızlanmıştır. Devletin sorumluluğunda olması gereken eğitimin yükü, siyasi iktidarların bilinçli politikalarıyla birlikte büyük oranda velilerin omuzlarına yıkılarak kamusal parasız eğitim hakkı büyük oranda erozyona uğratılmıştır. Eğitim sistemimiz geçtiğimiz dönemde daha piyasacı ve ticari bir anlayış ile yönetilmeye başlanmış, veliler çocuklarını okutabilmek için ceplerinden daha fazla harcama yapmak zorunda kalmıştır.

Sayın Bakanın sabahki sunuş konuşmasından esinlenerek -İzmir Milletvekiliyim- İzmir'deki birkaç tane belediye başkanına telefon ettim. Balçova Belediye Başkanına sordum: "Bu yıl Balçova'da bulunan okullara tamir, bakım, onarım, bilgisayar dâhil olmak üzere ne kadar katkıda bulundunuz?" 500 milyon, yani eski parayla 500 milyar liralık... Bu yılın içerisinde, 2011 yılının içerisinde Cumhuriyet Halk Partili Belediye Başkanımız Mehmet Ali Çalkaya Balçova'da okulların bakım, onarım işlerine 500 milyar lira para vermiş. Hemen yanı başında Narlıdere Belediye Başkanını aradım, dedim ki: "Bu yıl Millî Eğitime bağlı okullarımızda yapmış olduğunuz katkı payı oranı, desteği nedir?" 1,5 trilyon lira ve şu anda okulların bir bölümünün temizlikçisi ve güvenlik görevlileri dâhil olmak üzere Narlıdere Belediyemizin bütçesinden karşılanmaktadır. Güzelbahçe Belediyasını aradım, dedim ki: "Nedir okullara yardımınızın, katkınız?" Bu yıl içerisinde, yine bu yaz okullar kapandıktan sonra harcadığı paranın miktarı 200 bin lira. Torbalı'yı aradım, dedim ki: "Sayın Başkan, siz ne yaptınız Millî Eğitime, okullara ne yaptınız, öğrencilerimiz için ne yaptınız?" 2 trilyon lira, yani yeni parayla 2 milyar lira para, Torbalı Belediyemizin harcadığı para. Hemen Seferihisar Belediye Başkanını aradım, dedim ki: "Sizin yaptığınız nedir?" "Şu anda elimde rakamlar yok, dışarıdayım. Bakım, onarım, tamirat, boya badana işleri dâhil olmak üzere beş okulun bakımını yaptım." Şimdi, Millî Eğitim Bakanlığı devasa bir bakanlık ve bütçesi, ama ne yazık ki birçok bölgede okullarımızın bakım, onarım işlerini belediyeler üstlenmiştir ve Cumhuriyet Halk Partili belediyeler de özellikle kendi yörelerinde bu okulların bakım onarım işlerini üstlenmişlerdir.

Sayın Bakan, acaba Millî Eğitim Bakanlığımız özellikle kendisine ait olan bu okulların bakım ve onarım işlerini neden gerçekleştirilmemektedir? Neden üstlenilmemektedir? Bunu ciddi anlamda merak etmekteyim.

Hükümetiniz her bütçe döneminde "Eğitime en çok payı biz ayırdık" iddiasında bulunuyor olsa da bu iddia 30 milyar 112 milyon TL'lik 2011 MEB bütçesinde yüzde 70'inin personel giderlerine gittiği gerçeğini değiştirmemektedir. Sosyal güvenlik, devlet primi giderleri ise eğitim bütçesinin yüzde 11'ini oluşturmaktadır. 2010 yılı içinde özel harcamalar için de eğitime 10 milyar TL harcadığı tahmin edilmektedir. Halkın ve özel idarelerin eğitime katkısının yıllar içinde gösterdiği değişim, Hükümetin eğitimin finansman yükünü üzerinden atmaya çalıştığını göstermektedir.

İktidara geldiğiniz 2002 yılında Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinin yüzde 17,18'i yatırımlara ayrılırken, o günden günümüze kadarki sürede bu pay sürekli olarak azaltılmış ve 2011 yılında yüzde 5,85'e kadar düşürülmüştür. 2011 yılında MEB bütçesinden yatırımlara ayrılan pay son derece trajiktir. 2002-2011 yılları arasında MEB bütçesinden eğitim yatırımlarına ayrılan payın trajik düşüşüne bakıldığında AKP eliyle eğitim yatırımlarının nasıl bitirileme noktasına getirildiğini bütün açıklığıyla gözlemlemek mümkündür.

Genel bütçeden ve MEB bütçesinden yatırımlarına ayrılan paydaki azalma yurttaşların eğitim maliyetini üstlenmede daha çok yükümlülük altına girdiğini belirgin olarak ortaya koymaktadır. Eğitim harcamalarının finansman kaynaklarına göre dağılımı, eğitimde maliyetin faturasının her geçen yıl veliye daha çok yüklendiğini, velilerin yaptığı harcamalarda oranın, bizim gibi gelişmekte olan ülkelerle aynı oranlarda olduğunu göstermektedir.

Sayın Bakan, Sayın Başkan; öğretmen açıkları giderilmemiş, sayıları 400 bini bulan işsiz öğretmenlerin atamaları yapılmadığı gibi, mevcut öğretmen açıkları sayılarının 100 bini aştığını tahmin ettiğimiz ücretli ve vekil öğretmenler aracılığıyla kapatılmaya çalışılmaktadır. 2010-2011 eğitim-öğretim yılı itibarıyla il ve ilçe millî eğitim müdürlükleri tarafından öğretmen ihtiyacı bulunan eğitim kurumlarına 77 bin 601 ücretli öğretmen görevlendirilmesi yapılmıştır. Millî Eğitim Bakanının yaptığı açıklamaya göre resmi olarak 146 bin 194 öğretmen açığı bulunmaktadır.

Sayın Bakan, YÖK'le ilgili birkaç şeyi de paylaşmak istiyorum: Yükseköğretim alanındaki kurumlardan günümüzde tüm gelişmiş ülkelerde beklenen ana işlevler ve görevler vardır. Bu işlevlerden birincisi öğretimdir, ikincisi araştırmadır, üçüncüsü topluma ve ekonomiye doğrudan katkıdır.

Araştırma ve yayında ileri olamayan ülkelerin sunacağı öğretim hizmeti de yetersiz olmaktan kurtulamaz. Araştırma ve yayında ileri gidebilmenin ön koşullarından biri yeterli ekonomik kaynağa sahip olmaktır, ancak daha da önemli olan koşul yeterli kadrolara sahip olmaktır. Yeterli kadrolara sahip olmanın ön koşulu da bu alanda çalışan kişilerin seçilmesinde ve yükseltilmesinde esas olarak akademik kriterlerin egemen olması, ırk, cinsiyet, siyasi görüş, dini inanç gibi etkenlerin belirleyici olmamasıdır. Kişilerin bilgisi, deneyimi, donanımı temel alınmadığı takdirde, ne tek tek yükseköğretim kurumları ne de bir bütün olarak yükseköğretim sistemi verimli olabilir. Akademik kriterlerin göz ardı edilmesi ve siyasi ya da dini yakınlıkların belirleyici olması kurumların ilerlemesini engeller, ülkenin bilgi toplumu olma yarışında geri kalmasına yol açar.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 28

Ülkemizin bu genel yaklaşım çerçevesinde durumunu ele alacak olursak 1981 yılından beri yükseköğretime egemen olan YÖK düzeninin ve zihniyetinin, yukarıda belirttiğimiz temel yaklaşımla taban tabana zıt olduğu görülür. YÖK her zaman olduğu gibi bugün de sistemin tek hâkimi durumundadır. Özellikle rektör atamalarında siyasi tercihlerin ve dayanışmanın birinci derecede etkiye bulunduğu görülmektedir. YÖK'ün eksik bıraktığı tercihleri Cumhurbaşkanı tamamlamaktadır. Bu konuda yapılan eleştirilere "Eskiden de yapılıyordu." yanıtının verilmesi de aslında yapılan eleştirinin ne kadar isabetli olduğunu göstermektedir. Kaldı ki, yapılan rektör atamaları incelendiğinde Sayın Gül'ün listelere müdahale oranının Sayın Sezer'in müdahale oranının hayli üzerinde olduğu görülmektedir.

Bugün iktidarda bulunan Hükûmetinizin geçmişte YÖK'le ilgili olarak yaptığı tüm eleştirileri unuttuğunu ve geçmişte hata olarak ileri sürdüğü fiillerin çok daha fazlasını kendisinin işlediğini görmekteyiz. Zaman zaman YÖK'ün Başkanı da, AKP yöneticileri de geçmişte üniversitelerin siyasetin içinde olduğunu, bugün ise bu durumun ortadan kalktığını iddia ettiklerini okuyoruz. Bu iddia da gerçeklerle taban tabana zıt ve tümüyle geçersiz bir iddiadır. Bugün üniversiteler geçmişe göre çok daha politize olmuş durumdadır. Yalnız bugünün geçmişten farkı, YÖK ve üniversite yöneticileri o derece politize olmuş ve üniversiteler üzerinde baskı kurmuş durumdadırlar ki, üniversiteler toplumsal ve politik konular bir yana, akademik konularda bile görüş açıklamaktan kaçınır olmuşlardır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSA ÇAM (Devamla) – Bitiriyorum Sayın Başkanım.

Bu konuda en çarpıcı örnek de Türkiye Bilimler Akademisi ile ilgili olarak yaşananlardır. Hükûmetin bir kanun hükmünde kararname ile Meclis'ten kaçırdığı değişiklikle TÜBA bir bilim akademisi olmaktan çıkartılmaktadır. YÖK üyelerinin üçte 1'ini Bakanlar Kurulu, üçte 1'ini de Cumhurbaşkanı seçiyor, şimdi aynı YÖK'ün TÜBA üyelerinin üçte 1'ini seçmesini kabul ederseniz bu nasıl bir bilim akademisi olacak? Bu kararnamenin getirdiği modele çeşitli ülkelerdeki bilim akademilerinden itiraz ve eleştiri gelmesinin hiçbir anlamı sizce yok mudur?

Tüm bu konuların özü tek bir hedefle ilişkilidir, o hedef de kadrolaşma ve kurumları ele geçirmedir. Bu arada kurumların zayıfladığı, verimliliğinin ve düzeyinin düştüğü görmezden gelinmektedir. Bu politika ve uygulamalar, Türkiye'nin günümüz dünyasında rekabet gücünü zayıflatmış gibi, ülkemizin demokratikleşme sürecini de engellemektedir.

Son olarak şunu söylüyorum Sayın Bakan: Yükseköğretim Kurulunun ismini "Yandaş Öğretim Kurulu" olarak değiştirmenizi öneriyorum.

İkincisi de, öğleden önce burada UNESCO adına konuşan arkadaşımız dedi ki: "UNESCO'da Filistin'in 195'inci ülke olarak kabul edilmesinden sonra Amerika Birleşik Devletleri normal aidatının dışındaki katkı paylarını kaldırdı." Dün burada Dışişleri Bakanlığımızın bütçesini görüştük ve Sayın Dışişleri Bakanımız da buradaydı ama dün Sayın Dışişleri Bakanımız burada Amerika Birleşik Devletleri'nin savunuculuğunu ve koruyuculuğunu yapmaktan âdeti kendisini parladı ama aynı Amerika'nın UNESCO'da, kardeşlerimizi olan Filistin halkının ve Filistinlilerin UNESCO'ya alınmasına nasıl tepki koyduğunu bir kez daha ibretle burada izledik.

2012 bütçesinin Millî Eğitim Bakanlığına hayırlı olmasını diliyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Sarı, buyurun lütfen.

MÜSLİM SARI (İstanbul) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, sayın bürokratlar ve değerli basın mensupları; sözlerime başlarken herkesi saygıyla selamlarım.

Önce bir sitemimi ileteyim Sayın Başkanım, muhalefet sıraları dolu ama AKP sıraları boş, bizim söylediklerimizin fazla önemi yok herhâlde ki...

BAŞKAN – Sayın Sarı, ona benim bir açıklama getirmem gerekiyor. Genel Kurul açılmadığı için arkadaşlar sadece açmak için gittiler, hemen gelecekler. Öyle bir sıkıntı olması nedeniyle arkadaşlar gitti.

MÜSLİM SARI (Devamla) – Sadece oy kullanmaya gelmesinler yani.

BAŞKAN – Yoksa sizi dinlemekten zevk alıyoruz, onu söyleyeyim.

Buyurun.

MÜSLİM SARI (Devamla) – Bu arada bir dakikam gitti, onu ekleyeceksiniz.

BAŞKAN – Onu ekleriz, merak etmeyin.

Buyurunuz.

MÜSLİM SARI (Devamla) – Teşekkür ederim.

Ben, bu vesileyle Millî Eğitim Bakanlığı bütçesi görüşülürken millî eğitimin temel sorunlarını kendi çerçeveden değerlendirmek istiyorum ve en son olarak da biraz Yükseköğretim Kurulu ve üniversitelerle ilgili kendi düşüncelerimi aktarmak istiyorum.

Şimdi, kuşkusuz yetişmiş insan gücü bir ülkenin kalkınması için en önemli etken. Bugün eğitim etkinliklerini yürütenler birçok sayısal değeri ifade ederek eğitimde birtakım gelişmelerden söz edebilirler. Ancak asıl önemli olan nicelikten çok nitelik konusunda varılan sonuçtur, dolayısıyla Türk eğitim sisteminin niteliğiyle ilgili hangi aşamada olduğumuzu da belli başlıklarla altında, belli sorularla değerlendirmek istiyorum. Örneğin, eğitim bilimsellik temeline oturtulabilmiş midir? Bir değerlendirme kriteri bu. Eğitimin planlanmasında ve programlanmasında ülkemizin sosyoekonomik durumuna, çağdaşlaşma arzusuna, demokrasiye tam ve eksiksiz olarak kavuşma özlemine, insanların birlikte yaşama, üretme ve hakça paylaşma isteğine gereken önem verilmiş midir? Eğitim hakkının paralı-parasız, kadın-erkek, engelli-engelsiz herkese tam olarak sağlanmasına çalışılmakta mıdır? Her şeyden önemlisi cumhuriyete, Atatürk devrim ve ilkelerine uygun bir eğitim anlayışı sürdürülebilmekte midir? Eğitim etkinliklerinin yürütülmesinde asıl güç olan öğretmenlerin yetiştirilmesinde gereken özen gösterilmekte midir? Genel bütçeden eğitim ve öğretime ayrılan pay yeterli düzeyde midir? Bu sorular son derece önemli sorular bence.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 29

Yukarıdaki sorulara "Evet" yanıtı vermek bugün tamamen olanaksızdır, çünkü daha ilk baştan ülkemizde eğitim bilimsellik temelinden saptırılmıştır. Okullarımızda bilimsellik temelinde özgürce düşünüp söyleme çabaları engellenmektedir. Eğitimin planlanması, programlanması ve uygulanması aşamalarında bir türlü kalıcılık sağlanamamakta, eğitim adeta yazboz tahtasına çevrilmiş bulunmaktadır. Sınıf geçme yönetmelikleri, sınav yönetmelikleri ile eğitim veren de eğitim alan da şaşkına çevrilmiştir. Yapılan her türlü merkezî sınavda bir hileye başvurulmakta, böylece hak gaspına neden olunmakta ve eğitimde doğruluk ve dürüstlük çiğnenmekte, güven bunalımı yaratılmaktadır.

Sözün tam da burasında şunu belirtmeliyim ki, eğitim gibi "doğruluk" ilkesinin en başta gelmesi gereken bir alana geçmişî şaibeli insanların asla sokulmaması gerekir. Bir de bu insanlar işin en başında ise o ülkede eğitimden güzel şeyler beklemek büsbütün hayal olur. Dünyü yanlışlarla dolu insanların yarınlarda da yanlışla düşmeleri kaçınılmazdır. Zira Aristophanes der ki: "Bir yengece doğru yürümesini hiçbir zaman öğretemezsiniz."

İlköğretim aşamasından başlayarak eğitim paralı hale getirilmiş bulunmaktadır. Üstelik de "Ders kitaplarını bedava veriyoruz." böbürlenmesiyle insanlar âdeta alay edilmektedir. Çoğu yerde kayıt paraları astronomik rakamlarla ifade edilirken, okulların her türlü gereksiniminin karşılanmasının parasal karşılığı halkın sırtına yıkılmaktadır. Okulların temizlik işini görenlerin aylığından tutun da güvenlik görevlilerinin ücretlerine kadar her şey velilerden gelecek paralarla karşılanmaktadır.

Eğitimi paralı hale getiren bir başka husus da dersaneler gerçeğidir. Halkımızın dersanelere ödediği para çok önemli miktarlara ulaşmıştır. Dersanelerin bu denli gözde olması, okullarda verilen eğitimin kalitesiz ve yetersiz oluşunun da kanıtını oluşturmaktadır. Ayrıca dersanelerin eğitimde fırsat eşitliğini de büyük ölçüde ortadan kaldırıyor olması, eğitim hayatının başka bir acı sonucunu doğurmaktadır.

Eğitim birliğinin, zedelenmiş olması yanında, eğitim müfredatlarında yapılan değişikliklerle Atatürk devrimleri ve Atatürk ilke ve inkılapları önemsiz ve sıradan bilgiler hâline getirilmek istenmektedir. Van depremi gerekçe gösterilerek bu yılki Cumhuriyet Bayramı kutlamalarının okullarda bile yasaklanmış olması, adeta cumhuriyeti ve Atatürk'ü unutturma çabası olarak görülebilir.

Eğitimin en görülür sorunlarından birini de öğretmen yetiştirmedeki garabet oluşturmaktadır. Dört yıllık öğretmenden sonra mezuniyet hakkı kazanmış kimselere yeterlilik sınavı koymaktan tutun da, ziraat mühendisliği, orman mühendisliği, maden mühendisliği gibi alanlarda okuyan kimselere öğretmenlik görevi vermek gibi nice gariplikler eğitimde yaşanan olaylardır. Hele hele atanamayan öğretmenler gerçeği ülkenin kanayan bir yarası olarak karşımızda durmakta, bir Bakanın atama sözü verdiği öğretmenlere, yeni göreve gelen Bakan "Özür dileriz ama atama yapamayacağız." diyebilmektedir. Eğitim emekçilerinin maaşlarındaki yetersizlikler onları ikinci bir iş arama, değilse kendi öğrencisine bile paralı kurs verme çaresizliğine düşürmekte tüm bu yaşananlar ise mesleğin saygınlığına zarar verme yanında, öğretmenlerin vicdanlarında da yaralar açmaktadır. Yaşanan bunca olumsuzlukla ilgili olarak yapılan onca eleştirilere ise iş başında olanlar âdeta kulaklarını tıkamış bulunmaktadır. Maurice Henry'nin "Kimse duymak istemeyenler kadar sağır olamaz." sözü iş başındakilerin davranışlarında tam da anlamını bulmaktadır.

Yapılması gerekenler nedir? Hiç zaman yitirilmeksizin, bu konuda yetkinliğini kanıtlamış olan eğitim bilimcilerinin katılımı ile eğitim-öğretimin bilimsel veriler ışığında ve bilimselliği temel alarak yeniden planlanması ve programlanması gerekir. Ülke gerçekleri göz önünde bulundurularak eğitimin hangi alanlara öncelik vermesi gerektiği saptanmalı, orta ve yükseköğretim aşamaları bu gereksinimler göz önünde bulundurularak yeniden yapılandırılmalıdır. Böylece ihtiyaç duyulacak alanlarla ilgili yığılmalar ve atıl kalmalar önlenmelidir. Herkesin üniversite okuması yerine, herkesin toplumun bir gereksinimine karşılık verecek şekilde meslek edinmesi sağlanmalı ve meslek sahipleri, meslekleri ile ilgili kurullar tarafından denetlenmelidir.

Dershane sorunu mutlaka çözüme kavuşturulmalı, sınav sistemlerinin getirmiş olduğu zorlamayla ailelere büyük maddi yük getiren bu kurumların eğitim sistemindeki yeri sorgulanmalı, gerekiyorsa dershaneçiliğe son verilmelidir.

Özellikle Doğu ve Güneydoğu'da okula gidemeyen zorunlu eğitim çağındaki çocuklar sorunu kesinlikle ortadan kaldırılmalıdır. Bedensel ve zihinsel engelli çocukların öğrenimlerine daha fazla önem verilmeli, bu gibi eğitim alanlarında uzmanlaşmış eğitimciler görev verilmesi yanında, bu yerlerin amacına uygun araç-gereç donanımı da sağlanmalıdır. Bütün bunlar yapılırken ailelerin yüklerini artırmak yerine azaltmak amaçlanmalıdır.

Öğretmenlerin özellikle pedagojik yeterlilik açısından çok iyi yetiştirmeleri sağlanmalıdır. Öğretmenler geçim derdine düşme açmazından kurtarılmalı, hak ettikleri maddi olanaklara kavuşturulmalıdır. Öğretmen açığı giderilmeli, öğretmenlere grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı verilmeli, öğretmen sendikaları arasında ayırım yapmaktan kaçınılmalıdır.

Her şeyden önemlisi, eğitim ve öğretim etkinliklerinde cumhuriyet değerlerine bağlı, ülkesini ve ulusunu seven, her koşulda özgürce düşünen ve düşündüğünü açıkça dile getirebilen, demokrasiyi özümsemiş, çağdaş yaşam ilkelerine özen gösteren kimseler yetiştirmek amaç olmalıdır.

Eğitimin bilimsel olma niteliği onun olmazsa olmazıdır. Dogmalara dayalı bir eğitim, eğitim olmak yerine, olsa olsa bilinci körelmiş, otoriteye körü körüne bağlı, dünya gerçeklerinden kopmuş, herkesin çektiği yere götürebileceği, sormayan, sorgulamayan bir toplum yaratmak olur ki bununla da varılacak yer bellidir, yeniden ortaçağ karanlığının içine düşmek ve çağdaş uygarlıktan uzaklaşmaktır. Bugün iktidarda olanların "Eğitimde çok şey yaptık." demeleri ise varılan sonuçlara bakıldığında kuru gürültüden ve boş böbürlenmelerden öte bir anlam taşımamaktadır. Oscar Wilde'ın "Yerinde sayanlar, yürüyenlerden çok gürültü ederler." sözü tam da onlar için söylenmiş gibidir.

Yükseköğretim Kuruluna gelince, benim kişisel olarak da çok önemli gördüğüm Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinden bugün aslında varlığını tartışmamız gereken bir Kurulun bütçesini tartışmaya geçmenin kaderin bir cilvesi olduğunu düşünüyorum. Eğitimin evrenselliğinin, eğitimin sosyal, kültürel ve politik hayatla olan bağlantısının kurulduğu üniversiteleri ve onların başında bir zebella gibi duran bir Kurulu tartışıyoruz. Bu Kurul varlığıyla her dönem akademik

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 30

özgürlük ve özerkliği baltalamıştır. Bu Kurul tam da politikacıların çiftliği olmuş, tam da akademik zavallılığın merkezi haline gelmiştir. Bugün iktidarda kim olursa olsun onun borusunun öttüğü bir üniversite modelinin gerçekleştirilebilmesi için ele geçirilmesi gereken ilk kale olarak görülmüştür. Bilim insanlarının bu Kurulda yer alıyor olması ayrıca bir ironiyi göstermektedir. Buraya müdahale eden politikacıların da iyi niyetli oldukları şüphelidir.

Hiçbir dönemde akademik özgürlüğü tatmamış olan ülkemizin akademik personelinin durumu içler acısıdır. Tabela üniversitelerinin yalnızca kendi insanımızı kandırmaktan başka bir işe yaramadığını görmüyor muyuz?

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MÜSLİM SARI (Devamla) – Bizde akademik özgürlük yoktur. Bunun baş mimarı da 12 Eylül cuntası ve onun ürünü olan YÖK'tür. AKP'nin 12 Eylülle hesaplaşmadığı yerlere bakarsanız, sözde demokratik açılımın yaldızlarını bir tınak darbesiyle kazıdığınızda altında Kenan Evren'i ve YÖK'ü ilk elde rahatça görebilirsiniz.

Ben bir kez daha üzülerek belirtmeliyim ki, YÖK'ü ve onunla ilgili kişileri gördüğümde aklıma hemen "İstanbul Kanatlarının Altında" filminin son sahnesi geliyor. Bilirsiniz bu filmin son sahnesinde anlatıcı Evliya Çelebi ve diğer figürleri överek anlatır, sonra da sıra padişahın çevresindeki dalkavuklara gelir ve anlatıcı der ki: "Onlar hep vardı, hâlâ var ve ne yazık ki var olacaklar. Ancak insanlık onları hiçbir zaman anmadı, anmıyor ve anmayacak". Bizler akademik çevrenin doğası gereği politik ve ekonomik baskılar karşısında dik durabileceği yolları yaratmamız gerekirken varlığı anlamsız bir kurulu tartışıyoruz.

Sayın Yusuf Ziya Özcan bilir, dünyanın en ünlü bilim insanlarından birisi olan ve hatta kendi çağında çığır açmış Edward Said Filistin'de İsrail ordusuna taş attıktan sonra Yahudi lobisinin bütün isteği ve baskısı onun üniversiteyle ilişkisinin kesilmesi üzerineydi, ancak tam da bu noktada ona sahip çıkan yine üniversitesinin rektörüydü. Bu örnek, bilime, sanata ve felsefeye verilen değer, düşünceye verilen değer en güzel örneklerinden biridir.

Şimdi bizden örnekler verelim: Gaziantep Üniversitesinde düzenlenen bahar şenliklerini ziyaret eden YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan ve beraberindekiler, üniversitedeki bir karma sergiyi gezdikleri sırada göğsü açık testi şeklinde yapılmış bir heykele dikkatlice bakmış ve müstehcen bulduklarını söylemişti. O heykel kırıldı. Heykel bir testiydi. Demek ki sanatçı nasıl bir sanat icra etmişse testiden kadın çıkarılacak hâle getirmişti. Sırf bu yüzden bile kırılması gereken o testi değil, belki de o testi kadın gören zihniyeti.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun.

MÜSLİM SARI (Devamla) – Kampüslerin AVM olması gerektiğini söyleyen, öğrencileri marjinal bulan, ÖSYM skandalında başarısızlığın doruğuna eren bir YÖK yönetimine bir bütçe tahsis etmeyi tartışıyor olmak bana zül gelmektedir.

YÖK yöneticilerinin Lima Bildirgesi'nden haberleri var mıdır acaba? Akademik özgürlüğün bizzat özerklikten geçtiğini bilmekte midirler? Eğer biliyorlarsa başında bulundukları Kurul onları rahatsız etmekte midir? Sayın yöneticiler üniversite özerkliği ve akademik özgürlüğü mü, yoksa YÖK'ün varlığını mı savunmaktadırlar?

Sayın Başkan, biraz...

BAŞKAN – Bitiyor herhâlde.

MÜSLİM SARI (Devamla) – Az kaldı.

Recep Gültekin'le birlikte Sayın YÖK Başkanının yazdığı ve British Society of Criminology'de yayımlanan bir makalenizde yüksek bürokratların siyasilerin arzu ve istekleriyle ne şekilde etki altında kaldıklarının örneklerini vermişsiniz. Acaba ÖSYM Başkanının yarattığı skandalda "İyi kalpli adamdır." diyerek bu skandalın birinci müsebbibini savunurken siz de siyasal etki altında kaldınız mı? Ve sanırım artık bulunduğunuz konumda kendi araştırmalarınızın nesnesi haline gelmeye başladınız.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MÜSLİM SARI (Devamla) – Sayın Başkan daha söylenecek çok şey var ama ben toparlıyorum.

Bütün bu veriler ışığında YÖK'ün yapısı işlevi ve geleceğinin tartışmaya açılması gerekmektedir. Yükseköğrenimin bu hâliyle Türkiye'nin hedeflerini karşılamaya ve geleceğinde söz sahibi olmaya gücünün asla olamayacağı düşünüyorum.

Bu vesileyle herkesi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın SARI.

Sayın Kalaycı, buyurun lütfen.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, Komisyonumuzun değerli üyeleri, kıymetli bürokrat arkadaşlarım, sayın basın mensupları; hepinizi saygılarımla selamlıyorum.

Ben öncelikle şunu belirtmek istiyorum: Sayın Hüseyin Çelik döneminde Millî Eğitim Bakanlığının otomatik pilota bağlandığı söylenmişti. İnşallah Sayın Bakanımız sizin döneminizde bu otomatik pilottan çıkar da gerçek anlamda ülkemizin kalkınmasına katkıda bulunacak, millî, manevi değerlerle mücehhez gençlerimizin yetişmesine vesile olacak politikaları uygularsınız diyorum. Tabii bunu söylerken bazı anketler var toplumumuzun içinde bulunduğu ya da öğrencilerimizin içinde bulunduğu durumu bir anlamda gösteren. Kısaca değineceğim, ki TÜBİTAK'ın bir anketi var, lise öğrencileri üzerinde yaptığı. Soruyor: Yunus Emre'yi tanıyanlar, erkek öğrencilerde yüzde 77, kız öğrencilerde yüzde 65; Mehmed Âkif Ersoy'u soruyor, erkeklerin yüzde 49'u, kızların yüzde 41'i tanıyor; Mevlânâ'yı soruyor, erkeklerin yüzde 77'si tanıyor, kızların yüzde 72'si tanıyor; Mona Lisa'yı soruyor, erkekler yüzde 97, kızlar yüzde 91; Angelina Jolie'yi soruyor, yüzde 78'e yüzde 91; Brad Pitt'i soruyor, yüzde 81'e yüzde 88 tanıyor öğrencilerimiz ama maalesef kendi değerlerimizi tanıyanların oranına baktığımız zaman çok acı bir durum olduğunu görüyoruz. Ki diğerleri de var, Ayhan Işık'ı tanıyan yüzde 22, Müşfik Kenter'i yüzde 2, yani kendi sanatçılarımızı tanımıyor ama bakıyoruz yabancı bazı sanatçılar çok yüksek düzeyde tanınıyor.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 31

Yine, OECD tarafından gerçekleştirilen PISA 2009 testine de baktığımız zaman on beş yaşındaki öğrencilerin yüzde 42'sinin basit matematiksel problemleri çözebilecek düzeyde olmadığı, yüzde 25'inin okuduğunu anlayamadığı, yüzde 30'unun da günlük hayatta karşılaşılabileceği fen ve teknolojiyle ilgili problemleri çözemediği saptanmış. Tabii, bunlar eğitim politikamızın, yanlış eğitim politikalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan tablolar.

Tabii, burada şunu da belirtelim: "Millî Eğitim Bakanlığı" diyoruz. Millî Eğitim Bakanlığının temel amacı öncelikle Türk milletine mensubiyetin gurur ve şuuruna sahip, manevi ve kültürel değerlerimizi özümsemiş, düşünme, algılama, problem çözme yeteneği gelişmiş, yeni gelişmelere açık, sorumluluk duygusu ve toplumsal duyarlılığı yüksek, bilim ve teknoloji üretimine yatkın, gelişimci, demokrat, kültürlü ve inançlı nesillerin yetiştirilmesi temel amacımız olmalı.

Şimdi, bakıyorum 28 Şubat sürecinin kalıntıları olan bazı uygulamalar hâlen çözülebilmemiş değil. Yani katsayı adaletsizliği, bazı düzenlemeler yapıldı ama hâlen bu konu çözüme kavuşturulmadı, ki bunun sıkıntısını hepimiz biliyoruz. Meslek liselerimiz çok büyük darbe aldı ve sanayimiz, özellikle ara sanayimiz, ara elaman sıkıntısı, vasıflı eleman sıkıntısının temel nedenlerinden birisi bu uygulama olmuştur.

Yine, eğitimde fırsat eşitliği tam sağlandı mı? Hâlen başörtülü kızlarımız üniversiteye gidemiyor. Bazı yerlerde belki tolere ediliyor ama genel anlamda baktığımız zaman hâlen bu konuda da sorunun çözülmediğini görüyoruz.

Sayın Bakanım, bu atanamayan öğretmenlerle ilgili basında bazı açıklamalarınız çıktı, yalanlamanız da olmadı. Bana göre talihsiz açıklamalar bunlar. Yani bir Millî Eğitim Bakanının yapacağı açıklamalar olmamalı diye düşünüyorum. Diyorsunuz ki: "Atanamayan öğretmenler çok iyi lobi yapıyor ve kendi kabiliyetlerine uygun alternatif işlere yönelsinler." Yani bu öğrencilerimizin ya da mezun olmuş bu öğretmen adaylarımızın suçu mu bunların şu an içinde bulundukları durum? Yani devlet olarak, ki dokuz yıldır da iktidardasınız, hangi planlamayı yaptınız, ne yaptınız da böyle bir akıl verme, tavsiyede bulunma durumuna geliyorsunuz? Şimdi, o mezun olmuş, öğretmenliği bekleyen, öğretmen olarak atanmayı bekleyen gençlerimizin psikolojisini bir düşünün, ailelerin psikolojisini bir düşünün. Yani bunlara böyle kolayca "Başka işlere bakın." demek hiç uygun değil Sayın Bakanım.

Bir şey daha gördüm ama bunu sizin söylediğinize ihtimal vermiyorum. Yani "atanamamış öğretmen diye uyduruk bir sorun çıkartmışlar" gibi herhâlde onu siz söylemediniz. Basında okudum. Yani "uyduruk bir sorun" diye tanımlamak çok çirkin olur Sayın Bakanım. Ben sizin böyle bir ifade kullanacağınıza ihtimal vermiyorum ama size atfen bu, basında yer aldı.

Şimdi, Konya için söyleyeyim Sayın Bakanım. Konya'da şu anda binin üzerinde ücretli öğretmen var. Yine kendi ilçemde 70'in üzerinde –ki Bozkır bilirsiniz- ücretli öğretmen var. Millî Eğitim Bakanlığının geçmiş yıllarda, 2009 yılıydı zannedersem, İç Denetim Raporu'nda 160 küsur bin öğretmen açığından bahsediyordu. Sendikalarımıza göre 250 bin öğretmen açığı var. Yani öncelikle bu açığımızı gidermek, ücretli değil de kadrolu öğretmenler yoluyla bu soruna çözüm getirmek sizin en önemli göreviniz olmalı, yani onları başka bir yere yönlendirmek yerine. Hiç olmazsa yıldan yıla kademeli olarak bu birikmiş stoku eritme gibi bir düşüncemiz olmalı diyorum.

Yine, değineceğim bir konu, malum AKP Hükûmetinin son yaptığı bir düzenleme var, 666 sayılı Kanun Hükmünde Kararname. Çoğunlukla üst düzeye çok yüksek maaş artışı olmak üzere birçok memur arkadaşımızın maaşlarında artışı öngören bir düzenleme yapıldı ama bakıyoruz öğretmenler yok. Öğretmenler gerçekten hayal kırıklığına uğradı Sayın Bakanım. Ek ödeme oranları yüzde 65'ti, yüzde 65'te kaldı. Yaptığınız bir açıklamada diyorsunuz ki: "Fert başına millî gelire oran bakımından -OECD ülkeleriyle bir mukayese yapıyorsunuz- OECD ülkelerinde yüzde 98 iken, biz yüzde 122 öğretmenlere maaş veriyoruz. Kırk ülkeden iyiyiz." Yani anlamakta zorluk çekiyorum.

Yine, çalışma saatlerini mukayese ediyorsunuz, "Türkiye'de 26 saat, OECD ülkelerinde 36 saat çalışma saati var." diyorsunuz ve sonuçta da diyorsunuz ki: "Bu durum karşısında Başbakan, Maliye Bakanı, Millî Eğitim Bakanı ne yapsın?" Gerçekten niyetiniz ne Sayın Bakanım? Yani bunu açıklarken, yani öğretmenlere hâlen verilen maaşın yüksek olduğunu mu söylüyorsunuz? Yani böyle bir mukayese yapmanın arkasında ki az çalışıp bir de... Yani hem saat olarak az çalışıyorlar, para olarak çok para veriyoruz gibi bir anlam çıkıyor. Siz de çok iyi biliyorsunuz ki fert başına millî gelir üzerinden böyle bir mukayese yapmak yanlış. Yani gelir dağılımı adaletsizliği acaba mukayese yaptığınız ülkelerle bizde nasıl? Bir ona bakmak lazım eğer öyle bir mukayese yapıyorsak, o açıdan değerlendirmek lazım.

Şu anda siz de kitabınızda vermişsiniz, sunumunuzda var, 48'inci sayfada öğretmen maaşı 1.592.89, ek ders –ki almayanlar da var- ücreti de 456.67 kuruş, toplam 2 bin 49 lira 56 kuruş. Şimdi buna nasıl yüksek diyebiliyorsunuz, ben anlamıyorum? Hele ki emekli maaşlarına bakın Sayın Bakanım, 1'in 4'ünden emekli olan yirmi beş yıllık hizmet karşılığı emekli olan bir öğretmen arkadaşımın aldığı emekli aylığı 1.210 lira. Gerçekten çok zor durumdalar.

Tarihe geçmek istiyorsanız öncelikle şu öğretmen, 1'inci derecedeki öğretmenlerimizin ek göstergesini 3.600 yapın derim Sayın Bakanım. Emeklilikte de çok büyük sıkıntı çekiyor öğretmenlerimiz. Hiç olmazsa bu konuda bir çözüm getiriniz.

24 Kasım yaklaşıyor. Acaba Hükûmet olarak ne açıklama yapacaksınız bilmiyorum? Yine, beylik laflarla herhâlde geçiştirilecek.

Geçen dönemde sayın bakanlara, millî eğitim bakanlarımıza gerek Hüseyin Çelik Bey'e gerekse Nimet Hanım'a sorduğum sorular vardı ama bir türlü sağlıklı cevap alamıyorum. 76'ncı maddeye göre yapılan atamalar. En son Nimet Hanım'ın bana verdiği cevapta sayı vermiyor, yani "Niye asaleten atama yapmıyoruz da hep vekâleten bu atamaları yapıyoruz?" diyor. Aynen okuyacağım, diyor ki: "2004 yılından bugüne kadar eğitim kurumlarımıza yönetici ataması yapılmamıştır. Söz konusu eğitim kurumlarımıza uzun bir süredir yönetici ataması yapılmaması nedeniyle de eğitim kurumlarımız olumsuz etkilenmiştir. İşte bu nedenle de 76..." Niye atamıyorsunuz? Yani atamayan sizsiniz, asıl atamayan sizsiniz, yani böyle bir gerekçeyi kabul etmek mümkün değil.

Sayın Başkanım, yüksek müsaadenize sığınarak, ki sizin de bölgeniz onu söyleyeyim, Konya'yla ilgili birkaç konuyu hızlı hızlı geçip konuşmamı bitireceğim.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 32

Sayın Bakanım, birincisi, özellikle Konya merkezinde Karatay, Selçuklu ve Meram ilçelerimizde teknik öğretimde derslik ihtiyacı var. Bu konuda çalışmalar yok mu? Var. Yani geçen yıl, bu yıl yapılanlar var ama hâlen bin dersliğe ihtiyacımız var, Konya merkez itibarıyla bin dersliğe ihtiyacımız var.

Yine Konya İl Millî Eğitim Müdürlüğü binamızın fiziki yapısı çok yetersiz. Konya'ya yakışır, Bakanlığımıza yakışır Konya'da bir İl Millî Eğitim Müdürlüğü binası gerekmekte.

Yine, öğretmenevi ihtiyacı var Konya merkezde. Bu konuda mevcutları yetersiz kalıyor. Konya'yı yeni bir öğretmenevine de kavuşturursanız çok memnun olacağız.

Bir başka konu, öğretmen sorunu. Bu geçen yıldaki zannedersen bir yönetmelik düzenlemesi yapıldı ve hizmet puanlarında düşme oldu. Bozkır gibi, Hadim gibi, Taşkent gibi, yani küçük ilçelerimizde hizmet puanları düşünce -18'den 12'ye düştü diye hatırlıyorum, kalkınmada öncelikli bölge statüsünden çıkarıldı- bunun sonucu da bu ilçelerimizde, bu küçük ilçelerimizde öğretmen tutmakta çok zorlanıyoruz. Maalesef puanı düşük olduğu için öğretmenlerimiz gelmek istemiyor. Tekrar eski statüsünün verilmesinin uygun olacağını düşünüyorum.

Değerli Hocam'a, Şaban Hocam'a da şunu söyleyeceğim: Geçtiğimiz dönem Komisyon üyesi arkadaşlarımız hatırlarlar Konya'ya da bir teknik üniversite kurulması için... Yani yüzdük yüzdük kuyruğuna getirdik, hakikaten Plan ve Bütçe Komisyonunda gerek YÖK gerek Sayın Bakanımız gerekse Komisyon üyesi arkadaşlarımızın desteğiyle Konya Teknik Üniversitesinin kurulmasını sağladık ama aşağıda maalesef verilen bir teklifle Konya Teknik Üniversitesi tekrar normal üniversiteye Konya Üniversitesine dönüştürüldü ki Konya'nın gerçekten, Konya sanayisinin özellikle çok büyük ihtiyacı var, çok yoğun da talep var bu konuda. İnşallah bu dönem bunu gerçekleştiririz.

Son olarak Sayın Başkanım...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – 4'üncü üniversite olacak değil mi Konya'da?

MUSTAFA KALAYCI (Devamla) – Doğru diyorsun. Konya tarihinde de üniversiteler şehri.

Şimdi, Sayın Bakanım bu özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerimiz var. Ben şunu biliyorum, yani birçok usulsüzlük, yolsuzlukla buralarda karşılaşılıyor, denetimle ortaya çıkarılanlar var. Bunların canına okuyalım, yani yolsuzluk, usulsüzlük yapanların ama bunlarla ilgili de yapmamız gereken bazı düzenlemeler var. Bir uygulama var mesela yüzde 3'lük ücretsiz öğrenci. Hâlbuki parasını Millî Eğitim Bakanlığımız veriyor. Yani yüzde 3 ücretsiz öğrenci zorunluluğu bilmiyorum uygun olur mu? Diğer dershanelerde, özel okullarda parasını kendi, öğrenci verdiği için belki böyle bir kontenjan verilmesi doğru ama burada pek doğru gibi gelmiyor.

Yine, 2010 yılından önce aylık 6 seans olan bireysel eğitim 1/1/2010 tarihi itibarıyla 8 seansa çıkarıldı ama ücrette herhangi bir artış yapılmadı. Dolayısıyla yüzde 33'lük bir yük üstlendiler. 2010'da gelen zam yüzde 3, 2011'de yüzde 9.8. Bunu telafi etmedik.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSTAFA KALAYCI (Devamla) – Bitiriyorum Sayın Başkanım.

Kaldı ki enflasyonu da dikkate aldığımız zaman bunun telafi edilmediğini görüyoruz. Umarım ki 2012 yılı için özel eğitim giderleriyle ilgili ücret artışlarında bu durumlar göz önünde tutulur ve ücret artışı kurumlarımızın gelir-gider dengesini karşılayacak şekilde belirlenir diyorum.

Bir tek şey kaldı, bunu belki Bakanım inceletir, Hadim ilçemize bağlı Yalınçevre İlköğretim okulu. Sayın Bakanım, bildiğim kadarıyla özel idare yaptı ama bu okulumuz, bu yıl hizmete açıldı ama şu anda duvarlarında çatlak var, fayansları dökülüyor. Ben bir inceletilmesinde fayda mülhaza ediyorum ki yeni açılan bir...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – İsmi bir daha söyler misiniz?

MUSTAFA KALAYCI (Devamla) – Hadim Yalınçevre İlköğretim okulu.

Ben Bakanlığımızın ve kurumlarımızın bütçelerinin ülkemize, milletimize hayırlar getirmesini diliyorum, hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kalaycı.

Sayın Gök, buyurun lütfen.

ABDULKERİM GÖK (Şanlıurfa) – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, kıymetli bürokratlar, Yükseköğretim Kurulunun Başkan Vekili, kıymetli basın ve kıymetli Komisyon; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, ben Şanlıurfa'yla ilgili bir iki tane veri paylaşmak istiyorum. Öyle zannediyorum ki Şanlıurfa'nın on kritik il olarak sizlerin çalışmalarında olduğunu bildiğim için çok fazla Şanlıurfa'yla ilgili bilginin ötesinde zamanı etkin kullanma noktasında 11 madde başlığı altında yaptığım bir çalışmada birkaç -sizlerin müsaadeleriyle- önerilerim olacak.

Sayın Bakanım, çağ nüfusu, yani eğitim alması gereken nüfus içerisinde Türkiye'de İstanbul, Ankara, İzmir ve dördüncü il Şanlıurfa. Şanlıurfa okul öncesi, ilköğretim, genel lise, meslek lise toplamda derslik sayısı 9.486, öğrenci sayısı 540 bin Sayın Bakanım ve Şanlıurfa'da sizler de çalışmalar içerisinde sanıyorum o çerçevede verilerle aldığınıza göre gerçekten 10 kritik il içerisinde. Uсталık dönemi içerisinde Sayın Başbakanın bu dönem olarak tabirlendirdiği ve öylesine inandığımız ortalık döneminde ben bu şahsi düşüncemi söylüyorum: Bakanlık olarak en önde olacak ve damgasını vuracak olan Bakanlık olarak düşünüyorum. Bu manada da eğitim-öğretimin sadece ülkemizde öyle zannediyorum ki öğretim boyutuyla daha çok ilgilendiğimizi, eğitim boyutunu ihmal ettiğimizi düşünüyorum.

Hepimiz yurt dışını üç aşağı beş yukarı görmüşüz, yurt dışında, özellikle İngiltere'de karşılaştığım bir hadiseyi paylaşmak istiyorum. Bileti aldığımızda trende bilet kontrolü yapmazlar çünkü genelde vatandaşına güvenir ve eğitim bu süre içerisinde bir güven çerçevesi içerisinde oluşmuştur. Dolayısıyla biz de öğretimi daha çok konuşuyoruz, eğitimin boyutu biraz sanki ihmal ediliyor.

Sayın Bakanım, şimdi müsaadelerinizle önerilerimi hızlı bir şekilde sıralamak istiyorum: İllerin genel problemleri olarak baktığımızda ilk kademe kesinlikle yatılı olmamalı, çocukların anne-babadan en fazla ihtiyaç duydukları dönemde

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 33

uzak kalmalarının ileriki yaşlarda ruhsal sorunlara yol açacağı düşünülür. Bu çocuklar her gün belki de taşımayla veya başka bir formülle bunlar okullarına getirilebilir.

Köylerde bulunan iki, üç sınıflı okullar kapatılarak yerlerine şehir merkezlerinde değil, merkezî yerlerde tam donanımlı geliş-gidiş yapabilen okullar kurulmalı. Bunu şu açıdan düşündüm: Özellikle fırsat eşitliğinden çocuklarımızın tam faydalandırılmış olması açısından.

İl veya ilçelere yaptırılacak olan okulların her türlü onaylarının merkezden, yani Ankara'dan alınması işi çıkmaz hâle geliyor. Yazları çok kısa olan iller düşünülürken bazen yatırıma alınan okulların onayları tamamlanmadan inşaat sezonu bitmektedir, yatırım bir sonraki yıla kalmaktadır. Her türlü onay yetkileri, yatırımlar ve büyük bakım, yatırım onayları merkezde onaydan çıktıktan sonraki diğer tüm işlemler illerde bizzat valiler tarafından yürütülmelidir.

İlköğretim ödenekleri, il özel idareleri kanunen bütçelerinde göstermek zorunda oldukları yüzde 20'lik kısmı ilköğretim ödeneği olarak ayırıyorlar, bunun takibi yapılarak yaptırımları sağlanabilir. Büyük iller düşünülürken bu rakam çok daha küçük kalmaktadır.

Köylere mutlaka öğretmen lojmanlarının eksiksiz olarak yaptırılması sağlanmalıdır. Aksi hâlde köylere öğretmen, özellikle de bayan öğretmenler gitmek istemiyorlar, bu da eğitimde kaliteyi düşürmektedir.

Eğitim-öğretim dönemi içerisinde her ne surette olursa olsun tayinler asla yapılmamalıdır. Eğitimi bölmektedir. Gerçekten Doğu ve Güneydoğu'da Şanlıurfa'da eğitimin aksamasının bir nedeni de hızlı bir şekilde bir sirkülasyonun var olmasıdır. Yani Şanlıurfa'da 300 öğretmenimizin tayini yapılırken 550 öğretmenimizin oradan ayrılışı söz konusudur.

Özellikle Doğu ve Güneydoğu'da yeni göreve başlayan öğretmenler bir an önce fırsatını bulup kendi illerine gitmenin yollarını arıyorlar. Bu durum, bazen ilköğretime giden öğrencilerin 2, 3 hatta 4 öğretmen değiştirmesi anlamına geliyor ki bunun eğitim-öğretim açısından ne kadar sakıncalı olduğu herkesin malumudur. Bazı illerimizde her yıl yaklaşık bin öğretmen sirkülasyonu yaşanıyor. Şanlıurfa da bu illerin başında geliyor.

Doğu ve Güneydoğu'da yapılan nokta tayinleri ile bu iller ciddi sorunlar yaşamaktadır zira bazen köylerimiz ve beldelerimizde öğretmenlerin kalacakları yer sorunu ve bayanlar için uygun olmayan şartlarda eğitim verilmesi gündeme gelmektedir ki bu da eğitim-öğretime olumsuz yansımaktadır. Özellikle bu bölgelerimizde Ankara'da nokta tayin yerine, sizler de uygun görürseniz, ildeki düzenlemeyle yapılırsa uygun olur diye düşünüyoruz.

Okullarda gerek kayıt esnasında gerekse değişik vesilelerle alınan bağışlar okul idaresi ile velileri karşı karşıya getiriyor. Ayrıca okul aile birliklerinden okul müdürleri çıkarılmalıdır. Daha sonraki dönemde şeffaf noktasında düşünülmelidir. Sizlerin bu konudaki duyarlılığı ve Bakan olarak geldiğiniz andan itibaren kamuoyuyla bu manadaki hassasiyetinizi yakından izliyoruz, görüyoruz.

Ezberci eğitime son verilmiş olmasına rağmen bu sistemin devamına katkı sağlayan uygulamalara son verilmeli bunun yerine yapılandırmacı eğitimin gerektirdiği bütün metotlar ve teknikler uygulama alanına sokulmalıdır. Mevcut sistemde ezberci eğitimi destekleyen uygulamalardan vazgeçilmelidir.

Sayın Bakanım, özellikle yine Şanlıurfa'da ve Doğu, Güneydoğu'da karşılaştığımız bir hadise: Halk eğitim merkezleri bıkı, dikiş, nakış yerleri olma görevlerini bir manada tamamlamışlardır. Buraların, halk eğitim merkezlerinin, artık hayat boyu eğitim merkezlerine dönüştürülmesi noktasında bir düşüncemiz olabilir mi diye merak ediyorum? Açıkcası bu eğitim-öğretim döneminde iddialı ve ciddi bir şekilde kamuoyundan izlediğimiz bütün kararlarda açıklamalarınızı yakından takip ediyoruz ve bu açıklamalar, bu kararlar kamuoyunun da aslında yıllardır istediği, duymak istediği ve uygulanmasını istediği açıklamalardır. Bu çerçevede aldığınız kararların eğitim-öğretim kapsamı içerisinde önümüzdeki dönemde sizler tarafından ve ustalık döneminde en iddialı Bakanlık olarak öne çıkacağınızı umut ediyor ve bekliyorum.

Sizleri saygıyla selamlıyorum, teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet teşekkür ediyoruz biz de.

6 konuşmacımız kaldı. Sayın Kuşoğlu'na, daha sonra Sayın Sakık'a söz vereceğim, Sayın Sakık'tan sonra Sayın Yavilioğlu, Yavilioğlu'ndan sonra Sayın Gümüş ve böylece devam edeceğiz.

Sayın Kuşoğlu, buyurun.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, Sayın Bakanım, çok değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, en önemli Bakanlığın başındasınız, yeni başladınız, hayırlı uğurlu olsun, çok kısa bir süre önce başladınız. Türkiye'de hangi sorun yoktur ki eğitim olmadan çözülsün ben bilemiyorum, muhakkak ki her şey eğitimle bağlantılıdır, en önemli konudur eğitim. Her konunun çözümü de eğitimde yatmaktadır. Türkiye'nin eğitim seviyesi, okullaşma düzeyi yükseldikçe bu konu çözülecektir, her şey çözülecektir, her sorun çözülecektir. Onun için, en önemli bakanlığın başındasınız. Onun için özellikle başarılar diliyorum.

Yalnız geçenlerde çıkardığınız bir kanun hükmünde kararnameyle çok önemli bir değişiklik yaptınız. Bununla ilgili yorumlara da baktım, eğitim camiasında da bu konuyla ilgili çok farklı şeyler söyleniyor, sendikalardan ya da bu konuyu bilen uzmanlardan çok farklı görüşler geliyor. "Bir reform niteliğinde değişim söz konusu" diyenler de var, "kaos olacak tümüyle, her şey karman çorman olacak" diyenler de var. Tevhidi Tedrisat Kanunu bu şekilde baypas ediliyor" diyenler de var, "daha olumlu hâle gelecektir" diyenler de var. Bununla ilgili olarak amacınız nedir, sunuşunuzda buna çok fazla değinmemişsiniz? Yani bu kanun hükmünde kararnameyle, Bakanlığın yeniden düzenlenmesiyle, teşkilatın yeniden belirlenmesiyle amacınız nedir? Nasıl bir felsefeye sahiptiniz? Nasıl bir birey yetiştirmek, nasıl insanlar yetiştirmeyi amaçlıyorsunuz? Bunlar tabii ki yazıya dökülünce işte çağdaş normda insanlar yetiştirmek istediğimizi herkes söylüyor, herkes söyler ama bunun dışında gerçek anlamda düşüncelerinizi özellikle öğrenmek isterim.

Eğitim planlaması bu kanun hükmünde kararnameden sonra yapabilecek miyiz? Gerektiği kadar her alanda eğitilmiş insanı yetiştirebilecek miyiz? Gerektiği kadar mühendis, öğretmen veya diğer alanlardaki insanları, şimdiki gibi...

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 34

Mesela ziraat mhendisleri çok var ama açıkta kalıyorlar ya da öğretmenler, öğretmen olarak yetişiyor veya açıkta kalıyor. Doğru dürüst bir planlama yapabilecek miyiz?

Ayrıca, sunumunuzda baktım bazı rakamlar var, güzel bir sunum ama rakamların bana göre çok da önemi yok millî eğitim için. Mesela demişsiniz ki: "Gayrisafi yurt içi hasıla içerisinde, millî gelirimiz içerisinde 2,75'lik bir paya sahip. Konsolide bütçe içerisinde de 11,16'lık bir paya sahip. Çok önemli bir oran, millî eğitim harcamalarımızı yükselttik." Ama öğrenci sayısındaki artışla kıyaslayınca bunun öyle olmadığını görüyoruz, yani aslında millî gelir içerisindeki payından ziyade öğrenci sayısındaki artışa bakalım, bir öğrenci için yapılan millî eğitim bütçesindeki harcamaya bakarsak, geçmişle kıyaslırsak bugün daha kötü durumda olduğumuzu görüyoruz. Doğru kıyaslama budur. Öğrenci başına kıyaslama yapılması esas olmalıdır. Dolayısıyla ben rakamlara çok fazla önem vermiyorum.

İnsani gelişmişlik endeksi var, biliyorsunuz, 2010 yılı için 92'nci sıradayız. Buradaki en önemli unsur, Türkiye'nin insani gelişmişlik endeksi içerisinde diğer ülkelerle kıyaslanmasında ele alacağımız en önemli unsur eğitimidir. Onun için, eğitimle ilgili olarak yapılabilecek her şeyi hep beraber yapmamız lazım ama şu rakamları nasıl yorumlarsak yorumlayalım, ne kadar güzel hazırlarsak hazırlayalım eğitimimizin iyi durumda olmadığını hepimiz kabul ediyoruz herhâlde, siz de zannederim aynı fikirdesiniz. Bu kadar dershanenin olduğu okullara alternatif bir sistem içerisinde, demek ki sağlıklı bir eğitim yapılmıyor diye düşünmek lazım. Benim çocuklarım -Allah bağışlasın hepimizi, demin sayın vekilim bahsetti- bizim çocuklarımız özel okullarda okudular ama bir taraftan da dersanelere gittiler, özel dersler aldılar. Yani devletin verdiği eğitim hiçbir zaman yeterli olmadı, kimse de bunu yeterli görmüyor. İmkânı olan ilk fırsatta çocuğunu dersanelere veya özel kurslara, özel okullara gönderiyor, kimse memnun değil. Bu, ortaöğretim için olduğu kadar, üniversite için de geçerlidir. Üniversiteden de hiç kimse memnun değil, siz de zannediyorum memnun değilsinizdir. Rakamları hiç konuşmayalım. Üniversite Seçme Sınavıyla ilgili yaşadıklarımız da ayrı bir rezalet tabii. Öğrencilerimizi, çocuklarımızı oralara gönderirken yaşadıklarımız da ayrı bir rezalet.

Şimdi, YÖK'ün tutacak tarafı yok, sınav sisteminin tutacak tarafı yok ama iş bir taraftan da bakıyorsunuz hem yolsuzluklara bulaşmış hem de siyasileşmiş. Bir eğitimin, adı üzerinde millî eğitimin hem siyasileşmesi hem de yolsuzluklara bulaşması, sahtekârlıkların olması orada çok büyük, yüz kızartıcı bir hadisedir. Bunları çözmeniz lazım, bunlardan arınması lazım bu konuların.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Ama bu bahsettiğiniz ciddi bir ithamı içeriyor. Bunu örneklendirmezseniz bütün camiayı töhmet altında bırakırsınız.

BÜLENT KUŞOĞLU (Devamla) – ÖSYM sınavlarından bahsediyorum Sayın Bakanım, bunlardan bahsediyorum, ondan bahsediyorum. Yani sizin de aklınıza benim o sözlerimden, cümlemnden sonra onun gelmiş olması lazımdı. Ben de hemen sizin kafanızda da onun ışıldayacağını düşünmüştüm, onun için öyle söyledim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Öyle bile olsa sizin izah etmeniz daha doğru olur.

BÜLENT KUŞOĞLU (Devamla) – Peki, teşekkür ederim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Bakan da hissettiği için hiç o konuya girmede, ÖSYM'ye girmede, hiç girmede. Şimdi, biraz sonra görüşeceğiz, cevap bekliyoruz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – O da diyor zaten "Bana mı soru, oraya mı?" diyor, onu soruyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ama yanınızda oturuyorsa muhatabı sizsiniz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Hiç merak etmeyin, sorumluluklarından kaçan bir adam değilim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tamam, onu biliyoruz.

BÜLENT KUŞOĞLU (Devamla) – Sayın Bakan, bir de sunumunuzda -sabahlıyın ben katılamadım, sonradan geldim, arada, ara verildiğinde okudum- Millî Eğitim Bakanlığının sunumu bu, resmî tablolar var. Genellikle sayın bakanlarımızın şöyle bir âdeti var: Hep 2002'den, 2003'den, iktidarınızdan itibaren başlatıyorsunuz rakamları. Artık bunlar resmîleşmiş rakamlardır. Bunları daha geriden başlatmak, geçmişle kıyaslamak ya da 2002 yerine daha farklı tarihlerin alınması çok daha doğru olur. Öbür türlü biz de konuyu daha farklı anlıyoruz, daha farklı yorumlar yapıyoruz, konu siyasileşiyor, bu da güzel olmuyor. Onun için mümkün olduğunca iktidarınızdan değil de daha önceki dönemlerden de örnekler verirsiniz çok daha güzel olur. Türkiye Cumhuriyeti 2002'den, 2003'den başlamıyor. Konuyu hep birlikte siyasileştirmeyelim diye özellikle bunu söylüyorum.

Bir de Sayın Bakanım, son olarak, şahsınızla ilgili bir şey söylemek istiyorum. Bunu art niyetli olarak söylemiyorum. Siz Millî Eğitim Bakanısınız, en önemli kurumumuzun başındasınız. Sizin şahsiyetiniz, bilginiz, tecrübeniz, kişiliğiniz, kimliğiniz ve kamuoyundaki algınız çok önemlidir. Sizinle ilgili olarak bu intihal meselesi var. Genel Kurulda geçenlerde bir açıklama yaptınız ama arkasından yine medyada onunla ilgili farklı açıklamalar oldu. Arkasından sizin onlarla ilgili bir düzeltmeniz, tekzibinizin olmadığını biliyorum. Bugün bir açıklama yaparsanız memnun olurum. Bunu samimi olarak söylüyorum. Bir de geçmişle ilgili olarak yine sizinle ilgili olarak kamuoyunda şöyle bir şey var geçmişte yazdığınız bir yazıyla, makaleyle ilgili olarak: Cumhuriyet ve cumhuriyet değerleriyle ilgili pek barışık olmadığınızla ilgili bir intiba var. Bununla ilgili de bu fırsattan istifade bir açıklama yaparsanız memnun olurum.

Ben bu duygu ve düşüncelerle, 2012 Millî Eğitim bütçesinin hayırlı ve uğurlu olmasını diliyorum.

Teşekkür ederim Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz.

Sayın Sakık, buyurun.

Süreniz beş dakikadır.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 35

SIRRI SAKIK (Muş) – Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, değerli bürokratlar, sevgili arkadaşlar; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Geçen gün burada bir arkadaşımız cumhuriyetin Kürtlere ve Müslümanlara zulüm ettiğini söylerken bir miktar saldırıya maruz kaldığını... Bugün 15 Kasım, Seyit Rıza'nın Dersim'de katledilişinin yıl dönümü. Şimdi, bu Seyit Rıza bir isyana karışmamış, bu Seyit Rıza, cumhuriyetin uyduruk mahkemeleri gecenin geç saatinde kurulur, Seyit Rıza 78 yaşındadır. Elâzığ'da uyduruk bir mahkeme kurulur, Seyit Rıza'nın yaşı 54'e indirilir, oğlu 17 yaşındadır, adı Hüseyin'dir ve o uyduruk mahkeme Hüseyin'in yaşını 21'e çıkarır ve geceleyin asarlar. Seyit Rıza'ya sorarlar: "Son sözünüz nedir?" "Benim cebimde 40 TL var, bir de saatim var, bunu Hüseyin'e verin." Dönüp derler ki: "Biz Hüseyin'i de asacağız." "Sizden son ricam var." der, der ki: "Ben evlat acısı gördüm, oğlumu kaybettim. N'olur beni oğlumdan önce asın, Hüseyin'imden önce." Öyle bir ceberut devlet, öyle eli kanlı, kirli bir devlet ki bu son isteği bile kabul etmez, ilk önce Hüseyin'i asar, sonra Seyit Rıza'yı asar ve sonra, bugün Sayın Başbakan da onu dile getirdi, Seyit Rıza "ayıptır, zulümdür, cinayettir." der ve Çingene'yi iter, ipi boynuna geçirir, tekme vurur ve yaşama son verir. İşte, cumhuriyetin bu halka yaptığı, o cumhuriyetin bugün yıl dönümü, o Seyit Rıza'ların. Bizim hepimizin acıları var. Cumhuriyet geçmişle yüzleşmelidir. Cumhuriyet, evet, Kürtlere de, Müslümanlara da, sosyalistlere de zulmetti. Yüzleşeceğiz ki barışalım. Yüzleşmeden barışma olmaz. Yani kuru cumhuriyeti, bize zulmeden cumhuriyeti kollama, koruma görevi bizde yok. Biz bir demokratik cumhuriyetin oluşmasını istiyoruz. İnsan haklarının, demokrasinin bütün kurumlarıyla işlediği bir cumhuriyet istiyoruz. Yani uyduruk tarihlerle, yalan hikâyelerle çocuklarımızı okutmak istemiyoruz. Ana dilimizde eğitim görmek istiyoruz. Çocuklarımızı her sabah yalan antlarla kandırmaya kimsenin hakkı yoktur. Şimdi Sayın Başbakan yurt dışı gezilerinde, çok yakın bir tarihte, Almanya'da, Berlin'de şunu söylüyordu: "Ana dili önemlidir, ana dilinizi unutmayın." diyordu. Asimilasyon bir insanlık suçudur. Peki, ben size soruyorum: Siz doksan yıldır bizim dilimize gem vurdunuz, siz insanlığa karşı suç işliyorsunuz. Ne zaman Kürt halkı kendi diliyle, özgürce, kendi çocuklarına eğitim verecek? Aslında bu bir lütuf da değil, bu bir haktır. Birlikte cumhuriyeti inşa ettik, birlikte kurduk, birlikte Çanakkale'de öldük, 1071'de Kürtler bu coğrafyanın sahipleriymişken Malazgirt'te kapılar açıldı, birlikte cumhuriyet inşa edildi ve birlikte yaşandı. Şimdi bu hakkın inşa edilmesi dönemidir. Eğer değişim ve dönüşümden bahsediyorsanız bu kaçınılmazdır, bu bir haktır. Yani, siz herkesi Türkleştirerek bu ülkede birliği sağlayamazsınız, bütün renkleri tek renge dönüştürerek burada kardeşliği sağlayamazsınız. Açıkça söylüyorum: Benim açımdan, Hitler Yahudilere ne ifade ediyorsa, 1938'lerde, 1937'lerde Dersim'de katliam gerçekleştiren o günkü yöneticiler bana Hitler'i çağırıştırıyor. Benim çocuklarıma, benim anne dilime gem vuran anlayış otoriter anlayışı çağırıştırıyor. Biz birlikte yaşamak istiyoruz, ortak hukuk, ortak demokrasiden bahsediyoruz ve ne olursunuz yalan tarihle çocuklarınızı eğitmeyin, ne olursunuz tek dile dönüştürmeyin bu ülkeyi. Farklı halklar var. Bu ülke, geçen gün de burada söyledim, sadece Kürtlerin ve Türklerin çiftliği de değil, diğer halklar da yaşıyor. Bu halklar gayrimüslimler olabilir, Çerkez'ler, Çeçen'ler, herkes kendi diliyle kendisini ifade etse acaba cumhuriyete ne olur?

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Bir dakika ilave süre veriyorum.

Buyurun.

SIRRI SAKIK (Devamla) – Çok teşekkür ediyorum.

Eğer bunları sağlayabilirsek emin olun ki iç barışımızı sağlarız, eğer bunları sağlayabilirsek emin olun ki o tetiklere uzanan elleri geri çekebiliriz. Kavganın nedeni budur. "Ana dil olmaz." diyorsunuz. Peki, baba dili olsun. Yani bizim ana dilimiz var, biz bir halkız, kültürümüz var, dilimiz var. Yani bunu hangi hakla elimizden almaya kalkışsınız? Bizim çocuklarımıza farklı dil... Yani biz resmî dilin Türkçe olmasına da karşı değiliz, olsun. Ülkenin birliğinden, bayrağından... Bu konuda hiçbir itirazımız yok. Ama biz farklı bir halkız, biz sadece tek kimliğe kilitlenen bir Türk halkı değiliz ve bu halkın gerekleri neyse, evrensel hukuk neyi emrediyorsa, vicdan neyi emrediyorsa, İslamiyet neyi emrediyorsa bunların hayata geçmesi gerektiğini düşünüyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum.

Son bir teşekkür borcum var.

Sayın Başkan, Ağrı'da çocuklar dışarıdaydı. Oradaki yerel yöneticileri aradım, Ağrılı olmayan -Ağrılı olanlar çözüm bulmadılar ama- Ağrı İl Millî Eğitim Müdürüne teşekkür ediyorum. Onlarca çocuk dışarıdaydı, onları barındırdı, onun için ona da huzurlarınızda teşekkür etmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Sakık.

Sayın Yavilioğlu, buyurun efendim.

CENGİZ YAVILIOĞLU (Erzurum) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, Sayın Bakanım, değerli arkadaşlar, değerli bürokratlar, değerli basın mensupları; ben sözlerime birden fazla teşekkürle başlamak istiyorum. Çünkü tartışma konusu yapılan eğitim alanı, eğitim alanında yapılan değişikliklerle, önemli dönüşümlerle çok fazla ilintili olmayan eleştirilerle sürüp gitti. Buna biraz, doğrusu, vicdanım elvermiyor. Konuşmamı böyle yapmayacaktım, konuşmama böyle başlamayacaktım ama birkaç tane teşekkürle başlamak istiyorum. Her şeyden önce eğitim bütçemizin 2002 yılında 7,5 milyardan bugün 39-40 milyar liraya yükseltilmiş olmasından dolayı kendi adıma teşekkür ediyorum.

İkinci bir teşekkür, sınıfların, dersliklerin 160 bin yeni derslikle büyütülmesinden dolayı aileler adına teşekkür ediyorum.

Öğrenciler adına da bir teşekkürüm var. Çünkü teknolojik bir devrim yapıldı gerçekten okullarda. 750 bin bilgisayar ve bununla yine ilintili olarak yüzde 97'lik bir İnternet ağı oluşturulması sağlandı. Bunun için de öğrenciler adına, hele hele teknoloji heveslisi öğrenciler adına teşekkür ediyorum.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 36

Yine bir teşekkür de ders kitaplarını ücretsiz olarak dağıttığınız için ve bu teşekkürleri de gezdiğim yerlerde insanlar bize yaptıkları için. Aslında bu teşekkür bize değil, muhataplarına olması gerekir. Alt-orta gelir grupları adına Sayın Bakanım yine teşekkür ediyorum.

Bir başka teşekkür anneler adına. Çocuklar için yapmış olduğunuz, eğitim göremeyecek derecede fakir olan çocuklar, alt gelir grubuna ait çocuklar için yapmış olduğunuz gelir desteğinden dolayı ve bu desteği de anneler hesabına aktardığınızdan dolayı anneler adına teşekkür ediyorum.

Engelliler adına da bir teşekkür etmem gerekiyor. Çünkü Türkiye'de 2004 yılından bu yana 97 bin öğrenciyi okullara ulaştırdınız, on kat düzeyinde bir eğitilmiş özür oranını artırdınız. Bunun için de özürler adına teşekkür ediyorum.

Üniversite öğrencileri adına da bir teşekkür yapmak istiyorum. 2003 yılında 45 TL olan yükseköğrenim kredisini 240 TL'ye ulaştırdığınız için üniversite öğrencileri adına da size bir teşekkür borçları olduğunu düşünüyorum ve bunu da gittiğimiz yerlerde söylüyorlardı doğrusu ve tüm ülke adına da, tüm ülke halkı adına da ayrı bir teşekkürde bulunmak istiyorum. Bu da 2002 yılında 76 olan üniversite sayımızı 165'e çıkardığınız için tüm halkımız adına teşekkür ediyorum. Gerçekten bu teşekkürün sıradan bir algılamaya olarak, sıradan bir değerlendirme olarak anlaşılmaması istemiyorum. Bunlar yapıldı. Eleştiriler, eleştiri yapan arkadaşlarımızın eleştirilerinin bir kısmına katılıyorum. Hem muhalefetten hem iktidardan eleştirisi olan ve katkı sunmak isteyen arkadaşlarımızın eleştirilerine katılıyorum ama bu teşekkürleri, bu yapılan işleri de, iyi işleri de, hele hele sosyal devlet adına devletin kaynaklarını daha alt, daha orta gelir grubuna aktarma adına, bir sosyal devlet anlayışını gösterme adına yapılan bu işlere de, sağlık harcamalarında olduğu gibi, ulaştırma harcamalarında olduğu gibi eğitim harcamalarında da alt ve orta gelir gruplarına yönelik bu aktarmalara da saygı duymanın gerekliliğine canı gönülden inanıyorum.

Benim konuşmam daha çok YÖK üzerinde olacak. Her şeyden önce YÖK Kanunu'yla, 2547 sayılı Kanun'la ilgili bir değerlendirme yapacağım. Yükseköğretim konusunu düzenleyen başta Anayasa, yükseköğretim, personel ve teşkilat kanunları olmak üzere parça parça yapılan değişiklikler yüzünden birbirleriyle çelişen hükümler içeren yasal düzenlemeleri yeni baştan ve bir bütün olarak ele almanın büyük önem taşıdığını düşünüyorum. Düzenlemelerin yeni baştan ele alınması sırasında dikkat edilmesi gereken konulardan birisi, düzenlenecek konunun açık ve amacı belli, özenli ve tereddütsüz anlaşılır, keyfiliğe yol açmayacak ifadelerle düzenlenmesi gerektiğine inanıyorum.

En az bu yaklaşım kadar önemli bir diğer yaklaşım ise, konunun uzun bir süreç içerisinde herkesin ve her türlü tartışma ve katılımın sağlandığı, başta üniversitelerdeki tüm birimler olmak üzere diğer ilgili tüm kamu ve özel ağındaki birim, kuruluş ve kişilerin yer aldıkları çalışma gruplarında tartışılarak şekillendirilen ve birim görüşü veya kurum görüşü olarak yine bir üst düzeyde tartışmaya katkı sağlayarak yükseltilecek bir öneriler, tasarımlar ve sonunda tasarı şeklini alan bir çalışma tarzı sergilenerek bu çalışmanın yapılması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü gerçekten kanunda ciddi sıkıntılar var. Biraz farklı farklı yerlerde değerlendirmeler var, atıflar var. Bunların revize edilmesi veya yeni bir kanunla düzenlenmesi gerekir.

Yine bazı arkadaşlarımız birtakım eleştiriler yaptılar. Bunlar YÖK üzerine yapılan eleştirilerdi. Cidden YÖK çok tartışılıyor. Bu konunun muhatapları soldan sağdan, merkezden, İslamcısı, solcusu, her kesimden bunun muhatabı var. Dolayısıyla, bu konuyu çok dürüst bir şekilde konuşmak lazım. Yani kendi lehine olabilecek hususlarla ilgili değil, bütün toplumun lehine olabilecek hususları açığa çıkarıp konuşmak lazım. Hepiniz bu YÖK Kanunu'ndan ve YÖK'ten mağdur olduk. Ben de bu mağdurlardan birisiyim. Fakat bu mağduriyet benim lehime, revizyonun benim lehime olması gerektiği bir inancını da taşımamalı. Kesinlikle yapılacak çalışmalar herkesi kuşatıcı, herkesi donatıcı bir şekilde olması gerekir. YÖK'ün bizzat kendisi kurumsal yapısı üzerinde önemli tartışmalar ve itirazlar olmakla birlikte bu tartışmaların burada ele alınamayacak derecede çok boyutlu ve geniş olması nedeniyle, ben sadece bu alandaki birkaç konu üzerinde görüşlerimi açıklamayı uygun buluyorum. Bunlardan birisi rektör seçimleri. Rektörlerin seçim yönteminin demokratikleştirilmesinin bir zorunluluk olduğunu düşünüyorum. Öğretim üyelerinin seçimle belirlendiği rektörler tarafından üniversitelerin yönetilmesi demokrasinin gereğidir. Seçim yönteminin seçimlere bağımlılık oluşturacağı ve tarafsızlığı zedeleyeceği iddiaları asla kabul edilemez. Kaldı ki, üniversitelerin elemanlarına karşı bağımlılık ve sorumluluk hisseden bir rektör hâlihazırda YÖK'e bağımlı bir yöneticiden daha demokrat ve hesap verebilir bir durumda olacaktır. Üniversiteler kendilerini en iyi ve layık oldukları şekilde yönetecek, yöneticileri kendileri seçebilecek olgunluk ve güçtedir. Nasıl seçileceğine dair tartışmalar yapılabilir ama öncelikle demokratik seçim yapılacağını kabul etmek gerekir.

Bir diğer konu üniversitelerde oluşan kurullar. Üniversitelerdeki kurullar da yüksek öğretimde her bir birim içinde yer alan birden fazla ve birbiriyle neredeyse aynı kişilerden oluşan ve benzer yetkilerle donatılmış kurullar ile çalışmak neredeyse mümkün gözükmemektedir. Bu anlamda, üniversite düzeyinde Senato, üniversite yönetim kurulu, fakülte düzeyinde fakülte kurulu, fakülte yönetim kurulu, enstitü düzeyinde enstitü kurulu, enstitü yönetim kurulu ve yükseköğretim düzeyinde yükseköğretim kurulu, yükseköğretim kurulu gibi mevcut iki kurullu yapıya son verilmeli, her düzeyde seçimle gelen üyelerin çoğunlukta olduğu ve daha çok akademik konularda görevlendirilmiş tek bir kurula indirgenmesi gerektiğini düşünüyorum. Yani özellikle yönetim kurulu şeklindeki birim yöneticisinin yardımcı organları kaldırılmaları gerekir diye düşünüyorum.

Doçentlik konusunda bir iki değerlendirmem olacak. Bunlardan da yine objektiflik kriterlerinde sıkıntılar olduğunu düşünüyorum. Her tür akademik kadroya atanmada objektif kriterler öngörülmelidir. Doçentlik başvurularının ilk aşaması olan eser puanlama sistemi her ne kadar jüri üyeleri tarafından tekrar değerlendirilerek puanlanmakta ise de yine de objektif sayılmalı. Fakat eser aşamasından gelen sözlü aşama niteliği gereği subjektif bir görünüm arz etmektedir. En azından subjektif, yani yoruma elverişli tartışma ortamı gereği ortaya konulan fikirlerin jüri üyeleri tarafından benimsenip benimsenmemesi şeklinde alınan jüri kararının itiraza konu olabilecek şekilde bir yöntem kabul edilmelidir. Bu yöntemlerden birisi sözlü aşamanın tutanak ile tespit edilmesi ya da sözlü aşamanın tümünün sesli ve görüntülü iletişim araçlarıyla resmî kayda alınması ve kayıt kopyalarının her bir jüri üyesine ve sözlü aşamaya kabul edilmiş doçent adayına

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 37

verilmesi yöntemi olabilir. Burada sözlü aşamanın niteliği gereği subjektifliği başkaca tedbirlerle ve olabildiğince bilimsel ve objektif bilim adamlarınca alınmış bir karara dönüştürülmeli, aday tarafından bilimsel ve objektiflikten uzak olduğu düşünülen sözlü aşamaya ait jüri kararı itiraza ve yargıya götürülebilmesi ve bu anlamda iddia ve ispat vasıtaları oluşturulabilmelidir.

Bir diğer değerlendirme de araştırma görevliliği, okutman ve öğretim görevlileriyle ilgili. Öğretim görevlilerinin, okutmanların, araştırma görevlileri, uzman, çevreci ve eğitimcilerin...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Yavilioğlu, ek süre veriyorum, lütfen tamamlayın.

CENGİZ YAVİLİOĞLU (Devamla) – ...sürelili atanabilecekleri ve süre sonunda görevin kendiliğinden sona ereceği belirtilmektedir. Hâlbuki bu durum memur güvencesi ilkesine aykırılık oluşturduğu gibi, objektif kriterlerden yoksun olması hasebiyle keyfîlik içermesi tehlikesi de her zaman bulunmaktadır. Dolayısıyla, statüler hukuku olan idare hukukunun genel çerçevesi içinde diğer kamu görevlilerinden daha güvencesiz bırakılması düşünülemez. Aynı zamanda üniversite akademik kadrolarının 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu içerisinde ne tür bir yer işgal ettiğinin tespiti, 2914 sayılı kendi personel kanunuyla 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun uyumlaştırılması gerektiği de ortadadır. Bu alanda akademisyenlerin aynı zamanda kamu görevlisi olma özellikleri dikkate alındığında, idari sicil ile akademik performans kalite değerlendirme kriterleri mutlaka birbirinden ayrılmalı, akademik yeterliliği olmayanlar açısından farklı ve aşamalı yaptırımlara gidilmelidir. Özellikle araştırma görevliliği, yardımcı doçentlik, öğretim görevliliği, uzmanlık için daimî statü öngörülmeyp sürelili atamalar söz konusu olduğu için bu gruplarda çalışan kişiler için azami bir süre düşünülerek tek bir atama gerçekleştirilebilir. Süre sonunda akademik performans, kalite değerlendirme kriterlerine göre yeniden atama, yer değiştirme veya başkaca yaptırımlar öngörülebilir.

Bir diğer husus da, son aktaracağım husus da öğretim üyelerinin ücretleriyle alakalı. Öğretim üyeleri için ücret dengesizliği ortadan kaldırılmalıdır. Özellikle ücret yetersizliği yüzünden akademisyenlerin bir nevi ders almaya zorlanmaları veya bu yönde çaba göstermeleri engellenmelidir. Ders ücreti kavgasına son verilebilmesi için maaşların yükseltilmesi, ders ücretlerinin bu oranda azaltılması veya maaş karşılığı girilen ders saatinin artırılması, yine her bir öğretim üyesinin mutlaka ve öncelikle kendi uzmanlık alanında ders vermesi şeklinde bir sınırlandırma getirilmesi ve...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Yavilioğlu, lütfen toparlar mısınız?

CENGİZ YAVİLİOĞLU (Devamla) – Bitiriyorum Sayın Başkanım.

...ve herkese aynı oranda ders yükümlülüğünün dağıtılması, hatta zorunlu ders yükümlülüğü dışında derse girmek yerine araştırma yapmayı ve sonuçlarını yayınlamayı tercih etmiş olanların ders ücreti benzeri bir ödüllendirme veya karşılık almasının sağlanması gibi birtakım tedbirler düşünülmelidir.

Bir diğer şey de, küçük bir şey, bu bölüm başkanlıklarının en fazla iki dönem yapılması, dekanların, dekanlıkların yine en fazla iki dönemle sınırlandırılmasının önemli olduğunu düşünüyorum.

Konuşmamı da bir soruyla tamamlamak istiyorum Sayın Bakanım. Efendim, YÖK ile ilgili bir çalışma yapıyor musunuz? Varsa nasıl bir değişiklik düşünüyorsunuz?

Bu vesileyle 2012 yılı bütçesinin hayırlı olmasını diler, saygılar sunarım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Yavilioğlu.

Sayın Gümüş, buyurun.

Süreniz on dakika.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, sayın Komisyon üyeleri, sayın milletvekilleri, değerli basın mensupları, değerli bürokratlar; zannediyorum bakanlıklar arasında koordinasyon vardır. Özellikle ülkelerin hedefleri üzerinde olması gerekir. Dün burada Dışişleri Bakanımız vardı ve Türkiye'nin 2023 yılına kadar ilk ona gireceğini söyledi. Şimdi benim bu okuyacağımı ilk ona hazırlanan bir Türkiye'de eğitim çok önemli olduğu için ona göre değerlendirmeniz lazım. Sizler ilk ona giden bir Türkiye'de yeterli kaynaklar bu alana ayrılıyor mu diye bir değerlendirme yapmanızı beklerim.

Ülkemizde ilköğretimde okullaşma oranı büyük ölçüde tamamlanmıştır. Türkiye'nin yükseköğretim kademelerinde okullaşma oranı Kuzey Amerika ve Avrupa kıtasına göre oldukça geridedir. Aynı şekilde kızların erkeklere göre eğitime katılımlarında ise durum daha da kötüdür. Türkiye buna göre hem dünya hem de ileri ülke ortalamalarına göre geride kalmaktadır. Kadının eğitiminin düşük oluşunun ortaya çıkardığı toplumsal sorunları düşünürsek bu eksikliğin ne kadar önemli olduğunu daha iyi anlayabiliriz. Türkiye'nin eğitim konusundaki konumunu diğer ülkelerle karşılaştırmak için bir örnek verelim: 2007'de Çek Cumhuriyetinde 25 yaşın üzerindeki ortaöğretim görmüş öğrenci sayısı yüzde 71,4 iken, Türkiye'de 14,7 idi. Aynı yaş üstü nüfus içinde ortaöğrenim üstü öğretim görmüş öğrenci oranı Litvanya'da yüzde 50,2 iken, Türkiye'de yüzde 8,5'dur, aynı tarihte. Rakamlar Türkiye için olması gerekenin çok altındadır. Özellikle kızların okullaştırılması meselesine özel önem verilmelidir. Kadının aile kültüründeki yerini asla unutmamak gerekir.

Diğer bir konu, eğitim-istihdam ilişkisidir. Eğitimden iş hayatına geçiş, eğitim süresi, içeriği ve kalitesinin yanında, ekonomi ve iş gücü pazarının özelliklerine göre değişen çok giriftli bir konudur. Eğitim-istihdam ilişkisinin önemine karşın bu ilişkinin OECD ülkelerine göre çok zayıf bir durumda olduğunu belirtmeliyiz. Özellikle yükseköğrenim kademelerinde bu konudaki eksiklikler daha da göze çarpmaktadır. Yükseköğrenim görmüş olup da iş hayatına başlamak isteyen genç işsizlerin oranı OECD ortalamalarının iki-üç katı fazladır.

Türkiye'nin eğitim harcamaları da gayrisafi millî hasılaya oranlarırsa oldukça düşük düzeydedir. Gayrisafi millî hasılaya göre yüzde 3 ile yüzde 3,8 arasında değişen toplam kamu ve eğitim harcamaları oransal olarak Batı Afrika ülkelerine nazaran dahi geridedir. Honduras Fildişi'nde rakamlara göre bizde daha fazla.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 38

Yine eğitimin gelişmesi için gerekli olan yatırımlar 2002 yılındaki Millî Eğitim bütçesindeki yüzde 17'lik orandan giderek aşağılara düşmüştür. 2009'da yüzde 4,57 idi. Tabii, o dönemde bir sekiz yıllık bir ön eğitim de var, sekiz yıla çıkarılmıştı. Eğitime ayrılan payın gelişmiş ülkelere gayrisafi millî hasılaya oran olarak karşılaştırılmaması gerekir, bunun çok üzerinde olmalıdır. Çünkü eğitim seviyemiz daha düşük, yapmamız gereken yatırımlar daha da fazladır. Millî gelirimiz ise gelişmiş ülkelere göre geridedir. Buradan çıkarmamız gereken sonuç, eğitim geleceğimize yapılan yatırım olduğuna göre, Türkiye'nin gelişmiş ülkelere göre gayrisafi millî hasılasından daha yüksek oranlarda eğitime pay ayrılması gerektiğidir. OECD ülkelerinde eğitim ortalaması gayrisafi millî hasılaya göre yüzde 5,7 olduğuna göre, Türkiye'nin bu ülkelerle gelişmişlik açığını kapatabilmesi için bu oranların üzerinde bir oranı eğitim harcamalarına ayırması gerekir. OECD verileri incelendiğinde, Türkiye'nin kamu eğitim kuruluşlarında öğrenci başına yaptığı yatırım ilköğretimde 1.130, ortaöğretimde 1.834, yükseköğretimde 4.648 ABD dolarıdır. Bunlar ortalama olarak veriliyor. Buna karşılık OECD ülkeleri ortalamaları ilköğretimde 6.437, ortaöğretimde 8.486 ve yükseköğretimde 8.455 ABD dolarıdır. Görüldüğü gibi, Türkiye'de eğitime ayrılan pay OECD ülkelerine göre çok düşüktür. Bunun yanında, ilköğretime ayrılan payın daha da düşük oluşu ilköğretimdeki eğitim kalitesi hakkında fikir verebilir. Eğitim yatırımlarında veriler incelendiğinde, konsolide bütçe içerisinde yatırımlarının en üst noktaya çıktığı yıllar 1998-1999-2000 yılları olmuştur. O yıllarda konsolide bütçe yatırımları içinde eğitim payı üçte 1 oranında iken, daha sonraki yıllarda çok dikkat çekici bir düşüş gözlenmektedir. Eğitim konusu Hükûmet tarafından kamu yatırımları arasında öncelikli yatırım alanları içerisinde yer almaktadır, buna rağmen, eğitim için konulan standartlara göre oldukça düşük düzeydedir.

Ayrıca, ilköğretimdeki eğitime ayrılan kaynakların yetersizliği nedeniyle ilköğretim kalitesinin düşmesi durumuna son verilmelidir. Kaynak tahsis edilirken iller, okullar arasındaki dengesizlikler giderilmelidir. Tüm gelişmiş ülkelerde öncelikli kademe temel eğitim kademesidir. Türkiye de bu konuya gereken önemi vermeli, kademeler arasındaki kaynak dağılımındaki dengesizlikler giderilmelidir.

Diğer bir konu, giderek artmakta olan özel okullar ve bunların içinde sayılabilecek vakıf okullarıdır. Bilmiyorum, vakıflar özel okullar arasında sayılıyor mu? Çoğunlukla sayılıyor zannediyorum. Bu okullarda ücretler kontrolsüz bir şekilde yükselmektedir. Örneğin, 12-13 bin liradan başlayan yıllık eğitim ücreti, yemek, ulaşım dâhil, daha sonraki yıllarda kontrolsüz artışlar nedeniyle 20 bin, 30 bin TL arasında yükselebilmektedir. Çocuğun arkadaş çevresi ve psikolojik durumunda olumsuz etkilerden çekinen veliler okul değişikliği yapamamaktadırlar. Çocuklarını iyi şartlarda okutmak uğruna çeşitli sıkıntılarla bazen de dramatik olaylarla karşılaşmaktadırlar. Yıllık okul ücretlerinin üniversite mezunu kişilerin aylık ücretlerini aştığı özellikli bir il olan İstanbul'da bu okulların uyguladığı ücret sistemi kontrol edilmekte midir? Size göre eğitim konusu tamamen piyasa ekonomisine bırakılabilir mi? Burada özel... Mutlaka kontroller vardır ama bunlarla ilgili standartlar ve standartlara göre fiyat uygulamaları getirilmelidir diye düşünüyorum. Çok özel bir alan. Piyasa ekonomisinden biraz daha farklı düşünmek lazım bu alanı. Benzer eğitim kalitesindeki okullar arasında, Ankara-İstanbul arasındaki fiyat farklılıklarının 2 kata yaklaşması normal midir? Fiyatlar arasındaki farklar, bu denli fiyatlar ve bu okullardaki ücretler arasındaki farklar bu denli farklılaşmıyor.

Eğitim harcamalarının diğer konusu da dersane giderleridir. Dershanelerle ortaöğrenim ve yükseköğrenimdeki yarışa hazırlanan öğrencilerin sayısı her geçen yıl artmaktadır. Son verilere göre bu rakamın Türkiye'de 1 milyon 200 bini aştığı görülmektedir. Bu harcamalar aile başına 5 ile 16 milyar arasında -yani yeni parayla bin lira arasında- değiştiği tahmin edilmektedir. Bu rakamları dershaneye giden öğrenci sayısı ile çarptığımızda ortaya çıkan miktarın büyüklüğü anlaşılabilmektedir. Ailelerimizin sırtındaki eğitim yükünün azaltılması sosyal devlet anlayışının ve zorunluluğunun bir gereğidir. Eğitim sistemi yarış üzerine devam ettiği sürece ailelerin bu tür yüklerinin devlet tarafından paylaşılması gerekir.

Türkiye'de eğitimin altyapı eksikliği tüm ağırlığıyla sürmektedir. Öğrencilerin eleştirel düşünme ve etkin problem çözme eksiklikleriyle mezun olmaları büyük oranda devam etmektedir. TÜİK'ten alınan verilere göre işsizlerin üçte 1'inin bir mesleği yoktur ve istihdam edilebilir değildir.

Eğitim sisteminde çocukların sadece yetenek düzeyi değil yetenek çeşitliliğine göre ders sistemini seçebilme imkânları geliştirilmelidir. Çok sayıda zeki öğrenci ders monotonluğu nedeniyle derse katılamama, konsantre olamama sorunları yaşamaktadır. Artık günümüzde bu sorunların aşılması ve çözümlerin bulunması gerekir.

Ulusal eğitim sistemi, ulusal müzik, tarih ve folklor araştırmalarıyla desteklenmelidir. Özellikle özel okullarda...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Devamla) – Evet, bitiyor mu efendim?

BAŞKAN – Evet, ek süre veriyorum.

Buyurun, devam edin Sayın Gümüş.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Devamla) – Özellikle, özel okullarda ulusal kültürün hâkimiyetinin giderek zayıflamakta olduğu konusunda eğilinmelidir. Uluslararası arenada başarılı olabilecek öğrencilerin önce kendi kültürel temellerine sahip olmaları gerektiği unutulmamalıdır.

Yine bugünkü eğitim sisteminin öğrencileri giderek ferdiyetçi bir yaşam anlayışına doğru ittiği ve bu anlayışın gelecekte toplumsal yapıda birçok sorunlara temel olacağını burada belirtmek isterim. Eğitimde yarışma ortamlarının ferdiyetçiliği değil, takım ve ekip kültürünü ve paylaşımcılığı destekleyici özellikte olması gerekir.

Özellikle yüksek dereceli okullarda branşlar arası geçiş imkânları artırılmalıdır. Doğaldır ki on sekiz, yirmi yaşındaki öğrencinin tercih alanları zamanla değişebilir. Bu tercihlerin doğru olması başarıyı belirgin olarak artırdığı gibi yanlış seçimler büyük ümitsizlikleri doğurabilmekte ve başarısızlıklarla sonuçlanabilmektedir. O nedenle kalkınmış ülkeler bu konuya çok önem vermektedirler, branşlar arasındaki geçiş meselesi. Başarısızlık, başarı ve giderler arasındaki ilişki ölçüldüğünde öğrencinin belli eğitim seviyesinde branşını değiştirebilmesi gerçekte öğrenciye yapılan yatırımlardan daha fazla verim alma imkânını artırmaktadır.

Dinlediğiniz için teşekkür ederim hepinize.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 39

İyi akşamlar.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Gümüş.

Sayın Türel, buyurun lütfen.

RAHMİ AŞKIN TÜRELİ (İzmir) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri, Sayın Bakan, Bakanlığımızın değerli bürokratları, basınımızın değerli mensupları; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Ben de Millî Eğitim Bakanlığı, YÖK ve ÖSYM bütçesi üzerinde görüşlerimi belirtmek için söz almış bulunuyorum.

Öncelikle eğitim konusunun önemi üzerine birkaç düşüncemi sizlerle paylaşmak istiyorum. Şimdi, biz de çok sık söylenen bir konu var, biliyorsunuz, ülkemizin, Türkiye'nin en büyük zenginliğinin genç nüfus olduğu sık sık zikrediliyor, söyleniyor. Bu doğru tabii, gerçekten de dinamik, genç bir nüfus bir ülkenin zenginliğidir. Tabii, esas anlamda o nüfusu eğitebiliyorsanız, ona düzgün bir eğitim verebiliyorsanız ve sonrasında da onu iş gücü piyasasına sokup istihdam edilebilmesini sağlıyorsanız o zaman genç nüfus zenginlik oluyor yoksa genç nüfus bir zenginlik kaynağı değil.

Şimdi, klasik büyüme ve kalkınma teorilerinde hep biz şunu bildik uzun zamandan beri: Emek vardır, sermaye vardır. Bu emek ve sermayenin sonucunda da işte, ekonomide bir çıktı oluşur fakat günümüzde biliyoruz ki -bu içsel büyüme teorileri anlamında da iktisat literatürüne de girmiştir- beşerî sermaye dediğimiz eğitimin önemi çok önemlidir ve modelin içine dâhil edilmiştir. Yani yalnızca emeğin niceliği değil emeğin niteliği ve o nitelikte sıçrama yaratan eğitim de modellerin içine dâhil edilmektedir. Bunu uygulayan ülkeler var. Özellikle Güneydoğu Asya ülkelerinde bu alanda gerçekten eğitime ciddi paralar ayrılmıştır, kaynaklar ayrılmıştır. Güney Kore öyledir, Çin öyledir, Hindistan öyledir ve çok ekonomilerinde de gelişmişliklerinde de büyük sıçramalar yapmışlardır.

Diğer taraftan bu ülkeler yurt dışına, özellikle yükseköğretimde ciddi anlamda öğrenci göndermektedirler ve burada edinilen o birikimin de sonra ülkelere döndükleri zaman ülke ekonomilerine de büyük katkıları olduğu görülmektedir. Tabii, Türkiye'deki durum böyle değil, onu da kısaca belirtmeliyim.

Gelelim isterseniz Türkiye'ye. Ülkemizin durumu gerçekten de... Başka ülkelerle tabii, kıyaslamalı bakmak lazım hem zaman içerisinde bakacaksınız nereden nereye geliyoruz diye hem de aynı zamanda da diğer sizin gibi başka ülkelerle karşılaştırmalı bakacaksınız yani dinamik bir analiz yapmak lazım. Arkadaşlarımız burada birçok rakam verdi OECD'nin 2011 tarihli "Eğitime Bakış" adlı raporundan. Bu rakamları ben tekrarlamayacağım burada ama şunu söyleyeyim kısaca: Eğitime ilişkin birçok değişik göstergede Türkiye OECD ülkeleri arasında sonlarda yer alıyor.

Türkiye'deki duruma ilişkin birkaç konuyu paylaşmak istiyorum sizlerle.

Birincisi: Eğitime baktığımız zaman özellikle kamu eğitimine, kamu eğitim sisteminin âdeta çöktüğünü görüyoruz. Bugün kamu okullarında fiziki altyapı, derslik sayısı, öğretmen başına düşen öğrenci sayısı, ulaşım olanakları bütün bu göstergeler açısından baktığımız zaman karşımıza son derece olumsuz bir tablo çıkmaktadır. Gerekli kaynak bugün kamu okullarına aktarılmamaktadır. Birçok okulda öğrencilerden değişik isimler altında alınan paralarla kayıt ücreti gibi, başış gibi okulların temel ihtiyaçları karşılanmaya çalışılmaktadır, yakacak gibi, yazı tahtası gibi, tebeşir gibi.

Bunu da isterseniz rakamla zenginleştiririm. Tabii, gayrisafi yurt içi hasıla içinde bakmak her zaman anlamlı olmayabilir ama arada da tabii bir kıyaslama yapmak zorundasınız. Kamuda -bunlar devletin resmî rakamlarıdır- eğitim yatırımlarının, eğitime ayrılan sabit sermaye yatırımlarının gayrisafi yurt içi hasıla içindeki payı 2002 yılında binde 6,1'miş; 2010 yılında binde 4,4'e düşmüş; 6,1'den 4,4'e. 2011 yılı rakamları ise binde 5,2'ye yükselmesi bekleniyor. Gerçekleşme tahmini henüz olmadı ama bu bile 2002 rakamının gerisinde.

Yükseköğrenim üzerine birkaç düşüncemi paylaşmak istiyorum: Türkiye'deki yükseköğrenim sistemi çağın gereklerini karşılamaktan uzaktır nicelik olarak, nitelik olarak. Birçok yerde üniversite açılmaktadır. Üniversite açmak tabii güzel bir şey ama bunu fiziki altyapısı olarak, akademik kadrosu olarak, kütüphanesi olarak çağdaş bir üniversiteye layık biçimde açtığınız zaman, kurabildiğiniz zaman anlamlı. Çünkü Türkiye'de bakıyoruz ki birçok üniversitede akademik kadrolar çok zayıftır. Yardımcı doçentler bölüm başkanı, hatta dekanlık yaptığı üniversiteler var. Kütüphane hizmetleri son derece yetersiz. Daha da önemlisi üniversiteler demokratik değil. Üzerinde bir YÖK var. YÖK Demokles'in kılıcı gibi üniversiteler üzerine sallanmaktadır. Bakın, en demokratik hakları olan protestoları kullanan öğrenciler bugün içeride, cezaevlerinde yargılanmayı bekliyorlar. Böyle bir durum kabul edilebilir bir şey değildir. Eğer demokratik bir toplum yaratacaksak, eğer konuşmalarımızda hep ileri demokrasiden dem vuruyorsak o zaman bunun gereklerini yerine getirmek zorundayız.

Diğer bir husus, son bir hususa da değinerek konuşmamı bitirmek istiyorum. O da Türkiye'den yurt dışına ciddi bir beyin göçü vardır. Demek ki Türkiye o insanlarını Türkiye içinde tutamıyor, kendi ekonomisi, kendi yapısı için, gelişmişliği için kullanamıyor o insanları. Bu özellikle yurt dışına yükseköğrenim için giden öğrencilerde çok belirgindir. Siz de bilirsiniz Sayın Bakan, Millî Eğitim bursuyla giden birçok öğrenci geri dönmüyor. Tazminatlarını ödüyorlar, ondan sonra oralarda kalıyorlar. Geldikleri zaman çünkü ona uygun bir altyapıyı da kurmak zorundasınız. Ama bu bizim en büyük zenginliğimiz. Bakın, bugün Çin'in de Hindistan'ın da bu sıçramasında bunun büyük etkisi vardır. Yani yurt dışına giden insanlar ondan sonra ülkelere dönüp ülkelere hizmet etmektedirler. Biz, gerekli altyapıyı sağlarsak bunun olabileceğini düşünüyoruz, bu olabilir. Bu anlamda da onların gelecekleri hem sonrasında çalışabilecekleri bir yapıyı, sanayiyle entegre bir yapı içinde Millî Eğitim Bakanlığı-sanayi, bu çocukları, bu gençlerimizi ülkemizin hizmetine sunabilecek bir altyapıyı da kullanmak zorundayız.

Çok teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Türel.

Sayın Koçer, buyurun lütfen.

ABDULLAH NEJAT KOÇER (Gaziantep) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 40

Sayın Bakanım, Bakanlığımızın çok değerli bürokratları, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, çok değerli basın mensubu arkadaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanım, birkaç aydan beri her gün yüzlerce mesaj alıyoruz. Atama bekleyen öğretmenlerimizden mailler, mesajlar, telefonlar, bizzat ziyaretler alıyoruz. Diliyorum ki 2012 bütçemiz bu atama bekleyen arkadaşlarımızın beklentilerine cevap verir. Özellikle bunu bugün buradan vurgulamak istiyorum. Biliyorum ki Bakanlığımız bu konuda gerekli tüm tertibatı alıyor. 2012 yılında gerek eğitimimizin ihtiyacı olan öğretmenlerimize kavuşur Türkiye gerekse atama bekleyen öğretmenlerimizin de bu konuda beklentilerine cevap verir. Özellikle bugün burada bunu dile getirmek istedim.

UMEM Projesi, konuşmanızda bahsettiniz Sayın Bakanım, benim de yakından izlediğim bir proje, gerçekten cumhuriyet tarihinde örneği olmayan bir proje. Çalışma Bakanlığınız döneminde, yaklaşık bir yıl önce -yanlış hatırlamıyorsam- başladı, bugüne kadar da bu proje devam etti. Ancak kamuoyunda beklenen belki ilgiyi de görmedi bu anlamda. Tanıtım belki biraz daha fazla yapılabilir ama benim müşahedem şu: Yani özellikle bu kurslara katılan kişilere devletimizin verdiği günlük maaş, sigorta, bütün bunlar olmasına rağmen meslek edindirme kurslarına ilgiyi artırmak için belki Bakanlığımızın biraz daha farklı bir tanıtım politikasına da ihtiyacı var diye düşünüyorum çünkü gerçekten bu projeyi çok önemsiyorum. Türkiye'nin mesleki eğitime ihtiyacı var. Özellikle illerimizde belirlenmiş ana başlıklar altında bu tür mesleki eğitimlerin devam etmesinde fayda var.

UMEM Projesi'nin devamında -bir dilek ve öneri olarak sunmak istiyorum Sayın Bakanım- UMEM Projesi'ni biraz daha geliştirip dersane sistemi içerisine koyup farklı başlıklar altında bu ihtiyaca cevap verebilecek eğitim politikalarımızı geliştirebilir miyiz sertifika bazında üçer aylık, altışar aylık tespit ettiğimiz konularda vatandaşın gelen talepler, illerden gelen talepler doğrultusunda? Biliyorsunuz UMEM'de sistemi bir anlamda biz kurduk, yeniden kurduk ama UMEM Projesi belli bir noktaya geldikten sonra bu proje acaba yine belirlenmiş iller veya dershanelerle yürütülebilir mi diye düşünüyorum.

Bir diğer önemli konu, yoğun göç alan illerin gerek öğretmen gerek eğitim altyapısı ve eğitimdeki başarısıyla ilgili sorunlar. Biliyorsunuz bu anlamda Gaziantep'in de sorunlarını ara ara sizlere dile getirmiştik. Bunun gibi yoğun göç alan birçok iller de bu sorunları yaşıyor. Özellikle bu konuda pilot bir uygulama var mı, yapılıyor mu Bakanlığınız tarafından? Bu anlamda gerek üniversite başarı sıralamasında gerek diğer başarı sıralamalarında sanayimizle, ekonomimizle, ihracatımızla Türkiye'de çok önemli bir yere gelmiş bir il olarak çok gerilerde kalmış olmanın da sıkıntılarını yaşıyoruz. Bir anlamda bir sığrama yaşamak istiyoruz, bir atılım yapmak istiyoruz. Bu konuda yerelde biz hazırız. Bakanlığımızın yapacağı pilot bir uygulamayla bu konuda 2012 yılında büyük bir başarıya imza atabilmenin umudu içerisindeyim açıkçası.

Özellikle meslek liselerinin ve meslek yüksekokullarının son birkaç yıl içerisinde Türkiye'de biraz daha farkındalığının arttığını görmekten büyük mutluluk duyuyorum. Meslek lisesi ve meslek yüksekokulu mezunlarının daha kolay iş bulduğu bir ortamdayız. Üniversite mezunlarından çok daha fazla, hızlı bir şekilde iş bulabiliyorlar. Sanayimiz ara eleman konusunda bu okulların mezunlarına çok daha büyük fırsat veriyor. Bunu da özellikle 2012 içerisinde değerlendirip bu okullarımızın mezun sayılarının artırılması da önemli diye düşünüyorum Sayın Bakanım.

Son olarak üniversite-sanayi iş birliğinde maalesef Türkiye olarak başaramadığımız bir sistem var. YÖK'ün bunu teşvik etmesini diliyorum. Maalesef bu konuda bir teşvik anlamında bir şey olmadı bugüne kadar. Bir model üretilmeli, bir uygulama modeli seçilmeli diye düşünüyorum. Gaziantep Üniversitesinin geçmiş yıllarda Gaziantep'te sanayiyle uyguladığı bir model var. Bu model araştırılabilir, uygulanabilir, geliştirilebilir ama Türkiye'mizde genel olarak üniversite-sanayi iş birliğinde bir eksiklik, bir noksanlık görüyorum. Bugün bunu da dile getirmek istedim.

Ben 2012 bütçesinin ülkemize ve öğretmenlerimize, tüm camiaya hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Sayın Koçer.

Sayın Aslanoğlu, buyurunuz efendim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan, Plan Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri, Sayın Bakan, Millî Eğitim Bakanlığının değerli temsilcileri, Sayın YÖK Başkanı, değerli basın; hepinize saygılar sunarım.

Sayın Bakan, Türkiye gerçeği, bir deprem bölgesi Türkiye. Biz, -asla bunu acımasız bir eleştiri kabul etmeyin ama- bir gerçekten de hepimiz ders almalıyız. Bu dersi almıyoruz. Asla sizin şahsınıza konuşmuyorum. Ama Türkiye'de bugün Van'da şu kadar okuldaki 13 tanesi yok oldu. Tabii, bunun nedenlerini biz yıllarca araştırmadık Sayın Bakanım. Neden 13 tanesi yok oldu? Diğerleri niye ayakta kaldı? Demek ki burada bir mesele var, bir sorun var Sayın Bakanım. Yani sadece bugün bu Van'da değil. Biz çocuklarımızı, Türkiye'nin geleceği çocuklarımızı emanet ettiğimiz gerek gündüzlü gerekse yatılı, pansiyonlu okullarda, her hâlde Türkiye'nin geleceği bu çocuklar. Herkesten daha çok bu deprem gerçeğini mutlaka göz ardı etmememiz lazım. Bugüne kadar kimseye ceza verilmedi Sayın Bakanım. Kimse kusura bakmasın. Herkesin yanına kâr kaldı, yapan müteahhidin yanına kâr kaldı. Bu bir gerçek. Hiç değilse bundan böyle, hiç değilse şu andaki mevcut okulların, sadece Van, Erciş, Muradiye'de değil... Türkiye'nin deprem kuşağı olan bazı bölgeleri var, ben size söyleyeyim: Varto'dan başlayan, Bingöl, Elâzığ, Malatya, Adıyaman, Maraş Gölbaşı'ndan Hatay'a kadar burası yaklaşık dört yüz yıldır çok az sürelerle... Bakanlıkta, eski Bayındırlık Bakanlığında bunun raporları var Sayın Bakanım. Birinci derece deprem kuşağı. İstanbul'da, bu pazar bana bir brifing verdiler, iki ilçedeki binaların durumunu verdiler. Ben ürktüm. Bu okullarımızda, özellikle yatılı okullarımızda... İnsanların beyninde, o çocukların okula girmekte lütfen kafalarında bir şey kalmamasın. Onun için süreç bugün geç. Yani Türkiye'de ne kadar okul varsa öncelikle aynı okul yaptırma gibi, okul güçlendirme kampanyası açalım her ilde. Tıpkı okul yaptıran vatandaşlara sağladığınız avantajları da vererek, kendi okulunu kendin yap, yüzde 100 destek şeklinde mutlaka her ildeki okulların elden geçirilerek bunların mutlaka güçlendirilmesi lazım. Bu konuda ben çok tedirginim.

Örneğin Malatya Milletvekili burada. Benim eski ilimin milletvekili olduğu için etik olarak çok dönüp eski ilimin işlerine karışmam ama örneğin basında okudum. Orada bir -doğru mudur, yalan mıdır bilmiyorum Malatya basını yazdı- Akçadağ Öğretmen Lisesi var, çocuklar 300 kişi yatıyormuş, pansiyona girmekten, okula girmekten korkuyorlarmış. Kendisi

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 41

burada olduğu için iznini de aldım konuşuyorum. Kendisinden izin istedim. Etik olarak yani bir önce ayrıldığım ilin iç işlerine karışmam ben ama bir örnek olarak verdim orayı.

Sayın Bakan, her ildeki bu okulların ve özellikle yatılı okulların mutlaka güçlendirilmesiyle ilgili, tabii olanağımız olmayabilir ama aynı kendi okulunu kendin yap kampanyası gibi kendi okulunu kendin güçlendir diye bir şekilde biz buna baş vurmak zorundayız Sayın Bakanım. Bu çocuklar hepimizin. Bugün Muradiye’de, Van’da, Erciş’te, yarın bir başka yerde.

Şimdi, ben dokuz yıldır burada söylüyorum Sayın Bakan. Sayın Koçer söyledi, maalesef özellikle meslek lisesi ve meslek yüksekokulları bizde uygulamaya yönelik açılmıyor. Özellikle organize sanayi bölgesi olan illerimiz var. Özellikle o illerin sanayisi ve o illerin üniversitesiyle üniversite-sanayici iş birliği hiçbir zaman doğmadı. Hiç kimse “Efendim, doğdu.” demesin. Hep bir saman alevi gibi geldi, konuşuldu, gitti. Hiçbir şekilde kalıcı hiçbir şey yaratılmadı. Onun için meslek yüksekokulları konusunda ve meslek liseleri konusunda Türkiye’nin geleceği. Sayın Koçer’e aynen katılıyorum, benim notlarımdan biriydi. Ben şunu konuşuyorum dokuz yıldır Sayın Bakan: Bizim çocuklarımız, en az liseyi bitiren bir çocuğumuz hangi dil olursa olsun bir lisan, üniversiteyi bitiren bir kardeşim iki lisan öğrendiği zaman dünyanın her tarafından ekmeğini bulur Sayın Bakan. Bugüne kadar yapmamış ama gelin... Biz Hindistan’dan, Hindistan’da verilen eğitimden daha geri bir ülke miyiz? Gidin yurt dışındaki tüm kurumlara, hastanelere, bakın doktoru da Hintli, hemşiresi de Hintli, Tayvanlı, gelmiş ekmek bulmuşlar. Eğer çocuklarımıza, gençliğimize, geleceğimize, üniversiteyi bitiren bir çocuğumuza iki lisanlı ben bir eğitim veriysem, yani iki lisan öğretebilirim -eğitim demiyorum, altını çiziyorum- iki lisan öğretecek bir yapıyı kurarsam Sayın Bakan, dünyanın her tarafında ekmeğini bulur bu insanlar. Bunu yapmıyoruz. Üniversiteyi bitir, hiçbir işe yaramıyor. İki lisan bilen bir çocuk üniversiteyi bitirsin, kendi dalı değil dünyanın her tarafından yine ekmeğini yakalar, her tarafından yakalar Sayın Bakan. Biz artık dünyaya insan ihraç ederiz. Biz bunu yapmıyoruz. Bakın, Suudi Arabistan’da tıp eğitimi İngilizce yapılıyor, dünyanın her tarafında Suudi Arabistan doktorları var.

Yani ben bunu dokuz yıldır söylüyorum, kimse bunu dikkate almıyor. Ülkenin geleceği, çocukların geleceği, eğer biz yarın dünyada var olacaksak... Bilmem “2023’te dünyada 10’uncu büyük ekonomi olacağız.” diyorsunuz. 10’uncu büyük ekonomi olmak için insan dokusuna, yetişmiş insana ve dünyayla ilişki kuracak insana ihtiyacı var bu ülkenin. Ben bir kez daha bunu Millî Eğitim Bakanlığı ve kim nereden başlayacaksa

-yani anaokulundan mı başlayacağız, ben pedagojik şeyi bilmiyorum- Sayın Bakan, Türkiye artık planlamalı bunu. Beş yıl sonra mı geçeceksiniz, on yıl sonra mı bu uygulamaya geçeceksiniz ama geçin Sayın Bakan. Benim üniversiteyi bitiren her çocuğum iki tane lisan bilsin Sayın Bakan.

Şimdi, biraz vakıf üniversiteleriyle ilgili görüş belirtmek istiyorum. Sayın YÖK Başkan Yardımcım, sizin öz ve üvey vakıf üniversiteleriniz var galiba. Evet, şimdi, amaç, temel amaç bu çocukları eğitmektir ama bazı vakıf üniversitelerine arazi tahsis ediliyor, bazı vakıf üniversitelerine bina veriliyor, bazı vakıf üniversitelerinin ise talepleri yerine getirilmiyor. Ha, bunda YÖK’ün direkt şeyi yoktur ama Sayın Bakan, böyle bir durum var Türkiye’de.

İki, siz benim öğretim hakkımı elimden alamazsınız Sayın YÖK Başkan Yardımcım. Size ilettim, Sayın Müsteşarımın duyarlılığına teşekkür ediyorum. Dedi ki: “Ben size iletceğim.” Bir çocuk kazanmış bir üniversite, yerleşecek, gitmiş, kayıt yaptıracak. Git kardeşim bankaya. Banka diyor ki: “Ben sana kredi vermem.” Gidiyor üniversiteye “Vallahi, o zaman kayıt yaptıramazsın.” diyor. Benim öğretim hakkımı elimden almaya hakkınız var mı Sayın Başkan Yardımcım? Ben size bunun örneklerini söyledim. Maalesef yapmadılar, gittim bir kardeşimden borç aldım, ayda bin lira, bin lira... En azından o çocuğun öğretim hakkı elimden alınmasın. Bunun gibi nice insanlar var. Böyle bir şey olur mu arkadaşlar? Ben eğer edimimi yerine getirmesem, gününde ödemesem taksitimi... Hem ilan ediyorsun “10 taksit yapacağım.” diyorsun, arkasından diyorsun ki: “Efendim, banka 10 taksit yapacak.” Ee? Benim öğretim hakkımı bu şekilde elimden almaya kimsenin hakkı var mı arkadaşlar? Banka ile beni karşı karşıya getiriyor. Ben çiftçiyim, bir gelir beyan edemiyorum ama ben çocuğumu okutmak istiyorum, altımın yatağını satıp gene okutmak istiyorum. “Hayır, senin kredi değerliliğin yok, ben senin oğlunu kaydetmem.” Böyle bir şey var mı arkadaşlar ya? Böyle bir şey var mı arkadaşlar? Ama siz buna bakıyorsunuz Sayın YÖK Başkan Yardımcım, seyrettiniz, seyrettiniz size ismen ihbar etmeme rağmen -şu üniversite- ama seyrettiniz. Tekrar gittiler. Kusura bakmayın. Eğer birisi benim çocuğumun eğitim hakkını elimden bu şekilde alıyorsa benim vatandaşlık hakkımı elimden alıyorsunuzdur. Aynen bu şekilde Sayın Bakanım. Orada ne iş yapıyorsunuz? Öyle şey mi olur? Mademki kontenjan vermişsin, kontenjanla beni oraya yerleştirmişsin, beni kaydetmek zorunda. Ha, paramı ödemesem o zaman yasal ne varsa onu yapsın. Ben çocuğumu okutmak istiyorum.

Sayın Bakanım, kusura bakmayın. Vakıf üniversitelerinin bir kısmı bankaya ihale ediyor, kendi aradan çıkıyor, bankadan parasını alıp aradan çıkıyor, banka ile çocuğu karşı karşıya getiriyor, “Senin kredi değerliliğin yok.” diye benim öğretim hakkımı elimden alıyorlar. buna kimsenin hakkı yok Sayın Bakanım ama bunu da YÖK seyrediyor. Birebir Sayın Müsteşarımın bak duyarlılığına teşekkür ediyorum, “YÖK’le görüşeceğiz.” dedi, anında çıktı bu olayda ama YÖK’ten hiçbir cevap yok. Yazıklar olsun, başka bir şey söylemiyorum. Bunun gibi en az 5-10 öğrenci kaydolamadı Sayın Bakanım.

Şimdi, bir ülkede eğer -bir sitemim size, ben Sırrı Bey’le şeyim gereği aslında cevap almadım- sizin oturduğunuz -Siz Türkiye Cumhuriyeti’nin bakanısınız- o oturduğunuz koltukta bir tanesi, bir arkadaşımız -demokrasi konuşma özgürlüğüdür, doğrudur ama- “ceberut cumhuriyet” diyorsa bunu sizin vicdanınıza sunuyorum. Ben “ceberut” kelimesini bilmiyordum, çok Arapçadan anlamam ama “ceberut” kelimesi “zalim” demekmiş. Eğer zalim cumhuriyet diyorsa olmaz. Cumhuriyet...

ADİL KURT (Hakkâri) – Yaptıysa?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Yaptıysa değil kardeşim. Cumhuriyet, siz, yaptıysa ben anlamam. Cumhuriyet zalim olmaz. Türkiye Cumhuriyeti zalim olmaz. Ha, bir hata varsa bunu cumhuriyetin bütününe mal edemezsiniz. Bu bir şey varsa bu oturulur, kim yaptıysa oturulup tartışılır ama sen “ceberut cumhuriyet” olarak adlandırırsan, Sayın Bakan, sizin adınıza çok üzöldüm. Yani sizin adınıza ben deminden beri burada oturamıyorum, çünkü geçen ki o tartışma benimle olmuştu, Sayın Bozdağ oturuyordu orada gene, ben etik olarak cevap vermedim, çünkü siz cevap verirsiniz dedim.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 42

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Ama Sayın Aslanoğlu, ben şu ana kadar hiç kimsenin sözünü kesmedim...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Ama Sayın Bakanım, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir bakanı olarak "ceberut cumhuriyet" deniliyorsa, buna bir şekilde suskun kalmak, ben vicdanımda kabul edemiyorum, sizin vicdanınıza, takdirinize sunuyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Bu sorumluluk sadece bana ait değil, hepimize aittir. Dolayısıyla...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Evet. Bu tartışma burada oldu. Ben, demokrasiler, insan hakları... (Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – ...kimlik tartışması. Herkes kimliğini yaşasın kardeşim, ama cumhuriyet varsa bunlar yaşanır, cumhuriyet yoksa onun adı faşizm olur.

BAŞKAN – Ama şunu da diyoruz değil mi Sayın Aslanoğlu, zulimlik yapan varsa onlarla da mücadele edelim.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Evet efendim. Yani bu ta ne zamandan beri, darbeler, şunlar bunlar kim yaptıysa, ama cumhuriyeti, bir bütününü ceberut olarak görmek, beni vicdanen çok rahatsız etti.

ADİL KURT (Hakkâri) – Ama bu bizim ortak cumhuriyetimiz, öyle yaptıysa sadece size ait değil yani bunu savunmak, sizin kadar ben de savunurum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – O zaman savunun.

ADİL KURT (Hakkâri) – Ama hata varsa...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Hayır, hata varsa cumhuriyete "ceberut" diyemezsiniz. Yani zalim varsa, bir zulimlik yapmışsa, gidin zalimden hesabını sorun.

Şimdi, Sayın Bakanım, bazı kurumlar vardır ki toplumun ortak değeridir, o kurum tartışılmamalıdır. O kurumda eğer bir şüphe doğarsa her türlü hastalık başlar, kuruma inançsızlık başlar.

Türk gençliği diyoruz. Gençliğin Türkiye'de bir ÖSYM ve ÖSYM derken sadece üniversite yerleştirme değil, bunun içinde bir sürü sınav yapan bir merkez. Bugüne kadar hiç kimse, hiçbir zaman -ben duymadım- bir soru işaretiyle herkes hakkına razı oldu, kurum hakkında en küçük bir soru işareti doğmadı. Ben Kurum Başkanının kişiliğini tanıımıyorum, laf etmek benim için terbiyesizliktir, ama Sayın Başkanım, bu işi beceremiyorsanız, başıslayın, hep sizin döneminizde oldu. Bak, sizin şahsınızla ilgili tek kelime etmek benim için terbiyesizliktir, ama toplumu yaralamayın.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, buyurun.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – İnsanların ÖSYM'ye olan güvenini zedelediniz. Herkes, burada, artık bir şekilde, ÖSYM'de birtakım entrikaların döndüğü yönünde kamuoyunda şey oluştu.

Onun için, Sayın Başkanım, bunu temizlemek görevi size düşer. Çok başarılı bir bilim adamı olabilirsiniz, ama her konunun bir deneyimi vardır. Her konuda ben... Şimdi bana tekstil mühendisliği deseniz ben bilmem...

BAŞKAN – Söz hakkı vereceğiz zaten.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – ...ama benim sizden, bu işin temizlenmesi için, sizin vicdanınızda ve kamuoyunun vicdanında... Hata yapmış olabilirsiniz, size hata yaptırmış olabilirler, ama hatalar hep bir şekilde başka bir hatayla toplumda yara açtı, toplumun, gençliğin güvensizliği doğdu. Ben sizin yerinizde olsam "Arkadaş, ben bu işi başaramadım, teşekkür ederim." derim, onuruma istifa ederim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Aslanoğlu.

Evet, Sayın Şahin. Daha sonra Sayın Çelebi'ye söz vereceğim ve konuşmalarımızı, müzakerelerimizi böylece bitiriyoruz.

Buyurun Sayın Şahin.

MUSTAFA ŞAHİN (Malatya) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, Değerli Bakanım, değerli üyeler, değerli bürokratlarımız; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Görülmekte olan Millî Eğitim Bakanlığı 2012 bütçesinin ülkemiz için, insanlığımız için hayırlara vesile olmasını Cenabı Allah'tan temenni ediyorum.

Öncelikle Van depreminde hayatlarını kaybeden başta öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz ve aileleri olmak üzere, hayatlarını kaybeden herkese Allah'tan rahmet, yakınlarına sabır ve başsağlığı diliyorum.

Değerli arkadaşlar, özellikle konuşmacıları dinledik, gerçekten yapıcı eleştirileri her zaman için sonuna kadar kabulleniyoruz, ancak bazen de "Yiğidi vur, hakkını ketmetme." diye bir söz var. Bu kısma girmek de istemiyordum işin aslına bakaçak olursak.

Özellikle AK PARTİ iktidarları döneminde biraz gözlüklerimizi çıkarıp da geniş bir perspektiften baktığımızda, neler yapıldı, millî eğitim alanında, özellikle ondan bahsedeceğim.

Şu ana kadar millî savunmaya ayrılan bütçe hep bütçede aslan payını alan Bakanlık iken, ilk kez AK PARTİ iktidarları döneminde birinci öncelik eğitime ayrılan bütçe olarak karşımıza çıkmakta. Elbette ki yurt savunması ne kadar önemliyse, ülkenin içerideki birlik ve beraberliğin, cehaletin bitmesi, giderilmesi noktasında da ne kadar önemli olduğunu takdirlerinize arz ediyorum.

Ayrıca engellilerin, engelli vatandaşlarımızın ilk kez AK PARTİ iktidarları döneminde insanca bir muameleyle tabi tutulduklarına da şahit olmaktayız.

Bilgisayarlı eğitim, bilindiği gibi şu anda ülkemizin en ücra noktasına kadar... Ben üniversite mezunuyum, bilgisayarla ancak iş hayatına atıldıktan sonra kendi iş yerimde, 1990'larda muhatap olabildik, ama şu anda bakıyorum...

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 43

Elbette ki teknolojinin gelişmesine bağlı olabilir diyebilirsiniz ama, şu andaki imkânlarla köylerimizde de gençlerimizin bu konudan faydalanmaları da bizi ayrıca memnun etmekte.

Geçenlerde ilimin bir köyüne gittiğimde, orada gençler, şöyle otuz beş, kırk yaşlarında olan gençler biraz sitem ettiler. O zaman il başkanıydım. "Sayın Başkanım, biz size kırgınız, bizim dönemimizde bilgisayar göremiyorduk, İnternette bhaberdik, ama şu anda gençlerimiz, evlatlarımız henüz daha ilkökul çağındayken buna müşerref oldular biz de halk eğitim kurslarıyla köyümüzde bu imkânlardan faydalanmak istiyoruz." diyorlardı. Dün ile bugün arasındaki farkı tespit açısından bu örneği vermiş oldum.

Ücretsiz kitaplara gelirim, ücretsiz kitapları biz hiçbir zaman için böyle bir takıntı olsun diye yapmadık. Benim 5 çocuğum var -elinizden öper- ilköğretim ve ortaöğretimde okudukları dönemde, yine o günün şartlarında -ben biraz da sataşmadan ziyade bir gerçeği tespit etmek istiyorum- her okulun serbest bırakıldığı, ayrı ayrı kitap yazarlarını tercih etme şanslarının olduğu ki o günün şartlarında yandaş birtakım yayınevlerine verildiğini hepimiz çok iyi bilmekteyiz. Şehir merkezinde olmamıza rağmen, elemanlara vermiş olduğumuz listeyi kapı kapı dolaşıp, bir kitabı dahi bulmakta bir iki ay geçiyordu, inanın Ankara'dan kitap getiriyorduk, bunları herhâlde vatandaşlarımız unutmadı.

Kız çocuklarımızın eğitime tekrar kazandırılması noktasında, annelerimizin yine "Haydi Kızlar ve Anneler Okula Kampanyası"na katkısını ayrıca bir bilginize sunmak istiyorum.

Burs ve destekler noktasında, üniversite, yüksekokulda okuyan gençlerimizin hangi hâllerde eğitimlerini sürdürmeye çalıştıklarını çok iyi bilmekteydik. Ayrıca üstün yetenekli çocuklarımız "Eğitim Gönüllüleri Köprüsü Projesi"nden dolayı yüz binlerce yine evlatlarımızın bir başka bölgeye devlet imkânlarıyla götürülmesi ve ufuklarının açılmasına vesile olmaları...

Her şeyden önemlisi, ben de -belki arkadaşlarımız epeyce gözden çıkardılar ama- bir de özel öğretim kurumları işletmecisiyim. 1980'li yılların sonundan itibaren Malatya ilinde 75-80 kişilik sınıflarda öğrencilerimizin ders gördüklerine şahit olmaştık, ama şu anda hamdolsun onun da bir noktaya geldiğine şahit olmaştık.

Okul öncesi eğitimin şu anda iyi bir noktaya geldiğini de herhâlde görmekteyiz.

Ayrıca, özellikle 28 Şubat mağduru olarak addetmiş olduğumuz -biraz önce konuşmacı arkadaşlarımız da kısmen değindiler- meslek liselerinin, imam hatip liseleri asıl manada gözden çıkarılmışken, bunları da onların yanına katarak bu ülkede vasıflı insan gücümüzü kaybetmiş olduğumuz o yıllarda, hamdolsun şu anda meslek liseleriyle alakalı da iyi bir çalışmanın yapıldığını, bütün iş çevreleri, ailelerimiz elbette ki görmektedirler.

Tabii, bunları belki çoğaltabiliriz. Yani biz, AK PARTİ iktidarları olarak yapmış olduğumuz çalışmalar, halkımız tarafından bugüne kadar bir milat olarak kabul edilirken, ister kabul edelim ister etmeyelim, eleştirileri her zaman için alacağız, ama tabii ki yapıcı eleştiri olursa sonuna kadar eyvallah.

Değerli arkadaşlar, AK PARTİ hükümetleri döneminde Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde yapılan çalışmalara baktığımızda, 45'er kişilik sınıflarda, 45, 50, 60, 70 kişilik sınıflarda öğrencilerimiz okurken, şu anda 25-30 standardına çekmişiz. Tabii ki bu yeterli mi? Kesinlikle değil, fakat sınıf mevcudu sayısının daha da aşağıya düşürülmesi, normalde, özelde standartlarının 24'lerin de altına çekilmesi için eminim çalışmalar devam etmekte.

Okullar başlamadan tüm öğrencilerimizin kitaplarını -biraz önce yukarıda anlatmış olduğumuz şekliyle- gerçekten masalarında görmesi bizi ziyadesiyle memnun etmekte.

Türkiye'nin yarınları, geleceğimizin teminatı olan sevgili öğrencilerimizin sağlıklı ve dengeli beslenmeleri için de özellikle bu obezite noktasında sık sık karşımıza çıkan, çağın hastalığı gibi addedilen bu sorunun önüne geçilmesi için okullarımızdaki fastfoodların yasaklanması, yeni bir düzenleme yapılarak okul kantinlerinde doğal yiyeceklerle yönelinmesi, hem çocuklarımızın sağlıklı beslenmesi hem de velilerimizin bu anlamdaki tedirginliğini de büyük ölçüde gidermiştir. Buna karşılık olarak okul kantinlerimizde kuru yiyeceklerin -fındık olabilir, incir olabilir, kuru üzüm olabilir, kayısı olabilir- kuru gıdanın biraz daha satışlarına eğer imkân tanınırsa, sanırım öğrencilerimiz için, gençlerimiz için bu tehlikeden, bu tehditte de kurtarmış olacağız.

Millî Eğitim Bakanlığının devrim niteliğinde yapmış olduğu çalışmalardan bir diğeri ise Fatih Projesi'dir. Sağlıklı bir şekilde uygulamaya geçilmesi sayesinde öğrencilerimizin çağın gereksinimleri çerçevesinde daha da kaliteli ve nitelikli bir şekilde yetişmelerine yardımcı olacaktır.

Fatih Projesi'yle, eğitim ve öğretimde fırsat eşitliğini sağlamak ve okullarımızdaki teknolojiyi iyileştirmek amacıyla, bilgisayar teknolojisi araçlarının öğrenme-öğretme sürecinde daha fazla duyu organlarına hitap edilecek şekilde derslerde etkin kullanımı için, okul öncesi, ilköğretim ile ortaöğretim düzeyindeki tüm okullarımızın 620 bin dersliğine dizüstü bilgisayar, projeksiyon cihazı ve İnternet altyapısı sağlanmıştır.

Dersliklere kurulan bilgisayar teknolojisi donanımının öğrenme-öğretme sürecinde etkin kullanımını sağlamak amacıyla öğretmenlere hizmet içi eğitimler verilmiştir. Bilgisayar teknolojisi destekli öğretime uyumlu hâle getirilerek eğitsel "e" içerikler oluşturulmuştur.

Bu kapsamda Fatih Projesi 5 ana bileşenden oluşmaktadır bilindiği gibi. Bunlar, donanım ve yazılım altyapısının sağlanması, eğitsel "e" içeriğin sağlanması ve yönetilmesi, öğretim programlarında etkin bilgisayar teknolojisinin kullanımı, öğretmenlerin hizmet içi eğitimi, bilinçli, güvenli, yönetilebilir ve ölçülebilir bilgisayar kullanımının sağlanmasıdır.

Fatih Projesi Millî Eğitim Bakanlığı tarafından yürütülmekte olup, Ulaştırma Bakanlığı tarafından da desteklenen bu projenin üç yılda tamamlanması hesaplanmaktadır. Birinci yıl ortaöğretim okulları, ikinci yıl ilköğretim ikinci kademe, üçüncü yıl ise ilköğretim birinci kademe ve okul öncesi kurumlarının bilgisayar teknolojisi donanımının ve yazılım altyapısı, "e" içerik ihtiyacı, öğretmen kılavuz kitaplarının güncellenmesi, öğretmenler için hizmet içi eğitimler ve bilinçli, güvenli, yönetilebilir bilgisayar teknolojileri ve İnternet kullanımı ihtiyaçlarının tamamlanması hedeflenerek uygulamaya konulan bu proje, genç nesillerimizin iyi bir eğitim almalarına yardımcı olacaktır.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 44

Sayın Başkan, Değerli Bakanım, sevgili milletvekillerimiz; ilköğretim müfredatında yapılan değişiklikle, öğrencilerimizin kendilerini daha iyi bir şekilde ifade etmeleri için drama, tiyatro ve sosyal, kültürel zekalarını geliştirecek faaliyetlerle öğrencilerin öğrendiklerini pekiştirmesi, anlaması ve kavraması sağlanmış oldu. Ezberci bir yapıdan araştırma ve sorgulamaya dayalı bir yapıya geçilmesi öğrencilerimizin daha nitelikli yetişmelerini sağlamıştır, ancak ilköğretim birinci kademenin 2'nci, 3'üncü ve 4'üncü sınıflarında başlayıp ve devam eden teste dayalı soru çözme tekniğinin hâlâ uygulanması...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSTAFA ŞAHİN (Devamla) – ...öğrencilerin tekrar ezberci yapıya teslim olmalarına sebep olmaktadır, öğrencilerimizin analitik düşünme gücünü geliştirmelerini olumsuz yönde etkilemektedir.

Okullarımızda her 250 öğrenciye bir rehber öğretmen düşmesi sağlıklı olmayan sonuçların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Onun için okullarımızda öğrencilerin sosyal becerilerini geliştirmelerine yönelik sosyal, kültürel faaliyetlere yönelmelerini sağlayarak, öğrencilerimizin öz güvenini artırıcı çalışmalar da maalesef yetersiz kaldığı için de her öğrenciye bu arkadaşlarımız ulaşmakta zorlanıyorlar.

Üniversite sınav sisteminde fen, matematik, sosyal ve Türkçe ortalamalarına baktığımızda, özellikle fen ortalamasının çok düşük olduğunu görmekteyiz. Bu konuda okullarımızda laboratuvarlarımızın daha etkin kullanılmaması ve diğer etkenlerden dolayı maalesef fen ortalamaları düşüktür. Eksiklerin giderilmesi eğitimdeki kaliteyi daha da artıracaktır Sayın Bakanım.

Sözlerim herhâlde biraz uzadı gibi Sayın Başkanım, bir dakika daha verirsiniz toparlayacağım herhâlde.

BAŞKAN – Evet, devam edebilirsiniz.

MUSTAFA ŞAHİN (Devamla) – Türkiye genç bir nüfusa sahip olduğu için okul ihtiyacı, ülkemizin dört bir yanında mevcut öğrenci sayılarını düşürmek için yeni okul binalarımıza ihtiyaç vardır.

Doğal gaz dönüşümü olan okullarımıza bu konuda biraz daha ödeneklerin ayrılması, okullarımızda hizmetli eksikliğinden dolayı hizmet satın alma yoluyla ihtiyacın karşılanması için ödeneğin temin edilmesi, bu konuda belediyelerden gelen personelimizin büyük bir çoğunluğunun yaş hadlerini aşmalarından dolayı emekliye sevk edilmeleri ihtiyaca yeterince cevap vermemekte, en önemlisi de deprem kuşağında yer alan ülkemizde okullarımıza deprem testleri uygulanması için ödenek önceliğinin sağlanması, bizleri ve yarınlarmızı mutlu edecektir.

Sayın Bakanım, öğretmenlerimizin bir konusunu ayrıca sizlerle paylaşmakta fayda görüyorum. Özellikle eş durumundan...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSTAFA ŞAHİN (Devamla) – ...nakil isteyen eşlerin aynı ile atamaları yapıldığında, ben kendi ilim için örnek vereyim, birisi Darend'e, diğerinin Arapgir'de olduğuna şahit olmaktadır. Sözüm ona bunlar belki parçalanmış ailelerin birleştirilmesi için tayin istedikler, ancak geldiklerinde il içi atamalarda böyle bir sıkıntıyla karşı karşıyayız. En çok karşıma çıkan sıkıntıların başında bu gelmekte. Bu atamalar yapılırken eşler arasında birlikteliğin sağlanması için inşallah arkadaşlarımız dikkate alırlar.

Ayrıca, özelde, ilimizde İnönü Üniversitesi 1975 yılında kuruldu. Onunla alakalı, şu anda 30 binlere yaklaşan öğrenci kontenjanımızla ihtiyaca artık cevap vermekte zorlanmakta. Bununla beraber şu anda 4 meslek yüksekokulumuz, 2 de fakültemizin bulunmuş olduğu Battalgazi Tağcan Kışlası içerisinde yapılan, o bölgenin ikinci bir devlet üniversitesi olması için de himmetlerinizi beklemekteyiz.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUSTAFA ŞAHİN (Devamla) – 2012 Millî Eğitim bütçesinin tekrar hayırlara vesile olması dileğiyle hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Şahin.

Sayın Aslanoğlu, Malatyalılara pozitif ayrımcılık yapıyoruz.

Evet, Sayın Çelebi, buyurunuz.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Plan ve Bütçe Komisyonun değerli üyeleri, Sayın Bakan -Başkanı söyledim- ve sevgili bürokratlar; hepinizi ben de saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Tabii, önemli bir konu, zaten bu konunun önemine mutlaka benden önceki konuşmacılar millî eğitim deyince değinmişlerdir, ben bu ayrıntılara girmeden... Tabii bütçede her zaman ifade edilen bir ağırlıktan da bahsediliyor, Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinin büyüdüğünü, Millî Savunma Bakanlığının eskiden büyük olan bütçesini aştığını ve bununla da övündüğümüzü görüyorum, ama bu övüncün içerisinde kadrolar açısından bakıldığı zaman, eğer son 2012 yılında atanacak olan 12.400 polis sayısını dikkate aldığımızda, bütün dokuz yıllık dönemde, yani AKP iktidarı dönemindeki kadro atamaları yüzde 24 -kadrolu atamadan bahsediyorum, öğretmenler açısından- ama polis teşkilatına baktığımızda bu 12.400 kişi atandığında yüzde 88'e varıyor ve Diyanet İşlerinde bu kadrolaşma yüzde 40'ları buluyor ve bunlardan bir kısmı da Millî Eğitim Bakanlığı bünyesine aktarılıyor.

Şimdi, Sayın Başbakan, 2002 seçimlerinden önce Kocaeli'nde yaptığı konuşmada o tarihte, 72 bin olan öğretmen açığını eleştirmiş, atama bekleyen 60 bin öğretmenin neden atanmadığını sorarak, kendilerinin iktidar olması hâlinde bu atamayı gerçekleştireceklerini açıklamış, Başbakan aynı konuşmasında Kamu Personeli Seçme Sınavı'nı eleştirerek, okullara başvuran her öğretmeni ihtiyacı oranında göreve başlatılması gerektiğini ifade etmiştir.

Hükûmetin ilk iki yılında, 2003'te 23 bin, 2004'te ise 19 bin olmak üzere, ilk defa atanan toplam öğretmen sayısı 42 bindir, bu sayıdan iki yılda emekli olan 25 bin öğretmen sayısını düşüğümüzde, yeni atanan sayı 15 bin olarak görülmektedir. Yani bu tablo görülüyor ki, yani o sözleşmeli kadroları bu sürecin içerisine dâhil etmiyorum, özellikle kadrolu atamalarda ciddi anlamda bir sorun var.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 45

Şimdi, demin çok değerli Malatya Milletvekilimiz 34-35 kişilik sınıflardan bahsetti, acaba aynı ülkede biz farklı yerlerde miyiz diye kendi kendimi sorguladım. Sayın Bakana da bunu sorduk, aynı bölgeden geliyoruz, 3'üncü bölgeden Sayın Aslanoğlu ile...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Bakan da...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (Devamla) – Aynı bölgeden.

Başakşehir ilçesinde -örneklerini de verdik- hâlen 70-80 kişilik okul var. Esenyurt'ta var, Çatalca'da var. Hâlen bizim çok yakın, yani İstanbul'un Çatalca ilçesinde 5 derslik okullar birlikte eğitim görüyorlar, 3 derslik okullar eğitim görüyorlar.

Yani şimdi bir yandan tablet sunuluyor, bir yandan teknolojik birtakım atılımlarla birtakım değişiklikler yapıldığı ifade ediliyor, ama bize göre bundan çok daha vahim olanı, önemli olanı, sınıflarda hâlen 70-80 kişinin eğitim görmesidir, hâlen 5 derslik, 3 derslik ortak eğitimin birleştirilmiş olarak yapılmasının ortadan kaldırılmasıdır. Biz bunu İstanbul'da görüyoruz. Yani doğudaki illerin sorunlarını buraya tabii ki diğer arkadaşlar yansıtmış olacaktı ve özellikle bunun bizim açımızdan çözümünü istiyoruz.

Sayın Bakana bir haksızlık yapmayayım, daha önce de bir diyalogum var kendisiyle Çalışma Bakanlığı döneminde. Orada yaptığımız tespitleri -çünkü bu eğitim olayı hepimizin olayı, Türkiye'nin olayı- ilettik, Çatalca'nın Binkılıç Köyü'ndeki bir sorunu, okulların orada atıl kaldığını ve orada çürümeye terk edildiğini söyledik, ilgilendi, çok teşekkür ediyoruz. Doğru bir şey yapılırsa, yani sırf eleştirmek için burada da durmuyoruz, ama bu lokalle biz bu sorunları aşamayız, yani bazı lokali biz görebiliriz, gördüklerimizi tabii ki sunarız, çünkü o ülkede olan değerleri korumak hepimizin görevi olsa gerek diye düşünüyorum.

Şimdi, eğitimde en temel sorun kaynak sorunu. Millî Eğitim bütçesi her okula gerekli, isimleri tespit edilerek belirlemeli. Eğitim kalitesi düşük tablet bilgisayar yerine, bunun yerine kaliteli alınmalı, iktisat işletmesi mühendisliği ve öğretmenleri daha bu alanda çalıştırılmalı diye düşünüyoruz.

Depremde özellikle yaşamını yitiren öğretmenler var, bunlar beş yılını doldurmamış, bu sebeple hiçbir hak sahibi değiller, ailelerine maaş bağlanması konusunu öneriyoruz.

Dershaneler çok önemli bir sorun. Şu anda artık dershaneye gitmeyen neredeyse diğer eğitimi tamamlayamayacak noktalarda. Dershane okullardan daha çok işlev gösterilmektedir, eğitimde fırsat eşitsizliği ortaya çıkmaktadır, atanamayan öğretmenler çok düşük ücretlerle bu dershanelerde çalıştırılmaktadır.

Sayın Bakan da biliyor, burada aslında bir sendika şovenizmi yapacak değilim ama, özellikle millî eğitimde bazı sendikaların korunduğunu...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

SÜLEYMAN ÇELEBİ (Devamla) – ...diğer sendikaların da tasfiye edildiği konusunda ciddi bir baskı uygulandığını ve özellikle, yani "yandaş sendika" diye tanımlanan sendikaların daha da filizlendirildiğini, büyütüldüğünü defalarca ifade ettik, Bakanlık döneminde de ifade ettik, Çalışma Bakanlığı döneminde, bir kez daha şimdi Millî Eğitim Bakanlığının başında, hiç kimseye bu konuda baskı yapılmamasını, sendikalara öğretmenlerin özgürce, hangi sendikayı istiyorlarsa orada o seçimi yapma haklarına kavuşmalarını diliyorum.

Son iki cümle...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Sözüünüzü kestim ama, Çalışma Bakanlığında adil davrandığımı biliyorsun, onu burada da söylersen memnun olurum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (Devamla) – Söylerim efendim.

Çalışma Bakanlığını da söyledim ama, benim zaman dilimi, biraz önce adil davrandığınızı söyledik.

Bakın, Gençlik Sendikası, Sayın Bakanım, kapatılıyor, yani sizin Bakanlığınız döneminde oldu o da. Yani orada da bir sendika ilişkisi var. Gençlik Sendikası önemli, öğrencilerin sorunlarını...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Evet, tamamlayabilir miyiz Sayın Çelebi.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (Devamla) – ...çok daha farklı bir noktadan toparlayacak bir noktadır.

O nedenle, biz özellikle bu atanmayan öğretmenlerin, kadro bekleyen öğretmenlerin, hani verilen, Sayın Çubukçu'nun da verdiği sözlerin, artık uçuşmadan havada yerine getirilmesini diliyoruz.

Çok bütçe yerine bütçenin iyi kullanılmasını ve özellikle kadroya yeni atamaların yapılmasını bütün öğretmenler adına diliyorum ve istiyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bir milletvekili sendikası kuralım mı?

SÜLEYMAN ÇELEBİ (Devamla) – Ona ihtiyaç var zaten.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Çelebi, sağ olun, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Kalaycı, söz talebiniz mi var?

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Soru.

BAŞKAN – Evet, değerli arkadaşlar, müzakereler tamamlanmıştır, soru-cevap bölümüne geçiyorum.

On dakika için soruları alacağım.

Evet, Sayın Kalaycı, buyurunuz.

SORULAR ve CEVAPLAR

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Teşekkür ediyorum Başkan.

Kısa kısa soracağım.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 46

BAŞKAN – Yalnız bir ricam olacak arkadaşlardan. Bazı arkadaşlarımız -hiç kimse yanlış anlamasın- örneğin on dakikalık sürenin beş dakikası gibi bir zamanı kullanabiliyor, buna riayet edilirse çok memnun olurum.

Buyurun Sayın Kalaycı.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Şimdi, uzun süreli vekâlet yönetimleriyle yürütülen bir sistemin başarısını sorgulamak aslında doğru değil. Ben niye bu yola başvuruluyor, onu soruyorum. Şu anda merkez ve taşra teşkilatında vekâleten yürütülen yönetici sayısı kaçtır? Mümkünse bağlı oldukları sendikalar itibarıyla dağılımını verebilir misiniz?

İkinci konu, ücretli öğretmen sayısı kaçtır şu an itibarıyla? Bunun içinde ücretsiz izinli olan öğretmenlerin yerine atananlar ne kadardır?

Üçüncü sorum, Sayın Bakanım, bir genelge ve arkadan talimatla “Bağış yok, ilgililer hakkında soruşturma...” dediniz.

Tabii, ailelerin sıkıntılarını biliyoruz, o anlamda doğru ama, bu olaya kesin bir çözüm getirmek lazım. Paltosuyla, kazağıyla soğuk ortamlarda şu anda ders veren öğretmenlerimiz ve ders gören çocuklarımız var. Yani buna köklü çözüm getirecek bir öneriniz oldu mu? Kömür için, bakım-onarım, temizlik gibi giderlerini karşılayacak ödenek de gönderecek misiniz okullara?

Dördüncü sorum, öğretim görevlilerini esas görevi olan araştırma yapmaktan ziyade ek ders almaya yönelten sistemi değiştirecek misiniz? Akademik personelin maaşlarını artıracak mısınız?

Son sorum da, öğretmenlerin maaşında, gerek çalışan gerek emekli öğretmenlerin maaşında bir iyileştirme yapmayı düşünüyor musunuz? Bu konuda bir çalışmanız var mıdır?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Kazım Kurt.

KAZIM KURT (Eskişehir) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, genel bütçe tasarısının 28/3'üncü maddesinde, Eskişehir Anadolu Üniversitesi döner sermayesindeki birikmiş paraların merkezî bütçeye aktarılması gündemde. 164 üniversiteye ekonomik yardım yaparken, iki dönemdir Anadolu Üniversitesinin paralarını neden ısrarla merkezî bütçeye almaya çalışıyorsunuz? Bu konuyu düzeltme niyetiniz var mıdır?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Sayın Adil Kurt.

ADİL KURT (Hakkâri) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Öncelikle bir cümleyle “ceberut” kavramı için sözlüğe baktım, “baskıcı” anlamındadır, TDK’da.

BAŞKAN – Evet, sorunuzu alalım lütfen.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Zalim, acımasız, merhametsiz, zorba...

BAŞKAN – Sayın Kurt, lütfen soruyu alalım.

ADİL KURT (Hakkâri) – 1925-1938 yılları arasında, on dört yıl içinde, yaklaşık 300 binin üzerinde Kürt’ün katledildiği bir döneme böyle bir vurgu yapmak yerinde ve gerçekçi bir tanımlamadır.

BAŞKAN – Sayın Kurt, soruyu alabilir miyiz lütfen.

ADİL KURT (Hakkâri) – Sorularına geçiyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakan, 2919 sayılı Kanun’un 12’nci maddesine göre, gruplara 3’er öğretmen verilmesi gerekiyordu. Bu sizin döneminizde askıya alınan bir uygulama, nedenini öğrenmek istiyoruz. Bunu düzeltmeyi düşünüyor musunuz?

İkinci sorum, ülke genelinde okullarımızın belediyelere ve TEDAŞ’a borcu nedir?

Üçüncü sorum, eş durumundan kaynaklı nakiller hakkında ne düşünüyorsunuz? Özellikle isimlerini de size arz edeceğim, sendikacılar var, sendika genel merkezlerinde görevli öğretmen arkadaşlarımız var, eşlerinin, uzun süre, yasal hak olduğu hâlde, nakilleri gerçekleşmemiştir. İsimleri de size arz edeceğim daha sonra. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Sayın Aslanoğlu da değindi, depremde yıkılan okulların yüklenici firmaları hakkında ne düşünüyorsunuz? Bir soruşturma başlattınız mı? Bir inceleme yaptırıyor musunuz?

Konuşmam içerisinde de üzerinde durmuştum, tekrar sormak istiyorum: Öğrenci andını okullardan kaldırmayı düşünüyor musunuz?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Menderes Türel...

MENDERES MEHMET TEVFİK TÜREL (Antalya) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanım, bir ara okulların şehirlerin belli bölgelerinde toplulaştırılarak eğitim kompleksine dönüştürülmesi yönünde bir fikir vardı. Biliyorsunuz, şehirlerimizdeki okulların çok önemli bir bölümü kentlerin en önemli merkezlerinde ve çok ciddi değeri olan arazilerin üzerinde. Böylelikle, okulların belli bir eğitim kompleksine dönüştürülmesiyle birlikte hem o arazilerin değerlendirilmesi hem o okulların yeniden yapılması hususunda bir finansman kaynağı da yaratıp, şehirlerde de belirli bir yoğunluğun kent dışına kaymasına vesile olabilir. Bu konudaki çalışmalar son olarak ne durumdadır? Bunu arz etmek istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Akçay...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Bu terör örgütünün bazı yandaşlarını sözleşmeli öğretmen olarak yerleştirip propaganda yaptırdığı bilgileri kamuoyuna yansıdı. Bu doğru mudur? Herhangi bir tedbir alınmakta mıdır?

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 47

Yine, bazı iddialara göre de bir öğretmenin eskiden görev yaptığı bir ilköğretim okulunda öğrencilere terör örgütünün yaptığı baskınlardan duyulan sevinci belirten birtakım şarkılar söylediği iddiaları var. Bu konuda bir bilgi almak isteriz.

Bir de asla inanmıyorum ve inanmak da istemiyorum ve ön yargılı da değilim, yalnız Sayın Bakana sormak zorunda hissettiğim husus: 2011-2012 öğretim yılı başında siz ve Sayın Başbakanın öğrencilere yazdığınız iki mektup ve iki fotoğraf dağıtılmış mıdır? Bu fotoğraflardan birinde siz makamınızda otururken bir yanınızda Sayın Cumhurbaşkanı ve diğer yanda Başbakanın resimleri asılı fakat ortadaki büyük boydaki çerçevenin ise boş bulunduğu iddia ediliyor. Orada Atatürk'ün resmi var ama öğretmenlere ve öğrencilere dağıtılan bu fotokopilerde bunların görünmediği ifade ediliyor ve gönderilen, öğrencilere dağıtılan broşürlerde de "Sevgili öğrenciler, bugün artık geçmişte olmayan imkânlarla ve fırsatlara sahipsiniz. Sayısız yatırımlarla eğitim altyapısını güçlendirdik, dokuz senelik iktidarımızda sizler için..." vesaire gibi, bu broşürler, seçmenlere verilmesi gereken broşürler acaba yanlışlıkla öğrencilere mi dağıtıldı?

Son olarak da bu "Suikasta uğrayan, kaçırılan veya canlı kalkan olarak kullanılan öğretmenlerle ilgili Millî Eğitim Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığı gerekli tedbirleri almıştır, olan tekil hadisedir, sakın merak etmeyin." şeklinde bir beyanatınızdan, zannedersem, hemen bir gün sonra 8 öğretmen, bir hafta içinde de 12 öğretmen terör örgütü tarafından maalesef kaçırıldı. Acaba bu beyanatınızdan sonra keşke bu beyanati vermeseydim diye düşündüğünüz oldu mu?

Sorularım bunlardan ibaret.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Akçay, teşekkür ediyoruz .

Sayın Çam...

MUSA ÇAM (İzmir) – Sayın Başkan, aracılığınızla Sayın Bakana sormak istiyorum.

Konuşmanızın bir bölümünde bu hafta sonunda bir çalıştay yapacağınızı söylediniz. Bu yapacağınız çalıştaya, Millî Eğitim Bakanlığı çalıştayına Türkiye'de örgütlü olan üç tane memur sendikasını da davet edecek misiniz, etmeyecek misiniz? Onu öğrenmek isterim.

İkincisi, yine Türkiye'de öğrencilerin kurmuş olduğu Genç Sen var, bunu üzerinde kapatmayla ilgili yine Hükûmetinizin çaba ve gayretleri var. Geçtiğimiz günlerde Şili'de yüz binlerce öğrenci parasız eğitim için sokağa döküldü ve Şili Devlet Başkanı bunları kabul etmek zorunda kaldı ve sorunlarını çözüyorlar.

Sayın Bakan, bütçeyle ilgili konuşma metniniz içeren kitabınız önünüzde midir?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Evet.

MUSA ÇAM (Devamla) – Kitabınızın 37'nci sayfasında şöyle bir konuşma metni var: "Sayın Başbakanımızın eşi Emine Erdoğan'ın himayelerinde yürütülmekte olan 6 Haziran 2008 tarihinde başlatılan 'Ana-kız okuldayız' okuma yazma kampanyasıyla vatandaşlarımızdan 3 milyonun dört yılda okuryazar yapılması hedeflenmiştir." Türkiye Cumhuriyeti devleti büyük bir devlettir, sorunları vardır, problemleri vardır, derterleri vardır ama bu sorunlarını, bu problemlerini, bu derterlerini büyük bir devlet olmanın sorumluluğu içerisinde çözer ve çözmeye çalışır. Bunun yanında da birtakım sivil toplum örgütleri, birtakım demokratik kitle örgütleri ve birtakım kuruluşlar da vardır; onlar da ayrıca birtakım sorunların çözümü konusunda yardımcı olabilirler, çözüm üretebilirler. Ama Türkiye Cumhuriyeti devletinin Millî Eğitim Bakanlığında Sayın Başbakanın eşinin isminin burada zikredilmesini asla kabul etmiyorum, doğru bulmuyorum, bu Sayın Başbakanın eşine de yapılan bir haksızlıktır ve sizin burada bir özeleştirilerek, bunun sehven yazıldığını kabul etmenizi istiyorum.

Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Günal...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, az önce Sayın Çelebi sendikayla ilgili soru sordu, siz de daha önceden Çalışma Bakanı olduğunuz için doğrudan bir soru sormak istiyorum teknik olarak: AKP iktidarları döneminde sizin Bakanlığınızla ilgili Türk Eğitim-Sen'den Memur-Sen'e bağlı Eğitim Bir-Sen'e kaç kişi geçiş yapmış Türk Eğitim-Sen'den istifa edip? Bir de tersini soruyorum: Eğitim Bir-Sen'den istifa edip Türk Eğitim-Sen'e kaydolanlar var mı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Çalışma Bakanlığı bünyesinde mi?

MEHMET GÜNAL (Devamla) – Yok, yok. Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde. Siz Çalışma Bakanlığından meseleye vakıf olduğunuz için soruyorum, elinizde veriler de vardır. İkisinden de yani Türk Eğitim-Sen'den Eğitim Bir-Sen'e, Eğitim Bir-Sen'den Türk Eğitim-Sen'e geçenler olmuş mu? Onu merak ediyorum. Daha doğrusu sayısını merak ediyorum, olanları bildiğimiz için, o baskıdan dolayı gidenleri biliyoruz.

İkincisi, yanlış hatırlamıyorsam, siz "Toplam 289 yurt var." dediniz. Şimdi ara verdiğimizde gittim -hâlâ yedekte bekleyen, yerleşemeyen, dönem bitmesine rağmen kız öğrencilerimiz var- bölge müdürüne sordum "230'lardayız burada biz." dedi, 650 küsuruncu yedekte kızımız duruyor.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Hangi bölgeyi kastediyorsunuz?

MEHMET GÜNAL (Devamla) – Genel bir şey söyleyeceğim yani sayı değil. Şu anda, bölge... Bir bölge müdürümüzle yemek arası verdikten sonra konuştum, mecbur çünkü hâlâ çocuklar dışarıda duruyor. Bu okul kampanyaları gibi bir de yurt kampanyası yapmayı düşünüyor musunuz? YURT-KUR'la ilgili konularda özellikle de teşvik verilmesi veya az önce arkadaşlarımızın dediği gibi Hanımefendi'nin himayelerinde mi olur nasıl olur? Belki artırma yönünde belki cazibe yapılabilir, iş adamları onlar himaye ederse daha mı çok gelir, bilemiyorum ama özellikle kız öğrencilerin yurt sorunları çok had safhada duruyor. Hâlen, dönem bitmiş, sağda solda, emanet bir yerlerde... Bazen bazıları misafir olarak kalabiliyor yurt uygunsa ama o da bir süre sonra zaten arkadaşları gelince gidiyor. TOKİ'yle bir iş birliği mi yaparsınız, yeniden... Başka yerlere bir sürü binalar yapıyorlar. Bir kampanya yapıp bu yurt meselesini çözmek gerekir diye düşünüyorum yoksa sağda solda birtakım şeylere heba olurlar gibi... Böyle bir çabanız olur mu diye sormak istedim.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 48

Bir de öğretmenlerin atamalarında, yönetici ataması yaparken aldığımız bir şikâyet Sayın Bakanım: Kaymakamlar bazen demin söylediğim sendikal şey çerçevesinde bir performans notu vererek onların atanmasını sağlıyorlar. Burada da bazı haksızlıklar olduğu söyleniyor. Bu konuda hassasiyetinizi rica ediyoruz. Bu vesileyle, onu da söylemiş olalım. Bize tek tek vakalar geliyor ama ben şu anda şahsi olarak kimseyi töhmet altında bırakmayayım diye... O konularda da sizin bir talimatınız olursa çünkü hak edenin atanması gerekiyor.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Çelebi, buyurun.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Bakanım, benim de özellikle vurgulamak istediğim konu, yurtlar konusudur. Yurtlar gerçekten yetersizdir. Siz de biliyorsunuz ki, burada birçok milletvekiline bu konuda ciddi anlamda müracaatlar var ve bu müracaatların yerine getirilmesi konusunda da ciddi problemler yaşadığımız biliniyor.

Yine bu yurtlarla ilgili çokça aldığımız şikâyetler, özellikle cemaatlerin çok büyük oranda bu konuda devrede oldukları ve bazı başarılı öğrencileri kapmak için yurtlara başka olanaklar ve burslar verdikleri konusunda ciddi bir çaba var. Oysa devlet, tam da bu noktada yani devletin kimsesizlerin kimsesi olması gerekiyorsa tam da bu noktada olmalı, yurt sayısının artırılması konusunda gerçekten çok ivedi bir çaba sizin için acaba mümkün mü? Acil, hani deprem gibi aşağı yukarı bizim açımızdan, çok acil yurtların yeniden devreye girmesi konusunda bir çabanız var mı? Onu sormak istiyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Sayın Aslanoğlu...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Bakan, çok hızlı geçeceğim.

Sizin de bizim de seçim bölgemiz, Başakşehir, Esenyurt, Çatalca'da 70, 80, 85, 90 kişilik sınıflara bir an önce çözüm bulacağınız konusunda yardımlarınızı bekliyoruz. Hakikaten, burada, biz gözümüzle gördük, özellikle Esenyurt, Çatalca'nın belli bölgesi ve Başakşehir'in Güvercintepe, İncirtepe ve Altınşehir bölgesinde büyük bir sorun. Dikkatinize sunuyorum.

İki, dün Kılıçlı'da gösterdiğiniz duyarlılığa teşekkür ediyorum. Orada kamunun boş binaları Çerkezköy Organizeye çok yakın -hakikaten, bunu da size söylememden dolayı gurur duyduk Sayın Çelebi'yle birlikte- diliyorum, kısa sürede burası belli bir eğitim yuvası olur. Bir kere, duyarlılığınıza teşekkür ediyorum.

Ben YÖK Başkan Vekilime... Yeni üniversiteler kurarken acaba yine şehrin içinde, yanında kahvehane, öbür tarafta veya yeni bir meslek yüksek okulu açarken bunlara izin verecek misiniz hâlâ? Maalesef, bazı yüksek okullar, bazı vakıf üniversitelerinin fakültelerinin, bilemiyorum, takdirinize sunuyorum, çok uygun olmayan yerlerde olduğunu görüyorum. Bir bina kirala, buraya öğrenciyi sok. Olmaz böyle bir şey. Bunlar bizim gençlerimiz, yeni üniversite izinlerinde bir standart üniversite kampusu olmayan hâlâ izin verecek misiniz? Yani, bu belli bir standardı tutturmayan yerlere hâlâ izin vermek... Ben, size İstanbul'da en an on tane yer göstereyim, en az on tane. Üniversite ismini burada vermek istemiyorum. Yazıktır.

Yine, bazı üniversiteler "Ben bu fakülteyi açmak istiyorum." diyor ama bir başkasına, sonra gelene o izni veriyorsunuz bana vermiyorsunuz. Ben bunu istedim, bana vermediniz, ben hukuk fakültesi istiyorum, bana vermiyorsunuz, bir başka açılan üniversiteye veriyorsunuz. Eğer hukuk fakültesi verilmeyecekse hiç kimseye verilmez. Bu nasıl iş? Eğer o üniversitede bir eğitim verilmek isteniyorsa Sayın YÖK Başkan Yardımcım, ona da izin verin lütfen.

Yine, örneğin, fakülte açma izni veriyorsunuz devlet üniversitelerine. Spesifik örnek vereyim: Ödeneğim yok. Ödeneğim olmazsa bana izin vermişsin ne işe yarayacak Sayın Başkan Yardımcım? Ödeneğim yok. Niye YÖK masaya vurmuyor, Millî Eğitim Bakanına ver kardeşim demiyor? İzni veriyorsun, parasını da ver. Parasını vermiyorsunuz. İnönü Üniversitesine dış hekimliği fakültesini verdiniz, 2 milyon para vermezseniz açamayacak veya İnönü Üniversitesine karaciğer nakil merkezi izni verildi, yani sadece orada tabelada "Karaciğer Enstitüsü" mü yazacak Sayın Başkan Yardımcım? Bunun parasını niye vermiyorsunuz?

Millî Eğitim bütçesi görüşülene kadar, Sayın Başkan Yardımcım, bu İnönü Üniversitesinin iki konusunu yani dış hekimliği fakültesine 2 milyon, bir de karaciğer enstitüsüne 3 milyon bu sene acil lazım. Bunu bir şekilde görüşür müsünüz? Burada tüm arkadaşlarım, bizim attığımız imzanın altına imza atar, o ödeneği burada... Yoksa, siz başaramazsanız, arkadaşlarım başarılı.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, bütçe ve kesin hesaplar üzerindeki...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Başkanım, küçük bir şey ekleyeceğim izin verirsiniz.

BAŞKAN – Buyurunuz.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Manavgat'la ilgili bir talebimiz vardı, onu unuttum.

Denizcilik Anadolu Meslek Lisesi var Sayın Bakanım, ben gezdim. Geçen yıl açıldı ama hakikaten biraz şeyleri var, şu anda arkadaşlarım not alabilirlerse, alet edevat hiçbir şeyi yok denecek derecede az. Onunla ilgili bir teknik desteğe ihtiyacımız var. Arkadaşlarla da görüştük. Gayet güzel, mekân iyi ama yeterli donanımları, hiçbir şeyleri yok, sağdan soldan bağışla yapmaya çalışıyorlar. Biz de arkadaşlara destek olmaları konusunda söyledik, zaten ticaret odasının katkılarıyla yapılmıştı. Şu anda da alet edevatla ilgili sıkıntıları var, teknik olduğu için de başka şekillerde, diğer okullarda olduğu gibi çözemiyorlar. O talebi de size iletmış olayım.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Değerli arkadaşlar, bütçe ve kesin hesaplar üzerindeki görüşmelerimiz tamamlanmıştır.

Şimdi, Sayın Bakanımıza soru, görüş ve eleştirilere cevap vermek üzere söz vereceğim.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 49

Ancak, Sayın Bakanım, YÖK Başkan Vekilimiz ve ÖSYM Başkanımıza öncelikle mi söz verelim? Nasıl uygun görürsünüz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Sayın Başkan, eğer arkadaşlarımızın teknik olan konularda verecekleri bir cevap varsa, onlar için ben onlara benim konuşmam içerisinde kısa kısa yer verebilirim.

Bana ne kadar süre vereceksiniz? Ben zamanımı ayarlarken...

BAŞKAN – Otuz dakika süre vereceğim ancak ÖSYM Başkanımız ve YÖK Başkan Vekilimiz için de onar dakika söz verebiliriz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Ek olarak.

BAŞKAN - Ek olarak, evet.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Onların zamanını da mı siz kullanacaksınız Sayın Bakanım?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Niyetim öyle biraz çünkü sizin yaptığınız değerlendirmeler ve sorduğunuz sorulara zaten kırk dakikada falan cevap vermem mümkün değil yani çok zaman alacak gibi görünüyor.

Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum her şeyden önce ve Plan ve Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri, sizlere de teşekkür ediyorum. Hakikaten bütçemiz üzerine yapılan konuşmalarda sizlerin yaptığı katkılar, eleştiriler, tavsiyeler için ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Tabii bunlardan bazıları haklı eleştiriler, biz o haklı eleştirileri notlarımıza aldık, gerektiği zaman değerlendireceğiz. Haksız eleştiriler varsa veya eksik bilgiye dayanan eleştiriler varsa, onlar için şimdi sizlere vaktimin elverdiği kadar cevap vermeye çalışacağım. Bu vesileyle, hepimize tekrar saygılarımı sunuyorum. Ama az önce Başkanın da dile getirdiği gibi, hem ÖSYM Başkanımızdan hem de YÖK Başkan Vekilimizden çok kısa olmak üzere, ben Başkanın verdiği o kadar süreyi doğrusu onlara aktarmak istemiyorum, beşer dakika kendilerine yönelik olarak yapılan eleştirilerden teknik olan hususlar için söyleyecekleri hususlar varsa, onlar hakkında önce onlara söz vermek istiyorum.

Ali Bey, buyurun söz sizin.

BAŞKAN – ÖSYM Başkanımız Sayın Demir'e söz veriyorum.

Buyurun Sayın Demir.

ÖSYM BAŞKANI ALİ DEMİR – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, Plan ve Bütçe Komisyonunun sayın üyeleri, değerli milletvekilleri; ÖSYM'yle ilgili olarak komisyon üyeleri tarafından sorulan sorulara ve yapılan yorumlara cevap verme fırsatı verdiğiniz için teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Öncelikle bir durum tespiti yapmakta fayda var. 2010 yılında, Eylül ayında göreve geldiğimizde ÖSYM 2547 sayılı Yasa'nın 10'uncu maddesine dayanarak hazırlanmış bir yönetmelikle yönetiliyordu. Bunun dışında herhangi bir yasal zemin bulunmamaktaydı. Kurum, otuz altı yıldır sadece sözlü talimatlarla yönetilmekteydi. Göreve gelince hızla yasal zemin oluşturma çalışmasına başladık ve sizlerin de desteğinizle 6114 sayılı Ölçme, Seçme, Yerleştirme Merkezi Başkanlığı Yasası çıkmıştır. Burada tüm milletvekillerine özellikle teşekkür ediyorum bundan dolayı çünkü bu, sadece bir teşkilat yasası değil aynı zamanda sınavlarda oluşabilecek her türlü haksızlığa karşı verilecek cezaları çok net bir şekilde ve ağır bir şekilde tanımlayan bir yasadır ve Türkiye'de gerçekten çok önemli bir dönüşümün başlangıcı olmuştur.

Birkaç hususu daha...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Hatalar ondan sonra oldu değil mi Başkanım?

BAŞKAN – Sayın Aslanoğlu...

Buyurun Sayın Demir.

ÖSYM BAŞKANI ALİ DEMİR - Birkaç hususu daha dikkatlerinize sunmak istiyorum.

Göreve geldiğimizde kuruma ait birkaç bilgiyi vermek istiyorum.

Sayın milletvekilleri, kurum içerisinde soru hazırlama birimi İnternet'e bağlıydı. Bilgi işlem birimindeki hareketlerin kayıtları, log'ları tutulmuyordu. Öncelikli olarak bu iki birimi kırmızı bölge olarak ilan ettik. İletişim araçlarıyla buraya girilmesini yasakladık ve soru hazırlama birimini İnternet'e kapattık. Tüm giriş çıkışları kontrol altına aldık. Fotokopi dâhil tüm hareketleri kaydeder bir yapıya geçirdik. Bugün, hepimiz biliyoruz ki, tüm adaylarımızın ÖSYM'nin İnternet sitesine giriş çıkışları ve ÖSYM'deki tüm kayıtlar log'lanmakta ve kayıt altına alınmaktadır. İşte bu sayede çok rahat bir yapıya kavuşmuştur. Böylece, tüm söylemlerle rağmen, tüm söylentilerin aksine, ÖSYM artık çok daha güvenli bir yapıya kavuşmuştur.

Göreve geldiğimizde tartışılan diğer önemli bir husus, sınav güvenliği idi. Bunu sağlamak için bir dizi tedbir uyguladık çünkü sınavı, sınav güvenliğini hak ve adaletin tesisi olarak değerlendiriyoruz. Bu kapsamda, sınav binalarının girişlerini çıkışlarını kontrol altına aldık, sınav salonlarına giriş çıkışların sürelerini kontrol altına aldık, sınav salonlarının kamerayla izlenmesine başladık, soru kitapçıklarını poşetledik, sadece adayların açmasını sağladık ama hepsinden de önemlisi -ki, gerçekten Türkiye'de çok önemli bir gelişmedir- her adaya farklı soru kitapçığı uygulaması başlattık. Her adaya farklı soru kitapçığı uygulamasını 2011'in tüm sınavlarında uyguladık ve bu sayede toplu kopya, ikili kopya girişimlerini tamamen ortadan kaldırdık, engelledik.

Sayın Bakanım, Sayın Başkan, değerli üyeler; ÖSYM'nin personel giderlerindeki artışa gelince, 2011 yılına gelinceye kadar tüm sınav görevlilerinin ücretleri sınav ihalesi kapsamında yüklenici firma tarafından yapılıyordu. Bu, devletimize ciddi bir yük teşkil ediyordu ve bunu 2011 yılında ilk defa ÖSYM bütçesinden ödemeye başladık. O nedenle ki, bütçemizde yüzde 68'lik artış söz konusu olmuştur. 6114 sayılı Yasa kapsamında çıkarmakta olduğumuz Sınav Ücretleri Yönetmeliğiyle artık tüm sınav görevlilerinin ücretleri ÖSYM tarafından doğrudan ödenecek. Bu sayede 2011 yılındaki tasarrufumuz 40 milyon TL'den fazla olmuştur, bundan sonraki dönemde daha da fazla olacaktır.

ÖSYM, bugün, 300 çalışanıyla 2011 yılında 849.150 görevliye ücret ödemiştir. Bu sayı 2012'de özellikle KPSS, ön lisans sınavı ve özürlü memur seçme sınavıyla beraber çok daha fazla olacaktır ve bu bütçedeki artış, personel ödemeleri şeklinde gözükən artış çok daha fazla olacaktır.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 50

Son olarak, çok uzatmadan, tüm iddia ve suçlamalara karşı şunu net, açık bir şekilde söyleyebilirim ki, 2011 yılında yapılan 40 sınavda sınava giren 5.785.790 adaydan hiçbirine haksız kazanım sağlanmamıştır, bundan sonra da asla sağlanmayacaktır.

Sayın Bakanım, Sayın Başkan, değerli üyeler; ben bilim adamıyım ve sadece somut veriler üzerinde çalışırım. Benim göreve geldiğim süre içerisinde tek bir adaya dahi haksız kazanımın sağlandığı somut verilerle ispatlanırsa kimsenin şüphesi olmasın ki, istifaya hazırım.

Saygılar sunuyorum.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sizin döneminizde olmadı mı Sayın Başkan bunlar?

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum.

Sayın Aslanoğlu...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bir dakika efendim.

Beyefendi'nin döneminde olmadı mı bu? Beyefendi'nin döneminde çalışmadı mı sorular?

BAŞKAN – “Somut veriler ortaya konduğu takdirde istifa etmeye hazırım.” gibi bir ifade kullandı.

Herkes, isteyen istediği şekilde anlasın diyorum ve YÖK Başkan Vekili Sayın Çalış'a söz veriyorum.

Buyurun Sayın Çalış.

YÖK BAŞKAN YARDIMCISI ŞABAN ÇALIŞ – Sayın Başkanım, Sayın Bakanım, değerli komisyon üyeleri; hepinize selam ve saygılarımı sunarım.

YÖK'le ilgili özellikle eleştirel yaklaşımda bulunan değerli üyelerin görüşlerinin tamamının not edildiğini ve onların haklı olanlarının -Sayın Bakanımın da ifade ettiği gibi- dikkate alınacağını bilinmesini isterim.

Eleştiri bizim için önemli, eleştiriden çekinmiyoruz, eleştiri almaktan da çekinmiyoruz. Ancak şunu bilmeniz de fayda var ki, yükseköğretimin -eleştirilerden bir tanesi buydu- yeniden yapılandırılması konusu ve 2547 sayılı Kanun'la ilgili biz kurum olarak gerekli çalışmaları yapıyoruz. Bu konuyla ilgili bundan bir buçuk yıl önce bir komisyon resmen kurulmuş, bu komisyonun marifetiyle paydaşlarla toplantılar yapılmış, yükseköğretim kurumlarımızdan da görüşler talep edilmiştir. Bunları bir araya getirip, hâlihazırda da aslında bu konuyla ilgili -Anayasa'ya bağlı bir konu olduğu için bazı noktalar- çalışmalarımızı tamamlamayı düşünüyoruz.

Rektör, dekan ve bölüm başkanlarının atanmasıyla ilgili YÖK'e yapılan eleştirilerde, bir kısım eleştirilere biz de katılıyoruz, Sayın YÖK Başkanı da bu konuda YÖK'e verilen yetkinin kendilerinden alınması gerektiğini basın yoluyla da birkaç defa ifade etmiştir. Ancak bu da bizim kurum olarak bize kanunen verilmiş olan görevleri yapmamıza herhâlde engel değildir diye düşünüyorum. Bu konuda kanuni görevlerimizi yapıyoruz.

Üçüncüsü, yeni üniversitelerin açılması konusundaki eleştiriler çok haklı tabii ki yani orada kalite konusundaki tartışmalar bilimsel de tartışmalar ancak şunu ifade etmeme müsaade edin: Yükseköğretime olan Türkiye'deki talebi nasıl karşılayacağımızı da bir şekilde düşünmemiz gerektiği kanaatindeyim. Geçen yıl yükseköğretim için sınava giren öğrenci sayısı 1 milyon 700 bin, yuvarlak bir rakam olarak söylüyorum. Dolayısıyla, yeni üniversite açmadan, yeni fakülte açmadan, yeni bölüm açmadan bu sorunları nasıl çözeceğimizi de bilmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Dördüncü mesele, vakıf üniversitelerinin kuruluşu, kontenjanları, eğitim ücretleri, denetlenmesiyle ilgili konular yine 2547 sayılı Kanun çerçevesinde ve Sayın Özcan'dan önceki YÖK döneminde 2005 yılında çıkarılan bir yönetmelikle yürütülmektedir. Bu yönetmeliğe ilave olarak zamanın gereklerine uygun bir biçimde, özellikle vakıf üniversitelerinin daha kaliteli yükseköğretim kurumları oluşturmaları için Genel Kurul ilave ilke kararları da almış bulunmaktadır. Sadece üniversitenin kuruluşu değil, biliyorsunuz, üniversitelerin kuruluşu yasayla olur yani YÖK bu konuda belki bir tavsiye niteliğinde karar almaktadır ama üniversitelerin kuruluşu Meclisimizin, yüce Meclisin kararıyla alınmaktadır. Dolayısıyla, ben bu konudaki vakıf üniversitelerinin kuruluşuyla ilgili kriterleri uzun uzun burada açıklamak gerekmediğini düşünüyorum çünkü yönetmelikte çok net bir şekilde bunlar yer almaktadır.

Katsayı meselesiyle ilgili söylenen konularda da biz YÖK olarak katsayının tamamen kaldırılması gerektiği kanaatimizi de ifade ettik ancak 2547 sayılı Kanun'un 45'inci maddesinde bir düzenlemenin yapılması gerekmektedir.

Kılık kıyafetle ilgili tartışmalar doğrudur, bazı yerlerde sorunların olduğu da doğrudur ancak bu sorunları mümkün olduğunca konsensüsle, sıkıntı çıkarmadan, bunu yasal bir zeminde, zorlamaya mahal bırakmadan çözme yolunu tercih ediyoruz. YÖK'ün sergilediği bu davranışın da ben takdir edilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Öğretim elemanlarının atama kriterleriyle ilgili 2007-2011 döneminde kriterlerin daha aşağı olduğu konusuna ilişkin bilimsel bir veri varsa bu konuları memnuniyetle araştırmak isteriz. Biz, kriterleri daha da yukarı çektiğimizi düşünüyoruz.

Öğretim üyelerinin ücretleri ve ders ücretleri konusu da yüce Meclisin yine takdirinde olacak bir konudur diye düşünüyorum.

Bir özel konu vardı, onu açıklamama müsaade edin. Yakın Doğu Üniversitesinde meydana gelen olaylarla ilgili YÖK'e gelen talep dikkate alınmıştır, o konuyla ilgili önce bir bilgilendirme, sonra da gerekiyorsa araştırma ve soruşturma yapılacaktır diye düşünüyorum.

Komisyonunuza teşekkürler ediyorum ve bu bütçenin herkese hayırlı olmasını diliyorum.

Çok sağ olun.

BAŞKAN – Çok teşekkür ediyorum Sayın Çalış.

Buyurun Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Tekrar teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Plan ve Bütçe Komisyonunun çok değerli üyeleri, izin vererseniz, neredeyse bütün milletvekillerimizin ortak olarak değindiği bir konu vardı, öğretmen meselesi, dolayısıyla onun hepsine birden cevap vererek, ayrı ayrı değinmek yerine kapsamlı bir şekilde Türkiye'nin öğretmen meselesi hakkında görüşlerimizi sizlerle paylaşmak istiyorum.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 51

Çok değerli arkadaşlar, önce konuyla ilgili temel istatistiki bilgileri size vermek istiyorum ve elimizdeki bilgiler yeni kayıt döneminde yapılan kayıtlar göz önüne alınarak güncellendi ve elimizdeki son tespit ettiğimiz kayıtları sizlerle paylaşacağım.

Öncelikle şunu söylemek istiyorum: Özellikle atama bekleyen öğretmenler açısından meseleye bakıldığında bugüne kadar KPSS sınav sonuçlarından hareketle, kişi bazında 264.277 mezunumuzun öğretmenlik beklediğini söylemeliyim. Bunu tekrarlıyorum: 264.277.

Yine her yıl sadece eğitim fakültelerimizden mezun olan öğrencimiz, yani öğretmenlik bekleyen öğrenci sayımız 33.783. Her yıl sadece eğitim fakültelerinden mezun olan ve öğretmen olmayı bekleyen öğrenci sayımız 33.783. Burada fen-edebiyat fakülteleri ve mesleki teknik eğitim veren ve daha sonra pedagojik eğitim alma hakkına sahip olan, pedagojik formasyon eğitimi alma hakkına sahip olanlar dâhil değil. Onları da buna dâhil edecek olursak, yaklaşık 74 bin kişi; 73.142 kişi her yıl öğretmen olmak için sektöre arz oluyor.

Şimdi, bu rakamları lütfen bir not olarak bir köşeye yazınız. Bizim Millî Eğitim Bakanlığının şu anda içinde bulunduğu durum itibarıyla bakıldığında norm kadro sayısını esas alacak olursak, yeni hesaplamalarımıza göre 126.137 öğretmene ihtiyacımız var. Bu ihtiyacımız 2014 yılına kadar biraz artacak; 137.806'ya çıkacak. Bunu da ayrı bir rakam olarak lütfen yazın.

Yine soruların birisinde dile getirilmişti; şu anda biz 60 bin civarında ücretli öğretmen istihdam ediyoruz. Yani geçen yıl 65 bin civarındaydı, 64 bin 500 civarındaydı. Bu sene biraz azaldı, 60 bin civarına indi.

Yine bu seneki normal öğretmen olarak ihtiyacımıza bakmış olsaydık, yani 60 bin ücretli öğretmenin normal kadrolu öğretmen olarak istihdam edilmesi hâlinde, yani onun karşılığı olan dersleri telafi edecek öğretmen olarak ne kadar ihtiyacımız olur diye baktığımızda bunu üçte 2 diye oranlıyoruz biz; aşağı yukarı 40 bin civarında bugün öğretmen almış olsaydık, bu sene bizim öğretmen açığımız olmayacaktı.

Bütün bu verilerden hareket ederek baktığımızda, şu anda bile dışarıda gerçek anlamda 264 bin öğretmenin bekliyor olduğunu hesap ediyorsanız, kendinizi Millî Eğitim Bakanının yerine koyun ve o çocukların sorunlarına cevap üretmeye çalışın lütfen.

Şimdi, içinizden bazı arkadaşlarım bana öğrencilerimize yönelik olarak benim "Kendinize kendi kabiliyetlerinize göre yeni işler de bakın." diye tavsiyede bulunmamı belki yadırgadılar ve eleştirdiler beni. Bu rakamları ve tabloyu görseydiniz ve hakikaten o çocukların sorunlarını dert etseydiniz ne cevap üretirdiniz lütfen o cevabı siz verin. Bunun aslında bireysel bir sorun olmadığını, o çocuklarımızın hiç birisinin ayrıca suçlanmaya gerek kalmaksızın bu sorunu çözmeye yönelik çaba sarf etmeyi ortak bir sorumluluğumuz olduğunu düşünerek söylemeniz lazım bunu. Hakikaten bu çocuklarımızın suçu yok. Bu, sistemik bir sorundur ve bu sistemik sorun içinde, işte ben, bu konunun Bakanı olarak, oturup kısa vadeli, hemen, biraz da popülist bir tavır yerine, çok daha kapsamlı, çok daha kalıcı stratejiler üretmek sorun çözmek gerektiği kanaatini taşıyorum ve bu doğrultuda adım atıyorum. Kamuoyuna konuşurken de bu sorumluluklarımı hissederek söylüyorum ve konuşuyorum.

Şimdi, bakınız, biz bir Öğretmen Çalıştayı tertip ettik şimdi. Bu, bütünüyle işte bu sorunların hepsini çözmeye yönelik bir şeydir, çabadır ve bu öğretmen çalıştayı tertip ederken de gününbirlik sorunlar ve gününbirlik çözümler yerine kalıcı ve sistematik bir analiz ve buna dayalı çözümü de üretecek bir yaklaşım sunmak istiyorum. Bunu yaparken de sizleri de davet ettik. Şimdi, tekrar buradan davetimi de tekrarlıyorum herkese. Bu öğretmen meselesiyle ilgili sadece Millî Eğitim Bakanlığında çalışan öğretmenleri değil, tüm Türkiye'nin öğretmen meselesini konuşmalıyız.

1) Millî Eğitim Bakanlığının önümüzdeki yıl, ondan sonraki yıl, beş yıl sonra, on yıl sonraki dönemde ne kadar öğretmene ihtiyacı var planlaması yapılmalı ve bu planlama doğrultusunda bir çaba ortaya konulmalı.

2) Eğitim fakültelerinin veya diğer eğitim fakültelerinin öğretmen yetiştirmeleri meselesi üzerinde bir tartışma yapmalıyız. Tüm dünyada öğretmen yetiştirmeye alakalı yeni değişme ve gelişmelerin ülkemizle mukayesesine bir göz atmalıyız.

Sonra, öğretmen seçme sistemine bakmalıyız. Öğretmen seçtikten sonra yerleştirme sistemine bakmalıyız. İstihdam edilme şartlarına ve imkânlarına bakmalıyız. Öğretmenimizin kariyer meselesine bakmalıyız. Hakikaten öğretmenlik mesleğinin toplum içerisinde özel ve özgün bir konumuna inanıyorsak, o zaman bunu hamaset yaparak değil, hakikaten o özel ve özgün konumunu karşılayacak bir tedbirle bu meseleleri tartışmalıyız ve nihayet öğretmenlerimizin öğretmenlik yaptığı süre içerisindeki mesleki gelişimlerine de bir göz atmamız lazım.

Biz bu maksatla, şu anda Türkiye'de bu konuda söz söyleyebileceğini tahmin ettiğimiz herkesi davet ettik arkadaşlar. Bilim adamlarını çağırıyoruz. Eğitim fakültelerinin yöneticilerini çağırıyoruz. YÖK ve YÖK temsilcilerini çağırıyoruz. Sendikalarımızı ve onların temsilcilerini çağırıyoruz. Her partiden, Meclisimizde yer almış her partiden konuyla ilgili az veya çok söz söyleyebileceğini tahmin ettiğimiz milletvekillerimizi davet ettik, onları çağırıyoruz. Atanamayan veya atama bekleyen öğretmenlerin platformundan temsilcilerimizi çağırıyoruz. Az önce söylediğim sendika temsilcilerimizi çağırıyoruz. Aklınıza bu konuda medyada az veya çok konu hakkında yazı yazan köşe yazarlarını veya hatta muhabirleri çağırıyoruz. Yani bu konuda söz söyleyebileceğini düşündüğünüz kim varsa, bütün kesimleri buraya davet ettik ve onlardan bu konuda sorunu ve çözüm önerileri neyse onların hepsini alacağız ve konuyla ilgili ulusal bir strateji belirlemek gerektiği kanaatindeyiz. Onunla ilgili taslaklar da oluştuğunda yine sizlerle konuyu paylaşacağız.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Yerinizde bir terslik var gibi Sayın Bakanım. Siz muhalefetteki gibi "Yapacağız, edeceğiz..." gibi... Biz muhalefetteyiz ve biz de merakla bekliyoruz ne diyeceksiniz diye.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Hiç merak etmeyin. Benim ne kadar...

BAŞKAN – Aslında Sayın Günal, Sayın Bakanımız Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı iken aynı yöntemi uyguladı yine. Ben de katılmıştım o Antalya'daki programa bu istihdamla ilgili bir programdı zannediyordum.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 52

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Şimdi bakın, arkadaşlar, her sorun müzminleşmiş bir şekilde ortaya çıkmıyor. Bazı sorunlar dünyadaki değişme ve gelişmelerden etkileniyor. Bazı sorunlar iç dinamiklerdeki değişme ve gelişmelerden etkileniyor. Belki Türkiye, bundan birkaç yıl önce fen-edebiyat fakültelerinin pedagojik formasyonu ile ilgili kararını değiştirmemiş olsaydı bu sorunları bu kadar vahim yaşamayacaktık. O açıdan bakıldığında iç dinamikleri, dış dünyadaki değişimleri hesap ederek zaman içerisinde makul çözümler üretilmiş birtakım sorunlar olsa bile o sorunlara yeni stratejiler geliştirmek zorunluluğu ortaya çıkıyor. Bu açıdan bakıldığında bizim bu meseleleri zaman zaman yeniden ve kapsamlı bir şekilde tartışıyor olmamız göz ardı edilmemelidir kanaatindeyim.

Hasılı; onu bu hafta, yani ayın 17'sinde, 18'inde ve 19'unda bu çalışmayı yapacağız. Yeni bir strateji belirleyeceğiz ve dediğim gibi o stratejiyi belirleme çalışmalarına sizleri tekrar davet ediyoruz ve taslağı da ortaya çıktığı zaman yeniden paylaşacağız.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Bizim gelemeyeceğimizi biliyorsunuz herhâlde.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Niçin?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – 17, 18, 19'unda biz herhâlde...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Ama hafta sonu yapıyoruz ve muhtemelen cuma, cumartesi günü...

Bakan. FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkan bizi çalıştırıyor; cumartesi dâhil çalıştırıyor Sayın

BAŞKAN – Aslında Sayın Bakanım, bizim Komisyonumuzdan da arkadaşlar katılsa iyi olurdu açıkçası ama tabii olurdu.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Onun dışında, vaktimin elverdiğince ve dilimin döndüğünce gerek yapılan değerlendirmeler gerekse sorulan sorulara cevaplar vermeye çalışacağım.

Arkadaşlar, öncelikle yine konuşmalarda yer alanları sırayla, hızlıca söylemek istiyorum; 18'inci Millî Eğitim Şûra'sında İstiklal Marşı ve Andımızın kaldırılması konusu gündeme konulmamıştır ve böyle bir tartışma yapılmamıştır.

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Yapılmadı mı? Genel Kurulda kabul mü edilmedi?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Hayır, gündemde böyle bir şey yoktu ve tartışmaya da şûrayı hazırlayanlar açmamışlardı. Ancak Genel Kurula bir üye tarafından Andımızın kaldırılması konusunda bir önerge verildi ve önerge de Genel Kurulca reddedildi. Dolayısıyla, bence böyle önergeler verilmesini, konunun tartışılmasını, soruların sorulmasını hatta insanların düşüncelerini serbestçe ifade etmelerini çok büyük tartışma mevzuu yapmamak lazım. Bu, ülkemizin demokratik açıdan geldiği noktaların da göstergesidir. Birileri fikrini söyleyecek, öbürü karşı çıkacak, oylanacak, reddedilecek falan dolayısıyla, bu açıdan bakıldığında bunların...

MEHMET GÜNAL (Antalya) – Tutanaklarını gönderelim de kimin nasıl müdahale ettiğini... Yeni Bakan olduğunuz için belki arkadaşlar size tam nakledememiş olabilirler.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Peki.

Yine öğretmenle, özellikle İngilizce öğretmenleriyle ilgili konularda arkadaşların soruları olmuştu. O konuda hemen size bilgi vereyim. Bizim şu anda 47.234 İngilizce öğretmenimiz var; kadrolu ve okullarımızda ders veriyorlar. Ek olarak da bizim hâlâ 8.465 civarında İngilizce öğretmenine ihtiyacımız var ve dışarıdan da İngilizce öğretmeni getirmek gibi bir planımız yok.

Sayın Levent Tüzel'in belirttiği dershanelerle ilgili bir husus vardı. Çok değerli arkadaşlar, tabii dershanelerle ilgili bir şeyi söylemek istiyorum: Bu, sıklıkla dile getirilen hususlardan birisiydi. Eğer bir yerde talep varsa ona arz da kendiliğinden ortaya çıkıyor. Dolayısıyla konuyu tartışırken bence dershanelerin varlığı üzerinden bir tartışma yapmayı çok doğru bir yaklaşım olarak görmüyorum ben. Önemli olan, böyle bir talebi yaratmayacak yapıyı kurmak gerektiği kanaatindeyim. O yüzden de ben çalışmalarımda, bundan sonraki süreçte özellikle dershanelere olan ihtiyacı ortadan kaldıracak türden bir eğitim sisteminin kurulmasıyla ilgili çalışmalara daha ağırlık vereceğimi ifade etmeliyim.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – Arıza yaratan sistemin kendisi Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Dolayısıyla yani o konudaki yaklaşımı sizinle paylaşmış oldum. Ama şunu da söylemeliyim: Yine daha önceden alınmış tedbirler göz önüne alındığında, 2009, 2010 -bu rakam önemli- yılında Türkiye'de 4.193 dershane varken, yine alınan tedbirler sayesinde 2010, 2011 yılında bu rakam 3.972'ye düştü ve giderek sayıları azalıyor ama dediğim gibi bunun sistem olarak da gözden geçirilmesine ihtiyaç var.

Yine tartışmalar esnasında Millî Eğitim Bakanlığının bütçesinin gerçekten Millî Savunma Bakanlığı bütçesinden daha fazla olup olmadığına dair de şüpheler vardı. O konuda da size hem kendi tecrübemi, hem de sahip olduğum bilgileri paylaşmak istiyorum.

Çok değerli arkadaşlar, özellikle Millî Savunma Bakanlığının örtülü ödenekten kaynak olarak bütçesini artırdığını ve dolayısıyla gerçekten Millî Eğitim Bakanlığından daha düşük bir bütçeye sahip olmadığına dair bir değerlendirme ve yorum yapılmıştı.

Ben şunu söylemek istiyorum açıklıkla ve yapılan uygulamalarla alakalı: Başbakanlık Müsteşarlığımız döneminde aldığımız birtakım tedbirler ve yeni düzenlemelerle Millî Savunma Bakanlığında demirbaş sayılacak türden hiçbir alımın örtülü ödenekten yapılmaması gerektiğine dair düzenlemeler yapılmıştır. Millî Savunma Bakanlığı demirbaş türünden sayılabilecek bütün alışverişlerini ya kendi bütçesinden ya Başbakanlığın Güvenlik Başkanlığı bütçesinden almak üzere düzenlemeleri yapmıştı. Dolayısıyla eski dönemlerle kıyaslanamayacak kadar burada iyileştirme sağlandı. Dolayısıyla Millî Savunma Bakanlığının bütçesini oransal itibarıyla etkileyebilecek herhangi bir örtülü ödenek kaynağının oraya aktarıldığını düşünmek doğru olmaz. Bunu çok açıkça ve net söylüyorum.

Onun ötesinde; yine Türkiye'de eğitim sistemiyle alakalı ve savunma sistemiyle alakalı toplam bütün kaynakları bir arada değerlendirdiğimizde, mesela savunma ve güvenliği birlikte değerlendiriyorum üstelik bir de. MİT, Millî Savunma

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 53

Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Sahil Güvenlik Komutanlığı, Kamu Güvenliği Müsteşarlığı dâhil olmak üzere, ayrıca İçişleri Bakanlığının bütçesini de buna ilave ettiğimizde tüm savunma ve güvenlik bütçemiz Türkiye'de şu anda 38,6 milyar Türk Lirası tutuyor. Tüm savunma ve güvenlik, 38,6 milyar Türk Lirası.

Millî Eğitim Bakanlığı, YÖK ve üniversiteler, YURT-KUR ve ÖSYM bütçesini de eğitim sisteminin tüm öğeleri olarak bakacak olursak, bunların tamamının toplamı da 56,5 milyar Türk Lirası tutuyor. Dolayısıyla her halükârda bu konuda şüphe duyulmayacak şekilde Türkiye, eğitim sistemine diğer sektörlerden daha yüksek bir payı ayırmıştır.

Ayrıca, bu bütçe içerisinde özellikle il özel idarelerinin ayırdığı kaynaklar yoktur. Biliyorsunuz, il özel idareleri kendi bütçelerinden belirli oranda eğitime kaynak ayırmak zorundadırlar ve nihayet yine bir milletvekilimiz dile getirdi. Ben o vesileyle onu burada tekrarlamak istiyorum: Bütün yerel yönetimler yani belediyelerimiz eğitime kaynak ayırmaktadırlar. Onlar da burada yer almamaktadır. Bütün bunları üst üste koyduğumuzda, Türkiye, gerçek anlamda gayri safi millîî hasılasının ve belki de konsolide bütçenin şu andaki bizim size verdiğimiz oranlardan daha fazlasını eğitim için kullanmaktadır. Biz de bu maksatla yeni bir bilişim ortamında yeni bir sistem geliştireyoruz. MEBBİS diye bir sistem geliştiriyoruz. İnşallah bu yıl sonunda Türkiye'nin tüm eğitim sistemi için ayırdığı bütün kaynakları kalem kalem çıkarak, ülkemizin gerçek bulunduğu konumu ortaya koyacak çalışmayı tamamlamak üzereyiz.

Ayrıca, bunu şurada belki de bir borç olarak biliyorum. Gerçekten hangi partiden olursa olsun ülkemizdeki bütün yerel yönetimler, bütün belediyeler okullara sahip çıkmaktadırlar ve okullarımızın hem bakımı, onarımı konusunda hem de eğitiminin daha etkin bir şekilde yürütülmesi konusunda az veya çok, karınca kararınca kendi kaynaklarından aktarma yapmaktadırlar. Ben o vesileyle bütün belediye başkanlarımıza, bu kaynakları sağlayan belediye başkanlarımıza, il özel idaredeki il genel meclisi yöneticilerine ve valilerimize teşekkür ediyorum.

Yine okullarımızın gündeme gelen konularından birisi, okullarımızın temizlik, bakım hizmetleri ve diğer masraflarının karşılanmasıyla ilgili hususlar. Özellikle biliyorsunuz her yıl kayıt döneminde öğrenci velilerinden bağış alınmasıyla ilgili tartışma yaşanmaktadır. Bu konuda izin vererseniz bir açıklık getirmek istiyorum:

Mevcut okul yönetim sistemimiz sebebiyle okul yönetimlerimiz bir harcama merkezi olarak tanımlanmadığı için belirli bir ödenek alarak kendi masraflarını karşılayacak bir yapıya sahip değildirler. Nitekim bu konu tartışılmaktadır. "Gerçekten okullar bir sorumluluk merkezi olarak tarif edilebilir mi ve kendilerine bu anlamda bir ödenek aktarılabilir mi?" diye tartışılmaktadır. Bazıları bunun tevhidî tedrisat sistemine aykırı olacağına dair yorumlar yapmaktadır. Bazıları ise yönetimin etkinlik ve verimliliğinin sağlanması açısından çok doğru olacağını düşünmektedir.

Ben o tartışmalara girmek istemiyorum ama mevcut yapı içerisinde, ben Millî Eğitim Bakanı olarak, sadece kayıt dönemlerinde öğrencilerimizden bağış alınmasını yasaklayan bir genelge yayınlamıştım. Öğrenci velilerinden gönüllü katkı alınmasına dair herhangi bir yasak bulunmamaktadır. Ama ben okul yöneticilerinin kayıt zamanında, kayıt esnasında onu kayıt yapma ya da yapmama gücünü kullanarak öğrenci velilerinden zorla bağış almalarına itiraz ettim. Öğretmenlerimiz veya okul yöneticilerimiz okul kayıtlarını yaptıktan sonra öğrenci velilerini toplayabilirler, onlara okul sorunlarını anlatabilirler ve gönüllü olmak şartıyla bağış talep edebilirler. Buna bir itirazım yok. Okul aile birliği olarak yapacaklar bunu; buna bir itirazım yok. Ama kayıt zamanında kayıt olmayı hak etmiş bir öğrenciye kayıt yapma gücünü kullanarak "Siz bağış yapacaksınız." demeyi ahlaken doğru bulmuyorum.

Yine aynı şekilde, kayıt hakkı olmadığı hâlde para vererek o okula kayıt yaptırmayı da ahlaken doğru bulmuyor ve bunu bir yönetim yozlaşması olarak değerlendiriyorum. Benim okul yöneticilerime yaptığım eleştiri ve yasaklama kayıt esnasındaki bağışlara dairdir ve bu bağışları o dönemde yine geçmiş alışkanlıklarını tekrar ederek o dönemde bağış alan okul yöneticileri için soruşturma açtım ve buna sonuna kadar da devam edeceğimi buradan sizlere tekrarlamak istiyorum.

Onun ötesinde, şunun altını çizerek söylemek istiyorum: Türkiye'de 42 binden fazla okulumuz var. Bunu lütfen not edin. Türkiye'de bağış alan okul sayısı henüz net olarak rakamı elime geçmedi ama yaklaşık 3 bin civarındadır. 39 bin okulumuz bağış almamaktadır arkadaşlar. Bütün yapılan tartışmalar, bütün gürültü patırtılar bağış alan büyük illerimizdeki ve merkezlerdeki okul yöneticilerinin üzerinden yürütülmektedir. Böyle bir yapı içerisinde bu 3 bin okulun bağış almaması hâlinde Türk eğitim sisteminin çok ciddi bir şekilde aksamayacağını da düşünüyorum. Öyleyse, sadece bu kadar okul için eğer okul yöneticileri bağış almazlarsa bu eğitimin ne olacağını sorgulamak haksız ve ihmal edilebilir bir sorgulama yapısıdır bu açıdan bakıldığında. Üstelik de bu okulların pek çoğunun, şehir merkezindeki okulların pek çoğunun kendi gelirlerinin de olduğunu ve o bölgedeki okul aile birliğine üye insanların veya öğrenci velilerinin ekonomik gelirleri sebebiyle okullarına zaten katkı yaptıklarını biliyorum. Bu açıdan bakıldığında, özellikle okullara yapılan bu bağış veya kayıt zamanındaki ödemelerin hepsinin okul sistemi üzerinden bir değerlendirmeye tabi tutulmasının doğru olmayacağını altını çizerek tekrarlıyorum.

Tabii, onun dışında, bizim okullarımız için de eğitim hizmetlerinin aksamaması doğrultusunda il özel idarelerine az veya çok kaynak aktarıyor ve o maksatla onların kullandırılmalarını yetkilendiriyoruz.

Yine, konuşmalar esnasında okulların depreme karşı güçlendirilmesiyle alakalı birtakım tedbirler ve tavsiyeler oldu. Biz onları dikkatli bir şekilde dinledik, not ettik. Zaten bu konuda birbirimize tavsiye etmeye bile ihtiyaç yok. Aynı risk, aynı tehdit karşısındayız. Sorumlu ve basiretli yöneticiler olarak bu konuda zaten tedbir almak zorundayız. Ama bu tedbirlerin çok yönlü boyutunun olduğunu, bunun sadece kaynak veya bir yöneticinin karar verme sorunundan ibaret olmadığını da görmek lazım.

Şunu söylemek lazım: Bugüne kadar İstanbul'da 1.090 okulumuzun, bütün okullarımızın affedersiniz önce tamamı gözden geçirilmiştir deprem karşısındaki durumu itibarıyla. 1.090 okulun projesi yapılmıştır ve fizibilitesi ortaya çıkarılmıştır. 175 okulumuz yıkılmış ve yerine yenisi yapılmıştır. 375 okulumuz ise güçlendirilmiştir. Geri kalanlar için de kaynaklarımız elverdiği ölçüde ve eğitimi de aksatmadan tamamlamak üzere çalışmaları yürütüyoruz. Bu açıdan bakıldığında, biz depremle ilgili tedbirleri almaya şimdiye kadar devam ettik, bir ihmal olmadı, buna bundan sonra devam edilecek. Hâlâ çok sayıda bu konuda yapılması gereken çalışma olduğunu belirtmem gerekir.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 54

Hiperaktif ve dikkat eksikliği olan çocuklarla alakalı bir soru gelmişti. Bunlar, toplum düzeyi geliştikçe, öğretmenlerimizin eğitimi arttıkça -çünkü farklı farklı alanlarda eğitim de gerektiren hususlar bunlar- bizim daha bilimsel ve sistematik olarak teşhis ettiğimiz durumlar olarak ortaya çıkıyorlar. Önce, hiperaktif çocuklar şimdi okullarımızda öğretmenler tarafından gözlemleniyorlar. Öğretmenlerin bu konuda eğer bir tespitleri varsa bunlarla ilgili gerekli tedbirleri alıyoruz.

Yine ayrıca, rehberlik ve araştırma merkezlerinde, elektronik ortamlarda çocuklarla ilgili birtakım testler yapılabiliyor veya teşhis hizmetlerini satın alarak yerine getirebiliyoruz. Özürlülerimizle ilgili, üstün yetenekli çocuklarımızla ilgili aynı süreçler işletiliyor ve o konuda daha sistematik ve daha bilinçli çalışmalar yapılıyor; onu belirtmem lazım.

Çok değerli arkadaşlar, yine konuşma ve tartışmalar esnasında İstanbul'daki okullarla ilgili ve Urfa'daki okullarla ilgili, derslik başına düşen öğrenci sayılarıyla ilgili değerlendirmeler yapıldı.

Şunu sizlerle yine açık kalplilikle paylaşmak istiyorum: Türkiye'de 10 ilimiz var ki, bu 10 ilin eğitim sorunları hakikaten diğer illerle kıyaslanamayacak kadar ağır. Bu illerimiz daha çok göç alan illerdir. Bu iller arasında İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Adana, Mersin, Gaziantep, Urfa, Diyarbakır, Batman, Van ve Ağrı bulunuyor. Belki birkaç tane de ben riskli biraz yüksek olan il ilave ettim buna. Dolayısıyla bu illerde Türkiye ortalamasının üstünde öğrenciye sahibiz derslik başına. Ama genel bir ortalama olarak aldığımızda, mesela İstanbul'da, ilköğretimde derslik başına düşen sayısı öyle ifade edildiği gibi 80 kişi falan değil. O bilgileri veriyorlar. Derslik başına öğrenci sayısı İstanbul'da ortalama 45.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sizin söylediğiniz ortalama.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla)- Oraya geleceğim Süleyman Bey, oraya geleceğim.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Anlıyorum. Çok özür diliyorum ama biz bazı yerlerden örnek verdik.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) - Orta öğretimde ise 41. Türkiye ortalamasını size ilk sunuşumda söylemiştim ve Türkiye'de ilköğretimde derslik başına öğrenci sayımız 31, orta öğretimde 34. Bunun 60'lardan yani özellikle İstanbul'da derslik başına öğrenci sayısının 60'lardan 45'lere düşürüldüğünü ifade edersem gelişmeyi görme imkânınız var. Ancak mesela Esenyurt, mesela Başakşehir gibi yeni ilçelerimizde, göçün de çok fazla olduğu ilçelerde bu rakam bunların da üzerindedir. Fakat orada da bazen sizi yanıltacak bilgiler verebilirler. Orada derslik başına öğrenci sayısını verirken gerçekten bir dersliğe kaç öğrenci düşüyor onu söylüyorlar 85, 90 falan diye. Hâlbuki ikili eğitim yaparak biz orada bir sınıfa o kadar öğrenciyi koymuyoruz. İşte, 45-40 arasında öğrenci geliyor.

O açıdan bir de ikili eğitim sistemi içerisindeki dersliğe baktığınızda rakamların benim verdiğim rakamlara yakın olduğunu görürsünüz. Ama her şeye rağmen İstanbul'un eğitim sorunlarının ağırlığı konusundaki yaptığınız değerlendirmelere katılıyorum. Ben İstanbul'un Bakan olduktan hemen sonra bütün ilçelerini tek tek toplayarak eğitim sorunlarını gözden geçirdim. Yapabileceğimiz konularla ilgili tedbirleri şimdi çalışıyoruz, elimizden geldiğince yapacağız. Ama İstanbul gibi, İzmir gibi, Ankara gibi illerimizde bir başka sorumuz var. Maalesef okul yapmak konusunda arazi bulmak, arsa bulmak konusunda sıkıntılarımız var. Bulduğumuz arsaların bedelleri şehir merkezlerinde ise şayet çok yüksek. Kamulaştırma bedelleriyle alakalı ciddi bir kaynak gerektiriyor bu açıdan bakıldığında. Ama her şeye rağmen bu sorunları aşmak zorundayız. Biz çocuklarımıza hedef olarak derslik başına 30 öğrencinin olduğu, ve tekli eğitim sistemine geçmeyi öngören bir stratejiyi çalışıyoruz ve bu stratejiyi gerçekleştirmek için de bütün kaynaklarımızı ister beşeri, ister mali seferber etmiş durumdayız. Elimizden geleni o konuda yapacağız.

Yine bu vesileyle okullarla ilgili dile getirilen bir başka husus vardı şehir merkezlerindeki okulların satılması ve kaynak yaratılmasıyla alakalı.

Arkadaşlar, bu tip teklifler ve tavsiyeler bizim yabana attığımız tavsiyeler değil ama bunun çok kolay da bir karar olmadığını kabullenmek zorundayız. Şehir merkezinde olmakla birlikte eğer hâlâ orada okuyacak çocuğumuz varsa, o zaman biz orada o okulun yerine ikame edecek yer bulamıyorsak bize ne önerirsiniz? Dolayısıyla şehir merkezinde eğer herhangi bir okulumuzu yüksek fiyatla elden çıkarıp yerine çok sayıda okul yapın diye tavsiye ediyorsanız bazı şartlarımız var:

1) O tarihî bir eser olmamalı. Çünkü tarihî eserlerin sadece okul olma özelliğinin dışında başka bir değeri vardır.

2) Orada artık o okulda okuyabilecek kadar öğrencinin olmaması gerekir.

3) Olsa bile biz o okulu taşıdığımızda aynı mahalleye, aynı yere okul yapabilecek başka bir mekân bulma şansına sahip olmalıyız. Aksi takdirde o okulu satıyor olmak bizim için eğitim sorununu çözmek anlamına gelmiyor çünkü.

Dolayısıyla biz, bu tavsiyeleri yabana atmamakla birlikte az önce belirlediğimiz şartları da göz önüne alarak, eğer satılabilecek okullarımız varsa satacağımızı bilmenizi istiyorum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Biz o zaman size bilgi verelim Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Önce, genel sorunlara cevap vermek istediğim için.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Sayın Bakan, size bilgi verelim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Memnun olurum.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Benim bahsettiğim Güvercinlik'teki okuldan bahsedeyim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Yalnız sizin o önerinizden sonra -onu biz sadece bir okul olarak görmedik- meseleyi incelediğimiz zaman şöyle bir durumla karşı karşıya kaldık: Çok yoğun göç sebebiyle Türkiye'nin pek çok köyünde, beldesinde yeteri kadar öğrenci kalmadığı için artık eğitim yapmaktan vazgeçtiğimiz, taşınmalı sisteme kaydırdığımız ve okulların artık atıl kaldığı yerler de tespit ettik.

Buradan hareketle genel bir düzenleme yaparak, o tip okullar varsa;

1) Duruma ve konumuna göre ortaöğretim kurumu olarak açmak mümkün mü, değil mi? Meslek okulu açmak mümkün mü, değil mi? Halk eğitim merkezi olarak kullanmak mümkün mü, değil mi? Ana okulu olarak kullanmak mümkün mü, değil mi?

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 55

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) – 10 bin nüfuslu beldeler var Sayın Bakan. Örnek; Altınova Balıkesir sınır beldeler.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Bütün bunlar mümkün değilse, atıl ve boş kalacağına, köylere, köy muhtarlıklarına kullanılmak üzere devrini yapma konusunda genel bir hazırlık yaptık, bunun genelgesini çıkardık ve bütün valilerimize ve il müdürlerimize duyurusunu yaptık. Dolayısıyla o tip binalarımız varsa onları boş bırakmıyor, onları daha etkin kullanacak yöntemleri de beraber çözmeye çalışıyoruz. Bunu da bu vesileyle sizlerle paylaşmış oldum.

Şimdi, yine, özel sorular vardı arkadaşlar, kısa kısa, eğer vaktim varsa Sayın Başkan, onları aktarmak istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) - Sarıkamış Karakurt beldesinde lise yapılmasıyla alakalı. Arkadaşlar, beldelerde lise yapmıyoruz biz. Dolayısıyla öyle bir talep, 2010, 2011, 2012 yılları içerisinde, orada zaten, şimdi incelettirdim ben durumunu, lise açılma şartını ve yeteri kadar öğrenci potansiyelini barındırmıyor orası. Bu yüzden, bizim lise açma şansımız yok. Zaten beldenin toplam nüfusu 891. Bu açıdan, bunu...

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir) - 10 bin nüfuslu beldeler var Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – 10 bin nüfuslu yerlerde, şehir merkezlerine de yakınsa onlarda okul, o merkeze bağlı olarak okul açıyoruz oralarda arkadaşlar.

HALUK AHMET GÜMÜŞ (Balıkesir)- Örneğin Balıkesir'deki sahil beldeleri...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Onlara bakıyorum ben, merkeze yakınsalar ve nüfusu yüksekse, merkeze bağlı, merkez adına oralarda okul açıyoruz, yerleşim mekânlarına yakın olduğu için.

Arpaçay Carcioğlu...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Okul yaparsak...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Okul yapanlara, varsa, onlara hepten açıyoruz, evet.

Arpaçay Carcioğlu köyü taşıma merkezine 30 kilometre uzaklıktaymış. Bu yüzden köyde birinci ve beşinci sınıflar eğitim görüyormuş zaten, öğretime devam ediyorlar. Beşinci ve sekizinci sınıflar da YİBO'ya yerleştirilmişler.

Karakurt nahiyesindeki olayla ilgili olarak da, liselerde taşınmalı sistem yapılmadığı için, burada veliler kendi imkânlarıyla çocuklarını taşıyorlar ama yine ben burayı incelettiriyorum şimdi.

Süphan köyünde sekiz yıllık bir okulumuz var ve 15 öğretmen bulunuyormuş orada. Dolayısıyla taşınmalı eğitim sistemine orada ihtiyaç duymuyoruz.

Hadim ilçesinde Yalınçevre İlköğretim Okulunda, Mustafa Bey'in söylediği bir husus, arkadaşlar, orası, henüz kesin kabulü yapılmış değil, geçici kabulü yapılmış. Kalorifer sistemlerinde bir sorun olduğuna dair bizim de bilgimiz var. Bununla ilgili olarak müteahhitle görüşmeler yapılmış, düzeltililecek ama her şeye rağmen, yine de sizin öneriniz sebebiyle ben oraya bir denetim de göndereceğim. Bilginiz olsun.

Akçadağ Öğretmen Okulu Pansiyonu 2011 yılı programına alınmış. İhale işlemlerine başlıyoruz. Dolayısıyla Malatya'nın o sorunu da çözülecek gibi görünüyor.

İzmir'deki okulların onarımı için, az önce konuştuk, belediyelerimize ben teşekkür ettim ama orada sadece belediyelerimiz değil, biz de 2011 yılında 5 milyon 813 bin 744 liralık onarım hizmeti sunmuşuz.

Onun dışında, arkadaşlar, birkaç husus daha var.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Bu yurtlarla ilgili bilgi verecek misiniz Sayın Bakan?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Yurt ve pansiyonlarla alakalı, bir kere, yurt ve pansiyon ihtiyacımızın çok azami seviyede olduğunu ben de kabul ediyorum ve bunu dile getiren arkadaşlara teşekkür ediyorum. Biz, illerimizde, özellikle Doğu, Güneydoğu ve Orta Anadolu illerimizde yurt ve pansiyon yapımına önem veriyoruz. Doğrusu bir kampanya, tıpkı okullarda olduğu gibi, bir kampanya yapma konusunu, işte, siz teklif ettiniz, ben bir teklif olarak bunu kaydediyorum. Elimizden geldiğince kaynaklarımızı aktarıyoruz ve yeni pansiyonlar için, özellikle, bu bahsettiğim bölgelerde, özel şeylerimiz var, yatırımlarımız olacak ama ne kadar olursa olsun yine aynı bölgelerde derslik sayısına olan ihtiyacımız veya dersliğe olan ihtiyacımız da çok yüksek, orada bir denge kurmak zorundayız. "Derslik mi, yurt mu?" diye bir tercihi yapmakta zorlanıyoruz ama benim şahsi olarak kanaatim, dersliğe daha fazla önem vermek ama hakikaten kaçınılmaz durumda olan yerler için de yurt yapma konusunda bir strateji belirlemiş vaziyettediriz.

Evet, Sayın Kuşoğlu'nun, benim şahsımla ilgili sorusu vardı. Doğrusu, Sayın Kuşoğlu, bu konulara ben her zaman cevap vermiyorum, cevap vermek de istemiyorum ama siz o kadar samimi sordunuz ki ben hakikaten bu konuda hiçbir şey bilmediğinizi düşündüm. Çok kısa bir iki şey söyleyeceğim ama geri kalanını, hakikaten merak ediyorsanız, lütfen gelin, bir çayımı için, ayrıntısıyla sizinle konuşalım.

Arkadaşlar, Sivas konuşmamda ben, cumhuriyete karşı başka bir sistem önerisinde bulunmadım. Yine bir cumhuriyet önerisinde bulundum ancak halk için, halka rağmen, ve halk adına yönetmek yerine, demokrasisi gelişmiş bir cumhuriyeti önerdim ve orada da yapılan temel şey, cumhuriyetin sürdürülebilir bir yönetim sistemi olarak bu ülkede yerleşmesiyle alakalıydı. Ama, bu ülkede maalesef belirli konuları, cumhuriyetçilik, devletçilik, laiklik gibi konuları tabu olarak gören, hele hele İslam'la ilgili konuları gündeme getirdiğinizde tüyleri diken diken olan bazı insanlar maalesef oradakilerin muhteva olarak neyi demek istediğine bakmaksızın, yapılan değerlendirmeleri, cumhuriyetin bizi kendisine yapılmış bir eleştiri gibi aldılar. Ben doğrusu bunları bu kadar ayrıntılı tartışmaya hiç gerek de görmüyorum. Ben bir bilim adamı olarak o zaman düşüncelerimi ifade ettim, daha sonra, bunlar gündeme geldiğinde de kanaatimi yeniden belirttim. Ama hakikaten, dediğim gibi, bu konuda samimiyseniz, daha ayrıntılı bilgi istiyorsanız, gelin, konuşalım. Sizinle sohbet etmekten memnun olacağım.

BÜLENT KUŞOĞLU (Ankara) – Teşekkür ederim.

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 56

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – İntihal meselesi, bütünüyle uydurma bir meseledir ve o bir projedir, bunu daha önceden söylemiştim, sadece bu kadarını söylüyorum. YÖK kendisi çaldı, kendisi oynadı. Bir YÖK karar verdi, cezalandırdı iki ayı da, bir YÖK karar verdi, cezayı kaldırdı. Ben de doğrusu onları hiç umursamadım. Ben biliyorum ve Allah biliyor, o kadar net ama dediğim gibi, eğer ayrıntısını öğrenmek istiyorsan... Bu çok da ibretamiz bir hikâyledir, eğer, siz, buna bakacak olursanız “Birisini yok et, yok etmek konusunda eğer gücün yetmiyorsa, önce yok edecek zemini hazırla ve yok etmeyi meşrulaştır, sonra yok et.” uygulamasıdır o uygulama. Bunun özelliklerinin ne olduğunu hakikaten bilmek istiyorsanız ayrıntısını, dediğim gibi, sizi bekliyorum.

Ayrıca, yine, Sayın Akçay’a da yine bir davette bulunmak istiyorum. Şimdi, notlarımın arasında vardı. Bir eleştiride bulunmuştu. Efendim, neyle alakalıydı?

ERKAN AKÇAY (Manisa) – İhtiyatla, eleştiri hangi konudaydı.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Durun bir dakika, not aldım.

MUSTAFA KALAYCI (Konya) – Davet edeceğinizi bilseydik biz de eleştirdik.

BAŞKAN – Sayın Kalaycı, sen hemşehrisisin yani seni tabii ki kabul edecektir herhâlde Sayın Bakan, özel davetiye gerekmiyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Biri Konyalı, biri Karamanlı...

BAŞKAN – Hep beraberiz, tüm Türkiye olarak.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Bu 2011-2012 eğitim yılında yazdığım mektupla alakalıydı. Buna cevap verme ihtiyacı hissetmiyorum. Bu, birilerinin öküz altında buzağı arama işidir ama lütfen, odama gel, bir çayımı iç, göreceksin. Kendin karar ver.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – İhtiyatla sordum Sayın Bakan. Konuşmamın başında, inanmıyorum ve inanmak da istemiyorum...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Doğru, tamam...

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Yani, o konuda önyargımın olmadığını da, özellikle de ifade ettim. Sizin yapacağınız açıklama bizim için kâfidir.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Odaya gitmeyi reddediyor.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Her zaman gideriz de bunun için gerek yok.

BAŞKAN – Sen Mustafa Bey’le beraber git.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Tabii, onun dışında, yine, sizin dile getirdiğiniz, mesela, ücretli öğretmenlerin, PKK yanlısı ücretli öğretmenlerin okula girdiğine dair yahut da yine benzeri bir soru bir başka milletvekili arkadaşımız tarafından dile getirilmişti, okulların sorunlarıyla alakalı. Çok değerli arkadaşlar, yani biz çok büyük bir camıyız, çok geniş bir alanda yönetim yapıyoruz ve çok farklı kesimlerle muhatabız. Öğrencisiyle, öğretmeniyle, velisiyle, yöneticisiyle, tedarikçisiyle vesaire. Tabii, bunun içerisinde bizim arzu etmediğimiz birtakım durumlar, sonuçlar ortaya çıkabilir veya buna benzer olaylar olabilir. Orada önemli olan, böyle bir olayın varlığı değil, iki husustur:

1) Tekil hadiselerin genelleştirilerek tüm camiamıza yansıtılmamasıdır. Tekil hadiseler bile olsa, bizim de Bakanlık olarak buna karşı nasıl bir tavır içinde olduğumuzdur. Biz tekil bile olsa, bu tip hadiselere asla izin vermeyiz, bundan sonra da vermeyeceğiz de. Gerekliğinde biz hemen gerekli soruşturmaları yapar, yanlış yapan olursa, hata yapan olursa ona cezasını veririz ve dolayısıyla da sistemi etkin bir şekilde yönetmek için çaba sarf ederiz. O yüzden benim sizlerden önemle ricam, tekil hadiseleri lütfen genelleştirmeyin ama ayrıca, hakikaten buna benzer duyumlar alıyorsanız, bize de bilgi vererseniz, biz de üzerine gider, sorunu çözecek tedbirleri alırız.

Eğer, sizin gündeme getirdiğiniz ama benim cevaplandıramadığım yahut da gözümünden kaçan hususlar varsa...

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Var, var...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – ...beni lütfen affedin.

SÜLEYMAN ÇELEBİ (İstanbul) – Estağfurullah.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Onları da gerektiği zaman ya ferdî olarak konuşalım yahut da yazılı olarak...

BAŞKAN – Yazılı olarak alalım onu.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ama efendim, sadece zatıaliniz değil, Sayın YÖK ve ÖSYM’ye de sorduğumuz soruların cevabını alamadık.

BAŞKAN – Evet, siz de bence, bir, hem ÖSYM Başkanımızı hem de YÖK Başkan Vekilimizi veya Başkanımızı bir ziyaret edin.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ben her zaman ziyaret ederim de yani mesele, mertçe, dürüstçe, yiğitçe soruyoruz, hiçbir... Millî eğitim bizim için ortak değerdir Sayın Bakan. Siz de olaya böyle bakın.

BAŞKAN – Evet, Sayın Bakanımıza çok teşekkür ediyoruz.

Sayın Başkan Vekilimiz, Sayın ÖSYM Başkanımıza da teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, bugün programımızda bulunan bütçe ve kesin hesap görüşmeleri tamamlanmıştır.

Müsaadenizle on dakika ara verelim değil mi? Verelim bence.

Sayın Bakanım, verelim değil mi on dakika ara.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (Devamla) – Bence iyi olur.

BAŞKAN – On dakika ara verelim, evet, on dakika ara.

Kapanma Saati: 18.42

T B M M

Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 57

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 19.11

BAŞKAN: Lütfi ELVAN (Karaman)

BAŞKAN VEKİLİ: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

SÖZCÜ: Ahmet ÖKSÜZKAYA (Kayseri)

KÂTİP: Vedat DEMİRÖZ (Bittis)

----- 0 -----

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, 9'uncu Birleşimin Üçüncü Oturumunu açıyorum. İlk olarak Millî Eğitim Bakanlığı bütçesinin fonksiyonlarını okutuyorum:

PROGRAMLAR ve ÖNERGELER

(Millî Eğitim Bakanlığı, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi, Yükseköğretim Kurulu ve üniversitelerin 2012 yılı bütçeleri ile 2010 yılı kesin hesaplarının oylanmasına başlandı)

BAŞKAN – Celal Bayar Üniversitesiyle ilgili bir önergemiz var, okutuyorum:

Plan ve Bütçe Komisyonu Başkanlığına

Cetvellerde gösterilen değişikliğin aşağıda belirtilen gerekçe ile kabulünü arz ve teklif ederiz.

Recai Berber

Uğur Akdemir

Sümer Oral

Erkan Akçay

Manisa

Manisa

Manisa

Manisa

Celal Bayar Üniversitesi

ÖDENEK (A) CETVELİ

KURUMSAL				FONKSİYONEL				FİN	EKONOMİK		ÖNERİLEN MİKTAR	
I	II	III	IV	I	II	III	IV	I	I	II	EKLENEN	DÜŞÜLEN
38	41	00	01	09	4	1	00	2	06	1		1.000.000
									06	5	1.000.000	
TOPLAM											1.000.000	1.000.000

BAŞKAN – Gerekçeyi...

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Sayın Başkanım, bir şey söyleyeyim.

BAŞKAN – Buyurun.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Eğer başlıyorsanız, biz önergelerin her zaman Maliye Bakanlığı bütçesinde olduğu şey yapıyoruz... Hepimizin önergesi var, onun için önerge hakkımız, nasılsa YÖK burada bittikten sonra ilave...

BAŞKAN – Bu önergede sadece aktarma söz konusu, yani ilave bir para yok.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Ödeneğin eklenmesi, hayır.

BAŞKAN – Hayır, hayır; düşülen ve eklenen var orada; düşülüyor 1 milyon lira, 1 milyon lira ekleniyor.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Buna evet.

BAŞKAN – Dolayısıyla, bunun için kabul ettim zaten.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (İstanbul) – Tamam, buna evet; ama ilaveler var efendim.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Üniversitemiz hastanesi Moris Şinasi Çocuk Hastanesi, bölgesindeki geçici binalardan 2011 yılı sonu itibarıyla kalp-damar merkezi hariç tamamen Uncu Bozköy kampus alanındaki yeni binalara taşınmış olacaktır.

Kalp-Damar Merkezinin Moris Şinasi Çocuk Hastanesi bölgesinde kalması Üniversite hastanesi açısından hizmetin aksamasına sebep olacağı gibi bu alanda açılması düşünülen çocuk ve doğum hastanelerinin kuruluş ve çalışmalarına da engel oluşturmaktadır.

Tıp Fakültesi Kalp ve Damar Cerrahisi Ana Bilim Dalı Kalp-Damar Merkezimizin yeni hastanemizde bölge halkına üst düzey ve kaliteli hizmetin kesintisiz olarak sunmaya devam edebilmesi için yeni hastane alanımıza 5 bin metrekarelik Kalp-Damar Merkezi inşaatı için yeni proje açılarak 1 milyon TL ödenek eklenmesi gerekmektedir.

BAŞKAN – Sayın Bakan katılıyor musunuz önergeye?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI ÖMER DİNÇER (İstanbul) – Katılıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Hükûmetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

(Millî Eğitim Bakanlığı, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi, Yükseköğretim Kurulu ve üniversitelerin 2012 yılı bütçeleri ile 2010 yılı kesin hesaplarının bölümleri okundu, oylandı, kabul edildi)

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, böylece gündemimizde bulunan Millî Eğitim Bakanlığı, Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi, Yükseköğretim Kurulu ve üniversitelerin bütçe ve kesin hesapları oylanmış ve kabul edilmiştir.

Hayırlı ve uğurlu olsun.

Yarın saat 10.00'da toplanmak üzere birleşimi kapatıyorum.

T B M M
Tutanak Müdürlüğü

Tarih :

Grup :

Giriş:

Sayfa : 58

Kapanma Saati: 19.59